

สำนักหอสมุด

พาณิชยกรรมทางเพศและเจตคติ

ของนักเรียนมัธยม: การศึกษาพาณิชยกรรมร่วมกันเพศ

เขตการศึกษา 5

SEXUAL BEHAVIOURS AND ATTITUDE
OF ADOLESCENT STUDENTS : A CASE STUDY ON HOMOSEXUAL BEHAVIOUR
IN THE EDUCATIONAL REGION FIVE

ทัศน์ ธารประทุม
๑

ฉบับนี้หนากา

จาก

บัณฑิตวิทยาลัย

ม.มหิดล

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาค้นคว้าหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาจิตวิทยาคลินิก

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล

พ.ศ. 2532

18578

วิทยานิพนธ์

เรื่อง

พฤติกรรมทางเพศและเจตคติ

ของนักเรียนวัยรุ่น : การศึกษาพฤติกรรมรักร่วมเพศ

เขตการศึกษา 5

ทศพร งาม.

ทัศน์ย์ ธนาประชุม

ผู้วิจัย

อุทมนต์ ศรีแสงนาม, พ.บ.

อธิการบดี

ประธานกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์

เชิดศักดิ์ งามาลินธุ์, กศ.ค.

กรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์

ทิพาดี เอ็มวารธนะ, Ph.D.

กรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์

ศักดิ์ จิตรวัณนแพทย์, ร.บ.

กรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์

มนตรี จุลสมัย, พ.บ., Ph.D.

คณบดี

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล

อรพรรณ ทองแดง, พ.บ., ว.ว.

ประธานโครงการบัณฑิตศึกษา สาขาจิตวิทยาคลินิก

คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล

วิทยานิพนธ์

เรื่อง

พฤติกรรมทางเพศและเจตคติ

ของนักเรียนวัยรุ่น : การศึกษาพฤติกรรมรักร่วมเพศ

เขตการศึกษา 5

ได้รับการพิจารณาอนุมัติให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

ตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาจิตวิทยาคลินิก

วันที่ 6 พฤศจิกายน 2532

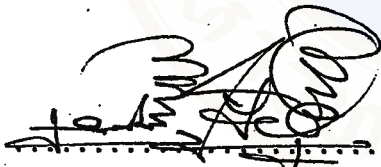
ทัศนีย์ ธนาประทุม

ผู้วิจัย

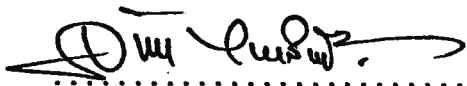
อุคมสิल्प ศรีแสงนาม, พ.บ.

ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

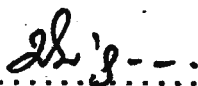
เชิดศักดิ์ ธรมวาสินธุ์, กศ.ค.

กรรมการสอบวิทยานิพนธ์

วันชัย ไชยสิทธิ์, M.A.

กรรมการสอบวิทยานิพนธ์

มันตรี จุลสมชัย, พ.บ., Ph.D.

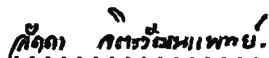
คณบดี

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล

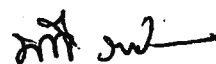
ทิพาวดี เอเมววรรณะ, Ph.D.

กรรมการสอบวิทยานิพนธ์

ลักดา จิตรวันเทพย์, ร.บ.

กรรมการสอบวิทยานิพนธ์

นที รักรัษพลเมือง, พ.บ., Cert. in Orthopedics

(Lond.), อ.ว. (ศาสตราจารย์-ออร์โธปิดิกส์)

คณบดี

คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ

นางสาวทัศนีย์ ธนาประทุม

วัน เดือน ปี เกิด

27 มีนาคม 2505

สถานที่เกิด

กรุงเทพมหานคร

ประวัติการศึกษา

ปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต (จิตวิทยา)

คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พ.ศ. 2529

ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาจิตวิทยาคลินิก

มหาวิทยาลัยมหิดล พ.ศ. 2532

ทุนการศึกษา

ทุนนักศึกษาประเภท 2 บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล

ทุนอุดหนุนการวิจัย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล

กึกกึกกรรมประกาศ

เหนืออื่นใดผู้วิจัยขอเทอญคุณพระคุณ คุณแม่ ที่รักและบูชาของลูก ผู้ซึ่งให้ความรัก ความเอาใจใส่ กล่อมเกลา อบรมเลี้ยงดูมาแต่เล็กกระทั่งเติบโตจนพร้อมด้วยความเจริญทั้งกาย ใจ และสติปัญญา รวมทั้งเป็นกำลังใจแก่ผู้วิจัยจนสามารถประสบความสำเร็จเสมอมา ลูกขอจดจำและระลึกถึงความรัก ความปรารถนาดีนี้ไว้ตลอดกาล

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ ผ.ศ.นพ.อุดมศิลป์ ศรีแสงนาม ประธานกรรมการควบคุม วิทยานิพนธ์ ร.ศ.ดร.เชิดศักดิ์ วัฒนาสินธุ์ ร.ศ.ดร.ทิพาทิ เอมะวรรณะ อาจารย์ ลัดดา จิตรวัฒนแพทย์ คณาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ที่ได้กรุณาให้แนวความคิด และคำปรึกษาที่มีคุณค่า ตลอดจนตรวจและแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ เป็นอย่างดี จนกระทั่งงานวิจัยนี้สำเร็จลุล่วงได้ ขอกราบขอบพระคุณ อาจารย์ วันชัย ไชยสิทธิ์ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิร่วมการสอบป้องกันวิทยานิพนธ์ และกรุณาให้คำแนะนำอันมีคุณค่า ขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์ผู้ทรงคุณวุฒิที่กรุณาช่วยเหลือคำ ปรึกษาในการพัฒนาคุณภาพเครื่องมือของการวิจัย นอกจากนี้ผู้วิจัยยังตระหนักถึงพระคุณของนักจิตวิทยา นักวิจัยรุ่นก่อน ๆ ผู้สรรสร้างงานทางวิชาการเพิ่มพูนความมั่งคั่งทางปัญญาแก่ชนรุ่นหลัง อีกทั้งคุณครู อาจารย์ทุกท่านที่ประสิทธิ์ประสาทภูมิปัญญาแก่ศิษย์ หากปราศจากท่านงานวิจัยนี้คงมีอาจสำเร็จลุล่วงได้

ขอขอบคุณนักเรียนทุกท่านที่ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี ทำให้งานวิจัยนี้มีคุณค่า อย่างมาก ขอขอบพระคุณผู้อำนวยการ คณะครูอาจารย์ทุกโรงเรียนที่ได้กรุณาช่วยเหลือ รวมทั้ง ให้ความสะดวกเป็นอย่างดีในการเก็บรวบรวมข้อมูล รวมทั้งผู้มีพระคุณทุกท่านที่ช่วยเหลือในการ รวบรวมข้อมูลขึ้นต้น การทดลองศึกษา กระทั่งการเก็บข้อมูลสนามครั้งนี้ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ เป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้ และขอจดจำในความกรุณาของทุกท่านตลอดไป

ผู้วิจัยกราบขอบพระคุณบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล ที่กรุณาตลอดเวลาของการ ศึกษา แม้กระทั่งการวิจัยนี้ ขอขอบคุณเจ้าหน้าที่ศูนย์คอมพิวเตอร์ มหาวิทยาลัยมหิดล ที่อำนวยความสะดวก และให้คำปรึกษาอย่างดีในการประมวลผลข้อมูลการศึกษาครั้งนี้

ขอขอบคุณ Dr. Urs T. Brunner ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำตรวจแก้ไขการใช้ภาษาเป็น อย่างดี ขอขอบคุณ คุณสมจิต เกรียงกันตังค์ ผู้ประสานงานโครงการบัณฑิตศึกษา สาขาจิตวิทยา คลินิกที่ได้อำนวยความสะดวกตลอดมา ขอขอบคุณ คุณสุจิตรา นิลปติ และคุณเสกาส ศิริรัตน์ ที่กรุณา พิมพ์วิทยานิพนธ์ฉบับนี้

ผู้วิจัยขอขอบคุณเพื่อนร่วมรุ่น จิตวิทยา'6 PSYCHO'8 วาสุเทวี'22 และภัณฑานิทร
ทุกท่าน ผู้ให้ประสบการณ์ชีวิตที่สูงค่า ได้ร่วมคิด ร่วมฝัน ให้มีโลกทัศน์ที่กว้างไกล ให้กำลังใจจน
สามารถประสบความสำเร็จ และผู้ที่มีอาจสิ่งที่จะกล่าวขอบคุณได้ คุณอนุ คาวรัตน์ ที่ได้ให้ความ
ช่วยเหลือผู้วิจัยมาแต่ต้น ให้ความห่วงใย และกำลังใจเมื่อเกิดความท้อถอย และเป็นแรงบันดาลใจ
ให้มีความมานะ มุ่งมั่นที่จะทำงานนี้ต่อไปจนลุล่วง ขอขอบคุณเป็นอย่างยิ่ง

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ พี่วีรศักดิ์ ธนาประทุม พี่ชาย พี่สาวทุกท่าน ที่ให้การ
สนับสนุน ผลักดัน เป็นกำลังใจแก่ผู้วิจัยจนได้สำเร็จการศึกษา รวมทั้งความห่วงใยจาก คุณเชษฐชัย
อารยศิริกุล น้อง ๆ และ หลานสาว รวมถึงอีกหลาย ๆ ท่านที่ผู้วิจัยมิได้เอ่ยนามในที่นี้
ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความเมตตาของท่าน จะของค่าและระลึกถึงพระคุณของท่านผู้อยู่
เบื้องหลังความสำเร็จครั้งนี้ ตราบนานแสนนาน

ทัศนีย์ ธนาประทุม

ชื่อวิทยานิพนธ์

พฤติกรรมทางเพศและเจตคติของนักเรียนวัยรุ่น : การศึกษา
พฤติกรรมรักร่วมเพศ เขตการศึกษา 5

ผู้วิจัย

ทัศนีย์ ธนาประทุม

ปริญญา

วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (จิตวิทยาคลินิก)

คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์

อุดมศิลป์ ศรีแสงนาม, พ.บ.

เชิดศักดิ์ งามาสินธุ์, กศ.ค.

ทิพาวดี เอเมะวรรณะ, Ph.D.

ลัดดา จิตรวัฒน์แพทย์, ร.บ.

วันที่สำเร็จการศึกษา

6 พฤศจิกายน พ.ศ. 2532

บทคัดย่อ

การศึกษาค้นคว้านี้มีวัตถุประสงค์ที่จะศึกษาถึงพฤติกรรมรักร่วมเพศ และเจตคติของนักเรียนวัยรุ่นเขตการศึกษา 5 ที่มีต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศ ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาเป็นนักเรียนวัยรุ่น 877 คน ซึ่งได้จากการสุ่มตัวอย่างหลายชั้นคอน จากนักเรียนทั้งชายและหญิงจำนวน 49,649 คน ที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย หรืออาชีวศึกษาตอนต้นทั้ง 3 ประเภทโรงเรียน คือ โรงเรียนสหศึกษา โรงเรียนชายล้วน และโรงเรียนหญิงล้วนในเขตการศึกษา 5 ภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2532

การเก็บรวบรวมข้อมูลใช้แบบสอบถาม ซึ่งแบ่งออกเป็นข้อคำถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวและความสัมพันธ์ภายในครอบครัว 19 ข้อ ข้อคำถามที่วัดพฤติกรรมทางเพศสำหรับนักเรียนหญิง 35 ข้อ และนักเรียนชาย 52 ข้อ ข้อคำถามที่วัดเจตคติต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศ 27 ข้อ ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ตารางแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ และทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่มด้วยไคสแควร์ t-test และการวิเคราะห์ความแปรปรวน ผลการศึกษาพบว่า

นักเรียนที่มีพฤติกรรมรุกร่วมเพศมีทั้งหมด ร้อยละ 2.8 ของนักเรียนทั้งหมด ในจำนวนนี้เป็นนักเรียนชายที่มีพฤติกรรมรุกร่วมเพศร้อยละ 0.2 นักเรียนหญิงร้อยละ 2.6 และนักเรียนที่มีพฤติกรรมรุกร่วมเพศและมีแนวโน้มสูงที่จะเกิดพฤติกรรมรุกร่วมเพศมีร้อยละ 14.5 ของนักเรียนทั้งหมด นอกจากนี้ยังพบว่ามีส่วนนักเรียนชายและนักเรียนหญิงที่มี พฤติกรรมรุกร่วมเพศแตกต่างกัน และความแตกต่างของประเภทโรงเรียนนั้นยังไม่สามารถ อธิบายการมีพฤติกรรมรุกร่วมเพศได้แน่ชัด

การศึกษายังจัดกรอบคร่าวพบว่า บิดามารดาที่มีปัญหาทางครอบครัว และการแยก จากครอบครัว เช่น ไปอยู่หอพักหรือบ้านญาติ มีความสัมพันธ์กับการเกิดพฤติกรรมรุกร่วมเพศใน นักเรียนหญิงด้วย เมื่อพิจารณาถึงนักเรียนที่มีพฤติกรรมรุกร่วมเพศและมีแนวโน้มสูงที่จะเกิด พฤติกรรมรุกร่วมเพศ พบว่า ลักษณะบิดาที่แข็งแกร่ง บิดามารดาที่มีชีวิตสมรสราบรื่น การสนิทกับพี่หรือน้องผู้ชาย การไม่สนิทกับพี่หรือน้องผู้หญิงในนักเรียนหญิง และการขาดลักษณะ การช่วยเหลือเกื้อกูลกันในหมู่เพื่อน การควบคุมเหมือนนักเรียนเป็นลูกสาวในนักเรียนชาย มีความสัมพันธ์กับการเกิดพฤติกรรมรุกร่วมเพศในนักเรียนที่มีแนวโน้มสูงที่จะเกิดพฤติกรรม รุกร่วมเพศนี้

ในด้านเจตคติต่อพฤติกรรมรุกร่วมเพศ พบว่า นักเรียนชายมีเจตคติในเชิงลบ มากกว่านักเรียนหญิง และเมื่อพิจารณาประเภทของโรงเรียน พบว่านักเรียนที่เรียนใน ประเภทโรงเรียนที่ต่างก็มีเจตคติต่อพฤติกรรมรุกร่วมเพศแตกต่างกัน

การศึกษาซึ่งพบว่านักเรียนหญิงที่มีพฤติกรรมรุกร่วมเพศมากกว่านักเรียนชาย และ มีปัจจัยทางครอบครัวบางประการที่มีความสัมพันธ์กับการเกิดพฤติกรรมรุกร่วมเพศในนักเรียน วัยรุ่น ดังนั้นบุคลากรต่าง ๆ ที่ร่วมรับผิดชอบต่อการพัฒนาวัยรุ่นเหล่านี้ควรจะให้ความสนใจ ต่อข้อค้นพบและหามาตรการป้องกันและการแพร่กระจายพฤติกรรมรุกร่วมเพศในนักเรียนวัยรุ่น

Thesis Title Sexual Behaviours and Attitude of Adolescent
Students: A Case Study on Homosexual Behaviour
in the Educational Region Five.

Name Tasanee Thanaprachoom

Degree Master of Science (Clinical Psychology)

Thesis Supervisory Committee

Udomsil Srisangnam M.D.

Chirdsak Kowasint Ed.D.

Tipawadee Amawattana Ph.D.

Ladda Jitwatanapataya B.A.

Date of Graduation 6 November B.E. 2532 (1989)

ABSTRACT

The study was designed to investigate the homosexual behaviour and the attitudes toward homosexuality of adolescent students in Educational Region Five. Eight hundred and seventy-seven students were drawn by method of Multi-stage random sampling from 49,649 students studying in three different types of school: male, female and co-educational, in each of which the levels of studying were varied.

The research questionnaire consisted of 19 items measuring personal and family data, 35 items for female and 52 items for male measuring the sexual behaviours, and 27 items measuring attitudes toward homosexuality being administered to the sample on the second semester of the academic year 2531. The frequency distribution, percentage, Chi-square test, t-test and analysis of variance were

used to examine the results of the study.

The present study showed that in Educational Region Five the percentage of adolescent students who had homosexual behaviour were 2.8 homosexuality; male were 0.2; female were 2.6. About 14.5 percent of adolescent students tended to take homosexual behaviour. The difference proportion of homosexuality between male and female was found, but the type of school was not clearly effective.

Regarding the family factors, the study revealed that female homosexual students developed homosexual behaviour due to lack of parent's action as well as departure from the family. Concerning the group of heterosexual students with high tendency to take homosexual behaviour, a harsh father including an intact parent's marriage, the closeness with brothers and on the other hand the lack of closeness with sisters caused female students to resort homosexual behaviour. As for male students with a homosexual tendency, the loss of sibling's help and the mother's treating them like a girl turned out to be the main reasons for their homosexual behaviour.

The male students showed more negative attitude towards homosexual behaviour than female students, and there was different attitude towards homosexual behaviour in the three different type of school: male, female and co-educational.

The study showed that there were more female homosexual students than male homosexual students, and there was a correlation of family factors and homosexual behaviour among adolescent students. It was recommended that there should be considerations in putting some efforts to prevent homosexual behaviour among adolescent students.

สารบัญ

		หน้า
	บทคัดย่อภาษาไทย	ก
	บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ค
	สารบัญ	ฉ
	สารบัญตาราง	ช
	สารบัญตารางภาคผนวก	ฅ
	บทที่	
1	บทนำ	1
	ความสำคัญของปัญหา ✓	1
	จุดมุ่งหมายของการวิจัย	5
	ขอบเขตของการวิจัย	5
	สมมติฐานของการวิจัย	6
	นิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย	6
	ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	9
2	ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	10
	ความหมายของรักร่วมเพศ	10
	ประเภทของรักร่วมเพศ	14
	สาเหตุของรักร่วมเพศ ✓	15
	สาเหตุทางด้านสภาวะร่างกาย	15
	สาเหตุทางด้านจิตวิทยา	17
	สาเหตุด้านสภาพแวดล้อม	18
	รักร่วมเพศกับสังคม ✓	28
	อุบัติการณ์ของรักร่วมเพศ	32
	การวินิจฉัย	36
	การศึกษาเกี่ยวกับการหาตัวบ่งชี้ถึงการมีพฤติกรรมรักร่วมเพศ	37
	การศึกษาดุษฎีบัณฑิตเรื่องมือทางจิตวิทยา	37
	การศึกษาลักษณะบางประการที่พบว่ามีความสัมพันธ์กับรักร่วมเพศ	39

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
3	วิธีดำเนินการวิจัย
	ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
	เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยและขั้นตอนในการสร้าง เครื่องมือวิจัย
	เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
	ขั้นตอนในการสร้าง เครื่องมือวิจัย
	การ เก็บรวบรวมข้อมูล
	การวิเคราะห์ข้อมูล
4	ผลการวิเคราะห์
5	สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ
บรรณานุกรม	125
ภาคผนวก	134
ภาคผนวก ก	ตารางภาคผนวก
ภาคผนวก ข	แบบสอบถามพฤติกรรมรักร่วมเพศสำหรับเพศหญิง
ภาคผนวก ค	แบบสอบถามพฤติกรรมรักร่วมเพศสำหรับเพศชาย
ภาคผนวก ง	การจัดประเภทอาชีพ
ภาคผนวก จ	ข้อมูลสังเขปของเขตการศึกษา 5
ภาคผนวก ฉ	รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถาม

สารบัญตาราง

ตาราง		หน้า
1	จำนวนนักเรียนตัวอย่างที่เข้าการศึกษา จำแนกตามเพศ และประเภทของโรงเรียน	51
2	ลักษณะทั่วไปของตัวอย่างที่ศึกษา	52
3	ร้อยละของนักเรียนในระดับต่าง ๆ ของพฤติกรรมทางเพศ จำแนกตาม อายุ เพศ ประเภทของโรงเรียน และศาสนา	62
4	วิเคราะห์ความแตกต่างของสัดส่วนนักเรียนที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ จำแนกตามเพศ	65
5	วิเคราะห์ความแตกต่างของสัดส่วนนักเรียนที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ จำแนกตามประเภทของโรงเรียน	66
6	วิเคราะห์ความแตกต่างของสัดส่วนนักเรียนชายที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ จำแนกตามประเภทของโรงเรียน	67
7	วิเคราะห์ความแตกต่างของสัดส่วนนักเรียนหญิงที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ จำแนกตามประเภทของโรงเรียน	68
8	เปรียบเทียบลักษณะเด่นของบิดาตามการเลือกตอบของนักเรียนชาย จำแนกตามกลุ่มพฤติกรรมทางเพศ	70
9	เปรียบเทียบลักษณะเด่นของมารดาตามการเลือกตอบของนักเรียนชาย จำแนกตามกลุ่มพฤติกรรมทางเพศ	71
10	เปรียบเทียบความสัมพันธ์ของบิดามารดาตามการเลือกตอบของนักเรียนชาย จำแนกตามกลุ่มพฤติกรรมทางเพศ	73
11	เปรียบเทียบสถานภาพสมรสของบิดามารดาตามการเลือกตอบของนักเรียนชาย จำแนกตามกลุ่มพฤติกรรมทางเพศ	74
12	เปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับบิดาตามการเลือกตอบของ นักเรียนชาย จำแนกตามกลุ่มพฤติกรรมทางเพศ	75
13	เปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับมารดาตามการเลือกตอบของ นักเรียนชาย จำแนกตามกลุ่มพฤติกรรมทางเพศ	76
14	เปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างพี่น้องตามการเลือกตอบของนักเรียนชาย จำแนกตามกลุ่มพฤติกรรมทางเพศ	77

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตาราง		หน้า
15	เปรียบเทียบการส่งออกของบิดา การส่งออกของมารดา ตามการเลือกตอบของนักเรียนชาย จำแนกตามกลุ่มพฤติกรรมทางเพศ	78
16	เปรียบเทียบความเป็นอยู่ของนักเรียนชาย จำแนกตามกลุ่มพฤติกรรมทางเพศ	80
17	เปรียบเทียบลักษณะของบิดาตามการเลือกตอบของนักเรียนหญิง จำแนกตามกลุ่มพฤติกรรมทางเพศ	82
18	เปรียบเทียบลักษณะเด่นของมารดาตามการเลือกตอบของนักเรียนหญิง จำแนกตามกลุ่มพฤติกรรมทางเพศ	83
19	เปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างบิดามารดาตามการเลือกตอบของนักเรียน หญิง จำแนกตามกลุ่มพฤติกรรมทางเพศ	85
20	เปรียบเทียบสถานภาพสมรสของบิดามารดาตามการเลือกตอบของนักเรียน หญิง จำแนกตามกลุ่มพฤติกรรมทางเพศ	86
21	เปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับบิดาตามการเลือกตอบของ นักเรียนหญิง จำแนกตามกลุ่มพฤติกรรมทางเพศ	87
22	เปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับมารดาตามการเลือกตอบของ นักเรียนหญิง จำแนกตามกลุ่มพฤติกรรมทางเพศ	88
23	เปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างพี่น้องตามการเลือกตอบของนักเรียนหญิง จำแนกตามกลุ่มพฤติกรรมทางเพศ	89
24	เปรียบเทียบการส่งออกของบิดา การส่งออกของมารดาตามการเลือก ตอบของนักเรียนหญิง จำแนกตามกลุ่มพฤติกรรมทางเพศ	91
25	เปรียบเทียบความเป็นอยู่ของนักเรียนหญิง จำแนกตามกลุ่มพฤติกรรมทางเพศ	93
26	จำนวนและร้อยละของนักเรียนที่แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับสาเหตุของ การเป็นรักร่วมเพศ	95
27	จำนวนและร้อยละของนักเรียนที่แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการรับรู้เรื่อง รักร่วมเพศจากสื่อมวลชน	96
28	จำนวนและร้อยละของนักเรียนที่แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับความคุ้นเคย กับบุคคลรักร่วมเพศ	97

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตาราง		หน้า
29	จำนวนและร้อยละของนักเรียนที่แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับความคุ้นเคยกับบุคคลรักร่วมเพศ จำแนกตามกลุ่มพฤติกรรมทางเพศ	98
30	วิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างในคะแนนเจตคติของนักเรียนวัยรุ่นต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศ จำแนกตามเพศ	99
31	วิเคราะห์ความแตกต่างของคะแนนเจตคติของนักเรียนวัยรุ่นที่มีต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศในผู้ชาย จำแนกตามเพศ	100
32	วิเคราะห์ความแตกต่างของคะแนนเจตคติของนักเรียนวัยรุ่นที่มีต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศในผู้หญิง จำแนกตามเพศ	100
33	การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบจำแนกทางเดียวของคะแนนเจตคติของนักเรียนวัยรุ่นต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศ จำแนกตามประเภทของโรงเรียน	101
34	แสดงความสัมพันธ์ในแต่ละประเภทของโรงเรียน	102
35	การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างในคะแนนเจตคติของนักเรียนชายต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศ จำแนกตามประเภทของโรงเรียน	102
36	วิเคราะห์ความแตกต่างของคะแนนเจตคติของนักเรียนวัยรุ่นหญิงต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศ จำแนกตามประเภทของโรงเรียน	103
37	วิเคราะห์ความแตกต่างของคะแนนเจตคติของนักเรียนที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศและรักต่างเพศที่มีต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศ	104

สารบัญตารางภาคผนวก

ตารางผนวก

หน้า

1	ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามพฤติกรรมการทางเพศ	138
2	ร้อยละของการจำแนกของแบบสอบถามพฤติกรรมการทางเพศ	139
3	จำนวนตัวอย่างในการทดลองศึกษา จำแนกตามเพศและอายุ	139
4	จำนวนตัวอย่างโดยเจนนับตามโรงเรียนที่ใช้ในการศึกษา	140

ความสำคัญของเนื้อหา

รักร่วมเพศ (Homosexuality) เป็นเรื่องที่ถูกกล่าวถึงให้มีความสนใจกันมากกว่าแต่ก่อน อาจเป็นเพราะการพบโรคร้ายแรงโรคหนึ่งซึ่งยังไม่มีวิธีการรักษาที่เป็นผล ผู้ที่ป่วยด้วยโรคนี้มักจะเสียชีวิตในเวลาต่อมาซึ่งสร้างความหวาดวิตกอย่างมากแก่สังคม โรคดังกล่าวก็คือ "โรคภูมิคุ้มกันบกพร่อง" หรือ "โรคเอดส์" (Acquired Immunodeficiency Syndrome (AIDS)) ได้มีรายงานถึงความรุนแรง การดำเนินของโรค รวมทั้งปัจจัยเสี่ยงต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นได้ง่ายกับบุคคลหลายกลุ่มซึ่งนับว่ามีอัตราเสี่ยงสูงที่จะเป็นโรคนี้ และกลุ่มหนึ่งในกลุ่มบุคคลเหล่านี้คือ กลุ่มบุคคลที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ

อันที่จริงพฤติกรรมรักร่วมเพศนี้มีมาช้านานแต่พบว่าเกิดขึ้นควบคู่กับมนุษยชาติก็ว่าได้ ดังที่ปรากฏหลักฐานเป็นภาพวาดในถ้ำของมนุษย์หินยุคโบราณ หรือภาพแกะสลักบนแผ่นหินโลหะของอียิปต์ (อัครศิลปิน ศรีแสงนาม 2525: 260) ต่อมาเมื่อสมัยกรีก และโรมัน รุ่งเรืองพบว่ามีความผิดปรกติรักร่วมเพศเกิดขึ้นอย่างเปิดเผยโดยนับถือว่าเป็นพฤติกรรมที่ผิดปกติแต่อย่างใด กลับยกย่องว่าเป็นความรักที่บริสุทธิ์และสูงส่งที่พบในกลุ่มชนชั้นสูงของสังคมนั้นเท่านั้น จนกระทั่งเมื่อศาสนาคริสต์เข้ามามีบทบาทในอาณาจักรกรีก และโรมันนั้นสังคมจึงเริ่มมองว่าพฤติกรรมรักร่วมเพศนี้เป็นสิ่งน่ารังเกียจ ในคัมภีร์ไบเบิลได้กล่าวอย่างชัดเจนว่าการมีความสัมพันธ์ทางเพศกับบุคคลเพศเดียวกันเป็นสิ่งบาป มีบทลงโทษให้ถึงแก่ความตายหากผู้ใดประพฤติดังนั้น (พันธสัญญาเดิม เลวี 24: 17-21) สำหรับสังคมไทยได้ปรากฏหลักฐานของพฤติกรรมรักร่วมเพศตั้งแต่สมัยรัตนโกสินทร์ตอนต้นซึ่งวรรณกรรมต่าง ๆ ของยุคนั้นได้ใช้คำว่า "เล่นเพื่อน" แทนพฤติกรรมรักร่วมเพศของหญิงสาววัง ในเวลานั้นการเล่นเพื่อนเป็นที่รังเกียจและมีการตราเป็นกฎหมายลงโทษผู้ที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศนี้ (อริน พิธิยารักษ์ 2527: 29-34) ทว่าปัจจุบันนี้สังคมไทยมีความยืดหยุ่น และผ่อนปรนมากกว่าแต่ก่อนจึงยอมรับพฤติกรรมรักร่วมเพศมากขึ้น ในกฎหมายที่ระบุโทษอย่างชัดเจนสำหรับบุคคลกลุ่มนี้แต่อย่างใด ประกอบกับการหลั่งไหลเข้ามาอย่างรวดเร็วของวัฒนธรรมตะวันตกที่มีผลกระทบต่อสังคมไทยในหลาย ๆ ด้านรวมทั้งด้านแนวคิดในเรื่องเพศที่สามารถจะแสดงออกได้อย่างเสรียิ่งขึ้น ดังนั้นการแสดงออกในพฤติกรรมรักร่วมเพศจึงพบเห็นได้มากขึ้น ดังจะเห็นได้จากการเปิดเผยตัวของบุคคลรักร่วมเพศในสังคม เป็นต้นว่า การยอมรับในการเป็นบุคคลรักร่วมเพศของ ดร.เสรี วงศ์มณฑา และ

ปาน บุญนาค (รายงานพิเศษ 2523: 11-12) หรือการมีบทละคร นวนิยาย ภาพยนตร์ที่เกี่ยวกับรักร่วมเพศเพิ่มขึ้น

เห็นว่าพฤติกรรมรักร่วมเพศได้รับการยอมรับมากขึ้นแตกต่างกันไปในแต่ละยุคสมัย บางยุคอาจถูกปฏิเสธอีกทั้งยังถูกมองว่าเป็นความผิดปกติ วิบริค มีความเจ็บป่วยทางจิตน่ารังเกียจ ดังนั้นสังคมก็มีตั้มยอมรับบุคคลกลุ่มนี้อย่างแท้จริง บุคคลที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศนี้จึงมองตนเองว่าแตกต่างจากคนอื่น มีข้อขัดแย้งเนื่องจากการผิดธรรมชาติของคนทำให้เกิดความขัดแย้งในจิตใจอยู่ตลอดเวลา (อุทมนธิ์ ศรีแสงนาม 2525: 251) เกิดภาวะซึมเศร้า เหนงาโรคเครียด เครียด วิตกกังวล ระแวง ซากเพื่อนแท้และคิดหึงงัน (วันเพ็ญ บุญประกอบ 2526: 83; โอบาส ธรรมวาณิช 2527: 41) บุคคลกลุ่มนี้มักจะมีความสัมพันธ์กับคู่ของตนนัยยั้งยั้ง ดังนั้นเมื่อเกิดความผิดหวังในความรักก็มักจะแก้ปัญหาค้นหาการดื่มสุรา เสพชาเสพติค (พิรุฬ นิละภร 2528/2529: 16-17; Moses & Hawkins 1982: 72-73) หรือฆ่าตัวตายซึ่งพบว่าสถิติของการพยายามฆ่าตัวตายในคนกลุ่มนี้สูงกว่าบุคคลกลุ่มอื่น (Rosen 1974 อ้างถึงใน Hyde 1982: 380) ในประเทศไทยพบว่าผู้ที่ฆ่าตัวตายสำเร็จนั้นเป็นผู้ที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศอยู่ร้อยละ 1.2 (สุชาติ พหลภาคย์ และ ผกาพันธ์ วุฒิสถาณ 2527: 169)

นอกจากปัญหาส่วนบุคคลดังกล่าวแล้วนั้นก็ยังมิได้สิ้นเนื่องไปถึงปัญหาระดับสังคมอีกด้วย เป็นต้นว่าปัญหาอาชญากรรมและอาชญากรรมทางเพศอันเกิดจากความหึงหวงของผู้ที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ (วันเพ็ญ บุญประกอบ 2526: 63) หรือการไม่สามารถมีสัมพันธภาพที่ถาวรกับคู่ของตนทำให้มีการเปลี่ยนคู่เสมอจึงเกิดการรวมตัวของคนกลุ่มนี้ การจัดกิจกรรมเฉพาะกลุ่ม สถานะเชิงรรมสำหรับสมาชิกซึ่งเปิดโอกาสให้มีการพบปะในหมู่บุคคลที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ เสริมให้เกิดอาชีพการให้บริการทางเพศ หรือ โฮมเวิร์รักร่วมเพศขึ้นอันเป็นแหล่งสำคัญในการแพร่ระบาดของโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ เช่น กามโรค และเอดส์ ซึ่งกำลังเป็นปัญหาสาธารณสุขของประเทศไทยและประเทศต่าง ๆ ทั่วโลกในเวลานี้ ได้มีรายงานจนถึงวันที่ 30 เมษายน 2531 ว่ามีจำนวนผู้ป่วยโรคเอดส์ทั้งสิ้น 88,081 ราย จาก 138 ประเทศทั่วโลก โดยที่ประเทศสหรัฐอเมริกาเป็นผู้ป่วยด้วยโรคนี้สูงที่สุดถึง 57,575 ราย ในจำนวนนี้ร้อยละ 65 เป็นชายรักร่วมเพศ (วิวัฒน์ วิจารณ์ 2531: 2-4, ภาคผนวก) ประเทศไทยมีรายงานจากศูนย์ป้องกันและควบคุมโรคเอดส์ กรมควบคุมโรคติดต่อ เมื่อวันที่ 30 มิถุนายน 2532 ว่ามีจำนวนผู้ป่วยเอดส์ทั้งหมด 21 ราย และ 12 ใน 21 รายนี้เป็นชายรักร่วมเพศหรือรักทั้งสองเพศ นอกจากนี้ยังมีผู้ป่วยที่ติดเชื้อเอดส์ที่ยังไม่แสดงอาการจะแสดงอาการอย่างเด่นชัดภายในเวลา 5 ถึง 7,886 ราย โดยที่ 106 ราย เป็นชายรักร่วมเพศหรือรักทั้งสองเพศ (กรมควบคุม

โรคติดต่อ 2532 ค: 3) ก่อนหน้านี้ตัวเลขของกลุ่มผู้ป่วยที่ติดเชื้อเอดส์ยังไม่ได้แสดงอาการซึ่ง
ศูนย์ป้องกันและควบคุมโรคเอดส์ได้รายงาน เมื่อวันที่ 30 เมษายน 2532 พบว่า มีจำนวน
6,010 ราย (กรมควบคุมโรคติดต่อ 2532 ข: 3) และในวันที่ 15 เมษายน 2532 มีกลุ่ม
ผู้ติดเชื้อเอดส์แสดงอาการจำนวน 5,591 ราย (กรมควบคุมโรคติดต่อ 2532 ก: 3) ซึ่ง
แสดงให้เห็นว่าแนวโน้มของการเกิดโรคเอดส์มีมีที่จะสูงขึ้น และกลุ่มที่เสี่ยงต่อการเกิดโรคเอดส์
ที่สำคัญกลุ่มหนึ่งก็คือกลุ่มผู้ที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ ดังนั้นจึงควรมีการเฝ้าระวังไว้ด้วย ปัญหาที่
สำคัญอีกประการคือ ความล้มเหลวในชีวิตสมรสอันเกิดจากการพยายามปกป้องพฤติกรรมรักร่วมเพศ
ของตนเพื่อดำรงสถานภาพเดิมในสังคมจึงแต่งงานกับเพศตรงข้าม (ประนอม สรวิชาน 2524:
169) ทำให้เกิดการนอกใจคู่สมรส ครอบครัวแตกแยกขาดความสุขในชีวิตสมรส มีการฆ่าร้างซึ่ง
ส่งผลกระทบต่อสถาบันครอบครัวอันเป็นสถาบันพื้นฐานที่สำคัญในการพัฒนาบุคคลอีกด้วย

จากการที่ได้สังเกตเห็นพฤติกรรมรักร่วมเพศมากขึ้นร่วมกับความเสี่ยงของบุคคล
กลุ่มนี้ต่อการเกิดโรคติดต่อที่ร้ายแรงต่าง ๆ ผู้วิจัยจึงสนใจและเห็นความสำคัญที่จะศึกษาถึง
พฤติกรรมรักร่วมเพศในสังคมไทยตามที่เป็นอย่างจริงว่ามีสภาพการณ์เป็นเช่นใด โดยทำการศึกษา
กับกลุ่มวัยรุ่นซึ่งจากการสำรวจของสำนักงานสถิติแห่งชาติ สำนักงานกฤษฎีกา (2523: 54)
พบว่า เด็กอายุ 6-12 ปีจำนวน 8,310,922 คนในปีสำรวจ ปีพ.ศ.2523 นั้นเมื่อประมาณแล้ว
จะเป็นเด็กวัยรุ่นช่วงอายุ 14-20 ปีในปี พ.ศ. 2531-2532 และกำลังจะเติบโตเป็นผู้ใหญ่
ต่อไปภายหน้า นับว่าเป็นพลเมืองกลุ่มใหญ่ที่ควรให้ความสนใจ

วัยรุ่นเป็นช่วงหัวเลี้ยวหัวต่อที่สำคัญในการก้าวไปสู่ผู้ใหญ่ที่มีคุณภาพและ เป็นกำลัง
สำคัญของชาติ โดยธรรมชาติแล้ววัยรุ่นมีการเปลี่ยนแปลงทั้งทางร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และ
สังคม รวมทั้งการแสวงหาเอกลักษณ์แห่งตน (Identity) เพื่อพัฒนามโนภาพแห่งตนที่จะยึดต่อไป
ในวัยผู้ใหญ่ หากไม่สามารถแสวงหาเอกลักษณ์นี้ได้ย่อมเกิดความรู้สึกว่าวุ่น สับสนหลาย ๆ ด้าน
เช่น หน้าที่การงาน กฎเกณฑ์ทางสังคม และบทบาททางเพศ โดยเฉพาะในเรื่องบทบาททาง
เพศนั้นวัยรุ่นต้องการเห็นตัวเองในฐานะที่เป็นหญิงหรือเป็นชายมีเซ เป็นได้ทั้งสองเพศ (มลวิภา
ทรงวุฒิสกุล 2526: 312) ทว่าในปัจจุบันมีหลาย ๆ สิ่งที่เกี่ยวข้องการเรียนรู้พฤติกรรมรักร่วมเพศ
มากยิ่งขึ้น เช่น การเปิดเผยตัวของบุคคลรักร่วมเพศ มีการเผยแพร่ข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับ
รักร่วมเพศตามสื่อมวลชนต่าง ๆ เพิ่มขึ้น เป็นต้นว่า คานท์นาหนังสือพิมพ์ นิตยสาร และ
ภาพยนตร์ หรือการแต่งกายที่เน้นแยกชายหญิงชัดเจน (Unisex) ซึ่งเป็นที่นิยมกันอย่าง
แพร่หลายในกลุ่มวัยรุ่นอาจมีผลต่อการเกิดพฤติกรรมรักร่วมเพศต่อไปได้ (ณรงค์ศักดิ์ คณะภัก
2526: 23) ร่องเรียนและกลุ่มเพื่อนก็มีผลต่อการเกิดพฤติกรรมรักร่วมเพศในวัยรุ่น

ด้วย ได้มีผู้ตั้งข้อสงสัย เกกว่าแนวโน้มของการเกิดพฤติกรรมรักร่วมเพศจะเพิ่มขึ้นโดยเฉพาะในโรงเรียนชายล้วนหรือหญิงล้วน และโรงเรียนประจำ. (ณรงค์ศักดิ์ ทะละภัย 2526: 21-22; วัฒเพ็ญ นุญประกอบ 2524: 149; อุคมศิลป์ ศรีแสงนาม 2524: 189) จากการศึกษาของ รีมาฟีดี้ (Remafedi 1985: 481) และ คินซี (Kinsey 1953 อ้างถึงใน Francoeur 1982: 513-514) พบว่า พฤติกรรมรักร่วมเพศพบได้บ่อยในวัยรุ่น นอกจากนี้ คินซีและคณะยังพบว่า พฤติกรรมรักร่วมเพศในวัยรุ่นนั้นจะมีสาเหตุสำคัญจากการเรียนรู้และการเลียนแบบจากกลุ่มเพื่อน(สมศรี เปี่ยมสมบูรณ์ 2529: 7) หากพิจารณาตามทฤษฎีการเรียนรู้ของ คอนราด ลอเรนซ์ (Konrad Lorenz) นักจิตวิทยาชาวสวิตเซอร์แลนด์กล่าวว่า "ในช่วงเวลาที่เฉพาะช่วงหนึ่งหากเผชิญกับตัวกระตุ้น (stimulus) ที่เหมาะสมเกิดขึ้นพอที่จะทำให้เกิดประสบการณ์และการเรียนรู้ที่ถูกสลักพิมพ์(imprint)ลงในสมอง เป็นผลให้เกิดการเรียนรู้อย่างถาวร". (อุคมศิลป์ ศรีแสงนาม 2525: 248-249) เห็นได้ว่ากลุ่มเด็กวัยรุ่นนี้เป็นกลุ่มที่น่าวิตกกังวลกลุ่มหนึ่ง เพราะเป็นกลุ่มที่เสี่ยงต่อการเกิดปัญหาพฤติกรรมรักร่วมเพศได้มาก อีกประการหนึ่งวัยรุ่นยังเป็นวัยที่สำคัญในการวินิจฉัยถึงการเป็นรักร่วมเพศ นั่นคือในวัยนี้จะเป็นวัยที่มีการตัดสินใจว่าคนจะมีความพึงพอใจต่อเพศใดเพศหนึ่งปรากฏอย่างเด่นชัด (Anna Freud 1965 อ้างถึงใน Sours 1972: 579) และช่วงที่มีการตัดสินใจแสดงคนว่าเป็นรักร่วมเพศอย่างเปิดเผยก็คือช่วงอายุ 15-19 ปี (Dank 1971 อ้างถึงใน Larson 1981/1982: 227) ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ ณรงค์ศักดิ์ ทะละภัย และคณะ (2520) ที่พบว่า ผู้ที่มาขอรับบริการที่ศูนย์สุขวิทยาจิตด้วยปัญหาการรักร่วมเพศส่วนใหญ่จะเป็นนักเรียน นิสิต นักศึกษาโดยกลุ่มอายุที่มาขอรับบริการเป็นอันดับสองคือกลุ่มอายุ 13-19 ปี และเมื่อพิจารณาแล้วนับเป็นช่วงอายุเกี่ยวกับวัยรุ่นที่กำลังศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรืออาชีวศึกษาตอนต้น

จากทั้งหมดที่กล่าวมาผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาพฤติกรรมรักร่วมเพศในนักเรียนวัยรุ่นที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรืออาชีวศึกษาตอนต้น โดยแบ่งประเภทของโรงเรียนที่ศึกษาออกเป็นโรงเรียนสหศึกษา โรงเรียนชายล้วน และโรงเรียนหญิงล้วน อีกทั้งเห็นว่าน่าจะทำการศึกษารวมไปถึง เจตคติของบุคคลกลุ่มนี้ที่มีต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศนั้นมีแนวโน้มไปในทางใด รวมทั้งปัจจัยบางประการทางครอบครัวและโรงเรียนซึ่งเป็นสถาบันพื้นฐานที่สำคัญในการพัฒนาบุคคลกลุ่มนี้เพื่อนำข้อมูลต่าง ๆ ไปใช้ในการวางแผนป้องกันแก้ไขปัญหที่อาจเกิดขึ้นในเรือนบทบาททางเพศที่เหมาะสม ตลอดจนการวางแผนป้องกันแก้ไขปัญหที่อาจเกิดขึ้นในภายหน้าแก่บุคลากรที่เกี่ยวข้องในการให้การช่วยเหลือต่อไป

จุดมุ่งหมายของการวิจัย

1. ศึกษาสถิติการเกิดเหตุการณ์รกร่วมเพศในนักเรียนวัยรุ่นเขตการศึกษา 5
2. ศึกษาแนวโน้มนโยบายการรกร่วมเพศของนักเรียนวัยรุ่นเขตการศึกษา 5
3. ศึกษาเจตคติของนักเรียนวัยรุ่นเขตการศึกษา 5 ที่มีต่อเหตุการณ์รกร่วมเพศ

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาถึงพฤติกรรมทางเพศและเจตคติของนักเรียนวัยรุ่น: กรณีศึกษาพฤติกรรมรกร่วมเพศ เขตการศึกษา 5 ตามแบบสอบถามที่คณะนักศึกษานิเทศศาสตร์ จิตวิทยาคณิศ ปีการศึกษา 2529 ได้ร่วมกันสร้างขึ้นเพื่อให้เหมาะสมกับวัตถุประสงค์การวิจัยครั้งนี้

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาเป็นนักเรียนวัยรุ่นที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายปีที่ 4, 5, 6 และอาชีวศึกษาตอนต้นระดับ ปวช.1, ปวช.2 , ปวช.3 ในเขตการศึกษา 5 ภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2531 ซึ่งมีโรงเรียนทั้งหมด 89 โรงเรียน เป็นนักเรียนชาย 26,774 คน นักเรียนหญิง 22,995 คน รวมเป็นนักเรียนทั้งสิ้น 49,649 คน

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัยคือ

ตัวแปรอิสระ

1. เพศ แบ่งเป็น
 - 1.1 เพศชาย
 - 1.2 เพศหญิง
2. ประเภทของโรงเรียน แบ่งเป็น
 - 2.1 โรงเรียนสหศึกษา
 - 2.2 โรงเรียนชายล้วน
 - 2.3 โรงเรียนหญิงล้วน

คำปรารภ

1. พฤติกรรมรักร่วมเพศ ซึ่งแบ่งออกเป็น
 - 1.1 มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ
 - 1.2 ไม่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ
2. เจตคติต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศ ซึ่งมี
 - 2.1 เจตคติต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศในเชิงบวก
 - 2.2 เจตคติต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศในเชิงลบ

สมมติฐานของการวิจัย

1. สักส่วนนักเรียนชายและนักเรียนหญิงที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศแตกต่างกัน
2. สักส่วนนักเรียนที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศในโรงเรียนสหศึกษา ชายล้วนและหญิงล้วนแตกต่างกัน
3. สักส่วนนักเรียนชายที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศในโรงเรียนสหศึกษาและโรงเรียนชายล้วนแตกต่างกัน
4. สักส่วนนักเรียนหญิงที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศในโรงเรียนสหศึกษาและโรงเรียนหญิงล้วนแตกต่างกัน
5. นักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีเจตคติต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศแตกต่างกัน
6. นักเรียนจากโรงเรียนสหศึกษา โรงเรียนชายล้วน และโรงเรียนหญิงล้วนมีเจตคติต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศแตกต่างกัน
7. นักเรียนชายในโรงเรียนชายล้วนและโรงเรียนสหศึกษามีเจตคติต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศแตกต่างกัน
8. นักเรียนหญิงในโรงเรียนหญิงล้วนและโรงเรียนสหศึกษามีเจตคติต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศแตกต่างกัน

นิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย

พฤติกรรมรักร่วมเพศ หมายถึง ลักษณะความพึงพอใจทางเพศที่บุคคลแสดงออกกับบุคคลเพศเดียวกันกับตนซึ่งอาจเป็นเพียงความรู้สึกของบุคคลนั้น ตลอดจนการมีเพศสัมพันธ์กับ

บุคคลเพศเดียวกัน โดยจะพิจารณาจากลักษณะใหญ่ ๆ 2 ประการดังนี้

1. การมีพฤติกรรมของเพศตรงข้ามในวัยเด็ก (Early cross-gender behaviour) มีองค์ประกอบดังต่อไปนี้
 - 1.1 การมีพฤติกรรมเหมือนเด็กชายในเด็กหญิง (Boy-like behaviour) หรือการมีพฤติกรรมเหมือนเด็กหญิงในเด็กชาย (Girl-like behaviour)
 - 1.2 ความลึคอยากเป็นเพศตรงข้าม (Cross gender idea)
 - 1.3 การแต่งตัวอย่างเพศตรงข้าม (Cross dressing)
2. การมีความพึงพอใจทางเพศกับเพศเดียวกัน คือ การที่บุคคลมีความพึงพอใจหรือชอบที่จะมีความสัมพันธ์ทางเพศกับบุคคลเพศเดียวกัน หรือรักเพศเดียวกันโดยมีองค์ประกอบดังนี้
 - 2.1 ความรู้สึกดึงดูดใจทางเพศ (Sexual attraction)
 - 2.2 กิจกรรมทางเพศ (Sexual activity)
 - 2.3 การจินตนาการทางเพศ (Sexual fantasies)
 - 2.4 อารมณ์ที่ประสงค์ (Emotional preference)
 - 2.5 สังคมที่ประสงค์ (Social preference)
 - 2.6 แบบแผนในการดำเนินชีวิต (Life style)
 - 2.7 การมองตนเองทางค่านิยมเพศ (Sexual self-concept)

อย่างไรก็ตามลักษณะการวัดที่ได้จาก เกณฑ์ดังกล่าวนี้ไม่ได้หมายความว่าบุคคลนั้นเป็น บุคคลรักร่วมเพศ แต่เป็นเพียงบุคคลที่มีการแสดงออกในเชิงรักร่วมเพศในขณะนั้นเท่านั้น โดยที่ อาจจะพัฒนาไปเป็นบุคคลรักร่วมเพศต่อไป

เจตคติต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศ หมายถึง ความคิด ความรู้สึกของนักเรียนวัยรุ่นที่มี ต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศในสังคม ซึ่งอาจเป็นความคิด ความรู้สึกในเชิงบวกหรือเชิงลบก็ได้ โดยที่เป็นเจตคติต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศในเชิงบวก เมื่อได้ค่าคะแนนจากการตอบแบบสอบถาม เจตคติต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศ (ตอนที่ 3) มากกว่า 81 คะแนน และเป็นเจตคติต่อ พฤติกรรมรักร่วมเพศในเชิงลบเมื่อได้คะแนนจากการตอบแบบสอบถามตอนที่ 3 นี้น้อยกว่า 81 คะแนนถ้าได้คะแนนเท่ากับ 81 คะแนนถือว่าเป็นเจตคติในระดับกลาง

นักเรียนหญิงที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ หมายถึงนักเรียนหญิงที่ได้คะแนนมากกว่าหรือ เท่ากับ 1.40259 จากการตอบแบบสอบถามพฤติกรรมทางเพศ

นักเรียนหญิงที่มีพฤติกรรมรักต่างเพศ หมายถึงนักเรียนหญิงที่นับถือพฤติกรรมรักร่วมเพศ และได้คะแนนน้อยกว่า 1.40259 จากการตอบแบบสอบถามพฤติกรรมทางเพศ

นักเรียนชายที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ หมายถึงนักเรียนชายที่ได้คะแนนมากกว่า หรือ เท่ากับ 1.99470 จากการตอบแบบสอบถามพฤติกรรมทางเพศ

นักเรียนชายที่มีพฤติกรรมรักต่างเพศ หมายถึงนักเรียนชายที่นับถือพฤติกรรมรักร่วมเพศ และได้คะแนนน้อยกว่า 1.99470 จากการตอบแบบสอบถามพฤติกรรมทางเพศ

นักเรียนวัยรุ่น หมายถึงนักเรียนชายและนักเรียนหญิงที่กำลังศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายและระดับอาชีวศึกษาตอนต้นทั้งภาครัฐบาลและเอกชน ภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2531-2532 ในเขตการศึกษา 5

โรงเรียนสหศึกษา หมายถึงโรงเรียนที่มีการเรียนการสอนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย หรือ ระดับอาชีวศึกษาตอนต้นทั้งภาครัฐบาลและเอกชน ซึ่งมีทั้งนักเรียนชายและนักเรียนหญิงในอัตราส่วนที่ใกล้เคียงเรียนรวมอยู่ในห้องเดียวกัน

โรงเรียนหญิงล้วน หมายถึงโรงเรียนที่มีการเรียนการสอนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย หรืออาชีวศึกษาตอนต้นซึ่งมีเฉพาะนักเรียนหญิง หรือนักเรียนหญิงมากกว่า 95% ของนักเรียนทั้งหมด

โรงเรียนชายล้วน หมายถึงโรงเรียนที่มีการเรียนการสอนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรืออาชีวศึกษาตอนต้นซึ่งมีเฉพาะนักเรียนชาย หรือมีอัตราส่วนของนักเรียนหญิงต่อนักเรียนชายมากกว่าหรือเท่ากับ 95% ของนักเรียนทั้งหมด

เขตการศึกษา 5 หมายถึงจังหวัดต่าง ๆ ที่จัดแบ่งกลุ่มตามกำหนดของกระทรวงศึกษาธิการ ได้แก่ จังหวัดสมุทรสงคราม กาญจนบุรี ราชบุรี สุพรรณบุรี เพชรบุรี และประจวบคีรีขันธ์

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เพื่อช่วยให้ทราบข้อมูลเชิงสถิติของนักเรียนมัธยมที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศในเขตการศึกษา 5 และเข้าใจถึงลักษณะของพฤติกรรมรักร่วมเพศดังกล่าวว่าเป็นไปในลักษณะใด
2. เพื่อช่วยให้ทราบเจตคติของนักเรียนมัธยมที่มีต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศ โดยที่มีความสำคัญต่อการประเมินถึงการยอมรับหรือไม่ยอมรับบุคคลรักร่วมเพศนี้ซึ่งมีผลต่อการแพร่ระบาดของพฤติกรรมรักร่วมเพศในหมู่มัธยม ข้อมูลเหล่านี้จะเป็นประโยชน์ในการวางแผนจัดการเรียนการสอนที่ส่งเสริมให้นักเรียนเกิดความเข้าใจอันดีในพฤติกรรมรักร่วมเพศดังกล่าว
3. เพื่อเป็นแนวทางในการวางแผนสำหรับผู้บริหารการศึกษา เช่น ผู้กำหนดนโยบายและวางแผนงานของกระทรวงศึกษาธิการ ผู้อำนวยการโรงเรียน ในการจัดหลักสูตรการศึกษาและการวางแผนช่วยเหลือนักเรียนที่อาจเกิดปัญหาจากการมีพฤติกรรมรักร่วมเพศดังกล่าว
4. เพื่อเป็นแนวทางแก่สถาบันครอบครัวและสถาบันการศึกษา รวมทั้งสถาบันอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องในการปลูกฝัง เจตคติและค่านิยมในเรื่องบทบาททางเพศที่เหมาะสมแก่เยาวชนไทยต่อไป
5. เพื่อเป็นประโยชน์ต่อบุคลากรทางการแพทย์ที่จะได้ตระหนักในสภาพการณ์ของพฤติกรรมรักร่วมเพศในมัธยม ซึ่งอาจจะช่วยกำหนดทิศทางการดำเนินการป้องกัน และเผื่อระวังปัญหาในกลุ่มมัธยม อันอาจจะเกิดจากมีการแพร่ระบาดของโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ โดยเฉพาะโรคเอดส์ที่กำลังวิกฤตกันอยู่ในเวลานี้

บทที่ 2

ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ความหมายของรักร่วมเพศ

พฤติกรรมรักร่วมเพศเป็นเรื่องที่ผู้สนใจศึกษากันมาก และให้คำจำกัดความของการมีพฤติกรรมรักร่วมเพศ แตกต่างกันไปขึ้นอยู่กับความสนใจของแต่ละบุคคล เป็นต้นว่า

องค์การอนามัยโลก (World Health Organization (WHO) 1978: 40) ได้กล่าวถึงการเป็นรักร่วมเพศไว้ในตารางจำแนกโรคสากลครั้งที่ 9 หรือ The International Classification of Diseases Ninth Revision (ICD-9) ว่า รักร่วมเพศ หมายถึง การที่บุคคลมีความพึงพอใจทางเพศกับคนที่มีเพศเดียวกันกับตนเพียงอย่างเดียวหรือเป็นส่วนใหญ่ โดยที่อาจจะมีหรือไม่มีความสัมพันธ์ทางกายต่อกันก็ได้ และการจะวินิจฉัยว่าบุคคลใดเป็นรักร่วมเพศนั้นไม่จำเป็นต้องพิจารณาว่าเป็นความผิดปกติทางจิต

สปิตเซอร์ (Spitzer 1981: 212) กล่าวว่า รักร่วมเพศหมายถึง แบบแผนของการได้รับแรงกระตุ้นทางรักร่วมเพศ (Homosexual arousal) อย่างต่อเนื่อง เป็นระยะเวลานานโดยที่ขาดการกระตุ้นทางรักต่างเพศ (Heterosexual arousal) หรือมีน้อยเกินไป

แคปแลน และแซดคอก (Kaplan & Sadock 1981: 550) กล่าวถึงพฤติกรรมรักร่วมเพศว่า เป็นพฤติกรรมที่แสดงออกในลักษณะที่เป็นแบบแผนระยะยาวของการมีความพึงพอใจทางเพศที่อารมณ์ความรู้สึกและความสนใจทางเพศถูกกระตุ้นได้โดยบุคคลเพศเดียวกัน และไม่สามารถรับการกระตุ้นเร้าทางเพศได้โดยเพศตรงข้าม

มาร์เมอร์ (Marmor 1976: 375, 1980: 5) กล่าวถึงนิยามเรื่องความหมายของรักร่วมเพศที่ยังไม่สามารถตกลงกันเป็นที่แน่ชัด โดยส่วนใหญ่จะเป็นความหมายเชิงปฏิบัติการซึ่งจำกัดเพียงการมีพฤติกรรมทางเพศกับบุคคลเพศเดียวกัน การพิจารณาเพียงพฤติกรรมที่แสดงออกนั้นไม่เพียงพอ เนื่องจากได้ละเลยต่อสาเหตุด้านแรงจูงใจภายใต้การแสดงพฤติกรรมเช่นนั้น มาร์เมอร์จึงให้คำจำกัดความถึงบุคคลที่เป็นรักร่วมเพศนั้น หมายถึง บุคคลซึ่งมีแรงจูงใจในอันที่จะมีความพอใจทางเพศกับบุคคลเพศเดียวกันกับตนเอง และความ

พึงพอใจนั้นก็นำไปสู่การมีสัมพันธทางเพศแต่เรื่องของการมีความสัมพันธ์ทางเพศนั้นจำเป็นเสมอไป ในบางรายอาจจำกัดอยู่เพียงการมีจินตนาการทางเพศกับบุคคลเพศเดียวกันเท่านั้น

สำหรับในประเทศไทย Homosexuality มีผู้แปลเป็นภาษาไทยหลายคำต่างกันไป เช่น รักร่วมเพศชายรักร่วมเพศ ความรักในเพศเดียวกัน ความรักร่วมเพศ หรือรักร่วมเพศ สำหรับรักร่วมเพศได้นำมาใช้กันอย่างกว้างขวางทั้งในงานวิจัย งานวิชาการ ซึ่งหมายถึง ความรักหรือชอบเพศเดียวกัน มีนักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายรักร่วมเพศโดยนัยนี้ ได้แก่

อุทุมมศิลป์ ศรีแสงนาม (อุทุมมศิลป์ ศรีแสงนาม ใน สมพ เรืองตระกูล, บรรณาธิการ 2528: 226) กล่าวว่า การเป็นรักร่วมเพศ หมายถึง การมีความสุขทางเพศกับบุคคลเพศเดียวกัน ถ้าระหว่างชายต่อชายด้วยกันมักเรียกทับศัพท์ว่า รักร่วมเพศชายรักร่วมเพศ (Homosexuality) ระหว่างหญิงต่อหญิงด้วยกันเรียกว่า เลสเบียนนิสม (Lesbianism)

อเนก อารีพรรค และ สุวัฒนา อารีพรรค (2525: 214) ให้คำจำกัดความว่า รักร่วมเพศเป็นพฤติกรรมทางเพศระหว่างบุคคลที่เป็นเพศเดียวกับตนเอง เป็นลักษณะที่พบมากที่สุด ในจำนวนพฤติกรรมทางเพศที่สืบมาจากลักษณะที่คนทั่วไปปฏิบัติซึ่งเป็นได้ทั้งผู้ชายและผู้หญิง

โอบาส ธรรมวาณิช (2527: 39-40) ให้คำจำกัดความว่า รักร่วมเพศคือการมีพฤติกรรมทางเพศกับบุคคลเพศเดียวกัน อาจเป็นเพียงพอใจที่ได้สัมผัสร่างกายภายนอกนั้นจำเป็นต้องมีเพศสัมพันธ์จนถึงสุขของอารมณ์

จำลอง กิษยาธิ (2522: 257) ให้คำจำกัดความว่า ความรักเพศเดียวกัน หรือความรักร่วมเพศ (Homosexuality) คือความต้องการที่จะมีความสัมพันธ์ทางเพศกับบุคคลเพศเดียวกัน พฤติกรรมทางเพศเช่นนี้ระหว่างหญิงด้วยกันมักเรียกว่า เลสเบียนนิสม (Lesbianism) ชายหรือหญิงที่มีความพอใจทั้งสองเพศ (อาจเป็นผู้หญิง หรือชายก็ได้) เรียกว่า หวีเพศ หรือ ไบเซกซวล (Bisexual) โดยทั่วไปหากไบเซกซวลมักจะเป็นรักร่วม-เซกซวล แม้ว่าจะมีความสามารถในการร่วมเพศกับเพศตรงข้ามและมีความพอใจได้ตามสมควร

โดยสรุปจากคำจำกัดความต่าง ๆ ดังกล่าวเห็นได้ว่า การจะพิจารณาถึงการมีพฤติกรรมรักร่วมเพศ หรือเป็นบุคคลซึ่งมีพฤติกรรมรักร่วมเพศ ต่อเมื่อบุคคลใดก็ตามเกิดความพึงพอใจทางเพศระหว่างบุคคลเพศเดียวกัน โดยอาจจะมีสัมพันธทางเพศจริง หรือเป็นเพียงจินตนาการก็

ได้ และบุคคลนั้นอาจขาดการกระตุ้นอย่างรักต่างเพศ หรือมีเพียงเล็กน้อย ทว่าได้รับการกระตุ้นทางเพศกับบุคคลเพศเดียวกันอย่างต่อเนื่องมาเป็นเวลานาน

โดยทั่วไปเมื่อพูดถึงรักร่วมเพศหรือโฮมเซ็กชวล(Homosexual)นั้น คำนี้มักจะเป็นการบ่งบอกถึงการเป็นรักร่วมเพศทั้งในผู้หญิงและผู้ชาย หากจะให้เห็นชัดเจนขึ้นแล้ว สำหรับผู้ชายที่เป็นรักร่วมเพศมักจะเรียกว่า โฮมเซ็กชวล หรือ เกย์ (Gay) มากกว่า กรณีผู้หญิงที่เป็นรักร่วมเพศจะมีศัพท์เฉพาะว่า เลสเบียน (Lesbian) นอกจากนี้ยังอาจได้ฟังหรือได้พบเห็นคำบางคำที่บุคคลต่าง ๆ ในสังคมใช้เรียกแทนบุคคลที่เป็นรักร่วมเพศอยู่เสมอ ดังที่ วัลลภ นิษะมนธรรม (2531: 60-61) กล่าวไว้คือ

เกย์คิง และ เกย์ควีน เป็นคำที่ใช้เรียกบุคคลรักร่วมเพศชายตามบทบาททางเพศที่แสดงออก โดยที่เกย์คิงจะใช้แทนผู้ชายที่รับบทบาทเพศชาย ไม่แสดงท่าทางกระตุ้นกระตุ้นอย่างผู้หญิง และพฤติกรรมของเขาจะมีเพศสัมพันธ์เป็นลักษณะของการเป็นฝ่ายกระทำให้อีกฝ่าย (คล้ายบทบาทของผู้ชายที่เป็นฝ่ายรุกผู้หญิง) ส่วนเกย์ควีนใช้แทนผู้ชายที่มีบทบาทเป็นเพศหญิง ซึ่งอาจมีกริยาท่าทางคล้ายผู้หญิงด้วย และชอบเป็นฝ่ายถูกกระทำมากกว่า (คือรู้สึกตัวเองเหมือนผู้หญิงทั่วไป)

ทอม และ คี ทั้งสองคำนี้นำมาใช้เรียกผู้หญิงรักร่วมเพศ โดยแบ่งตามบทบาททางเพศที่แสดงออกเช่นกัน หากว่าผู้หญิงคนใดที่มีการแสดงออกในลักษณะของเพศชาย เช่น การแต่งกายอย่างผู้ชาย มีท่าทางอย่างผู้ชาย คอยปกป้องคุ้มครองหญิงที่ชอบ วางตนเป็นฝ่ายนำ ฝ่ายรุก แม้จะมีเพศสัมพันธ์จะนิยมเป็นฝ่ายรับ แต่จะเป็นฝ่ายกระทำอีกฝ่ายหนึ่ง จะเรียกว่า ทอม หรือ "ทอมบอย" และถ้าแสดงบทบาทเป็นหญิงจะเรียกว่า คี ซึ่งมาจากคำว่า "เลดี้" โดยเป็นเพียงผู้หญิงที่ขอมเป็นคู่ครอง และปล่อยให้ทอมกระตุ้นสำราญทางเพศ ซึ่งอาจไม่ต้องการความสุขทางเพศโดยตรง แต่ใจอ่อนยอมให้ทอมทำอะไรในร่างกายเธอได้เพียงเพื่อแลกความสนใจ ความเอาใจใส่ และความรักที่กำลังใสสะอาด

อย่างไรก็ตามการรับบทบาททางเพศเชิงรับ หรือ เชิงรุก นั้นไม่ได้เป็นพฤติกรรมที่ถือปฏิบัติอย่างถาวรตามที่เข้าใจ แต่มีการสลับบทบาททางเพศได้ในขณะมีเพศสัมพันธ์ และลักษณะเกย์คิง เกย์ควีน ทอม และคี อาจจะมีเพียงเฉพาะบุคคลกลุ่มหนึ่ง ซึ่งบุคคลรักร่วมเพศอาจนำมาได้แสดงบทบาทเป็นพฤติกรรมที่เห็นเด่นชัด นอกเหนือจากการมีความพึงพอใจทางเพศกับบุคคลเพศเดียวกันตามความหมายของรักร่วมเพศที่แท้จริงเท่านั้น

นอกจากนั้นยังมีศัพท์บางคำที่ใช้เรียกกลุ่มบุคคลที่มีการแสดงออกทางเพศ บางประการ ที่อาจก่อให้เกิดความสับสนเข้าใจผิดกับเรื่องรักร่วมเพศ ดังที่อุดมศิลป์ ศรีแสงนาม (2525: 238-240) กล่าวไว้ ได้แก่

กะเทย คำว่า กะเทยนั้นมักนำมาใช้ในการเรียกบุคคลซึ่งคิดว่าเป็นรักร่วมเพศ หรือบุคคลที่แสดงจริตกริยาเป็นผู้หญิง อันที่จริงกะเทย หรือที่ภาษาอังกฤษใช้คำว่า Hermaphrodite นั้นมันจำเป็นต้องเป็นรักร่วมเพศเสมอไป และมีบุคคลที่เป็นรักร่วมเพศ จำนวนมากที่ไม่ได้มีลักษณะของกะเทยปรากฏอยู่ กะเทยตามความหมายทางการแพทย์ หมายถึง บุคคลซึ่งมีอวัยวะของ 2 เพศกำลังอยู่ในตัวคนคนหนึ่ง เช่น อาจจะมีองคชาติ (Penis) และมีเต้านม (Breast) หรืออาจมีอัณฑะ (Testis) ในขณะเดียวกันก็มีมดลูกอยู่ด้วยทำให้ไม่สามารถวินิจฉัยได้ว่าเป็นหญิงหรือชายแน่ชัด กะเทยมี 2 ชนิดคือ กะเทยจริง (True hermaphrodite) หมายถึง บุคคลที่มีลักษณะทางเพศที่เด่นตรงกับฮอร์โมนในตัว คือมีจะดูลคล้ายไปทางเพศใดเพศหนึ่งให้เห็นชัดเจนทั้งรูปร่างภายนอกและฮอร์โมนในร่างกาย กะเทยเทียม (Pseudo-hermaphrodite) กลุ่มนี้จะมีลักษณะทางเพศภายนอกให้เห็นเด่นชัดอย่างหนึ่ง แต่ฮอร์โมนที่ผลิตแท้จริงกลับเป็นของอีกเพศหนึ่ง

ลัทธิเพศ (Transvestism) บางทีจะถูกเรียกว่ากะเทยเช่นกัน ลัทธิเพศนี้เป็นบุคคลที่ชอบแต่งตัวเป็นเพศตรงข้ามกับเพศที่แท้จริงของคน มีความสุข ความพอใจทางเพศกับการที่ได้แต่งตัว แต่งหน้า สวมเสื้อผ้า หรือแสดงท่าทางของเพศตรงข้ามกับตน ทั้งนี้อาจเป็นแบบเปิดเผย หรือแอบซ่อนเมื่อลับตาคน ลัทธิเพศนี้มันจำเป็นที่จะต้องเป็นรักร่วมเพศเสมอไป แต่ในทางปฏิบัติอาจพบลักษณะลัทธิเพศเกิดร่วมกับลักษณะรักร่วมเพศ และแปลงเพศได้

แปลงเพศ (Transsexual) เป็นบุคคลที่ไม่ยอมรับเพศที่แท้จริงโดยกำเนิดของตน มักแสดงพฤติกรรมและมีบทบาททางเพศอย่างเพศตรงข้ามตลอดเวลา และมีความคิดฝังใจว่าอารมณ์และจิตใจของเขาเป็นเพศตรงข้าม บุคคลเหล่านี้มักมีความปรารถนาอย่างแรงกล้าที่จะผ่าตัดแปลงเพศเป็นเพศตรงข้าม เพื่อให้เกิดความตื่นเต้นทางเพศ ในขณะที่พวกเขาแปลงเพศ กระทำไปเพราะคิดว่าจิตใจตนเป็นเพศตรงข้ามจริง ๆ

รักทั้งสองเพศ (Bisexuality) เป็นอีกคำหนึ่งที่น่าได้ยินเสมอ ใช้เรียกกลุ่มบุคคลที่เกิดความพึงพอใจทางเพศได้ทั้งจากการมีความสัมพันธ์ในทางรักร่วมเพศและรักต่างเพศ (Homosexual relationship and Heterosexual relationship) อย่างไรก็ตาม

เมเยอร์ (Meyer 1985:1061) เป็นผู้ให้ความเห็นว่าบุคคลรักทั้งสองเพศนี้ อันที่จริงมักจะมี ความพึงพอใจที่เห็นทางรักร่วมเพศเป็นส่วนใหญ่ มักพบประวัติคลอจกนกลไกในการพัฒนา ทางเพศเป็นรักร่วมเพศด้วย

จากลักษณะต่าง ๆ ดังกล่าวนี้แสดงถึงความแตกต่างที่จะต้องแยกออกจากลักษณะ พฤติกรรมรักร่วมเพศ บุคคลที่มีลักษณะดังกล่าวข้างต้นไม่ใช่บุคคลรักร่วมเพศ แต่ในความเป็นจริง ของสังคมอาจพบว่าบุคคลรักร่วมเพศอาจมีลักษณะข้างต้นเกิดร่วมด้วย เช่น เป็นบุคคลรักร่วมเพศ และมีลักษณะลัก เพศชอบแต่งกายอย่าง เพศตรงข้ามด้วย

ประเภทของรักร่วมเพศ

ไฮด์ (Hyde 1982: 367-368) แบ่งพฤติกรรมรักร่วมเพศเป็นประเภทต่าง ๆ ดังนี้

1. พวกที่เป็นรักร่วมเพศจากการขาดโอกาส หรือเป็นไปตามสถานการณ์ (Deprivation homosexuality หรือ Situational homosexuality) เป็นพฤติกรรม ที่เกิดขึ้นมาทดแทนเมื่อบุคคลไม่สามารถหาทางระบายความต้องการทาง เพศกับบุคคลต่าง เพศได้
 2. พวกรักร่วมเพศแอบแฝง (Latent homosexuality) ตามแนวคิดของ ซิกมันด์ ฟรอยด์นั้นเชื่อว่า บุคคลมีแนวโน้มที่จะเป็นรักร่วมเพศแต่เก็บความรู้สึกไว้ในระดับ จิตไร้สำนึกทำให้มีความวิตกกังวลอยู่มาก บางคนจะชักกลายเนื่องกันด้วยนิคทำตัวตรงข้ามกับ ความรู้สึกที่ซ่อนเร้นอยู่ (Reaction-Formation) ทำตัวให้เป็นชายชาคริมากเกินไป และ ปฏิเสธการเป็นบุคคลรักร่วมเพศ นอกจากนี้รักร่วมเพศแบบแอบแฝงยังมีความหมายที่แสดงถึงการ คอบสนองทางจิตใจที่บุคคลสามารถถูกกระตุ้นทางจิตใจได้ด้วยบุคคลที่มีเพศเดียวกันคน แต่ไม่เคยมี ความสัมพันธ์ทางเพศจริง
 3. พวกปกปิด หรือเปิดเผยการเป็นรักร่วมเพศของคน (Covert or Overt homosexuality)
- พวกปกปิด (Covert homosexuality) เป็นบุคคลที่ใช้ชีวิตส่วนใหญ่ออย่าง รักต่างเพศไม่ว่าจะเป็นทางงาน หรือทางสังคม ไม่มีผู้ใดล่วงรู้ถึงการมีพฤติกรรมรักร่วมเพศ ของบุคคลนั้นนอกจากเพื่อนใกล้ชิด และบุคคลรักร่วมเพศด้วยกัน
- พวกเปิดเผย (Overt homosexuality) บุคคลเหล่านี้มักปกปิดการเป็น

รักร่วมเพศของคน และหากมีโอกาสก็จะพยายามแสดงพฤติกรรมของคนให้เด่นชัดด้วย

โดยสรุปจะเห็นได้ว่า การแบ่งประเภทตามแบบของไฮค์นี้เป็นเพียงการแบ่งพฤติกรรมที่บุคคลแสดงออกเท่านั้น ซึ่งน่าจะว่าเป็นบุคคลรักร่วมเพศที่แท้จริง เนื่องจากบุคคลเหล่านั้นมีความพึงพอใจที่จะรัก หรือมีความสัมพันธ์ทางเพศกับบุคคลเพศเดียวกัน ตามความหมายของรักร่วมเพศที่กล่าวในตอนต้นอย่างแท้จริง

สาเหตุของรักร่วมเพศ

การระบุถึงสาเหตุของรักร่วมเพศนั้น น่าจะเจาะจงถึงสาเหตุที่แน่นอนได้ แต่เชื่อว่าเกิดจากสาเหตุหลายประการร่วมกัน ซึ่งมีผลให้เกิดพฤติกรรมรักร่วมเพศขึ้น สาเหตุเหล่านี้คือ

1. สาเหตุทางด้านสภาวะร่างกาย
2. สาเหตุทางด้านจิตวิทยา
3. สาเหตุทางด้านสิ่งแวดล้อม

1. สาเหตุทางด้านสภาวะร่างกาย มีผู้ทำการศึกษาปัจจัยทางด้านสภาวะทางร่างกายและชีววิทยา (Constitutional and Biological factors) เพื่ออธิบายถึงพฤติกรรมรักร่วมเพศ ซึ่งอาจแบ่งการศึกษาออกเป็น 2 แนวคือ การศึกษาเกี่ยวกับฮอร์โมน และการศึกษาเกี่ยวกับพันธุกรรม กล่าวคือ

1.1 การศึกษาเกี่ยวกับฮอร์โมน เป็นการศึกษาถึงผลของฮอร์โมนจากต่อมไร้ท่อที่มีต่อการเป็นรักร่วมเพศ โดยตั้งข้อสงสัยเกี่ยวกับระดับของฮอร์โมนเพศชาย หรือ Testosterone ในผู้ชายรักร่วมเพศจะแตกต่างจากผู้ชายรักต่างเพศหรือไม่ โดยที่ ไฮค์ (Hyde 1982: 383) ได้รวบรวมผลการศึกษาต่าง ๆ ที่ผ่านมา โดยกล่าวถึง การศึกษาระยะแรกของ กลาส และคณะ (Glass, et al.) ในปี ค.ศ. 1940 ที่ยังไม่สามารถอธิบายผลของฮอร์โมนต่อรักร่วมเพศ กระทั่งปัจจุบันนี้แม้มีการพัฒนาความละเอียดและเที่ยงตรงของเครื่องมือที่ใช้ในการตรวจมากขึ้นแต่ยังไม่สามารถยืนยันถึงความแตกต่างของระดับฮอร์โมนในชายรักร่วมเพศและชายรักต่างเพศได้ เนื่องจากผลการศึกษาต่าง ๆ ยังไม่สอดคล้องกัน อย่างไรก็ตามแม้ว่าผลการศึกษาในเรื่องนี้จะยังไม่แน่ชัด แพทย์บางรายก็ได้บำบัดรักษาชายรักร่วมเพศด้วย Testosterone และสำหรับกลุ่มเลสเบียนนั้น ลอเรนและคณะ (Loraine, et al.) ศึกษาในปี ค.ศ. 1971 พบว่าเลสเบียนมีระดับของ Testosterone สูงกว่ากลุ่มควบคุมที่เป็นหญิงรักต่างเพศ และมีระดับของ Estrogen ต่ำกว่า

กลุ่มควบคุมเช่นกัน อย่างไรก็ตามยังคงไม่มีการศึกษาอื่นที่ยืนยันผลการศึกษาเหล่านี้ นอกจากนี้ควรจะระมัดระวังถึงการนำผลการศึกษานี้ไปใช้เนื่องจากวิธีการที่ใช้ศึกษาไม่สามารถควบคุมตัวแปรต่าง ๆ ที่มีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงระดับของฮอร์โมนได้ (Marmor 1976: 377-379)

ความสนใจเรื่องฮอร์โมนอีกแนวหนึ่งเป็นการศึกษาถึงระดับฮอร์โมนในระยะตั้งครรภ์ของมารดา โดยตั้งสมมติฐานว่ารักแร้เพศเป็นผลจากการมีระดับ Androgens ที่ไม่สมดุลระหว่างตั้งครรภ์ แต่ทว่าผลการศึกษานี้ยังไม่สามารถหาข้อสรุปได้เช่นกัน (Hyde 1982: 383; Meyer 1985: 1058)

1.2 การศึกษาเกี่ยวกับพันธุกรรม ไฮค์ (Hyde 1982: 383, 386) ได้รวบรวมการศึกษาถึงอิทธิพลของพันธุกรรมซึ่งมักเป็นการศึกษาในฝาแฝดและการศึกษาทางโครโมโซม (Chromosome) กล่าวคือ ในปี ค.ศ. 1952 คอลแมน (Kallman) ได้ทำการศึกษาฝาแฝดรักแร้เพศจำนวน 85 คู่ พบว่าคู่ฝาแฝดที่เกิดจากไข่สองใบ (Dizygotic twin) 45 คู่ อาจไม่มีลักษณะรักแร้เพศทั้งสองคน ในขณะที่คู่แฝดที่เกิดจากไข่ใบเดียวกัน (Monozygotic twin) จำนวน 40 คู่มีลักษณะรักแร้เพศทั้งคู่ ซึ่งผลของการศึกษานี้สนับสนุนถึงความเกี่ยวข้องของพันธุกรรม แต่ในปี ค.ศ. 1963 โคลบ (Kolb) ศึกษาฝาแฝดจากไข่ใบเดียวกันที่เป็นรักแร้เพศ ไม่พบความสัมพันธ์ระหว่างการเป็นรักแร้เพศกับการเป็นคู่แฝด มีผู้วิจารณ์การศึกษาในลักษณะเช่นนี้ว่าฝาแฝดที่เกิดจากไข่ใบเดียวกันนั้นนอกจากจะมียีนส์ (Genes) เหมือนกันแล้วลักษณะการเลี้ยงดูที่ได้รับก็เหมือนกันด้วยจึงไม่อาจตัดปัจจัยทางด้านสิ่งแวดล้อมออกไปได้ ส่วนฝาแฝดไข่คนละใบก็มีแนวโน้มจะมีความเกี่ยวข้องกันทางยีนส์เลย นอกจากการศึกษานี้ของคอลแมนแล้วก็ไม่พบการศึกษานี้ของผู้อื่นที่แสดงถึงความสัมพันธ์ทางพันธุกรรมกับรักแร้เพศ ดังนั้นการศึกษาทางด้านพันธุกรรมโดยทั่วไปจึงไม่ได้รับการยอมรับ นักพันธุกรรมเองก็แย้งสมมติฐานในเรื่องนี้ โดยเห็นว่าถ้ารักแร้เพศถูกควบคุมโดยพันธุกรรมแล้ว ยีนส์ของรักแร้เพศก็น่าจะได้รับอิทธิพลของการเลือกสรรทางธรรมชาติ ซึ่งจัดให้หมดไปโดยเร็วด้วยเหตุที่ว่าบุคคลรักแร้เพศต้องการจะมีความสัมพันธ์ทางเพศกับบุคคลเพศเดียวกันเท่านั้น ดังนั้นโอกาสในการถ่ายทอดยีนส์จึงไม่มี ซึ่งต่างจากบุคคลรักทั้งสองเพศ (Bisexual) ที่มีการเกี่ยวข้องทางเพศได้ทั้งสองเพศ พวกนี้จึงมีโอกาสส่งผ่านยีนส์ได้

นอกจากนั้นการศึกษาเกี่ยวกับองค์ประกอบของโครโมโซมซึ่งบางครั้งก็ยากที่จะแยกได้อย่างชัดเจนถึงความแตกต่างของโครโมโซมระหว่างบุคคลรักแร้เพศและรักต่างเพศ แต่ทว่าก็พบความผิดปกติบ้าง เช่น คนไข้ Kline felter's syndrome (มีโครโมโซม XXY หรือ XXXY) และ Turner's syndrome (มีโครโมโซม XO) จะเป็นบุคคลรักแร้เพศ กระนั้น

ก็ยังไม่สามารถยืนยันได้ เพราะมีบางคนที่มีกรรมฐานผิดปกติแต่ไม่ได้มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ (Marmor 1976: 378)

2.1 สาเหตุทางด้านจิตวิทยา ตามทฤษฎีจิตวิเคราะห์ (Psychoanalysis) ของฟรอยด์ (Sigmund Freud) เชื่อว่าพฤติกรรมรักร่วมเพศเกิดจากการชะงักงันของ พัฒนาการทางเพศในช่วงอายุ 3-5 ปี (Phallic stage หรือ Oedipal period) ในช่วงนี้เด็กผู้ชายจะรักมารดา เด็กผู้หญิงจะรักบิดา ทั้งเด็กชายเด็กหญิงจะอิจฉาบิดาหรือมารดาที่มีเพศเดียวกันกับตน แต่ในที่สุดเด็กจะผ่านพัฒนาการขั้นนี้ไปได้โดยการเลียนแบบ (Identify) บิดาหรือมารดาที่มีเพศเดียวกันกับตน กล่าวคือ ในขณะที่เด็กชายจะต้องอุปคาลำอวัยวะเพศของตน เด็กจะนึกถึงมารดาและจินตนาการว่าตนเป็นบิดา เด็กจะคิดว่าบิดาต้องโทษถ้ารู้ถึง จินตนาการของตนและกลัวว่าบิดาจะตัดอวัยวะเพศเป็นการลงโทษ เด็กจะลดความขัดแย้งของตนโดยเลิกความปรารถนาเดิมที่มีต่อมารดา และพยายามประพฤติตนเลียนแบบบิดา สำหรับเด็กหญิงนั้น ฟรอยด์ อธิบายว่า เด็กหญิงจะมีความรู้สึกแค้นหามารดาและต้องการจะเป็นเจ้าของ มารดาเช่นกัน และเด็กหญิงจะมีความรู้สึกอิจฉาอวัยวะเพศของคนด้อยกว่าเด็กชายด้วย ทำให้เด็กหญิงปรารถนาที่จะมีอวัยวะเพศที่ดัดเทียมเด็กชาย (Penis envy) ดังนั้นเด็กหญิงจะโทษ มารดาว่าไม่สามารถทำให้ตนมีอวัยวะเพศที่ดัดเทียมเด็กชายและเชื่อว่าต้องเป็นความผิดของมารดา เนื่องจากมารดาก็ไม่มีอวัยวะเพศเหมือนกับเพศชายเช่นเดียวกัน ความขัดแย้งนี้จะหมดไปเมื่อ เด็กหญิงเลิกรักมารดาและ เปลี่ยนแปลงมารักบิดาซึ่งไม่เช่นเชิงเล่นๆ อีกทั้งประพฤติตนเลียนแบบมารดาและต้องยอมรับความคิดของการมีบุตรแทนการมีอวัยวะเพศชาย แต่บุคคลรักร่วมเพศ ไม่สามารถแก้ความขัดแย้งดังกล่าวได้โดยจะมีความรักฝังครี้งและประพฤติตนเลียนแบบบิดามารดา ที่ต่างเพศกับตนทำให้เด็กสับสนในบทบาททางเพศ (ประนอม สวรรชมาน 2524: 171) นอกจากนี้ โซคาริเดส (Socarides 1982: 39-41) กล่าวถึงรักร่วมเพศว่า เป็นปรากฏการณ์ที่เป็น ผลจากกลไกทางจิตที่เฉพาะเจาะจงนั้น คือเป็นการเก็บมอดิบุส (Oedipus complex) และการกลัวถูกตัดอวัยวะเพศ (Castration anxiety) บุคคลรักร่วมเพศชายมักมีความ กลัวการร่วมเพศกับผู้หญิง ซึ่งความวิตกกังวลทั้งหมดเกี่ยวข้องกับความกลัวว่าจะถูกตัดอวัยวะเพศ โดยมีความรู้สึกอิจฉาอวัยวะเพศของผู้หญิง เปรียบเสมือนเครื่องมือที่สามารถตัดหรือทำลายอวัยวะเพศ ของเขา (Castration instrument) ทำนองเดียวกันในรักร่วมเพศหญิงมีความคิดฝัน (Fantasy) ในจิตไร้สำนึกจะกลัวอวัยวะเพศชาย (Penis) นอกจากนี้ ฟรอยด์ (Freud 1930) ยังได้อธิบายว่า โรคจิตสุราเป็นลักษณะของการมีรักร่วมเพศ (Homosexual) ที่เก็บ กกดเอาไว้ประกอบกับความผิดหวังจากผู้หญิง (อาจเป็น ภรรยา มารดา หรือคู่รัก) เป็นเหตุ ผลผลักดันให้ผู้ชายหันไปดื่มแอลกอฮอล์ และเข้าสังคมอยู่กับเพื่อนผู้ชายแทนจึงทำให้เขาเกิดความ

สมหวังในความปรารถนาเชิงรักร่วมเพศ (Homosexual wish) ที่อยู่ใน ซิงชาเฟตส์ และเดมอนส์ (Chafets & Demons) ได้อธิบายสนับสนุนอีกว่า เนื่องจากคนมีความสับสนในเรื่องการเลียนแบบทางเพศ (Sexual identity) และมีลักษณะรักร่วมเพศแอบแฝง (Latent homosexuality) ทำให้กลายเป็นปัญหาที่อาจนำไปสู่การคิดสุราในที่ลับซึ่งสอดคล้องกับการสรุปของเลวี (Levy) ที่ได้อยู่ข้อหนึ่งในบทความว่า พลวัต (Dynamic) ของการคิดสุราก็คือ การเป็นรักร่วมเพศ (Homosexuality) นั่นเอง (พิรุฬ นิละภมร 2528/2529: 16-18)

การมีพฤติกรรมรักร่วมเพศมีผู้อธิบายไว้อีกแนวทางหนึ่งว่า เกิดจากการหลงรักตนเอง (Narcissism) ตามความหมายของพรอยด์คำนี้มาจากนิทานเรื่องนาร์ซิสซัสผู้หลงรักเงาตัวเอง ที่สะท้อนจากผิวน้ำ ตามทฤษฎีนี้เชื่อว่า คนทุกคนจะหลงรักตัวเองอยู่ในระดับรุนแรงทำให้เกิดความพึงพอใจที่จะเลือกเฉพาะสิ่งที่รัก (Love object) ซึ่งเหมือนตนเองเท่านั้น เกิดเป็นรักร่วมเพศขึ้น (กิตติกร มีทรัพย์ 2529: 118-119) สิ่งนี้อาจเกิดจากคนที่หล่อหรือสวยได้เท่า ๆ กัน ยิ่งถ้าบุคคลนั้นรู้ตัวตั้งแต่เด็กว่าเป็นคนหน้าตาดีก็มักทำให้เกิดความสนใจในรูปร่างกายของตนเองมากกว่าผู้อื่นทั่วไป การหลงรูปและสนใจในรูปร่างกายของตนเองมากจนเกินไปนั้นจะทำให้จินตนาการของเด็กหนุ่มกลายเป็นความต้องการที่จะร่วมเพศกับเพศเดียวกันแทน (ลลิตา ชีระสิริ 2530: 69) ลักษณะเช่นนี้เกิดขึ้นได้ทั้งทั้งสองเพศเท่า ๆ กัน และแม้แต่คนที่ไม่หล่อ ไม่สวยก็อาจปฏิเสธตัวเองแล้วหารูปร่างที่สวยงามของ เพศเดียวกันเพื่อชดเชยสิ่งที่ตนขาดไป (Cappon 1965: 42-43) พวกที่หลงรักตัวเองมาก ๆ นั้นนอกจากคนที่สวยและหล่อแล้วยังรวมถึงพวกที่ประสบความสำเร็จในชีวิตมาก ๆ เช่น นักกีฬาชื่อดัง คาราวาพยนตร์หน้าตาดี นักร้องที่มีชื่อเสียงร่ำรวย บุคคลเหล่านี้จำนวนไม่น้อยที่เป็นรักร่วมเพศเนื่องจากสาเหตุนี้ (วิทยา นาควัชร 2528: 81)

3. สาเหตุด้านสภาพแวดล้อม สภาพแวดล้อมที่มีส่วนสัมพันธ์และมีความสำคัญอย่างมากต่อการเกิดพฤติกรรมรักร่วมเพศ ประการหนึ่งคือ สภาพแวดล้อมทางครอบครัว ซึ่งแฮตเตอร์เรอ (Hatterer 1979 อ้างถึงใน ผกา สัตยธรรม 2516: 2) ได้กล่าวถึงจิตแพทย์ส่วนใหญ่เชื่อว่า รากฐานของรักร่วมเพศเกิดจากความสัมพันธ์จากบิดามารดา การแก้ไขช่วยเหลือต้องแก้ที่ความสัมพันธ์ระหว่างบิดามารดา กับ บุตร ครอบครัวจึงเป็นสาเหตุที่สำคัญที่ทำให้เด็กหญิงและเด็กชายได้รับความกระทบกระเทือนทางจิตใจและมีพฤติกรรมรักร่วมเพศ การเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลในครอบครัวกับการเกิดพฤติกรรมรักร่วมเพศจึงเป็นแนวทางฟื้นฟูและนำไปสู่การแก้ไขและปรับครอบครัวให้มีสัมพันธภาพที่ดีต่อกันระหว่าง พ่อ แม่ ลูก ซึ่งจะเอื้อต่อการเลียนแบบบทบาททางเพศที่เหมาะสมสามารถหันมาสู่ผู้ใหญ่ที่มีประสิทธิภาพได้ รายละเอียดของสภาพแวดล้อมทางครอบครัวที่จะกล่าวถึงมีดังนี้

3.1 ลักษณะบิดานากลุ่มรักร่วมเพศชายและรักร่วมเพศหญิง

3.1.1 กลุ่มรักร่วมเพศชายมีผู้ทำการศึกษาถึงลักษณะบิดาของบุคคลรักร่วมเพศชายได้ผลสอดคล้องกันถึงลักษณะที่ไม่เหมาะสมในการเป็นตัวแทนของบิดาซึ่งเด็กไม่สามารถเลียนแบบความเป็นชายได้ชัดเจนเหมาะสมได้ กล่าวคือ บิดามีลักษณะที่ไม่ค่อยฉลาดอ่อนแอ ไม่มีอำนาจเหนือภรรยาชอบทำตามทุกอย่างต้องพึ่งพาผู้อื่น ไม่มีประสิทธิภาพ ไม่เข้มแข็ง ไม่สามารถแสดงบทบาทความเป็นชายได้อย่างเหมาะสม นอกจากนี้ยังพบลักษณะทางเดินเฉยเมย ไม่ค่อยอยู่กับบ้านและมีส่วนร่วมในกิจกรรมของครอบครัวน้อยมาก อีกทั้งมีเจตคติในเรื่องเพศที่ไม่ถูกต้อง เช่น ไม่ยอมรับเพศบุตร หรือต้องการลูกสาวจึงให้ความสนใจลูกสาวมากกว่าลูกชาย เด็กจึงรู้สึกว่าจะได้รับความรักจากบิดาน้อยกว่าคนอื่นในครอบครัว ดังนั้นเด็กจึงมีท่าทีไม่เป็นมิตร และให้ความรักต่อบิดาน้อยเช่นกัน (Bieber, et al. 1967, Hatterer 1971, Hooker 1965, West 1968 อ้างถึงใน ผกา สัตยธรรม 2516: 3-12; Hampson 1965 อ้างถึงใน Pattaya Yaisoon 1984: 13) แต่ทั้งนี้ยังมีผลการศึกษาของบางท่านที่ได้ผลตรงข้ามว่าบิดาของรักร่วมเพศชายจะมีลักษณะชอบวางอำนาจเผด็จการ ใจทร้าย หยาบค้าย ขี้ดทู่ขุ่น ไม่เป็นมิตรก้าวร้าว มีการแสดงอารมณ์ไม่เหมาะสมและมีลักษณะไม่เป็นมิตรทางเดินซึ่งมีผู้ให้ข้อคิดเห็นว่า มักพบในสังคมอเมริกันมากกว่าสังคมอื่น ๆ (Terman & Miles 1963 อ้างถึงใน ผกา สัตยธรรม 2516: 7; Pattaya Yaisoon 1984: 31; Whitam & Zent 1984: 432-437)

สำหรับประเทศไทยนั้นผู้ทำการศึกษาถึงลักษณะของบิดานากลุ่มรักร่วมเพศชายซึ่งได้ผลสอดคล้องกับการศึกษาในต่างประเทศคือ บิดามีลักษณะที่อ่อนแอ ไม่เข้มแข็ง ไม่กล้าหาญ ไม่ค่อยร่วมกิจกรรมของครอบครัว และส่งเสริมบุตรชายให้มีกิจกรรมต่าง ๆ แสดงท่าทีเฉยเมยเมื่อเด็กเล่นกับมารดา นอกจากนี้ยังพบลักษณะวางอำนาจเป็นเผด็จการ ไม่เป็นมิตรซึ่งทำให้เด็กเกิดความกลัวเป็นคนขี้อายไม่กล้าแสดงออก บิดาขี้ดทู่ขุ่นมีแนวโน้มของความซึมเศร้า ไม่ค่อยปรองดองกับผู้อื่น การเข้าสังคมมี 2 ลักษณะ คือ บ่อยมากและแทบจะไม่มีเลย และบิดามักประสบความสำเร็จน้อยกว่ากลุ่มที่นำใช้รักร่วมเพศ เด็กจะรู้สึกและแสดงออกกับบิดาในทางลบมากกว่ากลุ่มที่นำใช้รักร่วมเพศอย่างมีนัยสำคัญ รวมทั้งมีความแตกต่างในการรับรู้ถึงลักษณะของบิดาในด้านมีความฉลาด ขยัน มีเหตุผล มีเมตตาอ่อนโยน รอบอ้อมอารี น่านับถือ เป็นกันเอง และกล้าหาญ โดยที่กลุ่มรักร่วมเพศชายยอมรับว่ามีลักษณะเหล่านี้ได้น้อยกว่ากลุ่มผู้ชายรักต่างเพศ (ผกา สัตยธรรม 2516: 113-114; Pattaya Yaisoon 1984: 39, 44, 52)

3.1.2 การศึกษาลักษณะของบิดาในกลุ่มรักร่วมเพศหญิง พบว่า มีทั้งที่เป็นคนอ่อนแอเซสมอม น่ากลัวแสดงออก ห่างเหิน หรือ อ่อนโยน ใจดี อ่อนนุ เป็นที่รักของครอบครัว หรือชอบวางอำนาจ หรือมีลักษณะที่ชอบปกป้องบุตรมากเกินไป มีท่าทีขั้วชวน (Seductive) ชอบลงโทษ (Sadistic) มีเจตคติทางเพศที่ไม่ถูกต้องคือต้องการบุตรสาวมากกว่า จึงแสดงความรักบุตรสาวมากกว่าบุตรชาย (Rosen 1974: 19; Wahl 1976 อ้างถึงใน Pattaya Yaisoon 1984: 14)

3.2 ความสัมพันธ์ระหว่างบิดากับบุตร

3.2.1 การศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างบิดากับบุตรในกลุ่มรักร่วมเพศชาย ผลการศึกษาส่วนใหญ่สอดคล้องกันว่า มีสัมพันธ์ภาพระหว่างบิดาและบุตรในทางลบ บุคคลรักร่วมเพศส่วนใหญ่เห็นว่า ลักษณะของบิดาไม่เหมาะสมที่จะยึดถือเป็นแบบเพื่อพัฒนาลักษณะความเป็นชายในวัยผู้ใหญ่ (Adult masculine hero) อีกทั้งมีความรู้สึกไม่พึงพอใจบิดาเช่นนี้ (Unsatisfactory father) ดังจะเห็นได้จากการศึกษาของ Saghir & Robins (1973: 144-146) ซึ่งพบว่าไม่เพียงแต่จะขาดการอยู่ร่วมกัน (Physical absent) อย่างเช่น คายจากกันไปหรือหย่าร้าง แต่ยังพบการไม่มีความสัมพันธ์ทางอารมณ์ (Emotional absent) เช่น เฉยเมย ไม่สนใจ กระด้าง ชอบเรียกบุตรว่า "กะเทย" และแสดงให้เห็นว่าเด็กชายมีพฤติกรรมเช่นเด็กหญิง หรือใช้สรรพนามที่ทำให้เด็กเสียคุณค่าของตน เด็กจะรู้สึกว่าบิดาไม่สามารถเป็นต้นแบบที่เหมาะสม ซึ่งร้อยละ 82 ของกลุ่มรักร่วมเพศที่ศึกษานี้ได้เลียนแบบลักษณะบิดามาตั้งแต่วัยเด็ก และไม่พึงพอใจต่อสัมพันธ์ภาพต่อบิดา เด็กชายบางคนแสวงหาตัวแทนของบิดาให้ความหยกหย่องสรรเสริญส่งเสริมให้มีอำนาจเหนือตน เพื่อที่จะได้รับความรักจากผู้ชายที่มาเป็นตัวแทนบิดานี้ และให้ความรักแก่เขาเป็นการชดเชย ซึ่งชี้ให้เห็นถึงความสนใจต่อเพศเดียวกันมากกว่าปกติ จากการศึกษาพบว่า ในกลุ่มชายที่ไม่เป็นรักร่วมเพศร้อยละ 66 จะเลียนแบบบิดา และร้อยละ 82 เห็นว่ามีสัมพันธ์ภาพในทางบวกกับบิดา นอกจากนี้ยังมีผู้พบว่าความไม่พอใจสัมพันธ์ภาพต่อบิดาของกลุ่มรักร่วมเพศชายเป็นมาตั้งแต่วัยเด็กตอนปลายด้วย (Roberts 1968 อ้างถึงใน Pattaya Yaisoon 1984: 15)

สำหรับการศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างบิดากับบุตรของกลุ่มรักร่วมเพศชายในประเทศไทยนั้น พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญของกลุ่มรักร่วมเพศและกลุ่มรักต่างเพศในลักษณะบุคลิกภาพที่ความต้องการของบิดา ซึ่งนำไปสู่สัมพันธ์ภาพที่แยกระหว่างบิดากับบุตรชาย นอกจากนั้นยังได้ศึกษาถึงบทบาทของบิดาว่า บิดาไม่ค่อยส่งเสริมหรือร่วมกิจกรรมต่าง ๆ กับ

บุตรชาย มีท่าทีเฉยเมยไม่สนใจเมื่อเด็กเล่นกับมารดา ทำให้เด็กรู้สึกว่าจะได้รับความรักความเอาใจใส่จากบิดาน้อยกว่าพี่น้องคนอื่น ๆ ในครอบครัว โดยเฉพาะอย่างยิ่งบิดาจะรักบุตรสาวมากกว่าบุตรชาย การพบปะพูดคุยกับบิดาจึงเกิดขึ้นเมื่อมีความจำเป็นจริง ๆ เท่านั้น เด็กมักจะใช้การต่อต้านหรือแยกตัวเมื่อต้องพบกับบิดา กลุ่มรักร่วมเพศชายจึงมีความรู้สึกและการแสดงทางอารมณ์ในทางลบต่อบิดามากกว่ากลุ่มที่ไม่ได้เป็นรักร่วมเพศอย่างมีนัยสำคัญ และเมื่อเปรียบเทียบกับการแสดงออกทางอารมณ์ของบิดาพบว่า กลุ่มรักร่วมเพศมักมีบิดาที่มีการแสดงทางอารมณ์ในแง่ลบเหมาะสมมากกว่ากลุ่มรักต่างเพศ ซึ่งบิดามักจะอารมณ์ดีใช้การประนีประนอมเมื่อเกิดความไม่พึงพอใจ (พกา สัตยธรรม 2516: 78-79; Pattaya Yaisoon 1984: 39-52)

3.2.2 การศึกษาในกลุ่มรักร่วมเพศหญิงที่เกี่ยวกับความสัมพันธ์ของบิดากับบุตร พบลักษณะของบิดาที่อ่อนแอและยอมมีประสิทธิภาพทำให้บุตรสาวเกิดความรู้สึกผิดหวังและเลียนแบบความเป็นชาย (Masculine identification) เพื่อแสดงว่าตนไม่ยอมรับลักษณะดังกล่าวของบิดา และหากมีบิดาที่ห่างเหินไม่กล้าแสดงออกจะมีการต่อต้าน (Bene 1965, Wilber อ้างถึงใน Rosen 1974: 11) ในบุคคลรักร่วมเพศหญิงบางคนอาจมีสัมพันธภาพระหว่างบิดาในลักษณะรักใคร่สนิทสนม มีความคุ้นเคย เห็นใจบิดามากกว่ามารดา จึงใช้เวลาร่วมกิจกรรมกับบิดามากกว่า ไม่ค่อยเข้าไปมีส่วนร่วมในงานของผู้หญิง นำไปสู่การเลียนแบบความเป็นชายจากบิดา และไม่ยอมรับลักษณะความเป็นหญิงของตนเอง ซึ่งพบว่าร้อยละ 77 ของหญิงรักร่วมเพศมีการเลียนแบบบิดามากกว่ามารดา ในขณะที่พบเพียงร้อยละ 15 ในกลุ่มผู้หญิงรักต่างเพศ สำหรับการที่บิดามีลักษณะยั่วชวน (Seductive) เด็กอาจจะกลัวว่าจะมีความสัมพันธ์ทางเพศกับบิดา (Incest) เกิดความสับสนในตัวเองและผู้ชายอื่น ๆ ด้วย ผลก็คือ เด็กมีการเลียนแบบบทบาทความเป็นชาย หรือหญิงได้ไม่ชัดเจนและไม่เหมาะสม นำไปสู่การมีพฤติกรรมรักร่วมเพศได้ (Saghir & Robins 1973: 301; Wahl 1976 อ้างถึงใน Pattaya Yaisoon 1984: 14-16)

3.3 ลักษณะของมารดา

3.3.1 การศึกษาต่าง ๆ ในกลุ่มบุคคลรักร่วมเพศชาย พบลักษณะมารดาที่ขอบางอำนาจเหนือบิดาและบุคคลอื่น ๆ ในครอบครัว เป็นผู้ตัดสินใจในทุกการต่าง ๆ และควบคุมกฎเกณฑ์ถึงเป็นเสมือนผู้ปกครองครอบครัว (Parental model) ก้าวร้าว มีเจตคติทางเพศที่ผิด ๆ เช่น ไม่ยอมรับเพศของบุตร รักบุตรชายมากกว่าบุตรสาว และยังหมิ่น罵มารดา

ลักษณะบุคลิกภาพแปรปรวนด้วย (Bieber, et al. 1967, Hatterer 1971 อ้างถึงใน ผกา สัตยธรรม 2516: 12; Cary 1967, West 1959 อ้างถึงใน Pataya Yaisoon 1984: 11, 14)

สำหรับการศึกษาถึงลักษณะมารดาของกลุ่มรักร่วมเพศชายในประเทศไทยนั้น ณรงค์ศักดิ์ ทะละกัน และคณะ (2520: 28) ได้ศึกษากลุ่มรักร่วมเพศชาย 33 รายที่มาขอรับบริการที่ศูนย์สุขวิทยาจิต ผลการศึกษาพบว่าร้อยละ 52 ของกลุ่มรักร่วมเพศชายเห็นว่ามารดาเป็นใหญ่ และมีบทบาทสำคัญในครอบครัวมากกว่าบิดาทุกด้าน และส่วนใหญ่มักรักภูมิใจ สนับสนุนกับการตามมากกว่าบิดา ในด้านการรับรู้ในกลุ่มรักร่วมเพศชายต่อลักษณะมารดานั้น ผกา สัตยธรรม (2516: 114) ศึกษาพบว่า กลุ่มรักร่วมเพศชายรับรู้ว่ามีมารดาเป็นคนดี มีเหตุผล ยุติธรรม ซื่อสัตย์ อ่อนโยน มีเมตตา เป็นกันเอง น่านับถือ ได้น้อยกว่าผู้ชายรักต่างเพศ

3.3.2 กลุ่มบุคคลรักร่วมเพศหญิง การศึกษาลักษณะต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับมารดาของกลุ่มรักร่วมเพศหญิงนั้น ผลการศึกษาต่าง ๆ นั้นใกล้เคียงกับลักษณะของมารดากลุ่มรักร่วมเพศชายกล่าวคือ มารดาของกลุ่มรักร่วมเพศหญิงมีลักษณะชอบวางอำนาจเหนือบิดา นอกจากนั้น ได้พบลักษณะมารดาที่หลากหลายทั้งที่มีลักษณะอบอุ่นใจดี เป็นที่รักของครอบครัว หรือ ลักษณะมารดาที่เป็นคนอ่อนแอเสมอ หรือมีลักษณะชั่วร้าย (Seductive) มาก ทำหน้าที่เป็นมิตร ในสมัยมีเวลาว่างให้แก่ครอบครัว และมีเจตคติที่ผิด ๆ ในเรื่องเพศของบุตร เช่น อยากได้บุตรชายมากกว่าบุตรสาว (Rosen 1974: 20; Saghir & Robins 1973: 301; Wahl 1976 อ้างถึงใน Pattaya Yaisoon 1984: 14-15)

• 3.4 ความสัมพันธ์ระหว่างมารดาและบุตร

3.4.1 ลักษณะความสัมพันธ์ระหว่างมารดาและบุคคลรักร่วมเพศชาย การศึกษาต่าง ๆ ได้ชี้ให้เห็นถึงลักษณะที่ชอบวางอำนาจของมารดาส่งผลในยังการเข้ามามีส่วนในการตัดสินใจมีกิจกรรมและการคบหาเพื่อนต่างเพศหรือเพื่อนทั่วไปของบุตรชาย แสดงความเป็นเจ้าของผูกพันใกล้ชิด ตามใจ เอาใจใส่บุตรชายมากเกินไป และถ้ามีบิดาที่ห่างเหิน ไม่ใกล้ชิดครอบครัวก็ยิ่งเปิดโอกาสให้เด็ก เกิดความพึงพอใจที่จะเลียนแบบความเป็นหญิงของมารดาซึ่งเป็นบุคคลที่ใกล้ชิดที่สุด และพบว่าบุคคลรักร่วมเพศส่วนใหญ่จะเลียนแบบลักษณะมารดาของตนมากกว่าผู้ชายรักต่างเพศ แต่มีบางคราวที่พบว่าลักษณะการวางอำนาจของ

มารดาอาจให้เกิดความสัมพันธ์ที่อบอุ่น ไม่เป็นมิตร ไม่ค่อยให้ความรักแก่บุตรชาย มีการใช้การลงโทษทำให้เด็กเกิดความกลัวต่อต้าน และเป็นปฏิปักษ์ต่อมารดา ประกอบกับบรรยากาศครอบครัวไม่ปรองดองบิดามารดาขัดแย้งทะเลาะวิวาทกันเสมอ เด็กจึงรับรู้สัมพันธภาพของชายหญิง (Heterosexual relationship) ที่ไม่พอใจนี้ ซึ่งมีผลต่อการเลียนแบบบทบาทและลักษณะความเป็นชายในจิตใจต่อมา (Bieber, et al. 1967, Hatterer 1971 อ้างถึงใน ผกา สัตยธรรม 2516: 3-6, 8-9; Saghir & Robins 1973, Walker 1968 อ้างถึงใน Pattaya Yaisoon 1984: 15) นอกจากนี้ลักษณะของมารดาที่มีเสน่ห์ชัวยวน (Seductive) อาจทำให้บุตรชายใช้กลทางการต่อต้านเพื่อปกป้องตนเองออกจากลักษณะดังกล่าวของมารดา หรืออาจกลัวที่จะเกิดสัมพันธภาพทางเพศกับมารดา (Incest) มีความสับสนในตัวมารดากับผู้หญิงอื่น ๆ ทั้งหมด ซึ่งความสัมพันธ์ในลักษณะเช่นนี้ทำให้เกิดการเลียนแบบลักษณะความเป็นชายที่ไม่เหมาะสมมาได้ง่าย มีผู้กล่าวว่าในวัยเด็กบุคลกรรักร่วมเพศชายมักคิดว่าตนได้เลียนแบบลักษณะมารดาไม่เชื่อบิดา (Aldrich 1960, Cary 1967 อ้างถึงใน ผกา สัตยธรรม 2516: 19)

การศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างมารดากับบุคลกรรักร่วมเพศชายในประเทศไทย พบลักษณะการให้ความรัก ความเอาใจใส่ บทสัติก ให้สิทธิพิเศษมากกว่าพี่น้องคนอื่น ๆ แม้ว่าจะไม่ค่อยมีเวลาร่วมให้ครอบครัวเนื่องจากการทำงานนอกบ้าน ทำให้เด็กรักและสนิทกับมารดา มากกว่าบิดา ซึ่งพบว่ามีความแตกต่างจากชายที่ไม่ได้เป็นรักร่วมเพศ ดังเช่น การศึกษาของ ธรรมศักดิ์ ทะละกัญ และคณะ (2520: 28) พบว่า บุคลกรรักร่วมเพศชายรักมารดามากกว่า บิดาถึงร้อยละ 57 และร้อยละ 61 รู้สึกสนิทกับมารดามากกว่าบิดา ขณะเดียวกันพบว่า มารดาเป็นผู้ให้การอนุญาตหรือตัดสินใจลงโทษ ให้โอกาสแก่บุตรชายในการตัดสินใจค่อนข้างน้อย ชอบควบคุมทำให้เกิดความรู้สึกขัดแย้ง ต่อต้านการกระทำของมารดาด้วย ดังนั้นแม้บุคลกรรักร่วมเพศจะมองว่ามารดาเป็นบุคลที่ตนสามารถมีสัมพันธภาพทางอารมณ์ (Emotional relationship) ในทางบวก แต่สัมพันธภาพทางสังคม (Social relationship) กับมารดามักมีความขัดแย้ง ไม่ปรองดองกับมารดามากกว่าผู้ชายรักต่างเพศอย่างมีนัยสำคัญ นอกจากนี้ยังพบมารดาของบุคลกรรักร่วมเพศมีท่าทีเฉยเมย ไม่สนใจเมื่อเด็กเล่นกับบิดา ซึ่งแตกต่างจากมารดาของผู้ชายรักต่างเพศอย่างมีนัยสำคัญด้วย (ผกา สัตยธรรม 2516: 79, 82, 92; Pattaya Yaisoon 1984: 34, 45-48, 55)

3.4.2 การศึกษาที่เกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ระหว่างมารดาและบุคลกรรักร่วมเพศหญิงนั้น พบลักษณะความสัมพันธ์ที่ไม่ดีหากมารดามีลักษณะชอบวางอำนาจในครอบครัว

ซึ่งทำให้เด็ก เกือบครึ่ง แสดงท่าทีไม่เป็นที่มิตรต่อมารดาและไม่เลียนแบบลักษณะมารดา และหากเด็กนั้นไม่มีความรู้สึกรักใคร่สนิทสนมกับบิดาแล้วทำให้เด็กไม่สามารถแสวงหาผู้ชายอื่น ๆ มาทดแทนความรู้สึกรักใคร่ นั้น เนื่องจากกลัวปฏิกิริยาตอบกลับมาจากลักษณะที่ตนไม่ต้องการ ซึ่งนำไปสู่การมีพฤติกรรมรักร่วมเพศหญิงได้ นอกจากนี้ยังพบว่ามารดาในกลุ่มรักร่วมเพศหญิงมีเจตคติในเรื่องเพศที่ผิด ส่งผลให้การปฏิบัติต่อบุตรสาวในทางที่ไม่เหมาะสม เช่น รักบุตรชายมากกว่าบุตรสาว ต้องการบุตรชายจึงปฏิบัติกับบุตรสาวราวกับบุตรชาย ซึ่งก่อให้เกิดความสัมพันธ์ที่ผิดระหว่างมารดาและเด็กหญิง (Deutsch 1932, Wilber 1965 อ้างถึงใน Rosen 1974: 6, 8-9; Saghir & Robins 1973: 301, Wahl 1976 อ้างถึงใน Pattaya Yaisoon 1984: 14-15) อย่างไรก็ตามจากการศึกษายังพบลักษณะสัมพันธ์ภาพในทางคิระหว่างมารดากับบุคคลรักร่วมเพศหญิง ดังที่ Rosen (1974: 19) ศึกษากลุ่มรักร่วมเพศหญิงจำนวน 26 คนที่มีอายุระหว่าง 26-49 ปี พบว่า ในช่วงวัยเด็กบุคคลรักร่วมเพศหญิงมักจะสนิทสนมกับมารดา มากกว่าบิดา สำหรับประเทศไทยนั้น ณรงค์ศักดิ์ ทะละภัย และคณะ (2520: 28) ได้ศึกษาจากบุคคลรักร่วมเพศหญิงที่มาขอรับบริการที่ศูนย์สุขวิทยาจิต พบว่า ร้อยละ 50 ของกลุ่มรักร่วมเพศหญิงนี้รักมารดา ร้อยละ 67 ภูมิใจมารดามากกว่าบิดา และร้อยละ 50 เห็นว่ามารดามีอำนาจเหนือบิดา

3.5 ความสัมพันธ์ระหว่างบิดามารดา ลักษณะความสัมพันธ์ระหว่างบิดามารดาที่พบจากการศึกษาต่าง ๆ ในต่างประเทศที่สอดคล้องกันทั้งในกลุ่มรักร่วมเพศชายและกลุ่มรักร่วมเพศหญิงก็คือ ความสัมพันธ์ที่ไม่ราบรื่นระหว่างบิดามารดา มีความขัดแย้งทะเลาะวิวาท ต่อสู้ทำร้ายซึ่งกันและกันอยู่เสมอ มารดามักเป็นผู้ชอบวางอำนาจเหนือบิดา และบุคคลอื่น ๆ ภายในครอบครัว ขณะที่บิดามักจะเป็นสามีที่บกพร่อง หรือขาดประสิทธิภาพ (Infectual husband) และห่างเหิน ไม่ใกล้ชิด ไม่ใส่ใจที่จะเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ กับบุตร ซึ่งทำให้บุคคลรักร่วมเพศทั้งชายและหญิงไม่พึงพอใจสัมพันธ์ภาพอย่างชายหญิงทั่วไป ทำให้เกิดความไม่เข้าใจในบทบาทเพศชายและหญิง ไม่สามารถยึดถือเป็นรูปแบบที่จะเลียนแบบลักษณะของบิดามารดาได้อย่างชัดเจนและเหมาะสมต่อไป ลักษณะความสัมพันธ์เหล่านี้พบว่า มีความแตกต่างจากกลุ่มที่ไม่ใช่รักร่วมเพศทั้งชายและหญิงอย่างมีนัยสำคัญ กลไกหนึ่งซึ่งอาจพบในรักร่วมเพศชายเมื่อบิดามารดามีทะเลาะวิวาทกันคือ บิดามารดาพยายามแปรเปลี่ยนความต้องการความรักของตนไปเป็นการถ่ายทอดความรักให้แก่บุตร เช่น มารดาเลือกบุตรชายเพื่อแสดงความรักต่อบุตร ทำให้เด็กชายได้รับเจตคติที่ผิดต่อบิดาจากมารดา และเกิดความไม่พอใจไม่ต้องการที่จะเลียนแบบความเป็นชายของบิดา (Bieber, et al. 1967, Hatterer 1971, Terman & Miles 1963 อ้างถึงใน ผกา สัตยธรรม 2516: 3-6, 7-12; Walker 1968 อ้างถึงใน Pattaya Yaisoon 1984: 15;

Saghir & Robins 1973: 143, 300-301)

นอกจากนี้ยังได้มีการศึกษาถึงการสูญเสียบิดามารดาในรักร่วมเพศหญิงพบว่าการสูญเสียที่พบน้อยที่สุดประมาณร้อยละ 35 หรือมากกว่า 1 ใน 3 ของกลุ่มรักร่วมเพศหญิงเป็นการฆ่าตัวตายของบิดามารดา ในจำนวนนี้ร้อยละ 18 สูญเสียทั้งบิดามารดาในการฆ่าตัวตาย ร้อยละ 5 เป็นบุตรนอกสมรสและไม่รู้จักบิดามารดาของตน ส่วนการสูญเสียบิดามารดาจากการเสียชีวิตนั้นพบร้อยละ 11 ของกลุ่มรักร่วมเพศหญิงที่ศึกษามีบิดาที่เสียชีวิตและสูญเสียมารดาโดยการฆ่าตัวตาย ทำให้เด็กต้องไปอยู่ในอุปการะของครอบครัวอื่นหรือญาติที่น้องต่อไป (Saghir & Robins 1973: 143, 300-301)

สำหรับการศึกษาความสัมพันธ์ของบิดามารดาในสังคมไทยนั้นสอดคล้องกับการศึกษาของต่างประเทศ กล่าวคือความสัมพันธ์ของบิดามารดาไม่ราบรื่นขาดความสุข เห็นต่าง ไม่ปรองดองกันทำให้บรรยากาศในครอบครัวสับสน บิดามีส่วนในการรับผิดชอบจัดการดูแลเรื่องบ้าน (Home management) ค่อนข้างน้อยแต่รับผิดชอบทางการเงินมากกว่า โดยที่ส่วนใหญ่มารดาเป็นผู้จัดการกับปัญหาและการดูแลบ้าน ซึ่งการศึกษาของ ณรงค์ศักดิ์ ทะละภัย และคณะ (2520: 28) ในกลุ่มรักร่วมเพศชายจำนวน 33 คน พบว่าร้อยละ 52 ที่เห็นมารดาเป็นใหญ่ในบ้านมากกว่าบิดา นอกจากนั้นในปี ค.ศ. 1984 พัทธยา ไยsoon (Pattaya Yaisoon) ยังได้ศึกษาในเรื่องผู้ชายที่เปิดเผยและยอมรับว่าเป็นรักร่วมเพศจำนวน 30 คน พบว่า มารดามีลักษณะชอบวางอำนาจเหนือบุคคลอื่นในทางอ้อมมากกว่าทางตรง

3.6 ความสัมพันธ์กับพี่น้องในครอบครัว การศึกษาทั้งกลุ่มรักร่วมเพศชายและหญิงนั้นพบว่ามีลักษณะสัมพันธ์ภาพในครอบครัวที่น้อง นั้นคือมีการทะเลาะวิวาทกันทั้งในพี่น้องผู้หญิงและพี่น้องผู้ชาย มีการแข่งขันชิงดีชิงเด่นกัน ก่อให้เกิดความไม่พอใจในความสัมพันธ์ชายหญิงได้ง่าย (Hatterer 1971 อ้างถึงใน ผกา สัจธรรม 2516: 7-12; Walker 1968 อ้างถึงใน Pattaya Yaisoon 1984: 16) การศึกษาจำนวนที่น้องในกลุ่มรักร่วมเพศชายนั้น หากมีพี่น้องเป็นชายทั้งหมด เด็กชายนั้นจะรู้สึกว่าเขาเองอ่อนแอและถูกบังคับข่มขู่ หากเด็กชายนั้นเป็นผู้ชายคนเดียวในกลุ่มที่น้องหญิงทั้งหมดอาจจะรู้สึกต่อความเป็นชายได้ง่าย ซึ่งอาจมีผลต่อความมั่นคงจะมีสัมพันธ์ภาพกับเพื่อนต่างเพศได้ (Hatterer 1971 อ้างถึงใน ผกา สัจธรรม 2516: 10) สำหรับการศึกษาถึงจำนวนที่น้องในกลุ่มบุคคลรักร่วมเพศชายในประเทศไทย พบว่าร้อยละ 58 ของกลุ่มรักร่วมเพศที่ศึกษานี้จะรักหรือสนิทกับพี่สาวหรือน้องสาว

บทลัทธิและเห็นใจที่สาวมากกว่าที่ชาย มีเจตคติต่อที่ชายในทางนี้ก็คือ ชอบชมผู้ นับุษิธรม ใจร้อน นอกจากนี้ยังชอบทะเลาะวิวาทกับน้องชายหรือน้องสาว แต่ก็ให้ความช่วยเหลือและ บทลัทธิน้องสาวมากกว่าและมีการทะเลาะแข่งขันวิวาทกับที่ชายมากกว่าน้องชาย บุคคลรักร่วมเพศ ชายเห็นว่าน้องมีนิสัยปานกลางจนถึงค่อนข้างดีและมีเจตคติที่ดีต่อที่น้องในครอบครัวน้อยกว่ากลุ่ม ชายที่ไม่ใช่รักร่วมเพศ (ณรงค์ศักดิ์ ทะละภัย และคณะ 2520: 29; พกา สังขธรรม 2516: 87-91, 114-115) สำหรับกลุ่มรักร่วมเพศหญิงพบว่า บุคคลรักร่วมเพศหญิงสนิทสนมกับที่น้องที่เป็นหญิงมากกว่าที่หรือน้องที่เป็นชาย และต้องการเป็นเยี่ยงที่สาวหรือน้องสาว (ณรงค์ศักดิ์ ทะละภัย และคณะ 2520: 29) นอกจากนี้บุคคลรักร่วมเพศหญิงมักมีที่น้องค่อนข้างน้อย โดยเฉพาะ ผู้หญิงที่มีลักษณะทอมบอย (Tomboy) นั้นส่วนใหญ่ไม่มีที่น้องผู้หญิง (Saghir & Robins 1973: 299-300)

โดยสรุปสภาพเพศสภาพแวดล้อมที่เกี่ยวข้องกับครอบครัวที่สาวมาทั้งหมดนั้นไม่ว่าจะเป็น กลุ่มรักร่วมเพศหญิงหรือกลุ่มรักร่วมเพศชายก็ตามพบว่า มีบิดาหรือมารดาที่มีบุคลิกภาพที่ใหม่เป็นที่ หึงพ้อใจแก่บุคคลรักร่วมเพศ ลักษณะบุคลิกภาพเหล่านั้นมักเป็นลักษณะทางลบซึ่งก่อให้เกิดความ สัมพันธภาพทางลบด้วย ทำให้บุคคลรักร่วมเพศเหล่านั้นสามารถยึดบิดาหรือมารดาเป็นรูปแบบที่ จะเลียนแบบลักษณะความเป็นชายหรือหญิงได้อย่างเหมาะสม นอกจากสัมพันธภาพชายหญิงที่ ได้พบเห็นจากบิดามารดาแล้วยังได้พบเห็นสัมพันธภาพอย่างชายหญิงในระหว่างที่น้องในครอบครัว ที่ไม่ปรองดองขัดแย้งกันซึ่ง เสริมให้บุคคลรักร่วมเพศที่ต้องการความสัมพันธ์อย่างชายหญิงทั่วไป ได้อีกด้วย

สภาพแวดล้อมด้านอื่น ๆ ที่ควรจะทำให้ความสนใจเป็นอันดับต่อมาก็คือ สภาพแวดล้อม ทางสังคม เช่น สื่อมวลชน ซึ่งสะท้อนลักษณะของการายอคานิยมในลักษณะรักร่วมเพศทำให้เกิด ความตื่นสนใจในหมู่วัยรุ่นจนนำมาเป็นแบบอย่าง หรืออิทธิพลของแฟชั่นที่แบ่งแยกชายหญิง (Unisex) ซึ่งสะท้อนถึงบุคคลลัทธิตัวเองและสะท้อนถึงการแต่งกายที่คาดว่า เป็นบุษิธรม รักร่วมเพศในขณะนี้ และในอนาคตมีแนวโน้มที่จะสูงขึ้นในนักเรียนมัธยมศึกษาด้วยสาเหตุนี้ (อุคมศิลป์ ศรีแสงนาม และ สมศรี สุภมลนันท์ 2529: 2)

ในรักร่วมเพศบางคนมองเรื่องรักร่วมเพศว่าเป็น "เรื่องของการเมือง" มากกว่า เป็นเรื่องของความพึงพอใจทางเพศ (Al-Issa 1980: 222) โดยที่สำหรับผู้หญิงเหล่านี้ แล้วการเป็นรักต่างเพศมีความหมายของการจำกัดบทบาทของเพศหญิง และมีทัศนคติว่าผู้ชาย มองผู้หญิงเป็นเครื่องเล่นทางเพศ (Sex object) มากกว่าเป็นบุคคลคนหนึ่ง ลักษณะการ

แสดงออกของหญิง เหล่านี้เท่ากับเป็นการแสดงถึง เสรีภาพของผู้หญิงด้วยกันมากกว่าจะยอมมีเพศสัมพันธ์กับผู้ชาย นับว่าเป็นเหตุที่เกิดจากความรูสึกไม่พึงพอใจสังคมที่เป็นอยู่

คำนิยามในสังคมเป็นเหตุทางสังคมอีกประการหนึ่งที่สำคัญทำให้เกิดกิจกรรมรักร่วมเพศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งบุคคลรักร่วมเพศชาย กล่าวคือ วัฒนธรรมที่เกี่ยวกับแบบแผนลักษณะของ "ความเป็นชาย" ที่มีลักษณะเข้มงวดเกินไปทำให้รู้สึกเป็นชายไม่พอเนื่องจากไม่สามารถสนองความคาดหวังหรือความคาดหวังนี้ได้ (Hooker 1965 อ้างถึงใน ผกา สัตยธรรม 2516: 14) และเป็นตัวเสริมให้เกิดความต้องการที่จะหนีความรับผิดชอบทั้งปวงในบทบาทของความเป็นชายนี้ (Marmor 1976: 380) นอกจากนี้การแบ่งแยกในบทบาททางเพศของผู้ชายและผู้หญิงอย่างเด็ดขาดในสังคมก่อให้เกิดปัญหาในการปฏิบัติตัวแก่ผู้ชายบางคนที่ไม่สามารถหาผู้หญิง ไม่เคยรักผู้หญิง กล่าวไม่มีความตั้งใจที่จะคบหาด้วยลักษณะความเป็นชายของตนไม่เพียงพอ ดังนั้น การคบหาเพื่อนเพศเดียวกันจึงน่าจะน้อยกว่าซึ่งอาจก่อให้เกิดพฤติกรรมรักร่วมเพศได้ (Hatterer 1971, Martin 1972, Thompson 1963 อ้างถึงใน ผกา สัตยธรรม 2516: 7-12, 20-22) สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ทำให้ขาดประสบการณ์ที่จะเรียนรู้ในเพศตรงข้าม บางรายพบว่าตัวเองห่างเหินจากเพื่อนคิดว่าตัวเองถูกไล่ออกจากสังคม ขาดกำลังใจไม่สามารถบังคับตัวเองได้จึงเข้ากลุ่มรักร่วมเพศมีชีวิตอ้างว้างโดยรู้สึกว่าเป็นความผิด และขอรับการตัดขาดจากสังคม (Schofield 1965 อ้างถึงใน ผกา สัตยธรรม 2516: 14-17)

การขาดประสบการณ์กับต่างเพศนั้นบางกรณีไม่ได้เกิดจากตนเองแต่เกิดจากสภาพแวดล้อมบังคับ เช่น ครอบครัวเคร่งครัดในการคบเพื่อนทำให้ค้นหาเฉพาะเพื่อนหญิงด้วยกันเกิดความเกลียด การดูหนังสือที่ช่วยทำให้เกิดความอยากรู้อยากเห็นหรือชักจูงใจโดยเพื่อน (วัดเพ็ญ บุญประกอบ 2526: 60-63) หรือบางสถาบันที่มีการแบ่งแยกชายหญิงออกจากกัน เช่น โรงเรียนประจำ เรือนจำ หรือกองทัพ ซึ่งทำให้บุคคลหาทางออกด้วยการมีเพศสัมพันธ์เชิงรักร่วมเพศ (ประนอม สรรพมาน 2524: 176) เมื่อพ้นจากสภาพแวดล้อมนี้แล้วบางคนกลับไม่มีความสัมพันธ์กับต่างเพศตามปกติ แต่บางคนมีพฤติกรรมรักร่วมเพศถาวรได้ด้วย บางครั้งการสนับสนุนจากเพื่อนสนิทที่เป็นเพศเดียวกันก่อให้เกิดเป็นรักร่วมเพศได้โดยเฉพาะเมื่อบุคคลนั้นเข้าสังคมไม่เก่ง (Gelder, Gath & Mayou 1984: 471) นอกจากนี้ มาร์เมอร์ (Marmor 1976: 380) ได้กล่าวว่า ลักษณะสังคมเบนิคม (Ghetto) ซึ่งมีเพื่อนเป็นจำนวนมากนั้นช่วยให้เด็กเห็นตัวแบบของความเป็นชายได้ หรือทดแทนการขาดตัวแบบในครอบครัวได้ และเห็นว่า สังคมแบบนี้จะไม่ค่อยพบรักร่วมเพศ

สาเหตุที่สำคัญที่กล่าวถึงการมีพฤติกรรมรักร่วมเพศกันมากประการหนึ่ง คือ การมีประสบการณ์ทางเพศครั้งแรกโดยเฉพาะเมื่อได้รับความพึงพอใจไม่ว่าในชายหรือหญิง (Schofield 1965 อ้างถึงใน ผกา สัตยธรรม 2516: 14-17) โดยจะรู้สึกที่ต่อผู้หญิงด้วยกัน หรือเกิดความรู้สึกในดีต่อผู้ชาย (Rosen 1974: 70-71) ซึ่งอาจเป็นประสบการณ์ตั้งแต่วัยเด็กที่สำเร็จความใคร่ด้วยตัวเองก่อนอายุ 13 ปี (Martin 1972 อ้างถึงใน ผกา สัตยธรรม 2516: 20-21) หรือถูกชักชวนจากบุคคลที่มีอิทธิพลต่อตนเอง เช่น เจ้านาย อาจารย์ รุ่นพี่ โดยเดิมทีอาจไม่พอใจพฤติกรรมรักร่วมเพศ แต่ถ้าถูกชักชวนมาก ๆ ก็อาจกลายเป็นบุคคลรักร่วมเพศได้ในที่สุด (อุทมศิลป์ ศรีแสงนาม และสมศรี สุกุมลนันทน์ 2529: 2) การเกิดความรู้สึกทางเพศกับคนเพศเดียวกันส่วนหนึ่งอาจเป็นผลมาจากการที่บุคคลได้รับรางวัลซ้ำ ๆ จากการมีพฤติกรรมทางเพศที่สนองให้เกิดความพึงพอใจในวัยเด็ก กระนั้นก็ยังไม่สามารถสรุปผลได้ว่าขั้นตอนการเกิดความรู้สึกทางเพศกับบุคคลเพศเดียวกันเป็นผลจากการมีความสัมพันธ์รักร่วมเพศในวัยเด็ก เนื่องจากบุคคลรักร่วมเพศที่สมัครใจหลายคนรู้สึกว่าตนมีความชอบที่จะมีพฤติกรรมรักร่วมเพศมาตั้งแต่วัยเด็ก โดยที่ไม่เคยมีประสบการณ์รักร่วมเพศมาก่อน อย่างไรก็ตามอาจจะอธิบายได้ว่าพฤติกรรมรักร่วมเพศเกิดได้จากการถูกวางเงื่อนไขโดยสิ่งแวดล้อมซึ่งเกี่ยวข้องกับประสบการณ์และสิ่งที่ได้เรียนรู้มา (Carlson & Steuer 1985: 203-211)

รักร่วมเพศกับสังคม

แม้มีบุคคลรักร่วมเพศจำนวนมากที่มีความสุขหรือความพอใจกับการมีพฤติกรรมรักร่วมเพศของตน แต่ก็มีอีกจำนวนไม่น้อยที่รู้สึกว่าตนมีปัญหาและต้องการทำจิตบำบัด ซึ่งมีผู้ศึกษาพบว่า ผู้ที่เป็นรักร่วมเพศที่มีความเสี่ยงสูงต่อการมีพยาธิสภาพทางจิต (Saghir, Robins, Walbran & Gentry 1970 อ้างถึงใน Meredith & Riester 1980: 183-184) และนอกจากนี้ยังพบว่า กลุ่มบุคคลเหล่านี้ทั้งชายและหญิงมักมีปัญหในเรื่องการดื่มสุรา ดื่มมากจนกระทั่งเป็นพิษสุราเรื้อรัง (Saghir & Robins 1973: 115, 119, 274-275) บุคคลรักร่วมเพศเกือบทุกคนคิดเสมอว่าตนเองมีจิตวิการ น่ารังเกียจทำให้รู้สึกว่าตนเองไม่ดี ค่าต่ำ ไร้ค่า ต้องปกปิดเรื่องราวของตนเองทำให้เกิดความเครียดขึ้น บางครั้งต้องพยายามเก็บกดความต้องการของตนเองไว้จนบางครั้งถึงกับเป็นโรคประสาท และส่วนใหญ่บุคคลรักร่วมเพศจะมีเพื่อนมากแต่กลับรู้สึกเดียวดาย อ้างว้าง และเหงา เพราะมีความรู้สึกร่วมกับเพื่อนในด้านต่าง ๆ ได้ไม่เต็มที่ (ประนอม สรรพมาน 2524: 175)

ไซมอน และแชมเบอร์ (Simon & Chamber 1965 อ้างถึงใน รุ่งกานดา 2531: 14) พบว่า คนทั่วไปจำนวนร้อยละ 49 คิดว่ารักร่วมเพศเป็นพฤติกรรมที่เบี่ยงเบนจากสังคม ซึ่งเป็นพฤติกรรมที่มีความถี่สูงสุดในพฤติกรรม 14 ชนิดที่ศึกษานั้น พฤติกรรมรักร่วมเพศถือว่าเป็นพฤติกรรมที่เบี่ยงเบนในบางยุคบางสมัย แต่ในบางยุคก็ถูกประณามหรือมีการยอมรับบ้างซึ่งเป็นไปตามการเปลี่ยนแปลงของเวลาและสังคม ดังเช่น สมัยของกรีก โรมัน ชาวเอเธนส์ต่างมีความคิดเห็นว่าการรักระหว่างผู้ชายด้วยกันเท่านั้นที่ถือว่าบริสุทธิ์ ส่วนชาวโรมันก็ยกย่องว่า บุคคลที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศเป็นคนกล้าหาญ เข้มแข็ง ซึ่งเพลโตได้กล่าวสนับสนุนความสังกัสน์เช่นนี้ว่าเป็นเครื่องหมายของความเข้มแข็งของผู้ชาย (Sign of virility) รวมทั้งยังปรากฏว่าสตรีชั้นสูงในราชสำนักจักรวรรดิโรมันมีพฤติกรรมรักร่วมเพศด้วย (อริน ทัศนวิจารณ์ 2527: 28, 166-168; Chesser 1971: 132) แต่เมื่อศตวรรษที่ 4 จักรพรรดิคอนสตันตินได้รับศาสนาคริสต์เข้ามาเป็นศาสนาของจักรวรรดิโรมัน รักร่วมเพศจึงถือเป็นเรื่องเสื่อมเสีย มีความผิดอาญาร้ายแรง ผู้ใดประพฤติต้องถูกลงโทษด้วยการเผาไหม้เป็น (ภิกคิศักดิ์ ปรกติ 2526: 88-89) นอกจากนั้น การศึกษาของฟอร์ดและบีช (Ford & Beach 1952 อ้างถึงใน Pomeroy 1968: 173) พบว่าในสังคมทั้งหมด 76 แห่ง มี 64 แห่ง ที่ยอมรับบุคคลรักร่วมเพศ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของเมอคอคที่ศึกษาอเมริกันอินเดียนเผ่าหนึ่งจำนวน 225 คน พบว่าร้อยละ 53 ยอมรับผู้ชายรักร่วมเพศ (Pomeroy 1986: 173) ในขณะที่เฟรงเคอร์ (Francoeur 1982: 513) ได้รายงานไว้ว่า คนส่วนใหญ่ยังไม่ยอมรับบุคคลรักร่วมเพศและการถูกหมิ่นและมิทำให้เป็นมิตร สำหรับประเทศเยอรมนีในรัชกาลที่ 5 พระองค์ทรงคิดแปลงกฎหมายลักษณะความผิดฐานรัชฉิม (Sodomy) โดยให้รวมอยู่ในพระราชกำหนดลักษณะข่มขืนล่วงประเวณี ร.ศ. 118 (พ.ศ. 2443) ซึ่งกำหนดโทษผู้ข่มขืนกระทำชำเราหญิงอื่นอันมิใช่ภรรยาของตนและผู้กระทำชำเราผิดธรรมชาติว่าต้องจำคุกตั้งแต่ 10 ปีลงมา ต่อมาได้มีการประมวลกฎหมายอาญา ร.ศ. 127 (พ.ศ. 2452) มีบทลงโทษที่กำหนดในมาตรา 242 แห่งกฎหมายลักษณะอาญา ร.ศ. 127 บัญญัติว่าถ้าผู้ใดกระทำชำเราผิดกฎหมายมีความผิดต้องระวางโทษตั้งแต่ 3 เดือน ไปจนถึง 3 ปี และปรับตั้งแต่ 50 บาทจนถึง 500 บาทด้วย ต่อมาอีกประมาณ 40 ปี (พ.ศ. 2499) มีการแก้ไขกฎหมายฉบับนี้ใหม่ให้มีการยกเลิกความผิดฐานนี้เสียเนื่องจากคณะกรรมการร่างประมวลกฎหมายเห็นว่ามันมีคดีทำนองนี้เกิดขึ้น และเป็นภาระเสื่อมเสียเกียรติยศของชาติ (หยุด แสงอุทัย 2490 อ้างถึงใน ภิกคิศักดิ์ ปรกติ 2526: 89, 93, 106-107) ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2499 เป็นต้นมาจึงไม่มีกฎหมายที่กล่าวถึงบทลงโทษผู้ที่มีความประพฤติรักร่วมเพศแต่ประการใด สำหรับศาสนาพุทธที่เป็นศาสนาประจำชาติของประเทศไทยมีหลักฐานแสดงว่า ศาสนาพุทธปฏิเสธผู้ที่มีความรักเชิงรักร่วมเพศ โดยปรากฏในพระไตรปิฎกห้ามมิให้กะเทยหรือคนที่อวัยวะ 2 เพศ (อุกฤษฏ์ชนก) อุปสมบท ซึ่งกะเทยนี้คือ

ผู้ที่ให้อาหารบุรุษเกี่ยวข้องกับตนโดยมีความรู้สึกว่าเป็นเสมือนสภีร รวมทั้งในบัญญัติพระพุทธรองค์
กล่าวไว้ว่า การเสพเมนูทางอาหารจะเป็นเหตุแห่งอาบัติปาราชิกแก่ภิกษุผู้กระทำ (สุตฺต
ปิฎก 2525: 224) และในสังคมทั่วไปเวลานี้ค่อนข้างจะมีความเห็นใจและยอมรับ
บุคคลรักร่วมเพศได้บ้าง แม้ว่าบางครั้งจะมีความคิดเห็นที่อ้างถึงว่าบุคคลรักร่วมเพศเป็นบุคคลที่
ผิดปกติจากบุคคลทั่วไป จากการศึกษาของ วิทเทม และ เซนต์ (Whitam & Zent 1984:
436) ที่ศึกษาข้ามวัฒนธรรมใน 4 ประเทศคือ สหรัฐอเมริกา กัวเตมาลา บราซิล และฟิลิปปินส์
ได้กล่าวถึงสังคมแถบเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ และพาดพิงถึงสังคมไทยด้วยพบว่า สังคมในแถบ
เอเชียตะวันออกเฉียงใต้มีเจตคติในเชิงออกส้นต่อเรื่องรักร่วมเพศสูง เมื่อเปรียบเทียบกับ
สหรัฐอเมริกา นอกจากนี้ การศึกษาต่าง ๆ ถึงเจตคติต่อกลุ่มรักร่วมเพศในสังคมไทยโดยตรง
ต่างพบว่า รักร่วมเพศยังคงเป็นสิ่งผิดปกติ เป็นเรื่องของสิทธิส่วนบุคคลที่อาจจะส่งผลกระทบต่อ
สังคมแวดล้อมบ้างแต่ไม่ถึงว่าเป็นปัญหาสังคมที่รุนแรง นอกจากนี้ยังมีความเข้าใจและเห็นใจ
ร่วมกับความรู้สึกที่รังเกียจอยู่บ้าง ดังเช่นการศึกษาของ เขาวนุช อินทรเจริญกุล (2526:
148) ศึกษาเกี่ยวกับความรู้สึกเจตคติและการปฏิบัติตนในเรื่องเพศของสมาชิกสหภาพแรงงาน
ไทยสุราษฎร์ 129 คน (ชาย 33 หญิง 96 คน) ซึ่งมีการสอบถามถึงเรื่องรักร่วมเพศอยู่ด้วย
ผลการศึกษาปรากฏว่าคณงานส่วนใหญ่ร้อยละ 61.51 เห็นว่ารักร่วมเพศเป็นบุคคลผิดปกติ
น่าหัวเราะ และบางทีก็น่ารังเกียจโดยที่คณงานชายเห็นด้วยมากกว่าคณงานหญิง นอกจากนั้น
คณงานร้อยละ 72.81 ที่เห็นว่าบุคคลรักร่วมเพศเป็นบุคคลที่มีความชอบแปลกไปจากคนอื่นซึ่ง
น่าเห็นใจ อติรัตน์ วัฒนไพสิน (2527: 84-85) ได้ศึกษาถึงเจตคติและพฤติกรรมทางเพศของ
นิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขตประสานมิตร โดยใช้อัลบั้มตัวอย่างชาย 151 คน
หญิง 207 คน ที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี โท และเอก ของปีการศึกษา 2525 นิสิต
ส่วนใหญ่มีเจตคติเกี่ยวกับรักร่วมเพศว่า เป็นความผิดปกติทางจิตใจและเป็นเรื่องส่วนตัวของ
แต่ละบุคคลทั้งยังเห็นว่าไม่เป็นปัญหาสังคมที่รุนแรง เพ็ญมาส กำเนิดิพนธ์ (2528: 100-101)
ทำการศึกษาถึงการยอมรับของครูพี่ต่อนักเรียนเกย์ในโรงเรียนมัธยมชายล้วน 6 โรงเรียนเขต
กรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาสอดคล้องกับการศึกษาต่าง ๆ ข้างต้นว่า นักเรียนเกย์เหล่านี้
เป็นบุคคลที่มีความบกพร่องสามารถแก้ไขถ้าพยายามปรับตัวใหม่ และมีความวิตกกังวลกับ
ผลกระทบเนื่องจาก เกย์น้อยกว่าผู้ชายในสังคมเมื่อเปรียบเทียบกับัน นอกจากนี้เมื่อ รุ่งกานดา
พงศ์ธรรมาภิบาล (2531: 57) ได้ศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชายต่อบุคคลรักร่วมเพศชาย
โดยศึกษาเฉพาะนักเรียนชายที่ศึกษาในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ของกลุ่มโรงเรียนเขตที่หนึ่ง ใน
กรุงเทพมหานคร (เขตดุสิต เขตพระนคร เขตพญาไท) จำนวน 208 ราย พบนักเรียนส่วนใหญ่
ตระหนักว่าพฤติกรรมรักร่วมเพศเป็นพฤติกรรมที่เบี่ยงเบนส่งผลกระทบต่อตัวผู้มีพฤติกรรมและ
บุคคลแวดล้อม แต่นักเรียนมีความเห็นใจและยอมรับคุณค่าของความเป็นมนุษย์ร่วมสังคม

ขณะเดียวกันก็มีความคิดเห็นที่จะจำกัดสิทธิบางประการ เช่น การเป็นผู้นำการเลือกอาชีพ และเห็นว่าควรยับยั้งกิจกรรมที่ส่งเสริมการแพร่ระบาดของพฤติกรรมรักร่วมเพศ

ปัจจุบันนี้ทั่วโลกได้มีการเรียกร้องสิทธิของผู้ที่มีความสัมพันธ์ทางเพศกับเพศเดียวกัน โดยคนกลุ่มนี้จะเรียกร้องให้ผู้อื่นยอมรับความเป็นมนุษย์และศักดิ์ศรีที่มีเช่นเดียวกัน กระทั่งใน อังกฤษและเวลส์ได้ออกกฎหมายอนุญาตให้มีพฤติกรรมรักร่วมเพศในชายได้เมื่ออายุ 21 ปีขึ้นไป (Gelder, Gath & Mayou 1984: 471) และในบางมลรัฐของสหรัฐอเมริกา เช่น แคลิฟอร์เนียและโคโลราโดก็มีการยอมรับการจดทะเบียนระหว่างเพศเดียวกัน โดยทางรัฐจะออกทะเบียนการยอมรับทุกอย่าง เช่นเดียวกับคู่สามีภรรยาโดยใช้หลักเทียบเคียงกับกฎหมายครอบครัว (กิตติศักดิ์ ปกติ 2526: 130-131) นอกจากนี้สมาคมจิตแพทย์ หรือ American Psychiatric Association (APA) ได้ประกาศในเดือนเมษายน ค.ศ.1974 ว่า รักร่วมเพศนั้นถือเป็นโรคจิตหรือมีความผิดปกติแต่ประการใดโดยจัดรักร่วมเพศไว้ในกลุ่มผู้มีความผันแปรทางเพศ (Sexual orientation disturbance) (อุทกศิลป์ ศรีแสงนาม 2525: 233) ซึ่งปัจจุบันหน่วยงานจิตเวชจะทำการวินิจฉัยเมื่อพฤติกรรมรักร่วมเพศของบุคคลหนึ่งบุคคลใดนั้นทำให้ผู้นั้นรู้สึกว่าคุณเป็นปัญหา โดยจะพิจารณาตามหัวข้อในการจำแนกความผิดปกติทางจิต (Diagnostic and Statistical Manual Third Edition: DSM-III) (American Psychiatric Association 1984: 129) ซึ่งนับได้ว่า ตั้งแต่บัดนั้นมาบุคคลรักร่วมเพศจำนวนนับล้านคนก็มีการเปิดเผยตัวเองออกมามากยิ่งขึ้น (กิติกร มีทรัพย์ 2528: 165) และมีการจัดตั้งองค์การต่าง ๆ ขึ้นเพื่อกลุ่มรักร่วมเพศโดยเฉพาะ เช่น The National Gay Task Force และ The Daughter of Bilitis (Hyde 1982: 327) แต่ในประเทศไทยนั้นถือได้ว่าจุดเริ่มต้นของการเปิดเผยตัวเองของคนกลุ่มนี้คือการจัดงานประกวดกะเทยในปี 2515 ซึ่งเป็นการชุมนุมของกะเทยครั้งยิ่งใหญ่ที่มีบุคคลรักร่วมเพศมารวมตัวกันอยู่มากมายในงานนี้ (อริน พินิจวรารักษ์ 2527: 36) นับตั้งแต่บัดนั้นเป็นต้นมาก็มีการอภิปราย เขียนบทความเกี่ยวกับเรื่องนี้ตีพิมพ์อย่างแพร่หลาย มีการ์ตูน นวนิยาย ภาพยนตร์ ละครโทรทัศน์ ตลอดจนละครเวทีที่มีบทบาทเกี่ยวกับรักร่วมเพศ หรือมีตัวเอกเป็นบุคคลรักร่วมเพศ ได้รับความสนใจอย่างมากเช่นกัน นอกจากนี้ยังมีการนำร่องนักแสดงและบุคคลที่มีชื่อเสียงหลายท่านที่เปิดเผยตัวเองว่าเป็นบุคคลรักร่วมเพศด้วย

การเปิดเผยตัวเองของบุคคลรักร่วมเพศนั้นมีผลทำให้เกิดการรวมตัวกันของคนกลุ่มนี้มากขึ้นตามสถานเริงรมย์ และบาร์เกย์ที่มีมากขึ้นกว่าเดิม เป็นการเปิดโอกาสให้บุคคลเหล่านี้ได้รวมกลุ่มสังสรรค์ และมีการหาผู้ที่ถูกใจมาสนองความต้องการทางเพศของตน (Bell &

Weinberg 1987 อ้างถึงใน Moses & Hawkins 1982: 71) ก่อให้เกิดปัญหาอื่น ๆ ตามมา เช่น ปัญหาสเปิร์มร่วมกันเพศ ปัญหาอาชญากรรมที่เกิดจากความหึงหวงของคนกลุ่มนี้ ปัญหาการล่อลวงข่มขืนเด็ก ปัญหาเสพยาเสพติด และโรคระบาด (วัดเพ็ญ บุญประกอบ 2526: 63; วันทนี วาสิกะสิน 2526: 136) การรวมกลุ่มกันและการเปลี่ยนคู่บ่อย ๆ เนื่องจากไม่มีความสัมพันธ์ที่ถาวรกับคู่ของคนนั้นทำให้การแพร่ระบาดของโรคต่าง ๆ เป็นไปอย่างรวดเร็ว รีมอฟาดี (Remafedi 1985: 483-484) ได้กล่าวถึงปัญหาการเงินภายในบุคคลรักร่วมเพศว่าบุคคลกลุ่มนี้มีความเสี่ยงสูงในการเจ็บป่วยทั้งการบาดเจ็บจากการมีเพศสัมพันธ์และการเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ เช่น กามโรคและโรคภูมิคุ้มกันบกพร่อง โดยเฉพาะโรคภูมิคุ้มกันบกพร่อง (AIDS) นี้กำลังเป็นที่หวาดวิตกมาก เนื่องจากโรคนี้เป็นโรคที่ร้ายแรงที่ยังไม่พบทางรักษาได้จึงอาจทำให้สังคมมองบุคคลที่เป็นรักร่วมเพศในทางที่ผิดอีก ซึ่งมีผู้ประเมินว่าคนทั่วไปได้แนวโน้มที่จะมีเจตคติในทางลบต่อบุคคลรักร่วมเพศมากขึ้น เช่น ในสหรัฐอเมริกาที่พบว่า ผลจากการระบาดของโรคเอดส์ ทำให้บุคคลรักร่วมเพศถูกทำร้ายร่างกายมากขึ้น (Wilson 1987 อ้างถึงใน Bouton, et al. 1987: 613) สำหรับในประเทศไทยโรคเอดส์เป็นเรื่องที่ได้รับการกล่าวถึงอย่างกว้างขวางเช่นกันเนื่องจากพบผู้ป่วยด้วยโรคนี้เช่นกัน และยังมีผู้ที่ตกอยู่ระหว่างภาวะคิดเชื่อที่ยังไม่แสดงอาการเป็นจำนวนมาก ถ้าโรคนี้มีแนวโน้มของการแพร่ระบาดมากขึ้นก็เป็นไปได้ว่าบุคคลที่ถูกกล่าวหาว่าเป็นต้นเหตุของโรค เช่น บุคคลรักร่วมเพศน่าจะได้รับผลกระทบทางสังคมมากขึ้น

อุบัติการณ์ของรักร่วมเพศ (Incidence)

การศึกษาถึงอุบัติการณ์ของรักร่วมเพศที่ค่อนข้างมีชื่อเสียงที่สุดเรื่องหนึ่งคือ การศึกษาของ คินซีนี และคณะ (Kinsey, et al.) ที่ศึกษาในสหรัฐอเมริกา เมื่อปี ค.ศ. 1948 และ 1953 โดยการสัมภาษณ์ลงลึกกับกลุ่มตัวอย่างชาย 5,300 คน หญิง 5,900 คน พบว่าผู้ชายอเมริกันร้อยละ 37 ยอมรับว่าตลอดชีวิตตั้งแต่วัยรุ่นจนถึงวัยชราเคยมีพฤติกรรมรักร่วมเพศจนถึงขั้นสุกซอก (Orgasm) ร้อยละ 10 เคยมีพฤติกรรมรักร่วมเพศโดยเฉพาะเพียงอย่างเดียว (Exclusive homosexual) ติดต่อกันนานกว่า 3 ปี ระหว่างอายุ 16-55 ปี ร้อยละ 4 มีพฤติกรรมรักร่วมเพศตั้งแต่วัยรุ่นจนตลอดชีวิต ร้อยละ 13 ยอมรับว่าความรู้สึกทางเพศถูกกระตุ้นได้โดยผู้ชายด้วยกัน ในผู้หญิงอเมริกันพบพฤติกรรมรักร่วมเพศน้อยกว่าผู้ชาย หญิงโสดร้อยละ 2-6 และหญิงสมรสแล้วร้อยละ 1 เคยมีพฤติกรรมรักร่วมเพศโดยเฉพาะอย่าง เดียวติดต่อกันเป็นเวลานาน 1 ปีในช่วงที่อายุระหว่าง 20-35 ปี ร้อยละ 28 ยอมรับว่าเคยมีพฤติกรรม

รักร่วมเพศ และร้อยละ 13 ถึงขั้นจุดสุดยอด (Orgasm) (อุคมศิลป์ ศรีแสงนาม 2524: 44; Francoeur 1982: 513; Marmor 1976: 376)

การศึกษาของ คินซี ช่วยให้เข้าใจและสนใจถึงธรรมชาติทางเพศของมนุษย์ยิ่งขึ้น โดยเฉพาะในเรื่องการเกี่ยวข้องทางเพศ (Sexual contact) กับบุคคลเพศเดียวกันที่พบได้บ่อยขึ้นระยะก่อนวัยรุ่นถึงวัยรุ่น ซึ่งการศึกษาต่าง ๆ ในภายหลังได้ผลสอดคล้องกับคินซี เช่น การศึกษาย้อนหลังของซาเกียร์ (Saghir 1969 อ้างถึงใน Remafedi 1985: 482) ในชายวัยผู้ใหญ่ ซึ่งร้อยละ 77 ของผู้ที่ยอมรับว่าเป็นรักร่วมเพศรายงานว่า เคยมีความสัมพันธ์รักร่วมเพศในช่วงก่อนวัยรุ่น และร้อยละ 86 มีการเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมรักร่วมเพศ ภายใต้อายุ 15 ปี โซเรนเซน (Sorensen 1976 อ้างถึงใน Remafedi 1985: 482) ได้ศึกษากับเด็กวัยรุ่นอายุ 13-19 ปี เด็กชายร้อยละ 11 และเด็กหญิงร้อยละ 6 รายงานว่า เคยมีประสบการณ์ทางเพศอย่างน้อย 1 ครั้ง ร้อยละ 17 ของเพศชายที่อายุนระหว่าง 16-19 ปี รายงานว่า เคยมีพฤติกรรมรักร่วมเพศ นอกจากนั้นผลการศึกษาของคินซียังทำให้เข้าใจถึงความไม่สม่ำเสมอของพฤติกรรมรักร่วมเพศ กล่าวคือ บางคนอาจมีประสบการณ์และความสัมพันธ์เชิงรักร่วมเพศน้อยนัก บางคนสามารถสนใจได้ทั้งสองเพศ หรือบางคนก็มีความสัมพันธ์เชิงรักร่วมเพศอย่างต่อเนื่องมาตลอดชีวิต (Francoeur 1982: 513-514) และยังบ่งชี้ว่า พฤติกรรมรักร่วมเพศมีมากกว่าที่เคยสันนิษฐานไว้ กระนั้นก็ไม่มีผู้วิจารณ์บุคคลที่คินซีศึกษานั้น ยังไม่สามารถสรุปได้ว่าจะมีความพึงพอใจทางเพศกับบุคคลเพศเดียวกันอย่างแท้จริง เนื่องจากตัวเลขที่ได้นั้นรวมการมีประสบการณ์เพียงชั่วคราวในวัยรุ่นและที่มักจะมีประสบการณ์ในขณะที่ต้องโทษ (Marmor 1976: 376) นับเป็นเพียงตัวเลขที่นอกพฤติกรรมแต่มีได้จากการกำหนดขอบจากภายใน (Inner orientation) หรือจินตนาการ (Fantasy) (Paul & Weinrich 1981/1982: 24) อย่างไรก็ตามนับว่าการศึกษาค้นคว้าของคินซีเป็นการศึกษาที่กว้างขวางที่สุดเท่าที่เคยมีมา นอกจากนั้นในปี ค.ศ. 1977 มีการสำรวจโดยให้บุคคลคาดประมาณจากความเชื่อของตนเองว่ามีบุคคลรักร่วมเพศมากน้อยเท่าใด พบว่า มีเพียงร้อยละ 10 ที่เชื่อว่าชายรักร่วมเพศมีน้อยกว่าร้อยละ 10 และมากกว่า 1 ใน 4 ที่เชื่อว่ารักร่วมเพศมีจำนวนมากกว่าหรือเท่ากับร้อยละ 20 (Paul & Weinrich 1981/1982: 25)

มาร์เมอร์ (Marmor 1976: 375-376) ได้ทบทวนการศึกษาต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับเรื่องรักร่วมเพศ ในหลาย ๆ ประเทศ ตั้งแต่ศตวรรษที่ 20 โดยกล่าวถึงการศึกษาของโรเมอร์ (Romer 1906) ที่ศึกษาในนักเรียนชาย 600 ราย ของมหาวิทยาลัยในประเทศฮอลแลนด์ พบว่ามีลักษณะของการมีพฤติกรรมรักร่วมเพศเพียงอย่างเดียว ประมาณร้อยละ 2 และ

ร้อยละ 4 ที่เป็นรักทั้งสองเพศ ขณะที่ในปี ค.ศ. 1920 เฮิร์ชเฟลด์ (Hirschfeld) ทำการสำรวจชาวเยอรมัน 3,665 คน พบผู้ที่เป็นรักร่วมเพศโดยเฉพาะเพียงอย่างเดียว ร้อยละ 2.3 และร้อยละ 3.4 เป็นรักทั้งสองเพศ ในปี ค.ศ. 1953 ฟรีดเบิร์ก (Friedberg) ได้ศึกษาในเยอรมันตะวันตกกับกลุ่มตัวอย่างเป็นชาย 500 คน พบว่าร้อยละ 23 ขอมรับว่าเคยมีประสบการณ์รักร่วมเพศจากช่วงวัยรุ่นแล้ว แต่ไม่ได้เป็นตัวเลขของการมีพฤติกรรมรักร่วมเพศเพียงอย่างเดียว นอกจากนั้นในปี ค.ศ. 1967 กีส (Giese) ใช้กลุ่มตัวอย่างชาย 2,835 คน และหญิง 381 คน ที่ศึกษาในระดับวิทยาลัย ทางตอนเหนือของเยอรมัน พบว่าชายร้อยละ 19 และหญิงร้อยละ 4 ขอมรับว่ามีพฤติกรรมรักร่วมเพศอย่างเปิดเผย ในช่วงระหว่างอายุ 12-18 ปี แต่ถ้ามองถึงภายใน 12 เดือนก่อนการศึกษานี้มีผู้ขอมรับเพียงร้อยละ 3 ในเพศชาย และร้อยละ 1 ในเพศหญิงเท่านั้น ในปี ค.ศ. 1965 โดยการสำรวจของ สกอฟิลด์ (Schofield) กับคนรอสต์ 1,873 คน ที่มีอายุระหว่าง 18-19 ปี ในอังกฤษ ได้บังเอิญพบว่ามีชายร้อยละ 5 และหญิงร้อยละ 2 ที่ขอมรับว่าเคยมีประสบการณ์รักร่วมเพศ นอกจากนี้ยังมีการศึกษาของฟอร์ดและบีช (Ford & Beach 1952) ทำการศึกษาในสังคม 76 แห่ง พบว่า สำหรับบางสังคม เช่น เคอรากี (Keraki) ในนิวกีนี ชาวอริคตา (Aranda) ในออสเตรเลีย และสิวาน (Siwans) ของแอฟริกาที่รักร่วมเพศเป็นสิ่งที่พบได้ทั่วไปและไม่มีผลต่อสังคมกับสภาพบ้านทั้งเพศและร้อยละ 36 ของสังคมที่ศึกษาว่าการแสดงออกถึงพฤติกรรมดังกล่าวเป็นสิ่งที่ต้องห้ามแต่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศแฝงอยู่ ร้อยละ 64 เห็นว่าเป็นเรื่องปกติสามารถขอมรับได้

การศึกษาต่าง ๆ ดังกล่าวเห็นได้ว่าเป็นการศึกษาที่ผ่านมานานและมีข้อจำกัดในเรื่องการให้คำจำกัดความของรักร่วมเพศ กลุ่มตัวอย่างตลอดจนวิธีการที่จะได้ข้อมูลแตกต่างกัน ดังนั้นจำนวนที่แท้จริงจึงอาจจะมากกว่าที่ได้มีผู้รายงานไว้ ทั้งนี้ เมเยอร์ (Meyer 1985: 1058) ได้ประมาณจำนวนของผู้ที่เป็นรักร่วมเพศในสหรัฐอเมริกาไว้ว่ารักร่วมเพศชายประมาณร้อยละ 4-6 และรักร่วมเพศหญิงร้อยละ 2 สำหรับประเทศไทยยังไม่มีปรากฏการศึกษาถึงพฤติกรรมการรักร่วมเพศ แต่มีการศึกษาที่ได้คาดประมาณการมีพฤติกรรมรักร่วมเพศจากความคิดเห็นของบุคคลทั่วไป ได้แก่ การศึกษาของ เข็มมาส กำเนิดโชน (2528: 63) ซึ่งศึกษาการยอมรับของครูต่อนักเรียนที่เป็นเกย์ พบว่า ร้อยละ 54.2 เชื่อว่านักเรียนมีพฤติกรรมรักร่วมเพศชายน้อยมาก ในขณะที่ครูอีกร้อยละ 48.8 ประมาณว่ามีนักเรียนที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศพอประมาณจนถึงมีมาก และครูส่วนใหญ่ถึงร้อยละ 82.9 เห็นว่ามีจำนวนนักเรียนเกย์ในปัจจุบันมากกว่าในอดีต นอกจากนั้น รุ่งกานดา พงศ์ธกุลหาณิช (2531: 33-37) ศึกษาในนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เขตพระนคร เขตดุสิต และเขตพญาไท ในกรุงเทพมหานครจำนวน 208 คน เกี่ยวกับความคิดเห็นของนักเรียนชายต่อรักร่วมเพศชาย พบนักเรียนร้อยละ 99.5 ไม่มีสมาชิกในครอบครัวที่มีพฤติกรรม

รักร่วมเพศ ร้อยละ 88.9 ไม่มีญาติที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศชาย แต่ร้อยละ 11.1 ยอมรับว่ามี
 ในบ้านเพื่อนนั้น ร้อยละ 66.8 ไม่มีเพื่อนสนิทหรือเพื่อนร่วมห้องที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ ขณะที่
 ร้อยละ 33.2 ยอมรับว่ามี และร้อยละ 37 ยอมรับว่าเคยพบเพื่อนร่วมโรงเรียนที่มีพฤติกรรม
 รักร่วมเพศชาย ร้อยละ 12.5 พบบ้าง ร้อยละ 50.5 ไม่พบเลย นักเรียนกว่าครึ่งหนึ่ง (ร้อยละ
 52.90) คิดว่าเคยติดต่อกับบุคคลรักร่วมเพศชายมาก่อน ทั้งหมดนี้แสดงให้เห็นว่าโอกาสที่
 นักเรียนจะได้พบกับบุคคลรักร่วมเพศชายในโรงเรียนมีมากพอสมควร นอกจากนี้ อภิรัตน์ วัฒนโกลน
 (2527: 94) ศึกษาถึงเจตคติและพฤติกรรมทางเพศในนิสิตระดับปริญญาตรี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
 ครีนิครินทร์วิโรจน์ ประสานมิตร จำนวน 358 คน (ชาย 151 คน หญิง 207 คน)
 พบว่าร้อยละ 11 ของนิสิตชาย และร้อยละ 1.5 ของนิสิตหญิง เคยมีความสัมพันธ์ทางเพศกับ
 บุคคลเพศเดียวกันและเคยบรรลุจุดสุดยอดด้วย แต่ทว่าการศึกษาที่ยังคงเป็นเพียงการศึกษาที่มุ่งชี้
 ถึงการมีพฤติกรรม แต่ไม่ใช่ว่าบุคคลที่มีความพึงพอใจเชิงรักร่วมเพศจริง ในประเทศไทยนั้นแม้ว่า
 การศึกษาที่ผ่านมาจะไม่ใช่การศึกษาถึงจำนวนที่แท้จริงของบุคคลรักร่วมเพศ กระนั้นก็ยังแสดงถึง
 การรับรู้ของบุคคลต่อรักร่วมเพศ โดยเฉพาะการสังเกตเห็นถึงบุคคลรักร่วมเพศและพฤติกรรม
 รักร่วมเพศในกลุ่มนักเรียนชายระดับมัธยมศึกษา

ในตอนต้นๆ กล่าวถึงพฤติกรรมรักร่วมเพศเป็นพฤติกรรมที่สามารถพบได้บ่อยในช่วง
 วัยรุ่นแต่อาจเป็นเพียงการทดลองด้วยความอยากรู้อยากเห็นตามประสาวัยรุ่นเท่านั้น นอกจากนี้
 วัยรุ่นยังเป็นช่วงที่สำคัญในการวินิจฉัยถึงการมีพฤติกรรมรักร่วมเพศด้วย แอนนา ฟรอยด์ (Anna
 Freud 1965 อ้างถึงใน Sours 1972: 579) ให้ความเห็นว่า การเป็นรักร่วมเพศจะให้การ
 วินิจฉัยได้หลังจากช่วงก่อนวัยรุ่น (Puberty อายุระหว่าง 9-12 ปี) ซึ่งเป็นช่วงที่สิ่งดึงดูด
 (Love object) ทางเพศของเด็กจะถาวร แคลเลน และแซดคอก (Kaplan & Sadock
 1981: 552) กล่าวว่าบุคคลรักร่วมเพศบางคน (โดยเฉพาะผู้ชาย) จะเริ่มเกิดความพึงพอใจ
 ทางเพศกับบุคคลเพศเดียวกันในระยะก่อนวัยรุ่น และผู้ชายรักร่วมเพศส่วนใหญ่เมื่อย้อนอดีตถึง
 การเริ่มมีความรักใคร่หรือชอบกับบุคคลเพศเดียวกันจะอยู่ในช่วงระหว่างวัยรุ่นตอนต้น สำหรับ
 ผู้หญิงเมื่อมีความรู้สึกดังกล่าว มักจะเกิดระหว่างวัยรุ่นตอนกลางถึงวัยรุ่นตอนปลาย หรืออาจ
 เสนาถึงผู้ใหญ่ตอนต้น พอลลัค (Pollak 1985: 44) มีความคิดเห็นสอดคล้องกับแคลเลน
 และแซดคอก ว่าบุคคลจะมีช่วงเวลาเปิดเผยการตระหนักถึงความต้องการเชิงรักร่วมเพศในช่วง
 อายุระหว่าง 16-30 ปี โดยที่บุคคลเหล่านี้ส่วนใหญ่จะยอมรับว่ามีความพึงพอใจในเชิงรักร่วมเพศ
 มานานก่อนที่จะเปิดเผยตัวเอง นอกจากนี้ แดงค์ (Dank 1971 อ้างถึงใน Larson 1981/1982:
 227) ศึกษาพบว่าอายุเฉลี่ยของการเปิดเผยตน คือ 19.3 ปี โดยที่ร้อยละ 15 ของกลุ่มตัวอย่าง
 เปิดเผยตนเองในช่วงอายุ 10-14 ปี ร้อยละ 44 ซึ่งเป็นอัตราสูงสุดจะเปิดเผยตนเองในช่วง

อายุ 15-19 ปี และร้อยละ 29 เปิดเพศตนเองในช่วงอายุ 20-24 ปี จากข้อมูลต่าง ๆ แสดงให้เห็นว่าในช่วงวัยรุ่นเป็นวัยที่สามารถบ่งบอกได้แน่ชัดถึงความต้องการทางเพศที่แน่นอนอีกทั้งยังมีความเป็นปกติสูงในการที่เด็กวัยรุ่นจะมีการเปิดเผยถึงความพึงพอใจในเชิงรักร่วมเพศของคน

การวินิจฉัย (Diagnosis)

รักร่วมเพศนั้นแต่เดิมทางจิตเวชศาสตร์ถือว่าเป็นโรคทางวิการ (Sexual perversion) และจัดอยู่ในกลุ่มบุคลิกภาพผิดปกติ (Personality disorders) จนกระทั่งในปี ค.ศ. 1974 สมาคมจิตแพทย์อเมริกันได้มีมติประกาศให้ตัดเรื่องรักร่วมเพศ (Homosexuality) ออกจากรายชื่อของความผิดปกติทางจิตและเรียกชื่อใหม่ว่าเป็น Sexual orientation disturbances (Kaplan & Sadock 1981: 550) จากนั้นมีการเปลี่ยนแปลงมาใช้ชื่อต่าง ๆ เช่น Dyshomophilia, Homosexual conflict disorder ในที่สุดได้ใช้ชื่อ Ego-dystonic homosexuality (Spitzer 1981: 210)

เกณฑ์ในการวินิจฉัยตามที่สมาคมจิตแพทย์อเมริกันกำหนดใน DSM-III (American Psychiatric Association 1984: 129) จะกระทำก็ต่อเมื่อการเป็นรักร่วมเพศของบุคคลนั้นรู้สึกว่าเป็นปัญหาสำหรับตนเอง โดยมีเกณฑ์ดังนี้

1. บุคคลนั้นขาด หรือมีแรงกระตุ้นทางเพศน้อยกว่าบุคคลต่างเพศเป็นระยะเวลาต่อเนื่องมานานทำให้ไม่สามารถจะมีความต้องการทางเพศกับบุคคลต่างเพศได้
2. มีความรู้สึกที่ถูกกระตุ้นด้วยความต้องการทางเพศกับเพศเดียวกัน โดยบุคคลนั้นไม่ต้องการให้เป็นเช่นนั้น และก่อให้เกิดความรู้สึกอึดอัดไม่สบายใจเป็นเวลานาน

บุคคลที่จัดอยู่ในความผิดปกติเช่นนี้มีแนวโน้มที่จะหลีกเลี่ยงการที่จะมีความสัมพันธ์กับต่างเพศ บางรายอาจไม่พยายามที่จะมีความสัมพันธ์กับต่างเพศเลยเพราะคิดว่าจะไม่สามารถตอบสนองทางเพศได้ หรือบางรายอาจมีความสัมพันธ์กับต่างเพศได้ในช่วงสั้น ๆ แต่ขาดแรงกระตุ้นที่มากพอที่จะคงความสัมพันธ์นั้นไว้. เนื่องจากความรู้สึกพึงพอใจในเชิงรักร่วมเพศอาจทำให้เกิดความรู้สึกผิด ละอาย กังวล และซึมเศร้า นอกจากนี้การวินิจฉัยจะต้องระมัดระวังบุคคลที่ไม่ได้ประสบปัญหาอันเนื่องจากการมีความพึงพอใจทางเพศเชิงรักร่วมเพศที่แท้จริงแต่มีความขัดแย้งอันเป็นผลเนื่องมาจากสังคม

สำหรับในเรื่องการวินิจฉัยนี้ การจำแนกโรคสากลครั้งที่ 9 (ICD-9) ขององค์การอนามัยโลก ยังคงระบุว่ารักร่วมเพศเป็นความเบี่ยงเบนและความแปรปรวนทางเพศ (Sexual deviation and disorders) แต่มีแนวโน้มว่าการจำแนกโรคครั้งใหม่ (ICD-10) รักร่วมเพศจะไม่ถูกจัดเป็นโรคอีกต่อไป (กิตติกร มีทรัพย์ 2528: 165)

การศึกษาเกี่ยวกับการหาตัวบ่งชี้ถึงการมีพฤติกรรมรักร่วมเพศ

การศึกษาต่าง ๆ ที่ทำขึ้นเพื่อพยายามหาตัวบ่งชี้ถึงการมีพฤติกรรมรักร่วมเพศนั้น สามารถจัดกลุ่มเป็น 2 แนวการศึกษา นั่นคือ แนวหนึ่งเป็นการศึกษาโดยใช้เครื่องมือทดสอบทางจิตวิทยาอีกแนวหนึ่งเป็นการศึกษาถึงลักษณะบางประการที่พบว่ามีความสัมพันธ์กับรักร่วมเพศ

1. การศึกษาด้านการใช้เครื่องมือทางจิตวิทยา

ความสนใจในการนำเครื่องมือหรือแบบทดสอบทางจิตวิทยามาใช้กับบุคคลรักร่วมเพศ สามารถแบ่งได้กว้าง ๆ ออกเป็น 2 แนวคือ แนวทางศึกษาที่พยายามหาคำตอบว่ารักร่วมเพศเป็นบุคคลที่มีความผิดปกติทางจิตหรือไม่ ซึ่งเกิดจากความพยายามในการพิสูจน์แนวความคิดในยุคแรก ๆ ที่เชื่อว่ารักร่วมเพศเกิดจากการมีพยาธิสภาพทางจิต ผลการศึกษาตามแนวนี้นับจนเป็นที่ยอมรับว่า บุคคลรักร่วมเพศโดยรวม ๆ แล้วไม่จำเป็นต้องมีพยาธิสภาพทางจิต หรือมีความผิดปกติทางจิตมากกว่าผู้ที่ไม่ได้เป็นรักร่วมเพศ (Gonsiorek 1982: 75-79) แบบทดสอบที่นำมาใช้ตามแนวการศึกษาประเภทหลังนี้จะนำมากล่าวเฉพาะแบบทดสอบที่ได้รับการยอมรับว่าเป็นมาตรฐาน หรือเป็นแบบทดสอบที่ผู้นำไปใช้ศึกษากันอย่างกว้างขวางเท่านั้น ริสส์ (Riess 1980: 296-308) ทำการทบทวนการศึกษาเกี่ยวกับการนำแบบทดสอบต่าง ๆ ไปใช้ในการศึกษาเรื่องรักร่วมเพศ ตั้งแต่ปี ค.ศ. 1960-1977 ได้จัดแบ่งแบบทดสอบที่ถูกนำมาใช้เป็น 2 กลุ่มใหญ่ ๆ คือ แบบทดสอบชนิดการฉายออก (Projective test) และแบบทดสอบที่ใช้การเขียนตอบ (Paper-and-pencil test)

แบบทดสอบชนิดการฉายออกที่ผู้นำไปใช้กันอย่างมากคือ รอร์ชัค (Rorschach Test) Draw-A-Person Test (D-A-P) และ Thematic Apperception Test (TAT) สำหรับ Rorschach Test นั้น วิลเลียร์ (Wheeler 1949 อ้างถึงใน Gonsiorek 1982: 75) ศึกษาพบว่ามียู่ 20 ลักษณะ (Signs) ที่สามารถแยกบุคคลรักร่วมเพศได้ และการศึกษาต่าง ๆ ในภายหลังมีแนวโน้มว่าจะสนับสนุนลักษณะที่พบใน Rorschach ของวิลเลียร์ จนกระทั่ง

ในปี ค.ศ. 1971 โกลด์ฟรายด์ (Goldfried) ได้ทบทวนการศึกษาของวิลเลอร์ใหม่และสรุปว่ามีเพียง 6 ลักษณะ (Signs) เท่านั้นที่อาจใช้แบ่งได้ (Gonsiorek 1982: 75) แต่ไม่ว่าจะเป็นการศึกษาของใครก็ยังได้รับการวิพากษ์วิจารณ์ในเรื่องการเลือกกลุ่มตัวอย่างซึ่งส่วนใหญ่มาจากกลุ่มผู้ป่วยและจากการวิเคราะห์ที่ไม่ได้ระบุลักษณะต่าง ๆ มาก่อน (Double-blind) ที่จะยืนยันความเที่ยงตรงของลักษณะต่าง ๆ ที่พบในแบบทดสอบ นอกจากนี้แล้วการใช้ Rorschach ศึกษากับเลสเบียนก็ไม่ค่อยมีผู้ทำอีกด้วย ส่วน D-A-P ได้กล่าวสรุปไว้ว่าเท่าที่ผู้ศึกษามากก็ยังไม่สามารถสรุปได้แน่นอนว่า ภาษากายของบุคคลรักร่วมเพศและรักต่างเพศจะแตกต่างกัน ในขณะที่ TAT นั้นมีหลักฐานที่บ่งบ่งน้อยนักว่าผู้ถูกทดสอบได้กล่าวถึง เนื้อหาเกี่ยวกับรักร่วมเพศที่สัมพันธ์กับการมีพฤติกรรมรักร่วมเพศด้วย สำหรับในประเทศไทยการศึกษาค้นคว้าใช้แบบทดสอบทางจิตวิทยาในบุคคลรักร่วมเพศยังมีน้อย แบบทดสอบที่ปรากฏว่ายังมีผู้นำมาใช้คือ D-A-P (ละเอียด ชูประยูร 2525: 37-46) และ Rorschach (อัมพร รัตนวิทย์ 2525: 37-44) ซึ่งนำมาใช้เฉพาะในผู้ป่วยรักร่วมเพศที่มารับบริการในโรงพยาบาล กล่าวโดยสรุปเกี่ยวกับการนำแบบทดสอบชนิดการฉายออกไปใช้นั้นยังมีความขัดแย้งกันอยู่มากในเรื่องของลักษณะที่ได้ใช้ในแบบทดสอบ (Signs) ที่นำมาใช้แยกซึ่งมีข้อวิจารณ์กันในเรื่องของกลุ่มตัวอย่างและวิธีการที่ใช้ในการศึกษาจึงอาจไม่เหมาะสมกับการนำไปใช้กับประชากรทั่วไป

แบบทดสอบอีกประเภทหนึ่งที่ได้รับการนิยมนำมาใช้คือ แบบทดสอบที่เป็นอัตวิสัย (Objective test) แบบทดสอบที่นิยมใช้นี้คือ Minnesota Multiphasic Personality Inventory (MMPI) แบบทดสอบนี้มี Masculinity Femininity Scale (M/F) เป็นมาตราวัดเดิมที่สร้างขึ้นเพื่อใช้แยกบุคคลรักร่วมเพศ แต่มีผู้วิเคราะห์ข้อคำถามที่นำมาใช้และสรุปว่าควรระมัดระวังในการใช้มาตรานี้เพื่อแยกบุคคลรักร่วมเพศ เนื่องจากมีค่าจำแนกที่แคบและมาตราคงกล่าวมีแนวโน้มที่จะทำให้เกิดความผิดพลาดทางสถิติชนิดความผิดพลาดเชิงบวก (False positive) คือทำให้วินิจฉัยคนที่ไม่ใช่รักร่วมเพศให้เป็นบุคคลรักร่วมเพศได้สูง ดังนั้นจึงมีผู้พยายามจะพัฒนามาตรวัดอื่นเพื่อใช้แบ่งแยกขึ้นมา ได้แก่ Homosexual Scale (HSX), Masculine-Feminine Index (MFI), Sexual Deviate Scale (SD) มาตรวัดที่มหาวิทยาลัยสแตนฟอร์ดอาจนำมาใช้ได้ก็คือ HSX แต่มีข้อโต้แย้งเช่นกันว่า มาตรวัดนี้แยกได้เฉพาะคนที่มีความผิดปกติเท่านั้นอาจบอกถึงความปรารถนาภายในได้ (Gonsiorek 1982: 76; Riess 1980: 306-307) แบบทดสอบอีกชนิดหนึ่งที่ได้รับการความสนใจในระยะเวลาที่ผ่านมาอันมากคือ Personal Attributes Questionnaire (PAQ) พัฒนาขึ้นโดยสเปนซ์และเฮลมิริช (Spence & Helmrich อ้างถึงใน Storms 1980: 784) แบบทดสอบนี้ประกอบด้วยมาตรวัดที่ใช้วัดลักษณะความเป็นชาย

(Masculinity scale) ลักษณะความเป็นหญิง (Femininity scale) และลักษณะที่เป็นแบบได้ทั้งชายและหญิง (Masculinity-Femininity scale) สเปนซ์และเฮล์มริชรายงานถึงการนำ PAQ ไปใช้ศึกษาในกลุ่มรักร่วมเพศทั้งชายและหญิง โดยนำคะแนนที่ได้ไปเปรียบเทียบกับคะแนนบรรทัดฐาน (Norms) ของนักศึกษาระดับวิทยาลัย พบว่า ชายรักร่วมเพศจะมีคะแนนสูงในมาตรวัดความเป็นหญิง ไม่แตกต่างจากคะแนนบรรทัดฐาน (Norms) ที่ได้จากนักศึกษาหญิงที่เป็นกลุ่มปกติ และในทำนองกลับกันหญิงรักร่วมเพศจะมีคะแนนในมาตรวัดลักษณะความเป็นชายสูงด้วย ข้อมูลนี้เป็นการบอกว่าชายรักร่วมเพศมีลักษณะความเป็นหญิงสูง และหญิงรักร่วมเพศจะมีความเป็นชายสูง สทอร์ม (Storms 1980: 786) วิจารณ์การศึกษาดังกล่าวว่าการนำข้อมูลจากกลุ่มรักร่วมเพศไปเปรียบเทียบกับ Norms ของนักศึกษานั้นไม่เหมาะสม เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างทั้งสองมีความแตกต่างกันในเรื่องอายุและระดับการศึกษา สทอร์มได้นำ PAQ ไปศึกษากลุ่มตัวอย่างนักศึกษามหาวิทยาลัยที่เป็นรักร่วมเพศ รักทั้งสองเพศ และรักต่างเพศ แต่ไม่พบคะแนนในมาตรวัด (Scale) ใดมีความแตกต่างกันระหว่างกลุ่มอย่างมีนัยสำคัญ

จากข้อมูลต่าง ๆ ที่นำแบบทดสอบไปใช้เพื่อแยกบุคคลรักร่วมเพศ จะเห็นว่ายังมีข้อโต้แย้งที่มองหาข้อสรุปในขณะนี้ได้เนื่องจากมีข้อจำกัดหลายประการ ทั้งในแง่ของพื้นฐานทฤษฎีที่ผู้ศึกษาแต่ละคนเชื่อ กลุ่มตัวอย่างและวิธีการที่ใช้ในการศึกษา แต่อย่างไรก็ตามแบบทดสอบทางจิตวิทยายังคงเป็นเครื่องมือที่มีประโยชน์ในทางคลินิกซึ่งจำเป็นที่จะต้องมีการศึกษาให้ได้ข้อมูลเพิ่มมากขึ้นเพื่อนำมาใช้ประโยชน์ต่อไป ริสส์ (Riess 1980: 306) ได้อธิบายถึงการใช้แบบทดสอบทางจิตวิทยาไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควรในการแยกบุคคลรักร่วมเพศว่ามีทางเป็นแบบได้สองทางคือ เครื่องมือทดสอบอาจไม่ไวมากพอที่จะบอกถึงความแตกต่างระหว่างกลุ่ม หรือเครื่องมือเพียงตรงแต่ความแตกต่างของบุคลิกภาพระหว่างบุคคลที่มีความชอบเพศเดียวกันและบุคคลที่ชอบต่าง เพศนั้น น้อยหรือมีอยู่ไม่พอ

2. การศึกษาลักษณะบางประการที่พบว่ามีความสัมพันธ์กับรักร่วมเพศ

นอกเหนือจากการศึกษาที่ใช้แบบทดสอบทางจิตวิทยาเป็นเครื่องมือในการหาตัวชี้วัดเพื่อบ่งบอกว่าใครเป็นรักร่วมเพศหรือไม่แล้ว ก็ยังมีการศึกษาในอีกลักษณะหนึ่งซึ่งเป็นการศึกษาเพื่อหาลักษณะบางประการที่นำมาใช้เป็นตัวบ่งชี้หรือเป็นคุณลักษณะที่มีความสัมพันธ์กับการเป็นรักร่วมเพศ เรื่องที่มักพบว่ามีความสนใจศึกษากันมากคือ ความพึงพอใจทางเพศ เนื่องจากตามคำจำกัดความของการ เป็นรักร่วมเพศนั้น ความพึงพอใจทางเพศที่บุคคลมีต่อเพศใด เพศหนึ่งนั้นเป็นลักษณะประการสำคัญในการบอกถึงการมีพฤติกรรมรักร่วมเพศหรือไม่

ทั้งนี้ลักษณะความพึงพอใจทางเพศนี้จึงมักถูกนำมาศึกษาและใช้ในการแยกบุคคลว่ามีพฤติกรรมรักร่วมเพศ หรือรักทั้งสองเพศ ส่วนอีกเรื่องหนึ่งคือการศึกษาถึงลักษณะเฉพาะบางประการที่มักพบในกลุ่มบุคคลรักร่วมเพศ และที่ได้รับความสนใจอยู่ในขณะนี้คือ การมีพฤติกรรมของเพศตรงข้ามในวัยเด็ก (Cross-gender behaviours) ซึ่งการศึกษาถึงลักษณะนี้ส่วนใหญ่จะเป็นการศึกษาย้อนหลังลงไปในอดีตของบุคคลรักร่วมเพศ

2.1 ความพึงพอใจทางเพศ

ความพึงพอใจทางเพศของบุคคลเป็นตัวบ่งชี้ถึงเพศของอีกบุคคลหนึ่งซึ่งสามารถกระตุ้นอารมณ์และความรู้สึกทางเพศว่า บุคคลชอบหรือมีความพึงพอใจที่จะมีความสัมพันธ์ทางเพศหรือรักเพศเดียวกัน เพศตรงข้าม หรือได้ทั้งสองเพศ ความพึงพอใจทางเพศของบุคคลนี้โดยคำจำกัดความจะขึ้นกับปัจจัยสองประการคือ ปัจจัยทางร่างกาย (Physical factors) หมายถึง เพศที่บุคคลชอบ (Gender preference) ที่มีความสัมพันธ์ทางเพศด้วย และปัจจัยทางด้านอารมณ์ (Affectional factors) คือเพศที่บุคคลมีความผูกพันทางอารมณ์ด้วย (Moses & Hawkins 1982: 36) แม้ว่าตามคำจำกัดความจะดูง่ายแต่ในการทำความเข้าใจกับลักษณะความพึงพอใจของแต่ละบุคคลก็ยังคงพิจารณาถึงองค์ประกอบ (Components) ต่าง ๆ ร่วมด้วย ไคลน์ (Klein 1978, 1979 อ้างถึงใน Francoeur 1982: 518) กล่าวถึงองค์ประกอบของความพึงพอใจว่ามีดังนี้

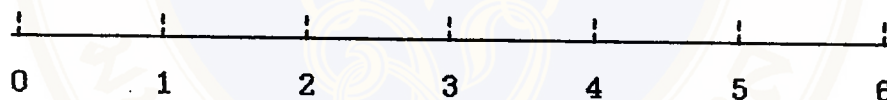
1. ความรู้สึกดึงดูดใจทางเพศ (Sexual attraction) บุคคลมีความพึงพอใจหรือมีแนวโน้มว่าเขาจะเลือกเพศใดเป็นคู่ (Sexual partner)
2. กิจกรรมทางเพศ (Sexual activity) มีความสัมพันธ์ทางเพศหรือปฏิบัติทางเพศกับเพศใด
3. การจินตนาการทางเพศ (Sexual fantasies) ความคิดฝันในขณะที่กำลังมีความใคร่ หรือเป็นการคิดคำนึงถึง (Daydream) ในสิ่งที่เคยผ่านมานในชีวิตจริง หรือเป็นการสร้างจินตนาการเอาเองนั้นมีกับเพศใด
4. อารมณ์ที่ประสงค์ (Emotional preference) อารมณ์เป็นสิ่งที่อิทธิพลต่อการแสดงออกในความรัก บุคคลมีความรักหรือชอบที่จะมีความผูกพันทางอารมณ์กับเพศใด
5. สังคมที่ประสงค์ (Social preference) บุคคลมีความพึงพอใจที่จะมีส่วนร่วมทางสังคม หรือใช้เวลาอยู่กับเพศใด และบุคคลเพศใดที่ทำให้รู้สึกพอใจที่ได้คบหาใกล้ชิด
6. แบบแผนในการดำเนินชีวิต (Life style) ในการดำเนินชีวิตจริง เลือกที่จะใช้

เวลาอยู่กับใคร บางคนแม้จะมีความสัมพันธ์ทางเพศกับเพศตรงข้ามแต่ก็พอใจที่จะได้คำ เป็นชีวิต ทางสังคมในกลุ่มรักร่วมเพศ ในขณะที่รักร่วมเพศบางคนอาจจะใช้ชีวิตอยู่กับบุคคลรักร่วมเพศด้วยกัน หรืออยู่กับกลุ่มรักต่างเพศหรืออยู่ทั้งสองกลุ่มเท่ากับเป็นการดูถึงแบบแผนการดำเนินชีวิตในทางรักร่วมเพศ หรือรักต่างเพศ

7. การมองตนเอง (Sexual identification) บุคคลมองตนเองว่ามีความพึงพอใจทางเพศในลักษณะอย่างไร ภาพที่บุคคลมีต่อตนเองจะมีความสำคัญมากต่อความคิด และอารมณ์ ในข้อนี้จะเป็นการให้บุคคลประเมินตนเองตาม Kinsey's Scale ซึ่งจะกล่าวถึงต่อไป

องค์ประกอบของความพึงพอใจทางเพศนี้มีผู้วิจารณ์แตกต่างกันไป ฌีเมส และ ฮอร์กินส์ (Moses & Hawkins 1982: 43-44) พิจารณาเพียง 4 องค์ประกอบแรกคือ ความรู้สึกถึงคู่อใจทางเพศ กิจกรรมทางเพศ จินตนาการทางเพศและอารมณ์ที่ประสงค์เท่านั้น โดยเน้นให้ความสำคัญกับแต่ละองค์ประกอบในลักษณะที่เคยเป็นมาในอดีตและลักษณะที่อยู่ในปัจจุบัน เนื่องจากความพึงพอใจทางเพศมีลักษณะที่แปรเปลี่ยนไปตามเวลาและช่วงอายุของแต่ละบุคคล องค์ประกอบต่าง ๆ เหล่านี้อาจเป็นแนวทางเดียวกันหรืออาจมีบางองค์ประกอบที่ขัดกันก็ได้ บุคคลรักร่วมเพศบางรายอาจมีความรู้สึกถึงคู่อใจ มีอารมณ์ที่ประสงค์ และมีจินตนาการในทางรักร่วมเพศแต่ไม่เคยมีกิจกรรมทางเพศกับบุคคลเพศเดียวกัน ซึ่งอาจเนื่องมาจากความกลัวกฎเกณฑ์ทางสังคม หรือบุคคลที่เป็นรักต่างเพศแต่เพียงอย่างเดียวอาจเคยมีจินตนาการถึงเพศเดียวกันบ้างในขณะสำเร็จความใคร่ ซึ่งอาจทำให้บุคคลเกิดปัญหาความสงสัยถึงความพึงพอใจทางเพศของตน แต่พบว่าโดยส่วนใหญ่ของบุคคลรักร่วมเพศทั้งหญิงและชายองค์ประกอบต่าง ๆ มักเป็นไปในทางเดียวกัน นอกจากองค์ประกอบทั้ง 4 แล้ว ฌีเมส และฮอร์กินส์ ก็ยังให้ความสำคัญกับอัตมโนทัศน์ (Self-concept) ของบุคคลอีกด้วย โดยพิจารณาประกอบกับความพึงพอใจทางเพศของบุคคลที่แม้ว่าองค์ประกอบของความพึงพอใจเชิงรักร่วมเพศบุคคลอาจรับว่ามีเพียง 1 หรือ 2 ข้อที่สอดคล้องกับการที่มีความพึงพอใจเชิงรักร่วมเพศแต่บุคคลมีการมองตนเองว่าเป็นรักร่วมเพศ ฉะนั้นการตัดสินใจถึงความพึงพอใจทางเพศก็จะถือตามการมองตนเองของบุคคลนั้น และถ้าพิจารณาอัตมโนทัศน์ในทัศนะของฌีเมสและฮอร์กินส์นี้สอดคล้องกับองค์ประกอบทางการมองตนเองของโคลนดิงกล่าวข้างต้น โดยสรุปก็คือ ความพึงพอใจทางเพศของบุคคลนั้นได้รับความสนใจในฐานะที่เป็นตัวบ่งชี้ในเพศของอีกบุคคลหนึ่งว่า เพศใดที่จะสามารถกระตุ้นอารมณ์และความรู้สึกทางเพศของบุคคลได้ และการทำความเข้าใจในแต่ละองค์ประกอบจะทำให้เข้าใจถึงความพอใจทางเพศของบุคคล

ในการศึกษาเกี่ยวกับเรื่องรักร่วมเพศ ความพึงพอใจทางเพศมักถูกนำมาศึกษา เพื่อแยกบุคคลออกเป็นกลุ่มตามความพึงพอใจของแต่ละคน มาตราวัดความพึงพอใจทางเพศที่ได้รับการกล่าวถึงเสมอในการศึกษาต่าง ๆ คือ Kinsey's 7-Point Scale of Sexual Orientation จากการศึกษาของคินซีและคณะ (Kinsey, et. al. 1948, 1953 อ้างถึงใน Francoeur 1982: 513) ที่ทำการสำรวจพฤติกรรมทางเพศของหญิง-ชายชาวอเมริกันจำนวน 10,000 ราย โดยการสัมภาษณ์พบว่าพฤติกรรมทางเพศของคนโดยปกตินั้นไม่อาจแบ่งแยกเฉพาะว่ารักร่วมเพศ หรือรักต่างเพศอย่างใดอย่างหนึ่งเพียงอย่างเดียว แต่มีคนจำนวนมากที่ตกอยู่ระหว่างกลาง คือมีประสบการณ์ทั้งรักร่วมเพศ และรักต่างเพศในระดับต่าง ๆ กันไป และการศึกษาทำให้เกิดมาตรวัดดังกล่าวซึ่งกล่าวได้ว่าเป็นมาตรวัดที่เชื่อถือได้ที่สุดในปัจจุบัน โดยบอกถึงความพึงพอใจทางเพศของบุคคลว่าเป็นอย่างไร มาตราวัดเดิมของคินซีนับมีพื้นฐานที่จะให้ความสนใจกับประสบการณ์หรือพฤติกรรมทางเพศของบุคคลร่วมกับความรู้สึกสนใจทางเพศ (Ellis, Burke & Ames 1987: 524) แต่แนวคิดของมาตรวัดนี้สามารถนำไปใช้ในการจัดองค์ประกอบต่าง ๆ ของความพึงพอใจทางเพศ มาตราวัดของคินซีนีมีลักษณะดังนี้

- โดยที่
- คะแนน 0 หมายถึง เป็นรักต่างเพศแต่เพียงอย่างเดียว
 - คะแนน 1 หมายถึง ส่วนใหญ่แล้วเป็นรักต่างเพศแต่มีประสบการณ์รักร่วมเพศบ้าง
 - คะแนน 2 หมายถึง เป็นรักต่างเพศแต่มีประสบการณ์รักร่วมเพศบ่อยครั้ง
 - คะแนน 3 หมายถึง มีประสบการณ์รักต่างเพศและรักร่วมเพศจำนวนพอ ๆ กัน
 - คะแนน 4 หมายถึง เป็นรักร่วมเพศแต่มีประสบการณ์รักต่างเพศบ่อยครั้ง
 - คะแนน 5 หมายถึง ส่วนใหญ่เป็นรักร่วมเพศแต่มีประสบการณ์รักต่างเพศบ้าง
 - คะแนน 6 หมายถึง เป็นรักร่วมเพศแต่เพียงอย่างเดียว

เนื้อหาของมาตรวัดสามารถแปลงไปได้ตามองค์ประกอบที่ต้องการวัด โดยยึดหลักข้างต้น มาตรวัดนี้จะใช้การประเมินตนเองของผู้ทำ (Self-identification) คะแนนที่ได้จากการวัดจะถูกนำมาแปลงเป็นความพึงพอใจทางเพศ

โดยผู้ที่ได้คะแนนในช่วง 0-1 ถือว่าเป็นรักต่างเพศ

2-4 ถือว่าเป็นรักทั้งสองเพศ

5-6 ถือว่าเป็นรักร่วมเพศ

ในการศึกษาที่ใช้การประเมินความพึงพอใจทางเพศนั้นกิจกรรมทางเพศ (Sexual activity) มักได้รับความสนใจนำมาใช้ (Paul & Weinrich 1981/1982: 24) ซึ่งเป็นไปได้ว่าการศึกษาเหล่านั้นมักศึกษากับผู้ที่ยอมรับแล้วว่าเป็นรักร่วมเพศ และโดยมากก็อยู่ในวัยผู้ใหญ่ซึ่งสามารถประเมินการประพฤติปฏิบัติของตนได้ แต่ในบางกรณีนั้นสามารถประเมินเช่นนั้นได้เนื่องด้วยข้อจำกัดทางด้านอายุรวมทั้งเหตุผลอื่น ๆ ที่ทำให้บุคคลอาจไม่เคยมีประสบการณ์ทางเพศมาก่อนก็ได้ ถ้าหากสามารถประเมินถึงกิจกรรมทางเพศได้มักจะประเมินร่วมกับอีกลักษณะด้วยเพื่อป้องกันความพึงพอใจจากภายในของบุคคล การประเมินถึงความคิดเห็นจึงมักถูกนำมาใช้ร่วมด้วย (Green 1985: 340; Shiveley & De Cecco อ้างถึงใน Moses & Hawkins 1982: 38) การศึกษาที่สนับสนุนถึงการจินตนาการทางเพศสามารถบ่งชี้ถึงความพึงพอใจทางเพศนั้นได้แก่ การศึกษาของสตอร์ม (Storms 1980: 783-792) ซึ่งเปรียบเทียบลักษณะบทบาททางเพศ (Sex-role) กับลักษณะจินตนาการทางเพศ (Erotic fantasy) ว่าลักษณะใดที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจทางเพศของบุคคล สตอร์ม พบว่าในกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักศึกษารักร่วมเพศ รักทั้งสองเพศ และรักต่างเพศ นั้นมีความแตกต่างกันในลักษณะบทบาทความเป็นชายหญิงแต่พบจินตนาการทางเพศของบุคคลนั้นสอดคล้องกับความพึงพอใจทางเพศของบุคคล โดยบุคคลรักร่วมเพศจะมีจินตนาการทางเพศกับบุคคลเพศเดียวกันมากกว่า การศึกษาของสตอร์มนี้อสอดคล้องกับการศึกษาของซาเกียร์และโรบินส์ (Saghir & Robins 1973: 44-45, 207-208, 211-214) ซึ่งกล่าวถึงจินตนาการและความคิดเชิงรักร่วมเพศว่า การที่บุคคลมีจินตนาการทางเพศส่วนใหญ่กับคนเพศเดียวกันสมควรจะเป็นเวลานานสามารถบ่งชี้ถึงความพึงพอใจเชิงรักร่วมเพศได้

เห็นได้ว่าการพิจารณาองค์ประกอบทางด้านกิจกรรมหรือประสบการณ์ทางเพศและความคิดเห็นทางเพศจะเป็นตัวบ่งชี้ถึงความพึงพอใจทางเพศที่ถูกนำมาใช้มากที่สุด (Ellis, Burke & Ames 1987: 524) แต่องค์ประกอบอื่น ๆ ของความพึงพอใจทางเพศที่นี่ยังคงมีการกล่าวถึงก็มีความจำเป็นในการเข้าใจถึงภาพรวมของบุคคลนั้น เพราะภาพรวมที่แสดงออกจะช่วยให้เข้าใจและสามารถประเมินถึงแนวโน้มที่บุคคลแสดงออกหรือประพฤติปฏิบัติต่อไป

2.2 การมีพฤติกรรมของเพศตรงข้ามในวัยเด็ก (Early cross-gender behaviours)

ในเรื่องนี้มีผลงานการศึกษาของหลายท่านที่สนับสนุนถึงความสัมพันธ์ของพฤติกรรมของเพศตรงข้ามในวัยเด็ก (Early cross-gender behaviours) กับการมีความ

พึงพอใจเชิงรักร่วมเพศในระยะต่อมา และพฤติกรรมดังกล่าวก็เป็นพฤติกรรมที่มักพบได้ในประวัติของบุคคลรักร่วมเพศทั้งชายและหญิง (Moses & Hawkins 1982: 49-50; Saghir & Robins 1973: 28, 192-197) ผลงานการศึกษาเท่าที่ผ่านมาทั้งที่เป็นการศึกษาที่หารำลึกย้อนหลัง หรือ การศึกษาติดตามผล มักจะเป็นการศึกษาถึงพฤติกรรมของเพศตรงข้ามที่เกิดขึ้นผู้ชายมากกว่าในผู้หญิง คำอธิบายที่เป็นไปได้ก็คือ แนวโน้มของความสนใจศึกษาในบุคคลรักร่วมเพศชายที่พบได้มีมากกว่าอยู่แล้ว อีกทั้งสังคมซึ่งมองว่าลักษณะพฤติกรรมของเพศตรงข้ามในเด็กชายเป็นปัญหามากกว่าในเด็กหญิง (Moses & Hawkins 1982: 58; Saghir & Robins 1973: 191-192)

2.2.1 การศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมของเพศตรงข้ามในวัยเด็กของบุคคลรักร่วมเพศชาย

มีการศึกษาย้อนหลัง (Retrospective study) หลายเรื่องที่สนับสนุนถึงความเชื่อมโยงระหว่างพฤติกรรมของ เพศตรงข้ามในเด็กชายกับการมีความพึงพอใจเชิงรักร่วมเพศในช่วงวัยรุ่นและวัยผู้ใหญ่ และการศึกษาที่มีการกล่าวถึงเสมอคือการศึกษาของซาเกียร์และโรบินส์ (Saghir & Robins 1973: 18, 28-30) ในชายรักร่วมเพศวัยผู้ใหญ่พบว่า บุคคลเหล่านี้ส่วนใหญ่จะรายงานถึงลักษณะในวัยเด็กที่แตกต่างไปจาก เด็กชายทั่วไป โดยที่ 2 ใน 3 (ร้อยละ 67) ของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นชายรักร่วมเพศจำนวน 89 ราย มีลักษณะพฤติกรรมคล้ายเด็กหญิง (Girl-like syndrome) ในขณะที่พบลักษณะเดียวกันนี้ได้น้อยในกลุ่มรักต่างเพศ พฤติกรรมคล้ายเด็กหญิงที่ซาเกียร์และโรบินส์พบ ได้แก่ การชอบอยู่รวมกลุ่มกับเด็กหญิง ชอบทำงานบ้าน และเล่นตุ๊กตาอย่างเด็กหญิง ถูกล้อเลียนว่าเป็นกะเทย (Sissy) โดยที่พฤติกรรมเหล่านี้มัก เกิดร่วมกันหลายอย่างให้เห็นอย่างเด่นชัดต่อเนื่องมาตั้งแต่วัยเด็กจนถึงวัยรุ่นตอนต้น ยิ่งไปกว่านั้นพฤติกรรมดังกล่าวก็มักก่อให้เกิดผลเสียทางสังคมต่อเด็กตามมานั่นคือ เด็กมักถูกล้อเลียนทำให้แยกตัวออกจากกลุ่มเด็กชายมากขึ้น และส่วนใหญ่บุคคลรักร่วมเพศในกลุ่มนี้จะรายงานถึงการไม่มีเพื่อนเป็นเด็กชายแต่กลับชอบเล่นกับเด็กหญิง และหลีกเลี่ยงที่จะเล่นเกมส้นาคิพนรุนแรงเหมือนเด็กชายคนอื่น ๆ นอกจากนี้แล้วยังพบแนวโน้มของการมีประวัติการแต่งกายอย่างเพศตรงข้าม เช่น ใส่เสื้อผ้าของเด็กหญิงโดยมีแรงจูงใจที่อยากกระทำ พฤติกรรมดังกล่าวด้วย อย่างไรก็ตามการศึกษาของซาเกียร์และโรบินส์มิได้พบว่าชายรักร่วมเพศทั้งหมดมีพฤติกรรมของเพศตรงข้ามในวัยเด็ก โดยที่อีกร้อยละ 33 ปฏิเสธถึงการมีพฤติกรรมของเด็กหญิงในวัยเด็ก บุคคลกลุ่มนี้ยังคงรายงานถึงวัยเด็กที่เหมือนกับเด็กชายทั่วไป

กรีน (Green 1985: 339) พบพบการศึกษาต่าง ๆ ที่ศึกษาย้อนหลัง โดยกล่าวถึง เบลล์และคณะ (Bell, et al. 1981) ซึ่งทำการศึกษากลุ่มชายรักร่วมเพศที่มีจำนวนมากกว่าการศึกษาของชาเกียร์และโรบินส์ คือจำนวนทั้งหมด 575 รายและกลุ่มควบคุมเป็นชายรักต่างเพศจำนวน 284 ราย พบว่าลักษณะที่มีสหสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญกับการเป็นรักร่วมเพศในวัยผู้ใหญ่ก็คือ "การมีพฤติกรรมที่ไม่เป็นไปตามเพศ" (Gender non-conformity behaviours) ซึ่งแสดงออกโดยลักษณะของการมีความชอบในกิจกรรมของเด็กหญิงมากกว่ากิจกรรมของเด็กชายและแต่งกายอย่างเพศตรงข้าม (Cross dressing)

ในเรื่องพฤติกรรมที่ไม่เป็นไปตามเพศนี้ ฮอกเคนเบอร์รี่และบิลลิงแฮม (Hockenberry & Billingham 1987: 475-492) ได้ทำการศึกษาเพื่อพัฒนามาตรวัดพฤติกรรมทางเพศเด็กชาย (Boyhood Gender Conformity Scale : BGCS) และนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นชายรักร่วมเพศและชายรักต่างเพศ ผู้ศึกษาพบว่าการขาดหายไปของลักษณะความเป็นชาย (Masculine trait) ในวัยเด็กเป็นตัวแปรสำคัญและมีอิทธิพลต่อความพึงพอใจเชิงรักร่วมเพศในเวลาต่อมา โดยกลุ่มรักร่วมเพศได้คะแนนแตกต่างจากกลุ่มรักต่างเพศในข้อคำถามที่แสดงถึงลักษณะของเพศชาย (Masculine items) ได้แก่ การชอบเล่นเกมส์ของเด็กชาย ชอบอ่านเรื่องผจญภัยและกีฬา ชอบเล่นกับเด็กชายและจินตนาการถึงการเป็นคารา นักกีฬา นอกจากนี้ในวัยเด็กกลุ่มรักร่วมเพศมักถูกมองว่าเป็นกะเทยมากกว่ากลุ่มรักต่างเพศ ซึ่งต่างจากกลุ่มรักต่างเพศ ฮอกเคนเบอร์รี่และบิลลิงแฮมอภิปรายผลการศึกษานี้ว่า แสดงถึงบุคคลรักร่วมเพศมีความแตกต่างในเรื่องของการทำตามบรรทัดฐานและกิจกรรมที่แสดงถึงความเป็นชาย ทั้งยังไม่สามารถคิดค้นหรือสร้างภาพตามแบบฉบับของผู้ชายในอุดมคติได้เช่นเด็กชายคนอื่น ๆ ทั้งมีการมองตนเองหรือถูกผู้อื่นมองว่าเป็นกะเทยอีกด้วย แฮร์รี่ (Harry 1982 อ้างถึงใน Green 1985: 339) ทำการศึกษาชายรักร่วมเพศจำนวน 1400 รายเปรียบเทียบกับชายรักต่างเพศจำนวน 200 ราย พบว่ามีบุคคลรักร่วมเพศจำนวนมากที่รักต่างเพศที่ย้อนรำลึกถึงวัยเด็กแล้วพบสรรพนามที่ถูกเรียกว่าเป็นกะเทย (Sissy) มีความรู้สึกโดดเดี่ยวทางสังคม เคยมีความต้องการเป็นเด็กหญิง ชอบเล่นกับเด็กหญิง และมีการแต่งตัวอย่างเพศตรงข้าม

นอกจากนี้แล้วยังมีการศึกษาข้ามวัฒนธรรมในเรื่องการมีพฤติกรรมของเพศตรงข้ามของบุคคลรักร่วมเพศ วิทแฮมและเซนท์ (Whitam & Zent 1984: 427-439) ศึกษาข้ามวัฒนธรรมในชายที่เป็นรักร่วมเพศและรักต่างเพศใน 4 ประเทศ คือ สหรัฐอเมริกา กัวเตมาลา บราซิล และฟิลิปปินส์ โดยการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างที่มีภูมิลำเนาทางสังคมใกล้เคียงกัน พบว่าพฤติกรรมของเพศตรงข้ามในวัยเด็กนี้เกิดขึ้นกับบุคคลรักร่วมเพศในทุกวัฒนธรรม โดย

ชายรักร่วมเพศจะรำลึกถึงการมีความสนใจในของเล่นที่เป็นของเด็กหญิง การแต่งกายตรงข้ามเพศ การถูกมองว่าเป็นกะเทย ความพึงพอใจที่จะเล่นในหมู่เด็กหญิง และแวดล้อมอยู่กับผู้ใหญ่ที่เป็นเพศหญิงมากกว่าชายรักต่างเพศ ข้อมูลจากการศึกษาข้ามวัฒนธรรมนั้นนอกจากจะเป็นการยืนยันว่าการมีพฤติกรรมของเพศตรงข้ามนั้นจะเกี่ยวข้องกับความต้องการเชิงรักร่วมเพศ ยังแสดงว่าพฤติกรรมดังกล่าวไม่เกี่ยวข้องกับอิทธิพลทางวัฒนธรรมและพบรูปแบบเฉพาะของพฤติกรรมได้คล้าย ๆ กันแม้ในสังคมที่แตกต่างกัน ดังนั้นพฤติกรรมของเพศตรงข้ามเมื่อเกิดขึ้นแล้วควรจะได้รับการศึกษาว่ามีความสำคัญ และหากพิจารณาถึงกลุ่มบุคคลรักร่วมเพศแล้วจะพบว่า บุคคลที่จะกลายเป็นรักร่วมเพศจะแสดงพฤติกรรมดังกล่าวนี้อย่างมีนัยสำคัญ

การศึกษาที่ให้อำนาจย้อนรำลึกถึงอดีตที่ผ่านมามักจะถูกวิพากษ์วิจารณ์ในเรื่องของความเชื่อถือได้ของข้อมูลที่ได้มา เนื่องจากปัจจัยของเวลาที่ส่งผลให้ความจำเลอะเลือนไป หรือผู้ตอบอาจเจตนาหรือในก็ตามที่จะเลือกรำลึกถึง เหตุการณ์ที่สอดคล้องกับเรื่องราวของตนเอง จึงจำเป็นที่จะต้องมีการศึกษาคิดตามต่อเนื่อง (Prospective) มาช่วยยืนยัน การศึกษาคิดตามต่อเนื่องในพฤติกรรมของเพศตรงข้ามที่ผู้ทำไว้ ได้แก่ การศึกษาของซูเกอร์ (Zuger 1984 อ้างถึงใน Zuger 1987: 86) ศึกษาบุคคลที่มีพฤติกรรมของเด็กหญิงในวัยเด็กจำนวน 55 ราย โดยมี 11 รายที่พบพฤติกรรมของเด็กหญิงก่อนอายุ 6 ปี 17 รายพบก่อนอายุ 9 ปี 11 รายเมื่ออายุ 12 ปี และ 16 รายเมื่ออายุ 16 ปี บุคคลเหล่านี้ได้รับการติดตามศึกษาจนอายุ 30 ปี พบว่า 35 รายมีความพึงพอใจเชิงรักร่วมเพศ 3 รายเป็นรักต่างเพศ 10 รายยังไม่ทราบผลที่แน่ชัด และ 7 รายไม่สามารถติดตามผลได้ หากไม่รวม 7 รายหลัง ผลการศึกษานี้จะพบว่ามีจำนวนบุคคลรักร่วมเพศอยู่ระหว่าง 73-93 % ของทั้งหมด (ตัวเลขจากการนำจำนวน 10 รายที่ไม่ทราบผลแน่ชัดมาคำนวณร่วมกับ 35 รายที่เป็นรักร่วมเพศ) กรีน (Green 1985: 339-341) ศึกษาคล้าย ๆ กันในกลุ่มตัวอย่างเด็กชายจำนวน 44 รายซึ่งมีอายุเมื่อแรกมาตั้งแต่ 3 ปีครึ่ง ถึง 11 ปี ด้วยปัญหาว่ามีพฤติกรรมของเพศตรงข้ามซึ่งได้แก่ความสนใจที่จะแต่งกายเหมือนเพศตรงข้าม ชอบแสดงท่าทางเหมือนเด็กหญิง ชอบเล่นตุ๊กตาอย่างเด็กหญิง อยู่ในกลุ่มเพื่อนที่เป็นเด็กหญิง แสดงความปรารถนาที่จะเป็นเด็กหญิง และเสี่ยงการเล่นกีฬาและการเล่นที่รุนแรง พฤติกรรมเหล่านี้จะเกิดร่วมกันหลาย ๆ อย่างและแสดงพฤติกรรมเสมอ ๆ กรีนทำการเปรียบเทียบเด็กเหล่านี้กับกลุ่มควบคุมจำนวน 34 ราย ซึ่งมีข้อมูลพื้นฐานทางครอบครัวคล้ายคลึงกัน ผลการศึกษาถึงลักษณะความพึงพอใจทางเพศที่ติดตามประเมินจนกลุ่มตัวอย่างมีอายุระหว่าง 14-23 ปี โดยการประเมินความพึงพอใจทางเพศจากความคิดค้นและพฤติกรรมทางเพศ พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมทางเพศเชิงรักร่วมเพศถึงร้อยละ 68 (ในจำนวนนี้ร้อยละ 25 เป็นรักทั้งสองเพศ ร้อยละ 43 เป็นรักร่วมเพศแต่เพียงอย่างเดียว) ในขณะที่กลุ่มควบคุม

ไม่พบพฤติกรรมรักร่วมเพศเลย อย่างไรก็ตามการมีพฤติกรรมของเพศตรงข้ามในวัยเด็กที่จะนำไปใช้เป็นฐานเป็นตัวบ่งชี้ถึงการเป็นรักร่วมเพศก็ยังคงมีความคิดเห็นขัดแย้งกันอยู่ (Carrier 1986: 89-93; Moses & Hawkins 1982: 58-59) ในเรื่องที่ว่าเด็กทุกรายไม่ได้เติบโตขึ้นมาเป็นบุคคลรักร่วมเพศทั้งหมดซึ่งในข้อนี้ซูเกอร์ (Zuger 1987: 85-87) ให้ความเห็นว่าถ้าจะพิจารณาว่าการศึกษาย้อนหลังมีจุดอ่อนในเรื่องของการรำลึกถึงเหตุการณ์ เหตุผลเดียวกันนี้ก็ไม่น่าจะนำมาใช้อธิบายในเรื่องนี้ได้เช่นเดียวกัน โดยที่ในการศึกษาเช่นนี้เราอาจพบได้ว่ามีคนจำนวนมากที่หลงลืม หรือไม่ได้รับรายงานถึงพฤติกรรมที่ตนเคยมีมาก่อนทั้งที่บุคคลพฤติกรรมนั้นไปเมื่ออายุราว 8-10 ปี (แต่ซาเกียร์และโรบินส์ศึกษาพบว่ามักหยุดไปในช่วงก่อนวัยรุ่นถึงวัยรุ่น) ถึงแม้พฤติกรรมบางอย่าง เช่น การแต่งกายเหมือนเพศตรงข้ามที่อาจพบได้บ้างก็ตาม ดังนั้นการศึกษามุคผลเหล่านี้ในวัยผู้ใหญ่จึงอาจเกิดการหลงลืมได้ทั้งโดยตั้งใจและไม่ตั้งใจ อีกทั้งพฤติกรรมที่เคยเกิดมาก่อนก็อาจได้รับการขัดขวางหรือห้ามปรามจากครอบครัวตั้งแต่ในระยะแรก ๆ ซึ่งทำให้บุคคลไม่ได้นึกถึงว่าตนเคยมีพฤติกรรมมาก่อน สำหรับข้อโต้แย้งที่ว่าบุคคลที่มีพฤติกรรมของเพศตรงข้ามบางรายอาจเติบโตขึ้นมาเป็นพวกแปลง เพศนั้นจากการศึกษาแล้วพบว่ากลุ่มนี้มีความค่อนข้างน้อย (Meyer 1985: 1058) อีกทั้งพฤติกรรมของเพศตรงข้ามที่พบในบุคคลสองกลุ่มนี้ จะมีความแตกต่างกัน โดยที่ผู้ที่เป็นรักร่วมเพศส่วนใหญ่จะหยุดพฤติกรรมดังกล่าวในช่วงก่อนวัยรุ่นหรือระยะวัยรุ่น แต่พวกแปลงเพศจะมีพฤติกรรมของเพศตรงข้ามอย่างต่อเนื่องเสมอ โดยไม่สามารถหักห้ามพฤติกรรมได้ ทั้งยังไม่เคยมีความสนใจหรือมีพฤติกรรมเยี่ยงผู้ชายเลยแม้ว่าในช่วงใดของชีวิต (Davenport 1986: 516) ซึ่งเป็นเพราะคนกลุ่มนี้มีความรู้สึกว่าเป็นเพศแท้จริงของคนเป็นผู้หญิง

จากการศึกษาเท่าที่ผ่านมาสามารถกล่าวได้ว่าการนำพฤติกรรมดังกล่าวไปใช้เป็นฐานเป็นตัวบ่งชี้ถึง เรื่องรักร่วมเพศในเวลาต่อมาไม่มีหลักฐานที่อ้างอิงได้ทั้งในการศึกษาที่ทำย้อนหลังและติดตามต่อเนื่อง แต่อย่างไรก็ตามการนำไปใช้ก็ยังคงต้องระมัดระวังในบางจุดที่ถูกโต้แย้งด้วยเช่นกัน ซูเกอร์เองมีความเห็นว่าลักษณะ เพศตรงข้ามที่พบลักษณะ เช่นนี้ในบุคคลรักร่วมเพศทุกคนจำเป็นต้องหาเหตุผลมาอธิบายกันต่อไป

2.2.2 การศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมของ เพศตรงข้ามในรักร่วมเพศหญิง

ดังที่กล่าวแล้วว่าการศึกษาในบุคคลรักร่วมเพศหญิงได้รับความสนใจน้อยกว่าบุคคลรักร่วมเพศชาย ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมรักร่วมเพศหญิงจึงค่อนข้างจำกัด แต่อย่างไรก็ตามมีผู้ศึกษาถึงลักษณะของ เพศตรงข้ามในวัย เด็กของบุคคลรักร่วมเพศหญิงไว้เช่นกัน

การแสดงพฤติกรรมของเพศตรงข้ามในเพศหญิงมักเรียกว่า "ทอมบอย" (Tomboy) ซาเกียร์ และโรบินส์ (Saghir & Robins 1973: 192) ให้คำจำกัดความพฤติกรรมเช่นนี้ว่าเป็นปรากฏการณ์ที่เด็กหญิงแสดงออกในหลาย ๆ ลักษณะถึงความพอใจและพฤติกรรมซึ่งมักพบในเด็กชาย ได้แก่ การหลีกเลี่ยงในกิจกรรมอย่างเด็กหญิง สิ่งที่จะเลือกเด็กหญิงเป็นเพื่อนเล่นเป็นเวลานาน และมีความสนใจที่จะเป็นเพื่อนและมีกิจกรรมอย่างเด็กชาย เด็กหญิงที่มีลักษณะดังกล่าวจะไม่แสดงความสนใจในกิจกรรมอย่างผู้หญิง เช่น งานเย็บปัก แต่พอใจที่จะเล่นอย่างเด็กชายมากกว่า ความสนใจดังกล่าวจะเกิดขึ้นต่อเนื่องเป็นเวลานานและมักพบว่าเกิดขึ้นในวัยเด็กต่อเนื่องไปจนถึงวัยรุ่นเป็นอย่างน้อย ซาเกียร์และโรบินส์ ศึกษากลุ่มรักร่วมเพศหญิงจำนวน 57 รายเปรียบเทียบกับกลุ่มควบคุมที่เป็นรักต่างเพศจำนวน 43 ราย พบว่า ร้อยละ 70 ของบุคคลรักร่วมเพศยอมรับถึงประวัติทอมบอยแต่ก็มีถึงร้อยละ 30 ที่ปฏิเสธ ในกลุ่มที่ยอมรับว่าเคยเป็นทอมบอยกล่าวถึงการเลี่ยงที่จะมีเพื่อนเป็นผู้หญิง ไม่สนใจงานบ้านและกิจกรรมของผู้หญิง ชอบเล่นกับเด็กชายและชอบกิจกรรมที่แสดงถึงความเป็นชาย แต่อย่างไรก็ตามในกลุ่มควบคุมที่เป็นรักต่างเพศ พบว่า ร้อยละ 16 ยอมรับว่ามีประวัติทอมบอยด้วย กุนด์แลคและไรส์ (Gundlach & Riess 1968 อ้างถึงใน Moses & Hawkins 1982: 49) ทำการศึกษาคล้ายกันนี้พบว่าร้อยละ 78 ของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นหญิงรักร่วมเพศ และร้อยละ 48 ของหญิงรักต่างเพศยอมรับถึงการมีประวัติทอมบอยมาก่อน ข้อมูลเหล่านี้แสดงให้เห็นว่าพฤติกรรมทอมบอยนั้นพบได้สูงในหมู่เด็กหญิง ซึ่งก็มีผู้อธิบายว่าเนื่องจากสังคมไม่ค่อยกดดันต่อเด็กหญิงที่มีพฤติกรรมอย่าง เพศตรงข้าม และพฤติกรรมเช่นนี้มักได้รับการมองอย่างชมเชยและทำให้รางวัลด้วยถึงอย่างไรพฤติกรรมทอมบอยในรักร่วมเพศหญิงและรักต่างเพศก็มีความแตกต่างกัน หญิงรักร่วมเพศที่มีประวัติทอมบอยมักจะเลี่ยงการเล่นตุ๊กตา ในขณะที่หญิงรักต่างเพศที่เป็นทอมบอยยังคงชอบเล่นตุ๊กตาและไม่ได้หลีกเลี่ยงที่จะเล่นด้วย (Saghir & Robins 1973: 191-192) นอกจากนี้แม้ว่าพฤติกรรมทอมบอยที่เกิดขึ้นในทั้งสองกลุ่มเกิดขึ้นในช่วงอายุเดียวกันคือในระยะก่อนวัยรุ่น แต่บุคคลรักร่วมเพศนั้นพฤติกรรมนี้จะต่อเนื่องไปจนถึงวัยรุ่นหรือวัยผู้ใหญ่ ในขณะที่หญิงรักต่างเพศที่เป็นทอมบอยมักจะควบคุมไม่ให้พฤติกรรมดังกล่าวเกิดขึ้นต่อเนื่องไปจนถึงวัยรุ่นตอนต้น (Saghir & Robins 1973: 282)

อีกลักษณะหนึ่งซึ่งมักพบในหญิงรักร่วมเพศคือ การมีความปรารถนาหรือมีความคิดฝันที่จะเป็นเพศตรงข้ามในวัยเด็ก โดยที่พบว่าร้อยละ 67 ของหญิงรักร่วมเพศกล่าวถึงการมีความปรารถนาที่จะเป็นเพศตรงข้าม ในขณะที่กลุ่มควบคุมพบลักษณะนี้เพียงร้อยละ 7 เท่านั้น ความปรารถนาดังกล่าวมิใช่เป็นความต้องการที่จะแปลงเพศแต่จะเป็นเพียงรู้สึกเสียต้าย เสียใจที่ไม่ได้เกิดเป็นผู้ชาย และมีออกมาทางความคิดฝันจินตนาการมากกว่า โดยที่ความปรารถนา

ดังกล่าวมักเป็นผลมาจากการที่มีความสนใจในกิจกรรมอย่างผู้ชายและพบว่าคนสามารถทำได้ดี (Saghir & Robins 1973: 195, 1980: 282)

ในเด็กวัยรุ่นการมีพฤติกรรมที่แสดงถึงบทบาททางเพศ (Gender role behaviours) ที่แตกต่างออกไปจากเด็กอื่น ๆ ถ้าเกิดร่วมกับความรู้สึกว่าคนมีความแตกต่างไปจากคนอื่นในความสนใจและอารมณ์ผูกพันทางเพศแล้วจะเป็นข้อยืนยันถึงการมีพฤติกรรมรักร่วมเพศ แต่อย่างไรก็ตามอาจพบได้ว่ายังมีผู้หญิงรักร่วมเพศอีกจำนวนหนึ่งที่ไม่เคยมีประวัติหมอมามาก่อน ซึ่งอาจจะอธิบายได้ว่าความพึงพอใจทางเพศของบุคคลเหล่านั้นขึ้นอยู่กับปัจจัยของอารมณ์ที่ประสงค์และความสนใจทางเพศแต่เพียงเท่านั้น (Moses & Hawkins 1982: 49)

โดยสรุปในเรื่องของลักษณะบางประการที่มีความสัมพันธ์กับรักร่วมเพศซึ่งจะสามารถนำมาใช้เป็นตัวบ่งชี้ถึงการมีพฤติกรรมรักร่วมเพศได้นั้น ในปัจจุบันผู้ทำการศึกษาเกี่ยวกับเรื่องนี้หลายท่านให้ความสนใจกับลักษณะ 2 ประการ คือความพึงพอใจทางเพศที่มีกับคนเพศเดียวกัน และการมีประวัติพฤติกรรมของเพศตรงข้ามในวัยเด็ก (Meyer 1985: 1058) การวัดถึงความพึงพอใจทางเพศสามารถบอกได้ถึงสมภาวะปัจจุบันของบุคคลว่าจะมีความพึงพอใจทางเพศกับเพศเดียวกันหรือต่างเพศ ส่วนอีกลักษณะหนึ่งนั้นมีการศึกษาพบว่าประวัติพฤติกรรมของเพศตรงข้ามอาจใช้เป็นตัวทำนายถึงแนวโน้มที่จะทำใหบุคคลหันมาความพึงพอใจเชิงรักร่วมเพศขึ้นได้ในเวลาต่อมา

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey research) เกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศและเจตคติของนักเรียนวัยรุ่น : กรณีศึกษาพฤติกรรมรักร่วมเพศ เขตการศึกษา 5 ในพื้นที่ขอนแก่น สอดคล้องขั้นตอนและวิธีดำเนินการวิจัยที่สำคัญตามลำดับดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยและขั้นตอนการสร้างเครื่องมือวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนทั้งชายและหญิงที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายและอาชีวศึกษาตอนต้นทั้งภาครัฐบาลและเอกชน ภาคการศึกษาที่ 2 ของปีการศึกษา 2531-2532 ในโรงเรียนต่าง ๆ ของเขตการศึกษา 5 ซึ่งมีทั้งหมด 89 โรงเรียน เป็นนักเรียนทั้งสิ้น 49,469 คน แบ่งเป็นนักเรียนชาย 26,774 คน นักเรียนหญิง 22,995 คน

ตัวอย่างที่นำมาศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ได้จากการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multi-stage random sampling) จากประชากรทั้งหมดตามขั้นตอนดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 แบ่งนักเรียนทั้งหมดออกเป็น 3 กลุ่มคือ

- 1.1 กลุ่มโรงเรียนสหศึกษาซึ่งมีจำนวน 79 โรงเรียน
- 1.2 กลุ่มโรงเรียนชายล้วนจำนวน 8 โรงเรียน
- 1.3 กลุ่มโรงเรียนหญิงล้วนจำนวน 2 โรงเรียน

ขั้นตอนที่ 2 สุ่มโรงเรียนที่ต้องการศึกษาจากกลุ่มโรงเรียนต่าง ๆ ที่แบ่งไว้ในขั้นตอนที่ 1 โดยวิธีสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple random sampling) ได้มาทั้งหมด 8 โรงเรียน เป็นโรงเรียนสหศึกษา 4 โรงเรียน โรงเรียนชายล้วน 2 โรงเรียน และโรงเรียนหญิงล้วน 2 โรงเรียน

ขั้นตอนที่ 3 สุ่มนักเรียนจากโรงเรียนต่าง ๆ ที่ได้จากขั้นตอนที่ 2 ดังนี้

3.1 แบ่งนักเรียนของโรงเรียนต่าง ๆ ที่ต้องการศึกษาออกเป็น 3 ระดับชั้นคือ มัธยมศึกษาปีที่ 4-5-6 หรือ ปวช.1-2-3

3.2 สุ่มนักเรียนในระดับชั้นต่าง ๆ ขึ้นเรียนละประมาณ 1-2 ห้องเรียนโดยวิธีสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple random sampling) ซึ่งได้จำนวนตัวอย่าง ดังตาราง 1

ตาราง 1 จำนวนนักเรียนตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา จำนวนตามเพศและประเภทของโรงเรียน

ประเภทโรงเรียน	จำนวน (คน) นักเรียน		รวม
	เพศชาย	เพศหญิง	
สหศึกษา	218 (235)	211 (224)	429 (446)
ชายล้วน	233 (251)	-	233 (251)
หญิงล้วน	-	215 (221)	215 (221)
รวม	451 (486)	426 (445)	877 (931)

หมายเหตุ ตัวเลขภายในวงเล็บ หมายถึงจำนวนแบบสอบถามที่นำไปเก็บข้อมูล
บนชั้นต้น ตัวเลขนอกวงเล็บ หมายถึงจำนวนแบบสอบถามที่ใช้ใน
การวิเคราะห์

ตัวอย่างในการศึกษานี้ (ตาราง 1) ทั้งหมด 877 คน มีจำนวนนักเรียนชายและนักเรียนหญิงใกล้เคียงกัน นั่นคือ มีนักเรียนชาย 451 คน นักเรียนหญิง 426 คน โดยที่ตัวอย่างกระจายอยู่ในโรงเรียนประเภทต่าง ๆ ในสัดส่วนที่ใกล้เคียงกัน คือเป็นนักเรียนชายในโรงเรียนสหศึกษา 218 คน โรงเรียนชายล้วน 233 คน มีนักเรียนหญิงจากโรงเรียนสหศึกษา 211 คน โรงเรียนหญิงล้วน 215 คน ตัวอย่างส่วนใหญ่อยู่ในช่วงอายุ 16-18 ปี นับถือศาสนาพุทธร้อยละ 78.1 อาชีพบิดาส่วนใหญ่ทำงานบริการเช่น ทำนา ทำไร่ ทำสวน รอง

ลงมาคือบิดาประกอบอาชีพการค้า เช่น ค้าขาย ประกอบธุรกิจส่วนตัว ในด้านอาชีพของมารดา พบว่ามารดาของนักเรียนส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกี่ยวกับการค้าขาย รองลงมาคือ เป็น แม่บ้าน และงานบริการ ตามลำดับ ดังตาราง 2

ตาราง 2 ลักษณะทั่วไปของตัวอย่างที่ศึกษา

ลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง	จำนวน (คน)	ร้อยละ (%)
อายุ		
- 14 ปี	7	0.8
- 15 ปี	134	15.3
- 16 ปี	248	28.3
- 17 ปี	261	29.3
- 18 ปี	190	21.7
- 19 ปี	25	2.8
- 20 ปี	7	0.8
- > 20 ปี	4	0.5
การศึกษา		
- มัธยมศึกษาปีที่ 4	236	26.9
- มัธยมศึกษาปีที่ 5	213	24.3
- มัธยมศึกษาปีที่ 6	227	25.9
- ปวช. 1	76	8.7
- ปวช. 2	91	10.4
- ปวช. 3	34	3.9
ศาสนา		
- พุทธ	685	78.1
- คริสต์	189	21.6
- อิสลาม	3	0.3

(มีต่อ)

ตาราง 2 (ต่อ)

ลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง	จำนวน (คน)	ร้อยละ (%)
อาชีพนัก		
- งานที่ใช้วิชาการ	37	6.3
- งานบริหารและงานจัดการ	32	3.6
- งานเขียนพนักงาน	47	5.4
- งานเกี่ยวกับการค้า	190	21.7 ①
- งานด้านบริการ	89	10.1
- งานกลุ่กรรม	207	23.6 ①
- งานการผลิตและการใช้อุปกรณ์ขนส่ง	56	6.4
- งานทหาร	46	5.2
- อื่น ๆ ที่จัดประเภทไม่ได้	111	12.7
- แม่บ้าน พระ บุคคลในมีอาชีพ	55	6.3
- ไม่ทราบ	7	7.0
อาชีพการค้า		
- งานที่ใช้วิชาการ	42	4.8
- งานบริหารและงานจัดการ	9	1.0
- งานเขียนพนักงาน	24	2.7
- งานเกี่ยวกับการค้า	259	29.5 ①
- งานด้านบริการ	34	3.9
- งานกลุ่กรรม	184	21.0 ②
- งานการผลิตและการใช้อุปกรณ์ขนส่ง	10	1.1
- อื่น ๆ ที่จัดประเภทไม่ได้	66	7.5
- แม่บ้าน พระ บุคคลในมีอาชีพ	243	27.7 ③
- ไม่ทราบ	6	0.7

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยและขั้นตอนการสร้างเครื่องมือวิจัย

1. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามซึ่งมีทั้งหมด 2 ชุด แบ่งเป็นแบบสอบถามสำหรับนักเรียนชาย 1 ชุด และนักเรียนหญิง 1 ชุด แบบสอบถามแต่ละชุดแบ่งออกได้เป็น 3 ตอนคือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามข้อมูลทั่วไป สอบถามเกี่ยวกับรายละเอียดส่วนตัวความสัมพันธ์ภายในครอบครัวและความคิดเห็นบางประการเกี่ยวกับรักร่วมเพศ โดยมีข้อคำถามที่เหมือนกันในแบบสอบถามทั้งสองชุดจำนวน 19 ข้อ

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามพฤติกรรมทางเพศ ซึ่งมี 2 ตอนย่อยคือ

ตอนที่ 2.1 แบบสอบถามที่วัดความพึงพอใจทางเพศและพฤติกรรมของเพศตรงข้ามในวัยเด็ก ลักษณะแบบสอบถามนี้เป็นข้อความที่ให้นักเรียนประเมินว่าเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยเพียงใดกับข้อความนั้น ๆ ตามความคิดและความรู้สึกของตนเอง ให้เลือกตอบใน 5 ระดับคือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ในแบบสอบถามตอนนี้จะแตกต่างกันบ้างในแบบสอบถามทั้งสองชุด นั่นคือแบบสอบถามสำหรับนักเรียนชายมีข้อคำถาม 32 ข้อ แบบสอบถามสำหรับนักเรียนหญิงมี 24 ข้อ

ตอนที่ 2.2 แบบสอบถามพฤติกรรมทางเพศ ลักษณะแบบสอบถามเป็นข้อความแสดงความถี่ของพฤติกรรม ให้นักเรียนเลือกตอบว่ามีพฤติกรรมนั้น ๆ มากน้อยเพียงใด 5 ระดับคือ บ่อยมาก บ่อย ปานกลาง น้อย ไม่เคย ข้อคำถามในตอนที่ 2.2 นี้มีความแตกต่างกันในแบบสอบถามทั้งสองชุดเช่นกัน โดยที่แบบสอบถามสำหรับนักเรียนชายมี 20 ข้อ และชุดที่ใช้สำหรับนักเรียนหญิงมี 10 ข้อ

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับเจตคติต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศ เป็นแบบวัดในเรื่องเจตคติต่อบุคคลรักร่วมเพศและผลกระทบทางสังคมจากพฤติกรรมรักร่วมเพศ ให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นหรือความรู้สึกต่อข้อความนั้น ๆ ใน 5 ระดับคือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ซึ่งประกอบด้วยข้อความทั้งหมด 27 ข้อที่เหมือนกันในแบบสอบถามทั้งสองชุด

2. ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือวิจัย การดำเนินการสร้างเครื่องมือเพื่อวัดพฤติกรรมรักร่วมเพศและเจตคติต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศนั้น ผู้วิจัยและคณะได้หันมาขึ้นเพื่อให้เหมาะสม

กับวัตถุประสงค์ของการวิจัยครั้งนี้ โดยยึดทฤษฎีเป็นแนวทาง(Rational approach) ร่วมกับการใช้วิธีการประจักษ์ (Empirical approach) ซึ่งมีลำดับขั้นตอนดังต่อไปนี้

2.1 ศึกษาทฤษฎี เอกสารและผลงานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมรักร่วมเพศและ เจตคติต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศเพื่อนำมาสร้างเป็นนิยามปฏิบัติการและกำหนดลักษณะของพฤติกรรมรักร่วมเพศ uly ได้ตัวบ่งชี้ถึงการมีพฤติกรรมรักร่วมเพศซึ่งสามารถแบ่งออกเป็น 2 ด้านคือ

2.1.1 ความพึงพอใจทางเพศ ประกอบด้วย

- ความรู้สึกถึงคู่อใจทางเพศ
- กิจกรรมทางเพศ
- จินตนาการทางเพศ
- อารมณ์ที่ประสงค์
- สังคมที่ประสงค์
- แบบแผนในการดำเนินชีวิต
- การมองตนเองทางเพศ

2.1.2 การมีพฤติกรรมของ เพศตรงข้ามในวัย เด็ก มืองค์ประกอบดังนี้

- การมีพฤติกรรมเหมือนเด็กหญิงในเด็กชาย หรือการมีพฤติกรรมเหมือนเด็กชายในเด็กหญิง
- ความคิดอยาก เป็นเพศตรงข้าม
- การแต่งตัวอย่าง เพศตรงข้าม

2.2 สำรวจลักษณะของพฤติกรรมรักร่วมเพศและ เจตคติต่อพฤติกรรม

รักร่วมเพศจากนักเรียนโรงเรียนสหศึกษาระดับมัธยมปลาย จำนวน 180 คน uly ใช้แบบสอบถามปลายเปิดสำรวจความคิดเห็นของนักเรียนในด้านต่อไปนี้

2.2.1 เจตคติต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศ

2.2.2 เจตคติต่อผู้หญิงที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ

2.2.3 เจตคติต่อผู้ชายที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ

เพื่อนำข้อมูลเหล่านี้ไปประกอบกับลักษณะที่ได้จากข้อ 2.1 และนำไปเป็นเกณฑ์ในการสร้างแบบสอบถามต่อไป

2.3 สร้างแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับรกร่วมเพศเพื่อใช้สำหรับการศึกษาค้นคว้า โดยแบ่งแบบสอบถามออกเป็น 3 ตอน คือ

2.3.1 แบบสอบถามตอนที่ 1 ซึ่งถามรายละเอียดส่วนตัวและความคิดเห็นบางประการเกี่ยวกับรกร่วมเพศ มีคำถาม 19 ข้อ

2.3.2 แบบสอบถามตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามพฤติกรรมทางเพศที่ใช้นิยามปฏิบัติการ คำบ่งชี้ และข้อมูลที่ได้จากการสำรวจในข้อ 2.2 เป็นกรอบการอ้างอิง(Frame of reference) ลักษณะแบบสอบถามเป็นมาตราวัดที่มี 5 ระดับคือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย น้อย ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง หรือ บ่อยมาก บ่อย ปานกลาง น้อย ไม่เคย โดย มีข้อความคำถามสำหรับผู้ชาย 110 ข้อ และผู้หญิง 109 ข้อ

2.3.3 แบบสอบถามตอนที่ 3 เป็นมาตราวัดเกี่ยวกับเจตคติต่อพฤติกรรมรกร่วมเพศให้ผู้ตอบเลือกตอบได้ 5 ระดับคือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย น้อย ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง มีข้อความคำถามทั้งหมด 27 ข้อ

2.4 ตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถามที่สร้างขึ้นดังนี้

2.4.1 การหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา(Content validity) และความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง(Construct validity) ด้วยการนำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิทางจิตวิทยาและทางการวิจัย 7 ท่าน พิจารณาตรวจสอบว่ามีความถูกต้องและเหมาะสมตรงตามเนื้อหาและโครงสร้างที่ต้องการวัดหรือไม่เพียงใด จากนั้นนำมาปรับปรุงเพื่อนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างที่จะให้ทดลองตอบแบบสอบถามต่อไป และด้วยเหตุที่แบบสอบถามในตอนที่ 2 มีจำนวนข้อความคำถามมาก ดังนั้นจึงปรับแบ่งเป็นข้อความคำถามสำหรับผู้ชาย 2 ชุด และผู้หญิง 2 ชุด โดยที่ลักษณะข้อความคำถามในแต่ละชุดใกล้เคียงกันมากที่สุด

2.4.2 นำแบบสอบถามที่ได้รับการปรับปรุงแล้วนี้ไปให้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 151 คนทดลองตอบ โดยแบ่งเป็นกลุ่มที่มีพฤติกรรมรกร่วมเพศ 74 คน แยกเป็นเพศชาย 40 คน เพศหญิง 34 คน และกลุ่มที่มีพฤติกรรมรักต่างเพศ 77 คน เป็นเพศชาย 43 คน เพศหญิง 34 คน กลุ่มตัวอย่างที่ทดลองศึกษานี้กระจายอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร รอบเขตกรุงเทพมหานคร และต่างจังหวัด โดยที่บุคคลที่มีพฤติกรรมรกร่วมเพศและรักต่างเพศในการทดลองศึกษาค้นคว้านี้เป็นบุคคลที่มีการยอมรับว่าตนมีพฤติกรรมเช่นใดหรือได้รับการบอกเล่าจาก เพื่อนที่ใกล้ชิดกับตัวอย่างเหล่านี้

2.4.3 ตรวจสอบแบบสอบถามพฤติกรรมทางเพศโดยใช้เกณฑ์ว่า ข้อความใดที่เป็นข้อความเชิงนิมิตานาที่จะแนบสำหรับข้อนั้นเป็น 5, 4, 3, 2, 1 ตามลำดับตัวเลือกคือ

เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย น้อยไป ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง หรือ ปะปนมาก ปะปนกลาง น้อย ไม่เคย สำหรับข้อความที่เป็นเชิงนิเสธกำหนดค่าคะแนนเป็น 1, 2, 3, 4, 5 ตามลำดับตัวเลือกดังกล่าว จากนั้นนำคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปสำหรับการวิจัยทางสังคมศาสตร์ SPSSX (Statistical Package for the Social Science X) ทำการวิเคราะห์ทัศนภาพรายข้อ (Item analysis) โดยใช้ t-test เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างกลุ่มที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศและกลุ่มที่ไม่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ แล้วเลือกเฉพาะข้อความที่มีความแตกต่างระหว่างสองกลุ่มอย่างมีนัยสำคัญ (ระดับนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ .05 ในชุดผู้หญิง และ .01 ในชุดผู้ชาย)

2.4.4 การหาค่าความเชื่อมั่น(reliability)หลังจากวิเคราะห์ทัศนภาพรายข้อแล้ว จึงนำแบบสอบถามพฤติกรรมทางเพศนี้มาหาค่าความเชื่อมั่นด้วยวิธี Cronbach alpha coefficient ในโปรแกรมสำเร็จรูป SPSSX (ค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นของแบบสอบถามแต่ละชุดแสดงในตารางผนวก 1)

2.4.5 วิเคราะห์หาค่านำหนักในการจำแนก(Discriminant score) ของตัวบ่งชี้ในแบบสอบถามที่ได้คัดเลือกรายข้อแล้ว เพื่อหาสมการทำนายแยกบุคคลที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศจากบุคคลที่ไม่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศหรือมีพฤติกรรมรักต่างเพศ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSSX ทำการวิเคราะห์การจำแนก(Discriminant analysis) พบว่าค่าร้อยละของการจำแนกของแบบสอบถามชุดที่ 1 ในแบบสอบถามสำหรับผู้หญิง = 94.12 และ ชุดที่ 1 ในชุดผู้ชาย = 94.87 ซึ่งสูงกว่าชุดที่ 2 ของทั้งชุดผู้ชายและชุดผู้หญิง (ค่าร้อยละของการจำแนกในแต่ละชุดแสดงในตารางผนวก 2) ดังนั้นผู้วิจัยและคณะจึงเลือกแบบสอบถามชุดที่ 1 ทั้งของชุดผู้หญิงและชุดผู้ชายเป็นแบบสอบถามที่จะใช้ในการเก็บข้อมูลจริง

2.4.6 จากข้อ 2.4.5 ทำให้ได้สมการทำนาย คือ

เพศหญิง:
$$\text{Index} = (S1 \times 0.473) + (S2 \times 0.050) + (S3 \times (-0.266)) + (S4 \times (-0.012)) + (S5 \times 0.377) + (S6 \times 0.374) + (S7 \times 0.031) + (C1 \times (-0.153)) + (C2 \times 0.250) + (C3 \times 0.109) - 5.399$$

เพศชาย:
$$\text{Index} = (S1 \times 0.131) + (S2 \times 0.031) + (S3 \times 0.038) + (S4 \times (-0.037)) + (S5 \times 0.377) + (S6 \times (-0.083)) + (S7 \times 0.046) + (C1 \times (-0.087)) + (C2 \times 0.065) + (C3 \times 0.00005) - 3.938$$

โดยที่ค่า Index คือ คำนวณจากการจำแนกที่ใช้เป็นเกณฑ์ในการพิจารณาถึงการมีหรือไม่มี
พฤติกรรมรักร่วมเพศ

- S1 คือ คะแนนที่ได้จากข้อความที่วัดความรู้สึกถึงคู่นอนทางเพศ
S2 คือ คะแนนที่ได้จากข้อความที่วัดกิจกรรมทางเพศ
S3 คือ คะแนนที่ได้จากข้อความที่วัดการเงินคนทางเพศ
S4 คือ คะแนนที่ได้จากข้อความที่วัดอารมณ์ที่ประสงค์
S5 คือ คะแนนที่ได้จากข้อความที่วัดสังคมที่ประสงค์
S6 คือ คะแนนที่ได้จากข้อความที่วัดแบบแผนในการดำเนินชีวิต
S7 คือ คะแนนที่ได้จากข้อความที่วัดการมองตนเอง
C1 คือ คะแนนที่ได้จากข้อความที่วัดการมีพฤติกรรมเหมือนเด็กหญิงในเด็กชาย
หรือการมีพฤติกรรมเหมือนเด็กชายในเด็กหญิง
C2 คือ คะแนนที่ได้จากข้อความที่วัดความคิดอยาก เป็นเพศตรงข้าม
C3 คือ คะแนนที่ได้จากข้อความที่วัดการแต่งตัวอย่าง เพศตรงข้าม

จากการทดลองศึกษาครั้งนี้ได้ค่าเฉลี่ยของค่า Index แต่ละกลุ่ม(Group mean)

ดังนี้

เพศชายที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ = 1.995

เพศชายที่ไม่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ = -1.895

เพศหญิงที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ = 1.403

เพศหญิงที่ไม่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ = -1.403

จากค่าเฉลี่ยของค่า Index ที่ได้ในการทดลองศึกษาครั้งนี้จึงนำมากำหนดเกณฑ์ใน
การจัดกลุ่มสำหรับการวิจัยครั้งนี้คือ

กลุ่ม 1 คือ นักเรียนที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ เป็นนักเรียนชายที่ได้คะแนน Index
มากกว่าหรือเท่ากับ 1.995 และนักเรียนหญิงที่ได้คะแนน Index มากกว่าหรือเท่ากับ 1.403

กลุ่ม 2 คือ นักเรียนที่มีพฤติกรรมรักต่างเพศและมีแนวโน้มสูงที่จะเกิดพฤติกรรม
รักร่วมเพศ กล่าวคือ จะเป็นนักเรียนชายที่ได้คะแนน Index น้อยกว่า 1.995 และมากกว่า
หรือเท่ากับ 0.00 หรือเป็นนักเรียนหญิงที่ได้คะแนน Index น้อยกว่า 1.403 และมากกว่า
หรือเท่ากับ 0.00

กลุ่ม 3 คือ นักเรียนที่มีพฤติกรรมรักต่างประเทศและมีแนวโน้มต่ำที่จะเกิดพฤติกรรมรักร่วมเพศ นั่นคือ เป็นนักเรียนชายที่ได้คะแนน Index น้อยกว่า 0.00 และมากกว่า -1.895 หรือเป็นนักเรียนหญิงที่ได้คะแนน Index น้อยกว่า 0.00 และมากกว่า -1.403

กลุ่ม 4 คือ นักเรียนที่มีพฤติกรรมรักต่างประเทศ ซึ่งหมายถึงนักเรียนชายที่ได้คะแนน Index น้อยกว่าหรือเท่ากับ -1.895 หรือนักเรียนหญิงที่ได้คะแนน Index น้อยกว่าหรือเท่ากับ -1.403

สำหรับกลุ่ม 2-4 อาจจะจัดรวมเป็นนักเรียนที่มีพฤติกรรมรักต่างประเทศ หรือเป็นนักเรียนที่ไม่นิยมพฤติกรรมรักร่วมเพศ

2.4.7 ตรวจสอบแบบสอบถามเจตคติต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศ โดยใช้เกณฑ์การให้คะแนนเป็น 5, 4, 3, 2, 1 สำหรับข้อความเชิงนิทาน ตามลำดับตัวเลือก เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง และให้คะแนน 1, 2, 3, 4, 5 ตามลำดับตัวเลือกดังกล่าวสำหรับข้อความที่เป็นเชิงนิเสธ จากนั้นนำคะแนนที่ได้ไปหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามนี้ด้วยวิธี Cronbach alpha coefficient ในโปรแกรมสำเร็จรูป SPSSX ซึ่งได้ค่าความเชื่อมั่นเป็น 0.94

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การศึกษครั้งนี้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอนดังนี้

1. ติดต่อไปยังหน่วยงานราชการที่เป็นหน่วยงานต้นสังกัดของโรงเรียนที่เข้าการศึกษาครั้งนี้ เพื่อขออนุญาตเข้าใบทำการเก็บข้อมูลในพื้นที่เขตการศึกษา 5
2. ติดต่อขอความร่วมมือโดยตรงจากโรงเรียนที่เป็นตัวอย่างในการศึกษา
3. กำหนดวันและเวลาที่แน่นอนที่จะสามารถทำการเก็บข้อมูลได้ สอบถามและแจ้งให้ทางโรงเรียนทราบแน่ชัด
4. เดินทางไปดำเนินการเก็บข้อมูลด้วยตนเอง โดยแจกแบบสอบถามให้นักเรียนทำเป็นกลุ่มพร้อมกันทั้งชั้นเรียนหรือในห้องเรียนซึ่งแล้วแต่ความสะดวกของโรงเรียนที่จะจัดเตรียมนักเรียนไว้ให้ ทั้งนี้ผู้วิจัยและคณะได้กำหนดคำแนะนำในการตอบแบบสอบถามที่ข้อปฏิบัติเหมือนกัน
5. ตรวจสอบความสมบูรณ์ของข้อมูลที่ได้รับทั้งหมด

การวิเคราะห์ข้อมูล

เริ่มต้นการวิเคราะห์ข้อมูลโดยการตรวจให้คะแนนแบบสอบถามพฤติกรรมทางเพศ (ตอนที่ 2) และแบบสอบถามเจตคติต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศ(ตอนที่ 3) ซึ่งใช้เกณฑ์การให้คะแนนเช่นเดียวกับการตรวจแบบสอบถามในขั้นตอนการทดลองศึกษากับกลุ่มตัวอย่าง และลงรหัส(code)สำหรับแบบสอบถามตอนที่ 1 จากนั้นนำใบวิเคราะห์ข้อมูลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ ใช้งานโปรแกรมสำเร็จรูปสำหรับการวิจัยทางสังคมศาสตร์(SPSSX)

1. วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของนักเรียนด้วยค่าความถี่และค่าร้อยละที่นำเสนอในรูปแบบตารางไขว้ประกอบคำอธิบายได้ตาราง

2. คำนวณค่าที่ได้จากแบบสอบถามพฤติกรรมทางเพศเพื่อแยกนักเรียนที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศจากนักเรียนที่มีพฤติกรรมรักต่างเพศ โดยใช้สมการทำนายIndex แล้วนำค่าที่ได้ไปจำแนกกลุ่มตามค่าเฉลี่ย Index ของกลุ่มผู้ที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศและผู้ที่มีพฤติกรรมรักต่างเพศ

3. วิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติเพื่อทดสอบสมมติฐาน

3.1 เปรียบเทียบสัดส่วนนักเรียนที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศกับตัวแปรต่าง ๆ ที่ศึกษา โดยใช้การทดสอบไคสแควร์(Chi-square test (χ^2)) กำหนดด้วยนัยสำคัญทางสถิติในการทดสอบเท่ากับ .05

3.2 เปรียบเทียบเจตคติของนักเรียนที่มีต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศกับตัวแปรต่าง ๆ ที่ใช้ในการศึกษาโดยใช้ t-test และ การวิเคราะห์ความแปรปรวน (F-test) โดยกำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติในการทดสอบเท่ากับ .05

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์

ในการศึกษาพฤติกรรมทางเพศและเจตคติของนักเรียนวัยรุ่น : การศึกษาพฤติกรรมรักร่วมเพศ เขตการศึกษา 5 ครั้งนี้ ผู้วิจัยขอเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในบทนี้เป็น 3 ส่วน โดยส่วนที่ 1 เป็นการแสดงถึงสถิติของการเกิดพฤติกรรมรักร่วมเพศในนักเรียนวัยรุ่น เขตการศึกษา 5 ส่วนที่ 2 เป็นการวิเคราะห์ปัจจัยบางประการที่เกี่ยวข้องกับการเกิดพฤติกรรมรักร่วมเพศในนักเรียนชายเป็นลำดับแรก จากนั้นจะเป็นการเสนอถึงปัจจัยบางประการที่เกี่ยวข้องกับการเกิดพฤติกรรมรักร่วมเพศในนักเรียนหญิง จากนั้นเป็นการกล่าวถึงความคิดเห็นของนักเรียนที่เกี่ยวข้องกับการเกิดรักร่วมเพศ และความแพร่หลายของพฤติกรรมรักร่วมเพศ ส่วนที่ 3 ซึ่งเป็นส่วนสุดท้ายของการเสนอผลวิเคราะห์ จะเป็นการวิเคราะห์เจตคติของนักเรียนวัยรุ่นที่มีต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศ .

1. สถิติการเกิดพฤติกรรมรักร่วมเพศ

การวิเคราะห์ในส่วนนี้เป็นการวิเคราะห์เพื่อหาจำนวนและอัตราส่วนร้อยละของนักเรียนที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ โดยใช้ค่าชี้วัด (Index) ที่ได้จากสมการทำนายมาจัดกลุ่ม ซึ่งขั้นแรกจัดเป็น 4 กลุ่ม ดังนี้

- กลุ่ม 1 เป็นกลุ่มนักเรียนที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ
- กลุ่ม 2 เป็นกลุ่มนักเรียนที่มีพฤติกรรมรักต่างเพศ และมีแนวโน้มสูงที่จะเกิดพฤติกรรมรักร่วมเพศ
- กลุ่ม 3 เป็นกลุ่มนักเรียนที่มีพฤติกรรมรักต่างเพศ และมีแนวโน้มต่ำที่จะเกิดพฤติกรรมรักร่วมเพศ
- กลุ่ม 4 เป็นกลุ่มนักเรียนที่มีพฤติกรรมรักต่างเพศ

การวิเคราะห์ในส่วนนี้ใช้ข้อมูลระดับบุคคลเป็นหน่วยสำหรับการวิเคราะห์ ผลการวิเคราะห์ปรากฏดังตาราง 3

ตาราง 3 ร้อยละของนักเรียนในระดับต่าง ๆ ของพฤติกรรมทางเพศ จำแนกตามอายุ
เพศ ประเภทของโรงเรียนและศาสนา

กลุ่มพฤติกรรม											
ลักษณะ	กลุ่ม 1		กลุ่ม 2		กลุ่ม 3		กลุ่ม 4		รวม		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ			
	(%)	(%)	(%)	(%)	(%)						
อายุ											
14 ปี	0	0.0	1	0.1	4	0.5	2	0.2	7	0.8	
15 ปี	5	0.6	26	3.0	66	7.6	37	4.2	134	15.3	
16 ปี	3	0.3	32	3.7	144	16.5	69	7.9	248	28.4	
17 ปี	8	0.6	38	4.4	132	15.1	83	9.5	261	29.9	
18 ปี	8	0.9	24	2.7	109	12.5	49	5.6	190	21.8	
19 ปี	1	0.1	3	0.3	15	1.7	6	0.7	25	2.9	
20 ปี	0	0.0	2	0.2	5	0.6	0	0.0	7	0.8	
25 ปี	0	0.0	0	0.0	1	0.1	0	0.0	1	0.1	
รวม	25	2.9	126	14.4	476	54.5	246	28.2	873	100.0	
เพศ											
ชาย	2	0.0	27	3.1	298	34.0	124	14.1	451	51.4	
หญิง	23	2.6	100	11.4	180	20.5	123	14.0	426	48.6	
รวม	25	2.8	127	14.5	478	54.5	247	28.2	877	100.0	
ประเภทโรงเรียน											
สหศึกษา	11	1.3	51	5.8	245	27.9	121	13.8	428	48.8	
ชายล้วน	0	0.0	10	1.1	144	16.4	79	9.0	233	26.6	
หญิงล้วน	14	1.6	66	7.5	89	10.1	47	5.4	216	24.6	
รวม	25	2.9	127	14.5	478	54.5	247	28.2	877	100.0	

(มีต่อ)

ตาราง 3 (ต่อ)

ลักษณะ	กลุ่มพฤติกรรม									
	กลุ่ม 1		กลุ่ม 2		กลุ่ม 3		กลุ่ม 4		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ		
	(%)	(%)	(%)	(%)	(%)	(%)	(%)	(%)		
ศาสนา										
พุทธ	20	2.3	100	11.4	374	42.6	191	21.8	685	78.1
คริสต์	5	0.6	27	3.1	101	11.5	56	6.4	189	21.6
อิสลาม	0	0.0	0	0.0	3	0.3	0	0.0	3	3.3
รวม	25	2.9	127	14.5	478	54.4	247	28.2	877	100.0

จากตาราง 3 ซึ่งวิเคราะห์ค่าความถี่และอัตราส่วนร้อยละของนักเรียนที่มีพฤติกรรมทางเพศในระดับต่าง ๆ โดยจำแนกตาม อายุ เพศ ประเภทของโรงเรียน และศาสนา พบว่าในทุก ๆ ลักษณะที่ทำการสำรวจ พบนักเรียนส่วนใหญ่น้อยอยู่ในกลุ่ม 3 (นักเรียนที่มีพฤติกรรมรักต่างเพศ และมีแนวโน้มต่ำที่จะเกิดพฤติกรรมรักร่วมเพศ) คือ ร้อยละ 54.5 ของนักเรียนทั้งหมด รองลงมาคือ กลุ่ม 4 (นักเรียนที่มีพฤติกรรมรักต่างเพศ) คือ ร้อยละ 28.2 และรองลงมาคือ กลุ่ม 2 (นักเรียนที่มีพฤติกรรมรักต่างเพศและมีแนวโน้มสูงที่จะเกิดพฤติกรรมรักร่วมเพศ) คือ ร้อยละ 14.5 กลุ่มสุดท้ายคือ กลุ่ม 1 (กลุ่มนักเรียนที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ) คือร้อยละ 2.8 และเมื่อพิจารณาในแต่ละลักษณะ ผลปรากฏดังนี้

ในด้านอายุ พบว่า ระดับอายุที่มีนักเรียนที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ (กลุ่ม 1) อยู่มากกว่าระดับอายุอื่น ๆ คือ ระดับอายุ 17 ปี และอายุ 18 ปี ซึ่งมีกลุ่ม 1 อยู่ร้อยละ 0.9 ของนักเรียนทั้งหมด รองลงมาคือ ระดับอายุ 15 ปี ซึ่งพบกลุ่ม 1 นี้ ร้อยละ 0.6 และรองลงมาคือ ระดับอายุ 16 ปี ซึ่งมีกลุ่ม 1 ร้อยละ 0.3 สำหรับกลุ่มนักเรียนที่มีพฤติกรรมรักต่างเพศ และมีแนวโน้มที่จะเกิดพฤติกรรมรักร่วมเพศสูง (กลุ่ม 2) พบในระดับอายุ 17 ปี มากกว่าระดับอายุอื่น ๆ คือ ร้อยละ 4.4 ของนักเรียนทั้งหมด รองลงมาคือ ระดับอายุ 16 ปี มีร้อยละ 3.7 และระดับอายุ 18 ปี มีกลุ่ม 2 ร้อยละ 2.7

ในค้ำานเพศ ซึ่งเป็นคุณลักษณะที่สำคัญประการหนึ่งที่ทำให้เกิดความแตกต่างในค้ำานพฤติกรรมทางเพศของมนุษย์ จากตาราง 3 นี้พบว่า กลุ่มพฤติกรรมชนิดที่ 1 และชนิดที่ 2 นั้น มีนักเรียนหญิงมากกว่านักเรียนชาย นั่นคือ ในกลุ่ม 1 มีนักเรียนชายร้อยละ 0.2 ของนักเรียนทั้งหมด และนักเรียนหญิงร้อยละ 2.6 ของนักเรียนทั้งหมด ส่วนในกลุ่ม 2 มีนักเรียนชายร้อยละ 3.1 ของนักเรียนทั้งหมด ขณะที่นักเรียนหญิงร้อยละ 11.4 ของนักเรียนทั้งหมด แต่ว่าในกลุ่มพฤติกรรมชนิดที่ 3 และชนิดที่ 4 พบว่ามีนักเรียนชายในอัตราส่วนร้อยละที่มากกว่านักเรียนหญิง คือ กลุ่ม 3 มีนักเรียนชายร้อยละ 34.0 ของนักเรียนทั้งหมด นักเรียนหญิงร้อยละ 20.5 ของนักเรียนทั้งหมด และกลุ่ม 4 มีนักเรียนชายร้อยละ 14.1 ของนักเรียนทั้งหมด นักเรียนหญิงร้อยละ 14.0 ของนักเรียนทั้งหมด

ในเรื่องของประเภทของโรงเรียน พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่ในทุกประเภทโรงเรียน อยู่ในกลุ่ม 3 (นักเรียนที่มีพฤติกรรมรักต่างเพศและมีแนวโน้มต่ำที่จะเกิดพฤติกรรมรักร่วมเพศ) คิดเป็นร้อยละ 54.4 ของนักเรียนทั้งหมด นอกจากนี้โรงเรียนหญิงล้วนพบนักเรียนที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศมากกว่านักเรียนจากโรงเรียนอื่น ๆ คือร้อยละ 1.6 และโรงเรียนสหศึกษามีนักเรียนที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศอยู่ร้อยละ 1.3 ของนักเรียนทั้งหมด โดยไม่พบนักเรียนชายล้วน สำหรับกลุ่มนักเรียนที่มีพฤติกรรมรักต่างเพศและมีแนวโน้มสูงที่จะเกิดพฤติกรรมรักร่วมเพศ พบในโรงเรียนหญิงล้วนมากกว่าโรงเรียนอื่น ๆ คือร้อยละ 7.5 ของนักเรียนทั้งหมด และในโรงเรียนชายล้วนมีร้อยละ 1.1

ในค้ำานศาสนานั้น ในตาราง 3 พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่เป็นกลุ่มที่นับถือศาสนาพุทธ และมีนักเรียนที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศในกลุ่มศาสนาต่าง ๆ ดังนี้ ในกลุ่มนักเรียนที่นับถือศาสนาพุทธมีนักเรียนที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ ร้อยละ 2.3 ของนักเรียนทั้งหมด ในนักเรียนที่นับถือศาสนาคริสต์มีนักเรียนที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศนี้อยู่ร้อยละ 0.6 ของนักเรียนทั้งหมด และไม่พบนักเรียนที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศในกลุ่มนักเรียนที่นับถือศาสนาอิสลาม สำหรับนักเรียนที่มีพฤติกรรมรักต่างเพศและมีแนวโน้มสูงที่จะเกิดพฤติกรรมรักร่วมเพศนั้น เป็นนักเรียนที่นับถือศาสนาพุทธมากเป็นอันดับหนึ่ง ร้อยละ 11.4 ของนักเรียนทั้งหมด รองลงมาคือ กลุ่มนักเรียนที่นับถือศาสนาคริสต์ ร้อยละ 3.1 ของนักเรียนทั้งหมด

การวิเคราะห์ถึงสถิติการเกิดพฤติกรรมรักร่วมเพศที่ผ่านมาในค้ำานเป็นจำนวนและอัตราส่วนร้อยละของกลุ่มพฤติกรรมทางเพศในระดับต่าง ๆ หากจะพิจารณาเพียงเฉพาะ

พฤติกรรมรักร่วมเพศแล้วก็น่าจะทำการวิเคราะห์ได้เป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มนักเรียนที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ และกลุ่มนักเรียนที่มีพฤติกรรมรักต่างเพศ ดังนั้นในช่วงหลังของการศึกษาถึงสถิติการเกิดพฤติกรรมรักร่วมเพศ จะเป็นการวิเคราะห์ความแตกต่างในลักษณะต่าง ๆ ของกลุ่มที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ และกลุ่มที่มีพฤติกรรมรักต่างเพศ โดยใช้การทดสอบ Chi-Square (χ^2) ซึ่งได้ผลการศึกษาดังต่อไปนี้

1.1 การเปรียบเทียบสัดส่วนนักเรียนที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ จำแนกตามเพศ

การพิจารณาถึงสัดส่วนนักเรียนที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ โดยวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของจำนวนนักเรียนที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ โดยจำแนกตามตัวแปรเพศ ผลปรากฏดังตาราง 4

ตาราง 4 วิเคราะห์ความแตกต่างของสัดส่วนนักเรียนที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ จำแนกตามเพศ

นักเรียน	จำนวน (คน) นักเรียนที่มีพฤติกรรม		รวม
	รักร่วมเพศ	รักต่างเพศ	
นักเรียนชาย	2	449	451
นักเรียนหญิง	23	403	426
รวม	25	852	877

$$P = 0.00$$

$$\chi^2 = 19.43$$

$$\text{Contingency Coefficient} = 0.1472$$

จากตาราง 4 พบว่า สัดส่วนนักเรียนที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศแตกต่างกันในนักเรียนชายและหญิงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยที่ความผันแปรในค่านี้นั้นเพศสามารถอธิบายความแตกต่างของการมีพฤติกรรมรักร่วมเพศได้ร้อยละ 2 และมีนักเรียนหญิงที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศมากกว่านักเรียนชาย

1.2 การเปรียบเทียบสัดส่วนนักเรียนที่มีพฤติกรรมรกร่วมเพศ จำแนกตามประเภทของโรงเรียน

นอกจากคุณลักษณะในเรื่อง เพศที่พบว่ามีความสัมพันธ์กับการเกิดพฤติกรรมรกร่วมเพศแล้ว ยังมีองค์ประกอบอื่น ๆ ที่น่าจะศึกษา นั่นคือ องค์ประกอบในเรื่องประเภทของโรงเรียนการศึกษาจำนวนของนักเรียนที่มีพฤติกรรมรกร่วมเพศในแต่ละประเภทโรงเรียนนั้น พิจารณาจากการวิเคราะห์ความแตกต่างของสัดส่วนนักเรียนที่มีพฤติกรรมรกร่วมเพศในประเภทโรงเรียนต่าง ๆ ผลปรากฏดังตาราง 5 ตาราง 6 และตาราง 7

ตาราง 5 วิเคราะห์ความแตกต่างของสัดส่วนนักเรียนที่มีพฤติกรรมรกร่วมเพศ จำแนกตามประเภทของโรงเรียน

โรงเรียน	จำนวน (คน) นักเรียนที่มีพฤติกรรม		รวม
	รกร่วมเพศ	รักต่าง เพศ	
สหศึกษา	11	418	429
ชายล้วน	0	233	233
หญิงล้วน	14	201	215
รวม	25	215	877

$$P = 0.00$$

$$\chi^2 = 17.37$$

$$\text{Contingency Coefficient} = 0.13936$$

ในการวิเคราะห์เปรียบเทียบสัดส่วนนักเรียนที่มีพฤติกรรมรกร่วมเพศโดยจำแนกตามประเภทโรงเรียน (ตาราง 5) พบว่ามีสัดส่วนนักเรียนที่มีพฤติกรรมรกร่วมเพศ แตกต่างกันในแต่ละประเภทโรงเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และความผันแปรในเรื่องประเภทโรงเรียนสามารถอธิบายถึงความแตกต่างของการมีพฤติกรรมรกร่วมเพศได้ร้อยละ 1

โดยมีนักเรียนที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศในโรงเรียนหญิงล้วนมากเป็นอันดับหนึ่ง รองลงมาคือ
ในโรงเรียนสหศึกษา และไม่พบนักเรียนที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศในโรงเรียนชายล้วน

ตาราง 6 วิเคราะห์ความแตกต่างของลักษณะนักเรียนชายที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ จำแนก
ตามประเภทโรงเรียน

โรงเรียน	จำนวน (คน) นักเรียนชายที่มีพฤติกรรม		รวม
	รักร่วมเพศ	รักต่างเพศ	
สหศึกษา	2	216	218
ชายล้วน	0	233	233
รวม	2	449	451

$$P = 0.45$$

$$\chi^2 = 0.57$$

จากตาราง 6 ซึ่งวิเคราะห์เปรียบเทียบลักษณะนักเรียนชายที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ
ในโรงเรียนสหศึกษาและโรงเรียนชายล้วนนั้น ไม่พบความแตกต่างของลักษณะระหว่างนักเรียน
ชายที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศในโรงเรียนสหศึกษาและโรงเรียนชายล้วน

ตาราง 7 วิเคราะห์ความแตกต่างของสัดส่วนนักเรียนหญิงที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ จำแนกตามประเภทโรงเรียน

โรงเรียน	จำนวน (คน) นักเรียนหญิงที่มีพฤติกรรม		รวม
	รักร่วมเพศ	รักต่างเพศ	
สหศึกษา	9	202	211
หญิงล้วน	14	201	215
รวม	23	403	426

$$P = 0.42$$

$$\chi^2 = 0.66$$

ในตาราง 7 แสดงให้เห็นว่า ไม่พบความแตกต่างระหว่างสัดส่วนนักเรียนหญิงที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศในโรงเรียนสหศึกษา และโรงเรียนหญิงล้วน

2. การศึกษาปัจจัยบางประการที่เกี่ยวข้องกับการเกิดพฤติกรรมรักร่วมเพศ

2.1 ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการเกิดพฤติกรรมรักร่วมเพศในนักเรียนชาย

การศึกษาถึงปัจจัยบางประการในส่วนนี้เป็นการสำรวจถึงปัจจัยทางสังคมที่เกี่ยวข้องกับการเกิดพฤติกรรมรักร่วมเพศ โดยสำรวจจากกลุ่มนักเรียนวัยรุ่นชาย ที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ และพฤติกรรมรักต่างเพศ ที่พบจากการศึกษาครั้งนี้ การวิเคราะห์ใช้ข้อมูลระดับบุคคลเป็นหน่วยสำหรับการวิเคราะห์หาค่าความถี่ของนักเรียนแต่ละกลุ่มในแต่ละปัจจัย คือลักษณะเด่นของบิดา-มารดา ความสัมพันธ์ภายในครอบครัว ความเป็นอยู่ของนักเรียน นอกจากนี้ยังได้เปรียบเทียบความแตกต่างในปัจจัยต่าง ๆ ดังกล่าวระหว่างกลุ่มนักเรียนที่มีพฤติกรรมรักต่างเพศ และมีแนวโน้มสูงที่จะเกิดพฤติกรรมรักร่วมเพศ (กลุ่ม 2) และกลุ่มที่มีพฤติกรรมรักต่างเพศ เนื่องจากมีความเหมาะสมในการวิเคราะห์ความแตกต่างในแต่ละปัจจัยระหว่างกลุ่มนักเรียนชายที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศกับกลุ่มนักเรียนชายที่มีพฤติกรรมรักต่างเพศ ซึ่งเกิดจากมีจำนวนนักเรียนชายที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศจากการศึกษาครั้งนี้น้อยเกินไป ผู้วิจัยจึงนำกลุ่มนักเรียนที่มีความเสี่ยงสูงที่จะเกิดพฤติกรรมรักร่วมเพศมาวิเคราะห์ โดยในส่วนนี้จะใช้

กลุ่ม 1 แทน นักเรียนที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ

กลุ่ม 2 แทน นักเรียนที่มีพฤติกรรมรักต่างเพศและมีแนวโน้มสูงที่จะเกิด
พฤติกรรมรักร่วมเพศ

กลุ่ม 3 แทน นักเรียนที่มีพฤติกรรมรักต่างเพศ

2.1.1 การศึกษาถึงลักษณะเด่นของบิดา-มารดา

ลักษณะเด่นของบิดามารดาที่ศึกษานี้ครั้งนี้ พิจารณาจากลักษณะต่าง ๆ 10 ลักษณะ คือ เป็นผู้นำ อบอุ่น เจ้าระเบียบ เป็นชาทางเหิน อ่อนแอสงขมอม แข็งกระด้าง น่านับถือ มีเสน่ห์ น่านับถือ และไม่มีเหตุผล โดยให้นักเรียนเลือกตอบบนลักษณะที่นักเรียนคิดว่าตรงกับลักษณะของบิดามารดาของนักเรียนตามความคิดของนักเรียนเองซึ่งผลการวิเคราะห์ปรากฏดังตาราง 8 และ ตาราง 9

ตาราง 8 เปรียบเทียบบนลักษณะเด่นของบิดาตามการเลือกตอบของนักเรียนชาย จำแนกตามกลุ่มพฤติกรรมทางเพศ

ลักษณะของบิดา	กลุ่ม 1		กลุ่ม 2		กลุ่ม 3		χ^2
	เลือก	ไม่เลือก	เลือก	ไม่เลือก	เลือก	ไม่เลือก	
เป็นผู้นำ	2	-	21	6	308	105	0.14
อบอุ่น	2	-	9	18	135	278	0.01
เจ้าระเบียบ	1	1	7	20	116	297	0.06
เป็นชา ทางเหิน	-	2	2	25	29	384	0.01
อ่อนแอ สงขมอม	-	2	-	27	3	410	0.20
แข็งกระด้าง	-	2	1	26	28	385	0.39
น่านับถือ	2	0	10	17	202	211	1.43
มีเสน่ห์	2	0	1	26	24	389	0.21
น่าน่านับถือ	0	2	1	26	12	401	0.06
ไม่มีเหตุผล	0	2	6	21	49	364	2.49

$p > .05$

(ค่า χ^2 ทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่ม 2 และกลุ่ม 3)

จากตาราง 8 เห็นได้ว่าใน 10 ลักษณะเด่นของบิดานี้ ลักษณะที่บิดามีเสน่ห์เป็นลักษณะที่กลุ่ม 3 (นักเรียนที่มีพฤติกรรมรักต่างเพศ) เลือกตอบน้อย แต่กลุ่ม 1 (นักเรียนที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ) เลือกตอบทั้งหมด ในลักษณะอื่น ๆ แม้ว่ากลุ่มนักเรียนที่มีพฤติกรรม

รักร่วมเพศจะเลือกตอบทั้งหมด แต่กลุ่มนักเรียนที่มีพฤติกรรมรักต่างเพศก็เลือกตอบเช่นกัน สำหรับการพิจารณาถึงกลุ่ม 2 และกลุ่ม 3 นั้น ไม่พบความแตกต่างของลักษณะเด่นของบิดาในกลุ่ม 2 และกลุ่ม 3 ซึ่งแสดงว่าลักษณะเด่นของบิดาทุกปัจจัยที่ศึกษามีความสัมพันธ์กับการเกิดพฤติกรรมรักร่วมเพศในนักเรียนชายโดยที่การเลือกตอบของนักเรียนแต่ละกลุ่มจะเห็นว่าใกล้เคียงกัน ส่วนใหญ่เลือกตอบว่าบิดามีลักษณะเป็นผู้นำ รองลงมาคือ นำนับถือ

ตาราง 9 เปรียบเทียบลักษณะเด่นของมารดาตามการเลือกตอบของนักเรียนชาย จำแนกตามกลุ่มพฤติกรรมทางเพศ

ลักษณะเด่น ของมารดา	กลุ่ม 1		กลุ่ม 2		กลุ่ม 3		χ^2
	เลือก	ไม่เลือก	เลือก	ไม่เลือก	เลือก	ไม่เลือก	
เป็นผู้นำ	2	-	8	19	159	270	0.43
อบอุ่น	2	-	17	10	278	143	0.11
เจ้าระเบียบ	1	1	11	16	175	246	0.01
เย็นชา ห่างเหิน	-	2	-	27	9	412	0.59
อ่อนแอ สงบยอม	-	2	1	26	22	399	0.12
แข็งกระด้าง	-	2	-	27	6	415	0.39
น่านับถือ	2	-	11	16	213	208	0.98
มีเสน่ห์	2	-	1	26	38	383	0.90
ไม่น่านับถือ	-	2	1	26	7	414	0.46
ไม่มีเหตุผล	-	2	2	25	27	394	0.04

$p > .05$

(ค่า χ^2 วิเคราะห์ความแตกต่างของจำนวนนักเรียนในกลุ่มที่ 2 และกลุ่มที่ 3)

ลักษณะเด่นของมารดาที่พบในการศึกษาคครั้งนี้ (ตาราง 9) ลักษณะที่นักเรียนกลุ่ม 1 เลือกตอบคล้ายคลึงกับลักษณะที่พบในลักษณะเด่นของบิดา (ตาราง 8) คือ เป็นผู้นำ อบอุ่น น่านับถือ และมีเสน่ห์ การเลือกหรือไม่เลือกตอบในแต่ละลักษณะเด่นของมารดาจะระหว่างนักเรียนทั้ง 3 กลุ่มใกล้เคียงกัน ตอบคล้ายคลึงกัน แต่ลักษณะที่พบว่านักเรียนกลุ่ม 1 เลือกตอบและนักเรียนกลุ่ม 2 และกลุ่ม 3 มักไม่เลือกตอบคือ ความเป็นผู้นำ และมีเสน่ห์

เมื่อพิจารณาลักษณะเด่นของมารดาตามการเลือกตอบของนักเรียนกลุ่ม 2 และกลุ่ม 3 นั้น พบความแตกต่างในลักษณะเด่นของมารดาของทั้งสองกลุ่ม ซึ่งแสดงว่าลักษณะเด่นของมารดาทุกปัจจัยที่ศึกษามีความสัมพันธ์กับการเกิดพฤติกรรมรักร่วมเพศในนักเรียนชาย

โดยสรุป นักเรียนชายที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศนั้น เลือกตอบลักษณะบิดาและลักษณะมารดาในทางเดียวกัน คือบิดามารดาเป็นผู้นำ อบอุ่น น่านับถือ มีเสน่ห์ นอกจากนี้ยังพบว่า ลักษณะเด่นของบิดามารดาทุกปัจจัยที่ศึกษา มีความสัมพันธ์กับการเกิดพฤติกรรมรักร่วมเพศในนักเรียนชาย

2.1.2 ความสัมพันธ์ภายในครอบครัว

ครอบครัวเป็นสิ่งแวดล้อมที่ใกล้ชิดกับมนุษย์มากที่สุดตั้งแต่เกิด การเรียนรู้ประสบการณ์ต่าง ๆ จึงมักได้จากครอบครัวเป็นลำดับแรก ปฏิสัมพันธ์(reaction) ระหว่างสมาชิกต่าง ๆ ในครอบครัวจึงมีความสำคัญในการสร้างเสริมความมั่นคงทางกาย และทางอารมณ์แก่สมาชิกต่อไปในภายหน้า ดังนั้นความสัมพันธ์ภายในครอบครัวที่น่ามาพิจารณาในการศึกษาครั้งนี้จึง เน้นความสัมพันธ์ระหว่างบิดามารดา สถานภาพสมรสของบิดามารดา ความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับบิดา ความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับมารดา ความสัมพันธ์ระหว่างพี่น้อง การแสดงออกของบิดาต่อนักเรียน การแสดงออกของมารดาต่อนักเรียน

ลักษณะความสัมพันธ์ระหว่างบิดามารดานั้นเป็น 7 ลักษณะความสัมพันธ์ที่ให้นักเรียนเลือกตอบตามความคิดเห็นของนักเรียน ซึ่งได้แก่ ชีวิตสมรสราบรื่น ห่างเหินเย็นชาต่อกัน ชัดแย้งทะเลาะวิวาทกัน บิดามีอำนาจในการตัดสินใจในครอบครัว มารดามีอำนาจในการตัดสินใจในครอบครัว ทั้งบิดาและมารดามีบทบาทเท่าเทียมกันในครอบครัว ทั้งบิดาและมารดาไม่มีบทบาทในครอบครัว ผลการศึกษาปรากฏดังตาราง 10

ตาราง 10 เปรียบเทียบความสัมพันธ์ของบิดามารดาตามการเลือกตอบของนักเรียนชาย
จำแนกตามกลุ่มพฤติกรรมทางเพศ

ความสัมพันธ์ บิดา-มารดา	กลุ่ม 1		กลุ่ม 2		กลุ่ม 3		χ^2
	เลือก	ไม่เลือก	เลือก	ไม่เลือก	เลือก	ไม่เลือก	
ชีวิตสมรสราบรื่น	2	-	13	12	252	163	0.75
ห่างเหินเย็นชาต่อกัน	-	2	3	22	18	397	3.05
ขัดแย้งทะเลาะวิวาทกัน	-	2	4	21	59	356	0.06
บิดามีอำนาจในการตัดสินใจ	-	2	5	20	112	303	0.59
ปัญหาในครอบครัว							
มารดามีอำนาจในการตัดสินใจ	-	2	4	21	45	370	0.63
สินปัญหาในครอบครัว							
บิดาและมารดามีบทบาท	2	-	11	14	210	205	0.41
เท่าเทียมกันในครอบครัว							
ทั้งบิดาและมารดาไม่มี	-	2	-	25	2	413	0.12
บทบาทในครอบครัว							

$p > .05$

(ค่า χ^2 วิเคราะห์ความแตกต่างของจำนวนระหว่างกลุ่ม 2 และกลุ่ม 3)

จากตาราง 10 พบว่า ลักษณะความสัมพันธ์ของบิดามารดาที่มีชีวิตสมรสราบรื่น และบิดามารดามีบทบาทเท่าเทียมกันในครอบครัวเป็นลักษณะที่นักเรียนกลุ่มที่ 1 เลือกตอบ ซึ่งเหมือนกับในอีก 2 กลุ่ม ลักษณะอื่น ๆ นั้นการเลือกหรือไม่เลือกตอบในนักเรียนแต่ละกลุ่มก็คล้ายคลึงกัน นอกจากนี้จากการวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างกลุ่ม 2 และกลุ่ม 3 พบว่า ลักษณะความสัมพันธ์ของบิดามารดาตามการเลือกตอบของนักเรียนทั้ง 2 กลุ่มนี้ ไม่แตกต่างกัน ซึ่งแสดงถึงปัจจัยต่าง ๆ ในเรื่องความสัมพันธ์ของบิดามารดาที่มีความสัมพันธ์กับการเกิดพฤติกรรมรักร่วมเพศของนักเรียนชาย

ตาราง 11 เปรียบเทียบสถานภาพสมรสของบิดามารดาตามการเลือกตอบของนักเรียนชาย
จำแนกตามกลุ่มพฤติกรรมทางเพศ

สถานภาพสมรส	กลุ่ม 1	กลุ่ม 2	กลุ่ม 3	χ^2
บิดา-มารดา				
อยู่ด้วยกัน	2	24	345	1.29
แยกกันอยู่	-	1	35	
บิดาถึงแก่กรรม	-	2	35	
มารดาถึงแก่กรรม	-	-	5	
ทั้งบิดาและมารดา ถึงแก่กรรม	-	-	2	

$p > .05$

(ค่า χ^2 วิเคราะห์ความแตกต่างของจำนวนนักเรียนในกลุ่ม 2 และกลุ่ม 3)

โดยทั่วไปแล้วองค์ประกอบหลักที่สำคัญที่ทำให้เกิดครอบครัวนั้น จะต้องมียุ่ แม่ และลูก ในบางคราวการขาดองค์ประกอบข้อใดข้อหนึ่งไปอาจทำให้ครอบครัวไม่มีความสุข และสถานภาพสมรสเป็นการบอกถึงความเป็นอยู่ของบิดามารดาซึ่งมีความสำคัญในการก่อตั้งครอบครัวจากการศึกษาถึงสถานภาพสมรส (ตาราง 11) ในการศึกษาครั้งนี้พบว่าสถานภาพสมรสของบิดามารดาในนักเรียนกลุ่ม 2 และกลุ่ม 3 ไม่แตกต่างกัน โดยนักเรียนส่วนใหญ่จะมีบิดามารดาที่อยู่ด้วยกัน ซึ่งแสดงว่า สถานภาพสมรสของบิดามารดาไม่มีความสัมพันธ์กับการเกิดพฤติกรรมรักร่วมเพศของนักเรียนชาย

ความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับบิดาหรือมารดา เป็นปฏิสัมพันธ์ที่มีผลกระทบโดยตรงต่ออารมณ์ ความรู้สึก ความคิด ความเจริญทางร่างกายของบุตร ซึ่งนับว่ามีความสำคัญต่อบุตรอย่างมากปฏิสัมพันธ์จะสร้างเสริมให้มีความสุขหรือไม่มีความสุข ซึ่งส่งผลต่อไปยังการแสดงพฤติกรรมตอบสนองปฏิสัมพันธ์เหล่านั้น ลักษณะความสัมพันธ์ระหว่างบิดากับนักเรียนหรือระหว่างมารดากับนักเรียนที่ศึกษาครั้งนี้พิจารณาใน 10 ลักษณะให้นักเรียนเลือกตอบตามความคิดของนักเรียน ผลปรากฏดังตาราง 12 และตาราง 13

ตาราง 12 เปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับบิดาตามการเลือกตอบของนักเรียนชายจำแนกตามกลุ่มพฤติกรรมทางเพศ

ความสัมพันธ์ นักเรียน-บิดา	กลุ่ม 1		กลุ่ม 2		กลุ่ม 3		χ^2
	เลือก	ไม่เลือก	เลือก	ไม่เลือก	เลือก	ไม่เลือก	
รักใคร่สนิทสนมกันดี	2	-	14	12	224	187	0.00
ให้โอกาสตัดสินใจในเรื่องต่าง ๆ	2	-	12	14	224	187	0.69
มีความขัดแย้งกันเสมอ	1	1	2	24	49	362	0.42
ชอบบังคับเข้มงวด	1	1	6	20	72	332	0.23
มีเวลาให้ลูก ๆ	2	-	8	18	144	267	0.20
ไม่ให้โอกาสในการคบหาบุคคลอื่น	-	2	1	25	21	390	0.08
ห่างเหินไม่เอาใจใส่	-	2	1	25	29	382	0.39
ปฏิบัติเหมือนฉันเป็นลูกชาย	-	2	4	22	102	309	1.18
ปฏิบัติเหมือนฉันเป็นลูกสาว	1	1	-	26	3	408	0.19
เอาใจใส่ปกป้องมากเกินไป	1	1	1	25	22	382	0.11

$p > .05$

(ค่า χ^2 วิเคราะห์ความแตกต่างของจำนวนนักเรียนกลุ่ม 2 และกลุ่ม 3)

ในตาราง 12 ซึ่งพิจารณาลักษณะความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับบิดา การเลือกตอบในกลุ่ม 1 ก่อนช่วงกระจาย ลักษณะการเลือกตอบหรือไม่เลือกตอบในแต่ละลักษณะระหว่างกลุ่ม 1 กลุ่ม 2 และกลุ่ม 3 คล้ายกัน เมื่อพิจารณาเฉพาะกลุ่ม 2 และกลุ่ม 3 พบว่า การเลือกตอบในลักษณะความสัมพันธ์ระหว่างบิดากับนักเรียนไม่แตกต่างกัน ซึ่งแสดงว่าปัจจัยต่าง ๆ ในด้านความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับบิดามีความสัมพันธ์กับการเกิดพฤติกรรมรักร่วมเพศของนักเรียนชาย

ตาราง 13 เปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับการคาทามการเลือกของนักเรียนชาย จำแนกตามกลุ่มพฤติกรรมทางเพศ

ความสัมพันธ์ นักเรียน-มารดา	กลุ่ม 1		กลุ่ม 2		กลุ่ม 3		χ^2
	เลือก	ไม่เลือก	เลือก	ไม่เลือก	เลือก	ไม่เลือก	
รักใคร่สนิทสนมกันดี	2	-	19	8	303	118	0.03
ให้โอกาสตัดสินใจ ในเรื่องต่าง ๆ	2	-	10	17	235	186	3.61
มีความขัดแย้งกันเสมอ	-	2	4	23	35	386	1.35
ชอบบังคับเข้มงวด	1	1	3	24	80	341	1.05
มีเวลาให้ลูก ๆ	2	-	10	17	209	212	1.61
ไม่ให้โอกาสในการ คบหาบุคคลอื่น	-	2	4	23	26	395	3.03
ห่างเหินไม่เอาใจใส่	-	2	-	27	9	412	0.59
ปฏิบัติเหมือนฉันเป็น ลูกชาย	-	2	5	22	100	321	0.39
ปฏิบัติเหมือนฉันเป็น ลูกสาว	1	1	2	25	3	418	10.30*
เอาใจใส่ปกป้อง มากเกินไป	1	1	3	24	44	377	0.01

* $p < .05$ Contingency coefficient = 0.14995

(ค่า χ^2 วิเคราะห์ความแตกต่างของจำนวนนักเรียนระหว่างกลุ่ม 2 และกลุ่ม 3)

จากตาราง 13 พบว่าลักษณะความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับการคาทามการเลือกของนักเรียนชาย จำแนกตามกลุ่มพฤติกรรมทางเพศ ดังนี้

กลุ่ม 1 พบว่าลักษณะความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับการคาทามการเลือกของนักเรียนชาย จำแนกตามกลุ่มพฤติกรรมทางเพศ ดังนี้

กลุ่ม 2 พบว่าลักษณะความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับการคาทามการเลือกของนักเรียนชาย จำแนกตามกลุ่มพฤติกรรมทางเพศ ดังนี้

กลุ่ม 3 พบว่าลักษณะความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับการคาทามการเลือกของนักเรียนชาย จำแนกตามกลุ่มพฤติกรรมทางเพศ ดังนี้

อย่างไรก็ตาม ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับการคาทามการเลือกของนักเรียนชาย จำแนกตามกลุ่มพฤติกรรมทางเพศ พบว่ามีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยที่ความแปรผันของความสัมพันธ์ในลักษณะการปฏิบัติ

เหมือนฉันเป็นลูกสาว สามารถอธิบายความแตกต่างของการมีพฤติกรรมรักร่วมเพศได้ร้อยละ 2

การศึกษาถึงลักษณะความสัมพันธ์ระหว่างพี่น้อง พิจารณาการเลือกตอบของนักเรียนในลักษณะความสัมพันธ์ต่าง ๆ 6 ประการ คือ ช่วยเหลือเกื้อกูลกันในห้อง พี่น้อง แข่งขันชิงดีชิงเด่นกันในห้อง รู้สึกค้อยกว่าพี่น้องคนอื่น ๆ ทะเลาะวิวาทกันเสมอ สนับสนุนพี่หรือน้องผู้ชาย สนับสนุนพี่หรือน้องผู้หญิง ผลการศึกษาคังตาราง 14

ตาราง 14 เปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างพี่น้องตามการเลือกตอบของนักเรียนชาย จำแนกตามกลุ่มพฤติกรรมทางเพศ

ความสัมพันธ์ พี่น้อง	กลุ่ม 1		กลุ่ม 2		กลุ่ม 3		χ^2
	เลือก	ไม่เลือก	เลือก	ไม่เลือก	เลือก	ไม่เลือก	
ช่วยเหลือเกื้อกูลกัน ในห้อง	2	-	15	12	308	102	5.03*
แข่งขันชิงดีชิงเด่นกัน ในห้อง	-	2	2	25	12	398	1.64
รู้สึกค้อยกว่าพี่น้องคนอื่น	-	2	4	23	41	369	0.64
ทะเลาะวิวาทกันเสมอ	-	2	7	20	18	332	0.77
สนับสนุนพี่หรือน้องผู้ชาย	-	2	4	23	102	308	1.39
สนับสนุนพี่หรือน้องผู้หญิง	-	2	4	23	60	350	0.00

* $p < .05$ Contingency coefficient = 0.06114

(ค่า χ^2 วิเคราะห์ความแตกต่างของจำนวนระหว่างนักเรียนกลุ่ม 2 และกลุ่ม 3)

จากตาราง 14 เห็นได้ว่า นักเรียนกลุ่ม 1 (นักเรียนที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ) เลือกตอบในลักษณะความสัมพันธ์ที่ช่วยเหลือเกื้อกูลกันในห้อง เพียงลักษณะเดียว และการเลือกตอบหรือไม่เลือกตอบในลักษณะต่าง ๆ ระหว่างนักเรียนทั้ง 3 กลุ่มก็คล้ายคลึงกัน นอกจากนี้ยังพบว่าส่วนใหญ่ลักษณะความสัมพันธ์ระหว่างพี่น้องในนักเรียนชายกลุ่ม 2 และกลุ่ม 3 ไม่แตกต่างกัน ยกเว้นความสัมพันธ์ช่วยเหลือเกื้อกูลกันในห้องในกลุ่ม 2 และ 3 มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ความแปรผันของความสัมพันธ์ที่ช่วยเหลือ

เกื้อกูลกันในหมู่ที่น้องสามารถอธิบายความแตกต่างของการมีพฤติกรรมรักร่วมเพศได้ร้อยละ 0.3

การแสดงออกของบิดาหรือมารดาต่อบุตร เป็นความสัมพันธ์อีกลักษณะที่น่าจะศึกษา ซึ่งการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้พิจารณาในลักษณะการแสดงความรักต่อบุตร โดยที่ผู้ทุกคนย่อมต้องการความรักความอบอุ่นจากบิดามารดา ความรักจากบิดามารดาจะช่วยให้ลูกเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่มีความมั่นคงในอารมณ์และเชื่อมั่น หากบุตรคนใดที่ได้รับการรักน้อยหรือไม่เหมาะสมอาจสร้างความขัดแย้งในจิตใจนำไปสู่การแสดงพฤติกรรมตอบสนองในรูปแบบต่าง ๆ การศึกษาถึงการแสดงออกของบิดาหรือมารดาที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมรักร่วมเพศในครั้งนี้ ปรากฏผลดังตาราง 15

ตาราง 15 เปรียบเทียบการแสดงออกของบิดา การแสดงออกของมารดาตามการเลือกตอบของนักเรียนชายจำแนกตามกลุ่มพฤติกรรมทางเพศ

การแสดงออก	กลุ่ม 1	กลุ่ม 2	กลุ่ม 3	χ^2
บิดา				
รักลูก เท่ากัน	2	24	341	2.99
รักลูก ไม่เท่ากัน	-	2	19	
รักลูกชายมากกว่าลูกสาว	-	-	14	
รักลูกสาวมากกว่าลูกชาย	-	-	16	
ไม่รักลูกคนใดเลย	-	-	-	
อื่น ๆ	-	1	30	
มารดา				2.75
รักลูก เท่ากัน	2	25	355	
รักลูก ไม่เท่ากัน	-	1	14	
รักลูกชายมากกว่าลูกสาว	-	-	23	
รักลูกสาวมากกว่าลูกชาย	-	1	11	
ไม่รักลูกคนใดเลย	-	-	1	
อื่น ๆ	-	-	14	

$p > .05$

(ค่า χ^2 วิเคราะห์ความแตกต่างของจำนวนนักเรียนในกลุ่ม 2 และกลุ่ม 3)

จากการวาง 15 พบว่า การแสดงออกของบิดาในนักเรียนชายกลุ่ม 1 (กลุ่มที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ) เป็นลักษณะรักลูกเท่ากัน เช่นเดียวกับการแสดงออกของมารดาที่พบในกลุ่มนี้ สำหรับนักเรียนชายในกลุ่ม 2 และกลุ่ม 3 ก็พบลักษณะรักลูกเท่ากันทั้งในบิดาและมารดาเป็นส่วนใหญ่เช่นกัน และการวิเคราะห์ความแตกต่างในลักษณะการแสดงออกของบิดาหรือมารดาต่อบุตรระหว่างนักเรียนชายกลุ่ม 2 และกลุ่ม 3 พบว่า การแสดงออกของบิดาต่อบุตรในนักเรียนชายที่มีพฤติกรรมรักต่าง เพศและมีแนวโน้มสูงที่จะเกิดพฤติกรรมรักร่วมเพศไม่แตกต่างกับการแสดงออกของบิดาต่อบุตรในกลุ่มนักเรียนชายที่มีพฤติกรรมรักต่าง เพศ สำหรับการแสดงออกของมารดาได้ผลเช่นเดียวกันคือ ไม่พบความแตกต่างของลักษณะการแสดงออกของมารดาต่อบุตรระหว่างนักเรียนชายกลุ่ม 2 และกลุ่ม 3 ซึ่งแสดงว่า การแสดงออกของบิดาหรือการแสดงออกของมารดาไม่มีความสัมพันธ์กับการเกิดพฤติกรรมรักร่วมเพศในนักเรียนชาย

2.1.3 ความเป็นอยู่ของนักเรียน

ในการศึกษาครั้งนี้สนใจในการพักอาศัยของนักเรียนชายทั้งที่เป็นอยู่ในปัจจุบันและที่ผ่านมา ครอบคลุมว่าเป็นสิ่งแวดล้อมที่สำคัญประการหนึ่งต่อการเรียนรู้ในช่วงวัยรุ่น การศึกษาถึงความเป็นอยู่ของนักเรียนชายที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ (กลุ่ม 1) นักเรียนชายที่มีพฤติกรรมรักต่าง เพศและมีแนวโน้มที่จะเกิดพฤติกรรมรักร่วมเพศสูง (กลุ่ม 2) และนักเรียนชายที่มีพฤติกรรมรักต่าง เพศ (กลุ่ม 3) จะพิจารณาเป็น 2 ประการ คือ การพักอาศัยในปัจจุบัน และการแยกจากครอบครัว ผลการศึกษาปรากฏดังตาราง 16

ตาราง 16 เปรียบเทียบความเป็นอยู่ของนักเรียนจำแนกตามกลุ่มพฤติกรรมทางเพศ

ข้อมูลส่วนตัว	กลุ่ม 1	กลุ่ม 2	กลุ่ม 3	χ^2
การพักอาศัยในปัจจุบัน				6.83
บิดามารดา	2	22	257	
บิดา	-	-	-	
มารดา	-	3	3	
ญาติ	-	-	-	
เพื่อน	-	-	-	
หอพักนักเรียน	-	1	1	
หอพักเอกชน	-	1	1	
อื่น ๆ เช่นอยู่วัด	-	-	-	
ตอบมากกว่า 1 ข้อ	-	-	-	
การแยกจากครอบครัว				9.19
ไม่เคยแยกจากครอบครัว	-	19	237	
เคยอยู่โรงเรียนประจำ	1	-	51	
เคยอยู่หอพัก	-	3	30	
เคยอยู่ทั้งโรงเรียนประจำ และหอพัก	-	2	17	
อื่น ๆ เช่นอยู่วัด	-	1	70	
เคยแยกจากครอบครัว แต่ไม่ระบุ	1	2	17	

$p > .05$

(ค่า χ^2 วิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างกลุ่ม 2 และกลุ่ม 3)

จากตาราง 16 พบว่า นักเรียนชายที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศนั้น เลือกว่าปัจจุบันพักอาศัยกับบิดามารดา และเคยแยกจากครอบครัวไปพักอาศัยที่อื่น ๆ เมื่อพิจารณาถึงนักเรียนกลุ่ม 2 และกลุ่ม 3 ด้วยนั้น พบว่า การพักอาศัยในปัจจุบันและการแยกจากครอบครัวของนักเรียน

ทั้งสองกลุ่มไม่แตกต่างกัน นักเรียนชายทั้งกลุ่ม 2 และกลุ่ม 3 ส่วนใหญ่อาศัยอยู่กับบิดามารดาและไม่เคยแยกจากครอบครัว

2.2 ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการเกิดพฤติกรรมรักร่วมเพศในนักเรียนหญิง

ในส่วนนี้พิจารณาถึงปัจจัยทางสิ่งแวดล้อมที่เกี่ยวข้องกับการเกิดพฤติกรรมรักร่วมเพศในนักเรียนหญิงโดยสำรวจจากกลุ่มนักเรียนวัยรุ่นหญิงที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ กับนักเรียนวัยรุ่นหญิงที่มีพฤติกรรมรักต่างเพศที่ได้จากการศึกษา และวิเคราะห์ความแตกต่างของจำนวนนักเรียนแต่ละกลุ่มในปัจจัยสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ ที่ศึกษาครั้งนี้ ลักษณะเด่นของบิดามารดา ความสัมพันธ์ภายในครอบครัว ความเป็นอยู่ของนักเรียน การวิเคราะห์ความแตกต่างของจำนวนนักเรียนหญิงในแต่ละปัจจัยนั้น ผู้วิจัยได้แยกวิเคราะห์เป็น 2 ส่วน คือ การวิเคราะห์ส่วนหนึ่ง เป็นการวิเคราะห์ความแตกต่างของจำนวนนักเรียนหญิงในปัจจัยต่าง ๆ จำแนกตามกลุ่มนักเรียนหญิงที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศและกลุ่มนักเรียนหญิงที่มีพฤติกรรมรักต่างเพศ อีกส่วนหนึ่งได้วิเคราะห์แยกกลุ่มนักเรียนหญิงที่มีพฤติกรรมรักต่างเพศแต่แยกกลุ่มนี้ออกเป็น 2 กลุ่มย่อย คือ กลุ่มนักเรียนหญิงที่มีพฤติกรรมรักต่างเพศและมีแนวโน้มสูงที่จะเกิดพฤติกรรมรักร่วมเพศกับกลุ่มนักเรียนหญิงที่มีพฤติกรรมรักต่างเพศ นำ 2 กลุ่มนี้มาวิเคราะห์ความแตกต่างของจำนวนนักเรียนหญิงในแต่ละปัจจัย ดังนั้น ในส่วนนี้จึงใช้

กลุ่ม 1 แทน นักเรียนหญิงที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ

กลุ่ม 2 แทน นักเรียนหญิงที่มีพฤติกรรมรักต่างเพศและมีแนวโน้มสูงที่จะเกิดพฤติกรรมรักร่วมเพศ

กลุ่ม 3 แทน นักเรียนหญิงที่มีพฤติกรรมรักต่างเพศ

ผลการศึกษาแบ่งตามปัจจัยต่าง ๆ ที่กล่าวมาดังนี้

2.2.1 ลักษณะเด่นของบิดามารดา

สำหรับการศึกษาถึงลักษณะเด่นของบิดามารดาในนักเรียนวัยรุ่นหญิงที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ พิจารณาจากลักษณะ 10 ลักษณะ เช่นเดียวกับที่ได้ศึกษาในนักเรียนวัยรุ่นชายที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศที่ผ่านมา นอกจากนี้ผู้วิจัยเห็นว่าลักษณะของบุคคลย่อมสอดคล้องกับ

พฤติกรรมที่แสดงออกมา การแสดงพฤติกรรมเช่นนี้ออกมานั้นย่อมมีผลกระทบต่อบุคคลรอบข้างอย่างแน่นอน ซึ่งอาจส่งผลทางบวกหรือทางลบก็ได้ บุคคลรอบข้างนี้หากเป็นบุตรซึ่งใกล้ชิดบิดามารดามากนั้น จำต้องระมัดระวังถึงผลกระทบเหล่านั้นเป็นอย่างมาก ดังนั้นจึงได้ศึกษาถึงลักษณะเด่นของบิดามารดาในกลุ่มนักเรียนหญิงที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ ปรากฏดังตาราง 17 และตาราง 18

ตาราง 17 เปรียบเทียบลักษณะเด่นของบิดามารดาการเลือกตอบของนักเรียนหญิง จำแนกตามกลุ่มพฤติกรรมทางเพศ

ลักษณะ	กลุ่ม 1		กลุ่ม 2		กลุ่ม 3		χ^2_1	χ^2_2
	เลือก	ไม่เลือก	เลือก	ไม่เลือก	เลือก	ไม่เลือก		
เป็นผู้นำ	17	6	66	34	221	78	0.04	2.32
อบอุ่น	11	12	41	59	124	175	0.37	0.00
เจ้าระเบียบ	6	17	29	71	91	208	0.16	0.07
เย็นชา ห้างเหิน	2	21	7	93	22	277	0.06	0.01
อ่อนแอ สบยอม	1	22	-	100	4	295	2.08	1.35
แข็งแกร่ง	-	23	11	89	12	287	1.40	6.73*
น่านับถือ	13	10	64	36	173	126	0.07	1.17
มีเสน่ห์	5	18	7	93	31	268	3.55	0.98
ไม่น่านับถือ	-	23	-	100	7	292	0.41	2.38
ไม่มีเหตุผล	1	22	10	90	30	269	0.79	0.00

* $p > .05$ Contingency coefficient = 0.12883

(χ^2_1 วิเคราะห์ความแตกต่างของจำนวนนักเรียนหญิงระหว่างกลุ่ม 1 กับกลุ่ม 2 + กลุ่ม 3)

(χ^2_2 วิเคราะห์ความแตกต่างของจำนวนนักเรียนหญิงระหว่างกลุ่ม 2 กับกลุ่ม 3)

จากตาราง 17 เมื่อวิเคราะห์ความแตกต่างของจำนวนระหว่างกลุ่ม 1 (นักเรียนที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ) กับกลุ่ม 2 รวมกลุ่ม 3 (นักเรียนที่มีพฤติกรรมรักต่างเพศ) พบว่าลักษณะเด่นของบิดามารดาการเลือกตอบของนักเรียนหญิงที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ (กลุ่ม 1) และนักเรียนหญิงที่มีพฤติกรรมรักต่างเพศ (กลุ่ม 2 + กลุ่ม 3) นั้น ไม่แตกต่างกัน

สำหรับการวิเคราะห์ความแตกต่างของจำนวนระหว่างกลุ่ม 2 (นักเรียนหญิงที่มีพฤติกรรมรักต่างเพศและมีแนวโน้มสูงที่จะเกิดพฤติกรรมรักร่วมเพศ) กับกลุ่ม 3 (นักเรียนหญิงที่มีพฤติกรรมรักต่างเพศ) (ตาราง 17) พบว่า ลักษณะเด่นของบิดาโดยส่วนใหญ่นั้นไม่มีความแตกต่างกันในนักเรียนหญิงทั้งสองกลุ่ม ยกเว้นลักษณะแข็งแกร่งกระต้างของบิดาที่พบว่ามี ความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสามารถอธิบายความผันแปรของการ มีพฤติกรรมรักร่วมเพศได้ร้อยละ 1.6 โดยที่ กลุ่ม 2 เลือกตอบลักษณะนี้ในสัดส่วนมากกว่า กลุ่ม 3 นอกจากนั้นนักเรียนหญิงส่วนใหญ่เลือกบิดาเป็นผู้นำในทุก ๆ กลุ่ม และไม่เลือกลักษณะที่อ่อนแอสงขมของบิดา

ตาราง 18 เปรียบเทียบลักษณะเด่นของมารดาตามการเลือกตอบของนักเรียนหญิง จำแนกตาม กลุ่มพฤติกรรมทางเพศ

ลักษณะ	กลุ่ม 1		กลุ่ม 2		กลุ่ม 3		χ^2_1	χ^2_2
	เลือก	ไม่เลือก	เลือก	ไม่เลือก	เลือก	ไม่เลือก		
เป็นผู้นำ	10	13	43	57	133	169	0.00	0.03
อบอุ่น	12	11	68	32	199	103	1.96	0.15
เจ้าระเบียบ	15	8	47	53	126	176	3.49	0.85
เย็นชา ห้างเหิน	-	23	2	98	9	293	0.65	0.27
อ่อนแอ สงขม	-	23	2	98	11	291	0.76	0.65
แข็งแกร่ง	-	23	2	98	5	297	0.41	0.05
น่านับถือ	11	12	61	39	169	133	0.78	0.77
มีเสน่ห์	4	19	9	91	41	261	0.48	1.44
ไม่น่านับถือ	-	23	-	100	2	300	0.12	0.66
ไม่มีเหตุผล	2	21	7	93	23	279	0.05	0.04

$p > .05$

(χ^2_1 วิเคราะห์ความแตกต่างของจำนวนนักเรียนหญิงระหว่างกลุ่ม 1 กับกลุ่ม 2 + กลุ่ม 3)

(χ^2_2 วิเคราะห์ความแตกต่างของจำนวนนักเรียนหญิงระหว่างกลุ่ม 2 กับกลุ่ม 3)

ในตาราง 18 พบว่าลักษณะเด่นของมารดาไม่แตกต่างกันในนักเรียนหญิงที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศและนักเรียนหญิงที่มีพฤติกรรมรักต่างเพศ และเมื่อวิเคราะห์ความแตกต่างของจำนวนระหว่างนักเรียนหญิงที่มีพฤติกรรมรักต่างเพศและมีแนวโน้มสูงที่จะเกิดพฤติกรรมรักร่วมเพศ (กลุ่ม 2) กับนักเรียนหญิงที่มีพฤติกรรมรักต่างเพศนั้น ไม่พบความแตกต่างของลักษณะเด่นของมารดาตามการเลือกตอบของนักเรียนทั้งสองกลุ่มนี้เช่นกัน นั่นคือ ลักษณะเด่นของมารดาในทุกลักษณะที่ศึกษามีความสัมพันธ์กับการเกิดพฤติกรรมรักร่วมเพศของนักเรียนหญิง

2.2.2 การศึกษาถึงความสัมพันธ์ภายในครอบครัว

ความสัมพันธ์ภายในครอบครัวที่ศึกษาแบ่งย่อยออกเป็น ความสัมพันธ์ของบิดามารดา สถานภาพสมรสของบิดามารดา ความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับบิดา ความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับมารดา ความสัมพันธ์ระหว่างพี่น้อง และการแสดงออกของบิดาหรือมารดาต่อบุตร uly ให้นักเรียนหญิงเลือกตอบตามความคิดเห็นของนักเรียนเอง ผลการศึกษาปรากฏดังต่อไปนี้

ลักษณะความสัมพันธ์ของบิดามารดาพิจารณาใน 7 ลักษณะ เช่น เกี่ยวกับการศึกษาถึงปัจจัยบางประการในนักเรียนชาย นั่นคือ ชีวิตสมรสราบรื่น ห่างเหินเย็นชาต่อกัน ชัดแย้ง ทะเลาะวิวาทกัน บิดามีอำนาจในการตัดสินใจหาในครอบครัว มารดามีอำนาจในการตัดสินใจหาในครอบครัว บิดาและมารดามีบทบาทเท่าเทียมกันในครอบครัว ทั้งบิดาและมารดาไม่มีบทบาทในครอบครัว การเปรียบเทียบลักษณะเหล่านี้ในนักเรียนหญิงกลุ่มต่าง ๆ ปรากฏดังตาราง 19

ตาราง 19 เปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างปิตามารดาตามการเลือกตอบของนักเรียนหญิง
จำแนกตามกลุ่มพฤติกรรมทางเพศ

ความสัมพันธ์ บิดา-มารดา	กลุ่ม 1		กลุ่ม 2		กลุ่ม 3		χ^2_1	χ^2_2
	เลือก	ไม่เลือก	เลือก	ไม่เลือก	เลือก	ไม่เลือก		
ชีวิตสมรสราบรื่น	12	11	71	26	174	116	1.16	5.45**
ห่างเหินเย็นชาต่อกัน	-	23	3	94	16	274	1.18	0.92
ขัดแย้งทะเลาะ วิวาทกัน	2	21	8	89	29	261	0.02	0.25
บิดามีอำนาจในการตัดสินใจ	2	21	14	83	51	239	1.04	0.52
มารดามีอำนาจในการตัดสินใจ	5	18	14	83	28	262	2.53	1.72
บิดาและมารดามีบทบาท เท่าเทียมกันในครอบครัว	16	7	62	35	176	114	0.59	0.32
ทั้งบิดาและมารดาไม่มี บทบาทในครอบครัว	2	21	-	97	3	287	11.31*	1.01

* $p < .05$ Contingency coefficient = 0.16381

** $p < .05$ Contingency coefficient = 0.11783

(χ^2_1 วิเคราะห์ความแตกต่างของจำนวนนักเรียนหญิงระหว่างกลุ่ม 1 กับกลุ่ม 2 + กลุ่ม 3)

(χ^2_2 วิเคราะห์ความแตกต่างของจำนวนนักเรียนหญิงระหว่างกลุ่ม 2 กับกลุ่ม 3)

จากตาราง 19 พบว่าส่วนใหญ่ของนักเรียนหญิงที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศและนักเรียนหญิงที่มีพฤติกรรมรักต่างเพศเลือกความสัมพันธ์ของปิตามารดาไม่แตกต่างกัน ยกเว้นความสัมพันธ์ของปิตามารดาที่ทั้งบิดามารดาไม่มีบทบาทในครอบครัวนั้นพบว่ามีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ระหว่างนักเรียนทั้งสองกลุ่ม นอกจากนี้เมื่อพิจารณาถึงกลุ่มนักเรียนหญิงที่มีแนวโน้มที่จะเกิดพฤติกรรมรักร่วมเพศสูง และกลุ่มนักเรียนหญิงที่มีพฤติกรรมรักต่างเพศ พบว่าส่วนใหญ่มีลักษณะความสัมพันธ์ของปิตามารดาที่ไม่แตกต่างกัน เว้นแต่ความสัมพันธ์ของปิตามารดาที่มีชีวิตสมรสราบรื่นที่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ในนักเรียนสองกลุ่มหลังนี้

สถานภาพสมรสเป็นสิ่งที่บ่งบอกถึงความสัมพันธ์ของบิดามารดาได้และยังส่งผลไปถึงการดำเนินชีวิตของสมาชิกในครอบครัวด้วย อาจจะมีการเปลี่ยนแปลงที่ส่งเสริมให้เกิดความสุขแก่สมาชิกหรือสร้างทุกข์แก่สมาชิกก็ได้ โดยมากมักจะสร้างความทุกข์มากกว่าถ้าบิดามารดาต้องแยกจากกัน โดยเฉพาะลูกซึ่งเป็นบุคคลที่ต้องการพ่อแม่และแม่มากที่สุด สถานภาพสมรสของบิดาจึงเป็นองค์ประกอบที่สำคัญประการหนึ่งที่ควรให้ความสนใจ (ตาราง 20)

ตาราง 20 เปรียบเทียบสถานภาพสมรสของบิดามารดาตามการเลือกตอบของนักเรียนหญิง
จำแนกตามกลุ่มพฤติกรรมทางเพศ

สถานภาพสมรส	กลุ่มที่ 1	กลุ่มที่ 2	กลุ่มที่ 3	χ^2_1	χ^2_2
อยู่ด้วยกัน	16	88	242	7.68	6.02
แยกกันอยู่	3	8	24		
บิดาถึงแก่กรรม	3	4	30		
มารดาถึงแก่กรรม	1	-	5		
ทั้งบิดาและมารดาถึงแก่กรรม	-	-	2		

$p > .05$

(χ^2_1 วิเคราะห์ความแตกต่างของจำนวนนักเรียนหญิงระหว่างกลุ่ม 1 กับกลุ่ม 2 + กลุ่ม 3)

(χ^2_2 วิเคราะห์ความแตกต่างของจำนวนนักเรียนหญิงระหว่างกลุ่ม 2 กับกลุ่ม 3)

จากตาราง 20 พบว่าสถานภาพสมรสของบิดามารดาในนักเรียนหญิงที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศและนักเรียนหญิงที่มีพฤติกรรมรักต่างเพศมีความแตกต่างกัน นอกจากนั้นก็ยังพบความแตกต่างในด้านสถานภาพสมรสของบิดามารดาในกลุ่มนักเรียนหญิงที่มีพฤติกรรมรักต่างเพศ และมีแนวโน้มที่จะเกิดพฤติกรรมรักร่วมเพศสูง กับกลุ่มนักเรียนหญิงที่มีพฤติกรรมรักต่างเพศด้วยเช่นกัน โดยที่นักเรียนในแต่ละกลุ่มส่วนใหญ่มีบิดามารดาที่อยู่ด้วยกัน

ความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับบิดา ได้จากการเลือกตอบตามความคิดเห็นของนักเรียนหญิง ซึ่งพิจารณา 10 ลักษณะ เช่นเดียวกับที่ศึกษาในนักเรียนชาย ผลการศึกษาแสดงในตาราง 21

ตาราง 21 เปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับบิดาตามการเลือกตอบของ
นักเรียนหญิงจำแนกตามกลุ่มพฤติกรรมทางเพศ

ความสัมพันธ์ นักเรียน-บิดา	กลุ่ม 1		กลุ่ม 2		กลุ่ม 3		χ^2_1	χ^2_2
	เลือก.	ไม่เลือก	เลือก	ไม่เลือก	เลือก	ไม่เลือก		
รักใคร่สนิทสนมกันดี	17	6	55	45	169	129	2.76	0.09
ให้ออกาสทัศนใจ ในเรื่องต่าง ๆ	16	7	64	36	198	100	0.13	1.19
มีความขัดแย้งกันเสมอ	-	23	8	92	30	268	2.41	0.37
ชอบบังคับเข้มงวด	1	22	9	91	36	262	1.08	0.71
มีเวลาให้ลูก ๆ	10	13	43	57	126	172	0.00	0.01
ไม่ให้โอกาสในการ คบหาบุคคลอื่น	-	23	9	91	20	278	1.79	0.58
ห้ามเกินไม่เอาใจใส่	1	22	4	96	16	282	0.02	0.29
ปฏิบัติเหมือนฉัน เป็นลูกชาย	2	21	2	98	6	292	1.80	0.00
ปฏิบัติเหมือนฉัน เป็นลูกสาว	6	17	22	78	50	248	0.92	1.38
เอาใจใส่ปกป้อง มากเกินไป	1	22	11	89	29	269	0.80	0.13

$p > .05$

(χ^2_1 วิเคราะห์ความแตกต่างของจำนวนนักเรียนหญิงระหว่างกลุ่ม 1 กับกลุ่ม 2 + กลุ่ม 3)

(χ^2_2 วิเคราะห์ความแตกต่างของจำนวนนักเรียนหญิงระหว่างกลุ่ม 2 กับกลุ่ม 3)

จากตาราง 21 พบว่าความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับบิดาในนักเรียนหญิงที่มี
พฤติกรรมรักร่วมเพศและนักเรียนหญิงที่มีพฤติกรรมรักต่างเพศนั้นแตกต่างกันนอกจากนี้การวิเคราะห์
เปรียบเทียบลักษณะความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับบิดาในนักเรียนหญิงที่มีพฤติกรรมรักต่างเพศ
และมีแนวโน้มสูงในการเกิดพฤติกรรมรักร่วมเพศกับนักเรียนที่มีพฤติกรรมรักต่างเพศก็ไม่พบความ

แตกต่างกัน ซึ่งแสดงว่าความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนหญิงกับบิดาในทุกปัจจัยที่ศึกษา ไม่มี
ความสัมพันธ์กับการเกิดพฤติกรรมรักร่วมเพศของนักเรียนหญิง

ความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับการคาเป็นปัจจัยที่จะพิจารณาต่อไป โดยที่ให้นักเรียนเลือกตอบใน 10 ลักษณะความสัมพันธ์ ผลปรากฏดังตาราง 22

ตาราง 22 เปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับการคาตามการเลือกตอบของนักเรียน
หญิง จำแนกตามกลุ่มพฤติกรรมทางเพศ

ความสัมพันธ์ นักเรียน-มารดา	กลุ่ม 1		กลุ่ม 2		กลุ่ม 3		χ^2_1	χ^2_2
	เลือก	ไม่เลือก	เลือก	ไม่เลือก	เลือก	ไม่เลือก		
รักใคร่สนิทสนมกันดี	14	9	77	23	229	72	2.80	0.03
ให้โอกาสซักถามใจ ในเรื่องต่าง ๆ	16	7	58	42	179	122	0.99	0.07
มีความขัดแย้งกันเสมอ	2	21	13	87	32	269	0.14	0.42
ชอบบังคับเข้มงวด	3	20	9	91	49	252	0.04	3.21
มีเวลาให้ลูก ๆ	9	14	62	38	162	139	2.46	2.03
ไม่ให้โอกาสในการ คบหาบุคคลอื่น ๆ	1	22	6	94	27	274	0.44	0.88
ทางเห็นไม่เอาใจใส่	1	22	3	97	11	290	0.05	0.10
ปฏิบัติเหมือนดั่งเป็น ลูกชาย	-	23	1	99	5	296	0.35	0.22
ปฏิบัติเหมือนดั่งเป็น ลูกสาว	6	17	26	74	59	242	0.31	1.84
เอาใจใส่ปานกลาง มาก เกินไป	5	18	6	94	31	270	3.82	1.66

$p > .05$

(χ^2_1 วิเคราะห์ความแตกต่างของจำนวนนักเรียนหญิงระหว่างกลุ่ม 1 กับกลุ่ม 2 + กลุ่ม 3)

(χ^2_1 วิเคราะห์ความแตกต่างของจำนวนนักเรียนหญิงระหว่างกลุ่ม 2 กับกลุ่ม 3)

ตาราง 22 แสดงให้เห็นว่าไม่พบความแตกต่างในความสัมพันธ์ของนักเรียนหญิงที่มีเหตุการณ์รักร่วมเพศกับบิดา และนักเรียนหญิงที่มีเหตุการณ์รักต่างเพศกับบิดา เมื่อพิจารณาไปถึงกลุ่มนักเรียนหญิงที่มีเหตุการณ์รักต่างเพศและมีแนวโน้มสูงที่จะเกิดเหตุการณ์รักร่วมเพศกับกลุ่มนักเรียนหญิงที่มีเหตุการณ์รักต่างเพศแล้ว พบว่าความสัมพันธ์ของนักเรียนกับมารดาในนักเรียนหญิงทั้งสองกลุ่มนี้ไม่แตกต่างกัน

ในด้านความสัมพันธ์ระหว่างพี่น้อง ซึ่งพิจารณาใน 6 ลักษณะความสัมพันธ์เช่นเดียวกับการศึกษานักเรียนชาย ผลการศึกษปรากฏดังตาราง 23

ตาราง 23 เปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างพี่น้องตามการเลือกตอบของนักเรียนหญิงจำแนกตามกลุ่มเหตุการณ์ทางเพศ

ความสัมพันธ์ พี่น้อง	กลุ่ม 1		กลุ่ม 2		กลุ่ม 3		χ^2_1	χ^2_2
	เลือก	ไม่เลือก	เลือก	ไม่เลือก	เลือก	ไม่เลือก		
ช่วยเหลือเกื้อกูลกัน ในหมู่พี่น้อง	21	2	76	24	239	51	1.59	1.97
แข่งขันชิงดีชิงเด่นกัน ในหมู่พี่น้อง	-	23	-	100	4	286	0.24	1.39
รู้สึกด้อยกว่าพี่น้อง คนอื่น ๆ	-	23	11	89	15	275	1.63	3.18
ทะเลาะวิวาทกันเสมอ	2	21	20	80	42	248	0.86	1.69
สนิทกับพี่หรือน้องผู้ชาย	8	15	36	64	69	221	0.67	5.63*
สนิทกับพี่หรือน้องผู้หญิง	5	18	20	80	90	200	0.45	4.47**

* $p < .05$ Contingency coefficient = 0.11931

** $p < .05$ Contingency coefficient = 0.10646

(χ^2_1 วิเคราะห์ความแตกต่างของจำนวนนักเรียนหญิงระหว่างกลุ่ม 1 กับกลุ่ม 2 + กลุ่ม 3)

(χ^2_2 วิเคราะห์ความแตกต่างของจำนวนนักเรียนหญิงระหว่างกลุ่ม 2 กับกลุ่ม 3)

ความสัมพันธ์ระหว่างพี่น้อง (ตาราง 23) ในนักเรียนหญิงที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ และนักเรียนหญิงที่มีพฤติกรรมรักต่างเพศนั้น พบว่า ไม่แตกต่างกัน และเมื่อเปรียบเทียบ ลักษณะความสัมพันธ์ของนักเรียนหญิงที่มีพฤติกรรมรักต่างเพศและมีแนวโน้มสูงที่จะเกิดพฤติกรรม รักร่วมเพศ กับนักเรียนหญิงที่มีพฤติกรรมรักต่างเพศพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ใน 2 ลักษณะความสัมพันธ์ คือ สนิทกับพี่หรือน้องผู้ชาย สนิทกับพี่หรือน้องผู้หญิง โดยที่ ลักษณะความสัมพันธ์ในแต่ละลักษณะสามารถอธิบายความแตกต่างของการมีหรือไม่มีพฤติกรรม รักร่วมเพศได้ประมาณร้อยละ 1 และการเลือกหรือไม่เลือกตอบในทั้งสองลักษณะความ สัมพันธ์นี้พบสัดส่วนของการเลือกหรือไม่เลือกตอบในนักเรียนกลุ่ม 2 มากกว่ากลุ่ม 3 ใน ลักษณะความสัมพันธ์ที่สนิทกับพี่หรือน้องผู้ชาย และสัดส่วนการเลือกตอบของนักเรียนกลุ่ม 3 มากกว่า กลุ่ม 2 ในลักษณะความสัมพันธ์ที่สนิทกับพี่หรือน้องผู้หญิง

ในด้านการแสดงออกของบิดาต่อบุตร และการแสดงออกของมารดาต่อบุตรระหว่าง นักเรียนหญิงที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศและนักเรียนหญิงที่มีพฤติกรรมรักต่าง เพศนั้นปรากฏดัง ตาราง 24

ตาราง 24 เปรียบเทียบการแสดงออกของบิดา การแสดงออกของมารดา ตามการเลือกตอบของนักเรียนหญิง จำแนกตามกลุ่มพฤติกรรมทางเพศ

การแสดงออก	กลุ่ม 1	กลุ่ม 2	กลุ่ม 3	χ^2_1	χ^2_2
บิดา				3.66	5.04
รักลูก เท่ากัน	18	80	246		
รักลูก ไม่เท่ากัน	1	7	10		
รักลูกชายมากกว่าลูกสาว	-	4	11		
รักลูกสาวมากกว่าลูกชาย	3	6	14		
ไม่รักลูกคนใดเลย	-	-	1		
อื่น ๆ	1	3	21		
มารดา				7.23	7.44
รักลูก เท่ากัน	18	77	243		
รักลูก ไม่เท่ากัน	4	5	16		
รักลูกชายมากกว่าลูกสาว	1	14	21		
รักลูกสาวมากกว่าลูกชาย	-	2	5		
ไม่รักลูกคนใดเลย	-	1	15		
อื่น ๆ	-	-	-		

$p > .05$

(χ^2_1 วิเคราะห์ความแตกต่างของจำนวนนักเรียนหญิงระหว่างกลุ่ม 1 กับกลุ่ม 2 + กลุ่ม 3)

(χ^2_2 วิเคราะห์ความแตกต่างของจำนวนนักเรียนหญิงระหว่างกลุ่ม 2 กับกลุ่ม 3)

ผลการวิเคราะห์จากตาราง 24 พบว่า การแสดงออกของบิดาที่บุตรและการแสดงออกของมารดาที่บุตรในนักเรียนหญิงที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ และนักเรียนหญิงที่มีพฤติกรรมรักต่างเพศไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเฉพาะนักเรียนหญิงที่มีพฤติกรรมรักต่างเพศและมีแนวโน้มที่จะเกิดพฤติกรรมรักร่วมเพศสูง กับนักเรียนหญิงที่มีพฤติกรรมรักต่างเพศ พบว่า การแสดงออกของบิดาที่บุตร และการแสดงออกของมารดาที่บุตรในนักเรียนหญิงทั้งสองกลุ่มหลังนี้ไม่แตกต่างกัน ซึ่งแสดงว่าการแสดงออกของบิดา หรือการแสดงออกของมารดาไม่มีความสัมพันธ์กับการเกิดพฤติกรรมรักร่วมเพศในนักเรียนหญิง

2.2.3 การศึกษาในเรื่องความเป็นอยู่ของนักเรียนหญิง

การเปรียบเทียบในด้านความเป็นอยู่ของนักเรียนหญิงนี้ พิจารณาด้าน
การพักอาศัยในปัจจุบัน ซึ่งให้นักเรียนเลือกตอบว่าปัจจุบันนักเรียนอาศัยอยู่กับใคร และพิจารณา
ในด้านการแยกจากครอบครัว ผลการวิเคราะห์ปรากฏดังตาราง 25

ตาราง 25 เปรียบเทียบความเป็นอยู่ของนักเรียนหญิงจำแนกตามกลุ่มพฤติกรรมทางเพศ

ข้อมูลส่วนตัว	กลุ่ม 1	กลุ่ม 2	กลุ่ม 3	χ^2_1	χ^2_2
การพักอาศัยในปัจจุบัน				7.68	9.68
บิดามารดา	10	57	174		
บิดา	-	4	8		
มารดา	4	6	31		
ญาติ	1	10	31		
เพื่อน	-	-	2		
หอพักโรงเรียน	4	11	16		
หอพักเอกชน	2	6	23		
อื่น ๆ เช่นอยู่วัด	1	5	18		
ตอบมากกว่า 1 ข้อ	-	1	-		
การแยกจากครอบครัว				17.59*	7.75
ไม่เคยแยกจากครอบครัว	7	48	169		
เคยอยู่โรงเรียนประจำ	5	15	33		
เคยอยู่หอพัก	5	10	34		
เคยอยู่ทั้งโรงเรียนประจำ และหอพัก	3	5	4		
อื่น ๆ เช่นอยู่วัด	1	15	49		
เคยแยกจากครอบครัว แต่ไม่ระบุ	2	7	14		

* $p < .05$ Contingency coefficient = 0.19913

(χ^2_1 วิเคราะห์ความแตกต่างของจำนวนนักเรียนหญิงระหว่างกลุ่ม 1 กับกลุ่ม 2 + กลุ่ม 3)

(χ^2_2 วิเคราะห์ความแตกต่างของจำนวนนักเรียนหญิงระหว่างกลุ่ม 2 กับกลุ่ม 3)

จากตาราง 25 เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของความเป็นอยู่ของนักเรียนหญิงที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศและนักเรียนที่มีพฤติกรรมรักต่างเพศในด้านการทำอยู่อาศัยในปัจจุบัน พบความแตกต่างกันในนักเรียนหญิงสองกลุ่ม และเมื่อพิจารณาด้านการแยกจากครอบครัว พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ระหว่างนักเรียนทั้งสองกลุ่มนี้ โดยความแปรผันในลักษณะการแยกจากครอบครัวสามารถอธิบายความแตกต่างของการมีพฤติกรรมรักร่วมเพศได้ร้อยละ 4 และนักเรียนหญิงที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศที่เคยแยกจากครอบครัวไม่ทำอาศัยที่อื่นนั้น มีสัดส่วนมากกว่านักเรียนหญิงกลุ่มอื่น ๆ ถ้าหากพิจารณาเพียงกลุ่ม 2 (นักเรียนหญิงที่มีพฤติกรรมรักต่างเพศและมีแนวโน้มสูงที่จะเกิดพฤติกรรมรักร่วมเพศ) กับกลุ่ม 3 (นักเรียนหญิงที่มีพฤติกรรมรักต่างเพศ) พบว่า ไม่มีความแตกต่างกันในด้านการทำอยู่อาศัยในปัจจุบันระหว่างนักเรียนทั้งสองกลุ่มนี้ นอกจากนั้นการแยกจากครอบครัวของนักเรียนกลุ่ม 2 กับกลุ่ม 3 ก็ไม่พบความแตกต่างด้วย

2.3 ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อสาเหตุการเกิดรักร่วมเพศ

การศึกษาลักษณะวิเคราะห์ในส่วนนี้ มุ่งความสนใจไปสู่สังคมซึ่งต่างจากในตอนต้น ๆ ซึ่งเน้นที่ครอบครัวมากกว่า ในส่วนนี้ได้วิเคราะห์โดยนำข้อมูลการสำรวจความคิดเห็นของนักเรียนวัยรุ่นชั้นประถมศึกษา 5 มาหาอัตราส่วนร้อยละและใช้ข้อมูลระดับบุคคลเป็นหน่วยของการวิเคราะห์ การสำรวจความคิดเห็นนี้สอบถามถึงอิทธิพลของสื่อมวลชนที่มีส่วนทำให้นักเรียนได้รับรู้ในเรื่องรักร่วมเพศ และสาเหตุของการเป็นรักร่วมเพศตามความคิดเห็นของนักเรียน นอกจากนี้ยังได้เสนอถึงความคุ้นเคยของบุคคลรักร่วมเพศซึ่งช่วยให้คาดการณ์ถึงความแพร่หลายของพฤติกรรมรักร่วมเพศในสังคม สิ่งเหล่านี้เป็นปัจจัยทางสังคมที่เกี่ยวข้องกับการเกิดพฤติกรรมรักร่วมเพศที่อาจจะกำหนดแนวโน้มการเกิดพฤติกรรมรักร่วมเพศในวัยรุ่นได้

ลำดับแรกขอเสนอถึงสาเหตุการเกิดรักร่วมเพศในสังคมตามความคิดเห็นของนักเรียน ผลการศึกษปรากฏดังตาราง 26

ตาราง 26 จำนวนและร้อยละของนักเรียนที่แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับสาเหตุของการเป็น
รักร่วมเพศ

สาเหตุ	จำนวน	ร้อยละ
การชักชวนของกลุ่มเพื่อนในวัยเดียวกัน	69	7.9
การชักชวนของกลุ่มเพื่อนที่เป็นรุ่นพี่	20	2.3
การถูกชักชวนจากคนที่มีอิทธิพลต่อตนเอง เช่นญาติ อาจารย์	24	2.7
การมีประสบการณ์ทางเพศกับคนเพศเดียวกันและได้รับ ความพึงพอใจ	115	13.1
การขาดประสบการณ์ในการคบเพื่อนต่างเพศ เช่นอยู่มาโรงเรียนประจำ โรงเรียนชายล้วนหรือหญิงล้วน	225	29.1
ต้องการหนีความคาดหวังของสังคมที่ผู้ชายต้องรับผิดชอบ และเป็นผู้นำครอบครัว	20	2.3
ต้องการแสดงให้เห็นว่าผู้หญิงมีสิทธิเสรีภาพเท่าเทียมผู้ชาย	38	4.3
การเลียนแบบตามกันในห้องวัยรุ่น	185	21.1
การเลียนแบบคาราวาภาพยนตร์ นักร้อง	34	3.9
อื่น ๆ เช่น ครอบครัวแตกแยก ออกหัก	96	10.9
ไม่ออกความเห็น	21	2.4
รวม	877	100.0

จากตาราง 26 พบว่านักเรียนส่วนใหญ่ให้ความเห็นว่า การขาดประสบการณ์ในการคบเพื่อนต่างเพศเป็นสาเหตุสำคัญลำดับแรกคิดเป็นร้อยละ 29.1 ของนักเรียนทั้งหมด การเลียนแบบตามกันในห้องวัยรุ่นเป็นสาเหตุที่สำคัญรองลงมาคือร้อยละ 21.1 การมีประสบการณ์ทางเพศกับบุคคลเพศเดียวกันและได้รับความพึงพอใจก็เป็นสาเหตุที่สำคัญเป็นอันดับที่สามตามความคิดเห็นของนักเรียน สาเหตุอื่น ๆ นอกเหนือจากนี้ก็จะมีการเลือกตอบที่ใกล้เคียงกันสำหรับนักเรียนบางคนได้เสนอความคิดเห็นที่นอกเหนือจากที่ผู้วิจัยให้เลือกนั้นจะกล่าวถึงปัญหาทางครอบครัว การอบรมเลี้ยงดู หรือการผิดหวังจากความรักในเพื่อนต่างเพศ ฯลฯ

การพิจารณาในด้านอิทธิพลของสื่อมวลชนที่มีส่วนในการทำให้การรับรู้เรื่อง
รักร่วมเพศแก่นักเรียนนั้น แสดงในตาราง 27

ตาราง 27 จำนวนและร้อยละของนักเรียนที่แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการรับรู้เรื่อง
รักร่วมเพศจากสื่อมวลชน

แหล่งที่มา	จำนวน	ร้อยละ
โทรทัศน์	219	25.0
วิทยุ	2	0.2
ภาพยนตร์	237	27.0
ละครเวที	12	1.4
วารสาร นิตยสาร หนังสือพิมพ์ทั่วไป	293	33.4
วารสาร นิตยสาร หนังสือพิมพ์เฉพาะกลุ่มรักร่วมเพศ	85	9.7
ไม่ออกความเห็น	29	3.3
รวม	877	100.0

ในตาราง 27 พบว่า สื่อมวลชนที่มีอิทธิพลต่อการรับรู้เรื่องราวของรักร่วมเพศมากที่สุดคือ วารสาร นิตยสาร และหนังสือพิมพ์ทั่วไป คิดเป็นร้อยละ 33.4 ของนักเรียนทั้งหมด ภาพยนตร์เป็นสื่อมวลชนอันดับสองที่มีอิทธิพลต่อการรับรู้เรื่องราวของรักร่วมเพศในสังคม นอกจากนี้โทรทัศน์ก็มีความสำคัญเช่นกัน แต่การรับรู้เรื่องราวของรักร่วมเพศโดยทางวิทยุนั้นมีน้อยที่สุดคือร้อยละ 0.2 ของนักเรียนทั้งหมด

การสอบถามถึงความคุ้นเคยกับบุคคลที่เป็นรักร่วมเพศจะช่วยบอกว่าคุณคลรรักร่วมเพศมีความแพร่หลายในสังคมเพียงใด ทำให้สามารถคาดการณ์ถึงสภาพการณ์ของการเกิดรักร่วมเพศได้ นอกจากนี้ ความเกี่ยวข้องหรือความใกล้ชิดกับบุคคลรักร่วมเพศนั้นอยู่ในระดับใด ทำให้สามารถกำหนดแนวเินการเกิดรักร่วมเพศในวัยรุ่นต่อไปได้อีกด้วย (ตาราง 28)

ตาราง 28 จำนวนและร้อยละของนักเรียนที่ให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับความคุ้นเคยกับบุคคล
รักร่วมเพศ

บุคคลรักร่วมเพศที่รู้จัก	จำนวน	ร้อยละ
ไม่รู้จักบุคคลรักร่วมเพศ	336	38.3
รู้จักโดยเป็นญาติ	15	1.7
รู้จักโดยเป็นเพื่อนสนิท	63	7.2
รู้จักโดยเป็นเพื่อนร่วมหอพัก และ/หรือร่วมห้องเรียน	118	13.5
รู้จักโดยไม่สนิท	287	32.7
อื่น ๆ	46	5.2
ไม่ออกความเห็น	12	1.4
รวม	877	100.0

ผลการวิเคราะห์ในตาราง 28 พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่ไม่รู้จักบุคคลรักร่วมเพศ คือร้อยละ 38.3 ของนักเรียนทั้งหมด แต่ก็มีย่านักเรียนไม่น้อยที่รู้จักบุคคลรักร่วมเพศแต่ไม่สนิท ซึ่งอาจจะจะเป็นเพื่อนของเพื่อน หรือเคยพบเห็นมา ซึ่งมีอยู่ร้อยละ 32.7 ของนักเรียนทั้งหมด นอกจากนี้ ก็มีย่านักเรียนที่ตอบว่าคุ้นเคยกับบุคคลรักร่วมเพศที่เป็นเพื่อนร่วมหอพัก และ/หรือร่วมห้องเรียน ร้อยละ 13.5 ของนักเรียนทั้งหมด โดยสรุปจะพบว่านักเรียนส่วนใหญ่มีความคุ้นเคยหรือรู้จักบุคคลรักร่วมเพศที่ไม่ใช่บุคคลที่ใกล้ชิดมากนัก และส่วนน้อยที่ได้คุ้นเคยกับบุคคลรักร่วมเพศที่สนิทและใกล้ชิดกับนักเรียน

นอกจากนี้การพิจารณาถึงความคุ้นเคยกับบุคคลรักร่วมเพศในกลุ่มนักเรียนที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ อาจนำไปสู่การเข้าใจถึงการเกิดพฤติกรรมรักร่วมเพศ โดยอาจสามารถบอกถึงแนวโน้มการเกิดพฤติกรรมรักร่วมเพศได้เช่นกัน ผลการศึกษาเมื่อเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มนักเรียนที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ (กลุ่ม 1) นักเรียนที่มีพฤติกรรมรักต่างเพศและมีแนวโน้มสูงที่จะเกิดพฤติกรรมรักร่วมเพศ (กลุ่ม 2) และนักเรียนที่มีพฤติกรรมรักต่างเพศ (กลุ่ม 3) พบว่า นักเรียนที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศส่วนใหญ่จะรู้จักบุคคลรักร่วมเพศซึ่งเป็นบุคคลรักร่วมเพศที่ไม่สนิทมากที่สุด รองลงมาคือ เพื่อนร่วมหอพักหรือร่วมห้องเรียน รองลงมาคือเพื่อนสนิท

สำหรับกลุ่ม 2 คือนักเรียนที่มีพฤติกรรมรักต่างประเทศและมีแนวโน้มสูงที่จะเกิดพฤติกรรมรักร่วมเพศ และกลุ่มที่มีพฤติกรรมรักต่างประเทศจะมีความเห็นคล้ายคลึงกัน คือ รู้จักบุคคลรักร่วมเพศแต่ไม่สนิทนักเป็นอันดับหนึ่ง รองลงมาคือ ไม่รู้จักบุคคลรักร่วมเพศ รองลงมาเป็นการรู้จักบุคคลรักร่วมเพศที่เป็นเพื่อนร่วมหอพักหรือร่วมห้องเรียน (ตาราง 29)

ตาราง 29 จำนวนและร้อยละของนักเรียนที่แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับความคุ้นเคยกับบุคคลรักร่วมเพศ จำแนกตามกลุ่มพฤติกรรมทางเพศ

บุคคลรักร่วมเพศที่รู้จัก	กลุ่ม 1		กลุ่ม 2		กลุ่ม 3	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ไม่รู้จักบุคคลรักร่วมเพศ	3	11.5	36	27.9	297	41.2
รู้จักโดยเป็นญาติ	1	3.9	4	3.1	10	1.4
รู้จักโดยเป็นเพื่อนสนิท	4	15.4	11	8.5	48	6.6
รู้จักโดยเป็นเพื่อนร่วมหอพัก และ/หรือร่วมห้องเรียน	6	23.1	28	21.7	84	11.6
รู้จักโดยไม่สนิท	7	26.9	36	27.9	244	33.8
อื่น ๆ	3	11.5	9	7.0	34	4.7
ไม่ออกความเห็น	2	7.7	5	3.9	5	0.7
รวม	26	100.0	129	100.0	722	100.0

3. การวิเคราะห์เจตคติของนักเรียนวัยรุ่นต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศ

เจตคติเป็นความคิดความรู้สึกรู้สึกของบุคคลต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งอาจจะ เป็นบุคคล สิ่งของ องค์การต่าง ๆ ซึ่งความรู้สึกละเอียดถึงแนวโน้มที่บุคคลจะแสดงพฤติกรรมอย่างไรออกมาได้ ดังนั้น การศึกษาถึง เจตคติของนักเรียนวัยรุ่นที่มีต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศ จะช่วยกำหนดแนวทางการเกิดพฤติกรรมรักร่วมเพศในนักเรียนวัยรุ่นได้ โดยที่การวิเคราะห์ถึงเจตคติของนักเรียนวัยรุ่นที่มีต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศในส่วนนี้ ใช้ค่าเฉลี่ยของคะแนนจากแบบสอบถามเจตคติต่อพฤติกรรม

รักร่วมเพศเป็นหน่วยวิเคราะห์ การศึกษานี้ได้ทำการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของเจตคติต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศ ตามตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา ผลการวิเคราะห์ปรากฏดังต่อไปนี้

3.1 การเปรียบเทียบเจตคติของนักเรียนวัยรุ่นที่มีต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศจำแนกตามตัวแปรเพศ

การพิจารณาถึงความแตกต่างของเจตคติของนักเรียนชายและนักเรียนหญิงที่มีต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศมีความสำคัญมาก ความคิดความรู้สึกที่อาจจะเป็นการยอมรับหรือปฏิเสธพฤติกรรมรักร่วมเพศในแต่ละเพศ ทำให้ทราบแนวโน้มของการเกิดพฤติกรรมรักร่วมเพศในแต่ละเพศได้ ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของนักเรียนหญิงและนักเรียนชายต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศ ปรากฏดังตาราง 30 นอกจากนี้ผู้วิจัยยังได้วิเคราะห์ถึงความแตกต่างในเจตคติของนักเรียนวัยรุ่นชายและหญิงที่มีต่อกลุ่มรักร่วมเพศชายและกลุ่มรักร่วมเพศหญิงว่าแตกต่างกันอย่างไร ซึ่งอาจจะช่วยกำหนดถึงแนวโน้มการเกิดพฤติกรรมรักร่วมเพศชายและรักร่วมเพศหญิงได้ ผลการวิเคราะห์ทั้งแสดงในตาราง 31 และตาราง 32

ตาราง 30 วิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างในคะแนนเจตคติของนักเรียนวัยรุ่นต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศ จำแนกตามเพศ

เพศ	M	SD	df	t
นักเรียนชาย	67.10	13.81	869.85	5.34*
นักเรียนหญิง	72.13	14.09		

* $p < .05$

จากตาราง 30 พบว่า นักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีเจตคติต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนชายมีเจตคติในเชิงลบมากกว่านักเรียนหญิง

ตาราง 31 วิเคราะห์ความแตกต่างของคะแนนเจตคติของนักเรียนวัยรุ่นที่มีต่อพฤติกรรม
รักร่วมเพศในผู้ชายจำแนกตามเพศ

นักเรียน	M	SD	df	t
นักเรียนชาย	1.90	1.08	872.83	1.98*
นักเรียนหญิง	2.05	1.07		

*p < .05

จากตาราง 31 แสดงให้เห็นว่า นักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีเจตคติต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศในผู้ชายแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งนักเรียนชายมีคะแนนเจตคติต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศชายน้อยกว่านักเรียนหญิง

ตาราง 32 วิเคราะห์ความแตกต่างของคะแนนเจตคติของนักเรียนวัยรุ่นที่มีต่อพฤติกรรม
รักร่วมเพศในผู้หญิง จำแนกตามเพศ

นักเรียน	M	SD	df	t
นักเรียนชาย	2.19	1.24	874.11	2.58*
นักเรียนหญิง	2.40	1.13		

* p < .05

จากตาราง 32 พบว่า นักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีเจตคติต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศในผู้หญิงแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนชายมีคะแนนเจตคติต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศหญิงน้อยกว่านักเรียนหญิง

3.2 การเปรียบเทียบความแตกต่างของ เจตคติของนักเรียนวัยรุ่นต่อพฤติกรรม รักร่วมเพศจำแนกตามประเภทของโรงเรียน

การพิจารณาความแตกต่างของ เจตคติของนักเรียนวัยรุ่นในประเภทโรงเรียน
ต่าง ๆ ต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศนั้น ศึกษาโดยการวิเคราะห์ความแตกต่างของคะแนนเจตคติที่มีต่อ
พฤติกรรมรักร่วมเพศ โดยตาราง 33 เป็นการวิเคราะห์ความแตกต่างของคะแนนเจตคติ
ของนักเรียนวัยรุ่น จำแนกตามประเภทโรงเรียน และตาราง 35 และตาราง 36
เป็นการวิเคราะห์ความแตกต่างของคะแนนเจตคติของนักเรียนวัยรุ่นชาย นักเรียนวัยรุ่นหญิง
ตามลำดับ

ตาราง 33 การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบจำแนกทางเดียวของคะแนนเจตคติของนักเรียน
วัยรุ่นต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศ จำแนกตามประเภทโรงเรียน

ที่มาของความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ภาษาในกลุ่ม	874	171744.17	196.50	10.02*
ระหว่างกลุ่ม	2	3943.12	1974.56	

* $p < .05$

ผลการวิเคราะห์พบว่า นักเรียนวัยรุ่นที่ศึกษาอยู่ในโรงเรียนสหศึกษา โรงเรียนชายล้วน
และโรงเรียนหญิงล้วน มีเจตคติต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
ซึ่งการพิจารณาถึงความสัมพันธ์ในแต่ละคู่ (ตาราง 34) พบว่าโรงเรียนที่มีความสัมพันธ์
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ โรงเรียนสหศึกษาและโรงเรียนชายล้วน อีกคู่หนึ่งซึ่ง
พบว่ามีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ โรงเรียนชายล้วนและโรงเรียน
หญิงล้วน โดยที่โรงเรียนชายล้วนมีเจตคติในเชิงลบมากกว่าโรงเรียนอื่น ๆ และโรงเรียน
สหศึกษามีเจตคติในเชิงลบมากกว่าโรงเรียนหญิงล้วน

ตาราง 34 แสดงความสัมพันธ์ในแต่ละประเภทของโรงเรียน

โรงเรียน	M	SD	โรงเรียน		
			สหศึกษา	ชายล้วน	หญิงล้วน
สหศึกษา	69.91	14.29		*	
ชายล้วน	66.39	12.89			
หญิงล้วน	72.25	14.63		*	

* $p < .05$

ตาราง 35 การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างในคะแนนเจตคติของนักเรียนชายต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศ จำแนกตามประเภทของโรงเรียน

โรงเรียน	M	SD	df	t
สหศึกษา	68.87	14.72	449	1.13
ชายล้วน	66.39	12.88		

$p > .05$

ผลการวิเคราะห์จากตาราง 35 ไม่พบความแตกต่างในเจตคติของนักเรียนชายจากโรงเรียนสหศึกษาและโรงเรียนชายล้วนที่มีต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศ

ตาราง 36 วิเคราะห์ความแตกต่างของคะแนนเจตคติของนักเรียนวัยรุ่นหญิงต่อพฤติกรรม
รักร่วมเพศ จำแนกตามประเภทโรงเรียน

โรงเรียน	M	SD	df	t
สหศึกษา	72.01	13.54	424	-0.17
หญิงล้วน	72.25	14.63		

$p > .05$

ผลการวิเคราะห์จากตาราง 36 พบว่านักเรียนหญิงในโรงเรียนสหศึกษาและ
โรงเรียนหญิงล้วนมีเจตคติต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศไม่แตกต่างกัน

**3.3 การเปรียบเทียบความแตกต่างของเจตคติในนักเรียนที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ
และนักเรียนที่มีพฤติกรรมรักต่างเพศต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศ**

เจตคติต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เป็นสิ่งที่แสดงถึงความพร้อมของบุคคลที่จะแสดงพฤติกรรม
อย่างใดอย่างหนึ่งเพื่อตอบสนองสิ่งเร้านั้น หรือแสดงถึงแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรมที่สนับสนุน
หรือต่อต้านอะไรบางอย่างได้ ดังนั้น ในส่วนนี้จึงได้วิเคราะห์ถึงความแตกต่างของเจตคติใน
นักเรียนที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศและพฤติกรรมรักต่างเพศที่มีต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศในสังคมตามที่
คิดหรือรู้สึกนั้น ว่ามีทิศทางต่างกันอย่างไร ซึ่งอาจจะกำหนดแนวโน้มของพฤติกรรมรักร่วมเพศ
ในสังคมได้ ผลการวิเคราะห์ทั้งแสดงในตาราง 37

ตาราง 37 วิเคราะห์ความแตกต่างของคะแนนเจตคติของนักเรียนที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ และรักต่าง เพศที่มีต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศ

นักเรียน	M	SD	df	t
นักเรียนที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ	83.72	19.10	24.74	3.79*
นักเรียนที่มีพฤติกรรมรักต่าง เพศ	69.13	13.79		

* p < .05

นักเรียนที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศและนักเรียนที่มีพฤติกรรมรักต่าง เพศนั้น มีเจตคติต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศมีเจตคติต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศในสังคมในเชิงบวก และนักเรียนที่มีพฤติกรรมรักต่าง เพศมีเจตคติต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศในเชิงลบ

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นการศึกษาถึงพฤติกรรมทางเพศและเจตคติของนักเรียนวัยรุ่น
เขตการศึกษา 5 โดยมุ่งศึกษาเฉพาะพฤติกรรมรักร่วมเพศของนักเรียนวัยรุ่นทั้งชายและหญิง
และมีวัตถุประสงค์ในการศึกษา 3 ประการ คือ ประการที่ 1 ศึกษาสถิติการเกิดพฤติกรรม
รักร่วมเพศในนักเรียนวัยรุ่นเขตการศึกษา 5 ประการที่สอง ศึกษาแนวโน้มการเกิดพฤติกรรม
รักร่วมเพศของนักเรียนวัยรุ่นเขตการศึกษา 5 ประการสุดท้าย ศึกษาเจตคติของนักเรียนวัยรุ่น
เขตการศึกษา 5 ที่มีต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศ โดยกำหนดสมมติฐานในการวิจัยดังนี้

1. สักส่วนนักเรียนชายและนักเรียนหญิงที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศแตกต่างกัน
2. สักส่วนนักเรียนที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศในโรงเรียนสหศึกษา ชายล้วนและ
หญิงล้วนแตกต่างกัน
3. สักส่วนนักเรียนชายที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศในโรงเรียนสหศึกษาและโรงเรียน
ชายล้วนแตกต่างกัน
4. สักส่วนนักเรียนหญิงที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศในโรงเรียนสหศึกษาและโรงเรียน
หญิงล้วนแตกต่างกัน
5. นักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีเจตคติต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศแตกต่างกัน
6. นักเรียนจากโรงเรียนสหศึกษา โรงเรียนชายล้วนและโรงเรียนหญิงล้วน มี
เจตคติต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศแตกต่างกัน
7. นักเรียนชายในโรงเรียนชายล้วนและโรงเรียนสหศึกษา มีเจตคติต่อพฤติกรรม
รักร่วมเพศแตกต่างกัน
8. นักเรียนหญิงในโรงเรียนหญิงล้วนและโรงเรียนสหศึกษามีเจตคติต่อพฤติกรรม
รักร่วมเพศแตกต่างกัน

ประชากรในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ คือ นักเรียนวัยรุ่นทั้งชายและหญิงในเขตการศึกษา 5
ที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย หรืออาชีวศึกษาตอนต้น ภาคการศึกษาที่ 2
ปีการศึกษา 2531-2532 ในโรงเรียนต่าง ๆ ทั้งภาครัฐบาลและเอกชน ทั้งหมด 89 โรงเรียน
ซึ่งมีนักเรียนทั้งสิ้น 49,469 คน แบ่งเป็นนักเรียนชาย 26,774 คน นักเรียนหญิง 22,995 คน

ตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้านี้ได้จากการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน
(Multi-stage random sampling) จากประชากรทั้งหมด 89 โรงเรียน ได้ตัวอย่าง

ทั้งสิ้น 877 คน เป็นนักเรียนจากโรงเรียนสหศึกษา 429 คน แยกเป็นนักเรียนชาย 218 คน นักเรียนหญิง 211 คน นักเรียนจากโรงเรียนชายล้วน 233 คน นักเรียนจากโรงเรียนหญิงล้วน 215 คน รวมเป็นนักเรียนชายทั้งสิ้น 451 คน และนักเรียนหญิง 426 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามทั้งหมด 2 ชุด ใช้สำหรับ นักเรียนชาย 1 ชุด นักเรียนหญิง 1 ชุด แต่ละชุดแบ่งข้อคำถามออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัว ความสัมพันธ์ภายในครอบครัว และความคิดเห็นบางประการเกี่ยวกับเรื่องรักร่วมเพศ จำนวน 19 ข้อ

ตอนที่ 2 แบบสอบถามที่เป็นมาตรวัดความพึงพอใจทางเพศและพฤติกรรมทางเพศ ซึ่งมี 34 ข้อ ในแบบสอบถามสำหรับนักเรียนหญิง และ 52 ข้อ สำหรับนักเรียนชาย

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเจตคติที่มีต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศ มีคำถาม 27 ข้อ

การเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม และดำเนินการสอบด้วยตนเอง ซึ่งได้กำหนดและแจ้งวันเวลาที่แน่นอนแก่โรงเรียนต่าง ๆ เพื่อขอความร่วมมือในการศึกษาครั้งนี้ จากนั้นจึงได้ทำการเก็บรวบรวมและตรวจสอบความสมบูรณ์ของข้อมูลด้วยตนเอง

การวิเคราะห์ข้อมูลใช้ตารางแจกแจงความถี่และอัตราส่วนร้อยละ วิเคราะห์เปรียบเทียบสัดส่วนนักเรียนที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศตามตัวแปรต่าง ๆ โดยการทดสอบไคสแควร์ และวิเคราะห์เปรียบเทียบคะแนนเจตคติของนักเรียนที่มีต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศด้วย t-test และการวิเคราะห์ความแปรปรวน กำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติในการทดสอบครั้งนี้เท่ากับ .05 .

สรุปผลการศึกษา

การศึกษาถึงพฤติกรรมทางเพศและเจตคติของนักเรียนวัยรุ่น : กรณีศึกษาพฤติกรรมรักร่วมเพศ เขตการศึกษา 5 ในครั้งนี้เป็นการสำรวจถึงสภาพการณ์ของพฤติกรรมรักร่วมเพศ ในนักเรียนวัยรุ่น เขตการศึกษา 5 ในปัจจุบัน ผลการศึกษานำสรุปในประเด็นต่าง ๆ ตามขั้นตอนการวิเคราะห์ ดังต่อไปนี้

1. สถิติการเกิดเหตุการณ์รักร่วมเพศ

การศึกษาพบว่า นักเรียนส่วนใหญ่คือ ร้อยละ 54.5 ของนักเรียนทั้งหมด จัดอยู่ในกลุ่มนักเรียนที่มีเหตุการณ์รักต่างเพศ และมีแนวโน้มต่ำที่จะเกิดเหตุการณ์รักร่วมเพศ และร้อยละ 28.2 ของนักเรียนทั้งหมดเป็นนักเรียนที่มีเหตุการณ์รักต่างเพศ นอกจากนี้ยังมีนักเรียนที่มีเหตุการณ์รักต่างเพศ และมีแนวโน้มสูงที่จะเกิดเหตุการณ์รักร่วมเพศอยู่ร้อยละ 14.5 ของนักเรียนทั้งหมด สำหรับนักเรียนที่มีเหตุการณ์รักร่วมเพศพบว่ามีอยู่ร้อยละ 2.8 ของนักเรียนทั้งหมด โดยในจำนวนนี้เป็นนักเรียนชายที่มีเหตุการณ์รักร่วมเพศร้อยละ 0.2 และนักเรียนหญิงที่มีเหตุการณ์รักร่วมเพศร้อยละ 2.6 นอกจากนี้พบนักเรียนที่มีเหตุการณ์รักร่วมเพศในโรงเรียนหญิงล้วนมากกว่าโรงเรียนอื่น ๆ นั่นคือ มีร้อยละ 1.6 รองลงมาคือ โรงเรียนสหศึกษา ซึ่งมีนักเรียนที่มีเหตุการณ์รักร่วมเพศอยู่ร้อยละ 1.3 และพบนักเรียนที่มีเหตุการณ์รักร่วมเพศในโรงเรียนชายล้วน

เมื่อวิเคราะห์เปรียบเทียบสัดส่วนนักเรียนที่มีเหตุการณ์รักร่วมเพศ จำแนกตามตัวแปรต่าง ๆ ที่ศึกษา พบว่า

1.1 สัดส่วนนักเรียนที่มีเหตุการณ์รักร่วมเพศในนักเรียนชายและนักเรียนหญิงแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และความสัมพันธ์ของตัวแปรที่สามารถอธิบายถึงเหตุการณ์รักร่วมเพศได้ร้อยละ 2 การศึกษานี้สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยที่มีจำนวนนักเรียนหญิงที่มีเหตุการณ์รักร่วมเพศมากกว่านักเรียนชาย

1.2 สัดส่วนนักเรียนที่มีเหตุการณ์รักร่วมเพศแตกต่างกัน เมื่อประเภทโรงเรียนต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และความผันแปรในตัวแปรประเภทโรงเรียนสามารถอธิบายการมีเหตุการณ์รักร่วมเพศได้ร้อยละ 1 โดยมีนักเรียนที่มีเหตุการณ์รักร่วมเพศในโรงเรียนหญิงล้วนมากกว่าโรงเรียนประเภทอื่น ๆ

1.3 สัดส่วนนักเรียนชายที่มีเหตุการณ์รักร่วมเพศในโรงเรียนสหศึกษา และโรงเรียนชายล้วนไม่แตกต่างกัน

1.4 สัดส่วนนักเรียนหญิงที่มีเหตุการณ์รักร่วมเพศในโรงเรียนสหศึกษา และโรงเรียนหญิงล้วนไม่แตกต่างกัน

2. การศึกษาปัจจัยบางประการที่เกี่ยวข้องกับการเกิดเหตุการณ์รักร่วมเพศในนักเรียนวัยรุ่น แยกประเด็นที่สำรวจดังนี้

2.1 การสำรวจถึงปัจจัยบางประการที่เกี่ยวข้องกับการเกิดพฤติกรรมรักร่วมเพศในนักเรียนชายนั้น ไม่สามารถเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มนักเรียนชายที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศและกลุ่มนักเรียนชายที่มีพฤติกรรมรักต่างเพศได้ เนื่องจากมีจำนวนนักเรียนชายที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศจากการศึกษาครั้งนี้น้อยเกินไป การเลือกตอบของนักเรียนชายที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศอาจใกล้เคียงกับกลุ่มนักเรียนชายที่มีพฤติกรรมรักต่างเพศ

การเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มนักเรียนชายที่มีพฤติกรรมรักต่างเพศและมีแนวโน้มสูงที่จะเกิดพฤติกรรมรักร่วมเพศกับกลุ่มนักเรียนชายที่มีพฤติกรรมรักต่างเพศในเรื่องลักษณะเด่นของบิดามารดา ความสัมพันธ์ในครอบครัว ความเป็นอยู่ของนักเรียนพบว่าส่วนใหญ่ไม่แตกต่างกัน นอกจากเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับบิดามารดาและการปฏิบัติเหมือนเป็นลูกสาว และความสัมพันธ์ระหว่างพี่น้องที่ช่วยเหลือเกื้อกูลกันในทุกๆ ด้าน ที่พบว่ามี ความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ระหว่างนักเรียนสองกลุ่มนี้ โดยที่ความผันแปรของตัวแปรเหล่านี้สามารถอธิบายการเกิดพฤติกรรมรักร่วมเพศได้ร้อยละ 2 และร้อยละ 0.3 ตามลำดับ

2.2 การเปรียบเทียบถึงลักษณะเด่นของบิดามารดา ความสัมพันธ์ในครอบครัว และความเป็นอยู่ของนักเรียนระหว่างนักเรียนหญิงที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ และนักเรียนหญิงที่มีพฤติกรรมรักต่างเพศ พบว่าปัจจัยที่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ระหว่างนักเรียนหญิงทั้งสองกลุ่มคือ ความสัมพันธ์ระหว่างบิดามารดาซึ่งทั้งบิดามารดาไม่มีบทบาทในครอบครัว และความเป็นอยู่ของนักเรียนในด้านภาระงานนอกครอบครัวโดยมีความสัมพันธ์ระหว่างแต่ละตัวแปรที่ศึกษาเกี่ยวกับการมีพฤติกรรมรักร่วมเพศ ร้อยละ 2 และร้อยละ 4 ตามลำดับ

การเปรียบเทียบถึงปัจจัยบางประการในกลุ่มนักเรียนหญิงที่มีพฤติกรรมรักต่างเพศ และมีแนวโน้มสูงที่จะเกิดพฤติกรรมรักร่วมเพศกับกลุ่มนักเรียนหญิงที่มีพฤติกรรมรักต่างเพศในการศึกษาพิจารณาถึงลักษณะเด่นของบิดามารดา ความสัมพันธ์ภายในครอบครัว ความเป็นอยู่ของนักเรียน เช่นเดียวกับ พบว่ามีปัจจัยบางประการในปัจจัยต่าง ๆ ข้างต้นที่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ระหว่างนักเรียนหญิงทั้งสองกลุ่ม นั่นคือลักษณะเด่นของบิดาที่แข็งแกร่ง ความสัมพันธ์ระหว่างบิดามารดาในลักษณะที่มีชีวิตสมรสราบรื่น ความสัมพันธ์ระหว่างพี่น้องในด้านสนับสนุนที่หรือน้องผู้ชายและสนับสนุนที่หรือน้องผู้หญิง โดยที่ความผันแปรของแต่ละตัวแปรสามารถอธิบายการมีพฤติกรรมรักร่วมเพศได้ร้อยละ 1

2.3 การศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อสาเหตุการเกิดรักร่วมเพศในสังคม มุ่งศึกษาถึงความคิดเห็นของตัวอย่างที่ศึกษาทั้งหมดในด้านสาเหตุการเกิดรักร่วมเพศ การรับรู้เรื่องรักร่วมเพศในสังคม และความคุ้นเคยกับบุคคลรักร่วมเพศ ผลการศึกษาพบว่า

2.3.1 ความคิดเห็นของตัวอย่างเกี่ยวกับสาเหตุการเกิดรักร่วมเพศในสังคม ร้อยละ 29.1 ของนักเรียนทั้งหมดเห็นว่าการขาดประสิทธิภาพในการคบเพื่อนต่างเพศเป็นสาเหตุสำคัญลำดับแรก ร้อยละ 21.1 ของนักเรียนทั้งหมดเห็นว่าการเลียนแบบตามกันานหมู่วัยรุ่นเป็นสาเหตุสำคัญลำดับสอง และสาเหตุที่นักเรียนเลือกมากเป็นลำดับสามคือ การมีประสบการณ์ทางเพศกับบุคคลเพศเดียวกันและได้รับความพึงพอใจมีอยู่ร้อยละ 13.1

2.3.2 สื่อมวลชนที่มีอิทธิพลต่อการรับรู้เรื่องรักร่วมเพศในสังคม ตัวอย่างที่ศึกษาเห็นว่า สื่อมวลชนที่มีอิทธิพลต่อการรับรู้มากที่สุด คือ วารสาร นิตยสาร และหนังสือพิมพ์ทั่วไป มีนักเรียนวัยรุ่นเลือกตอบร้อยละ 33.4 ของนักเรียนทั้งหมด รองลงมาคือ ภาพยนตร์ร้อยละ 27 ของนักเรียนทั้งหมด และโทรทัศน์ร้อยละ 25 ของนักเรียนทั้งหมด

2.3.3 การสำรวจงานด้านความคุ้นเคยกับบุคคลรักร่วมเพศในสังคม พบว่านักเรียนส่วนใหญ่ไม่รู้จักรักร่วมเพศกับบุคคลรักร่วมเพศ แต่มีนักเรียนร้อยละ 32.7 ของนักเรียนทั้งหมดที่รู้จักบุคคลรักร่วมเพศแต่ไม่สนิท และร้อยละ 13.5 ของนักเรียนทั้งหมดที่รู้จักบุคคลรักร่วมเพศที่เป็นเพื่อนร่วมหอพัก และ/หรือเพื่อนร่วมห้องเรียน

เมื่อสำรวจถึงความคุ้นเคยกับบุคคลรักร่วมเพศในนักเรียนกลุ่มต่าง ๆ จำแนกตามกลุ่มพฤติกรรมทางเพศ พบว่า นักเรียนที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศส่วนใหญ่รู้จักคุ้นเคยกับบุคคลรักร่วมเพศโดยที่เป็นบุคคลที่ไม่สนิทเป็นอันดับแรก รองลงมาคือ เพื่อนร่วมหอพัก และ/หรือเพื่อนร่วมห้องเรียน รองลงมาคือเพื่อนสนิท สำหรับกลุ่มนักเรียนที่มีแนวโน้มสูงที่จะเกิดพฤติกรรมรักร่วมเพศนั้นรู้จักบุคคลรักร่วมเพศที่ไม่สนิทเป็นอันดับแรก และไม่รู้จักรักร่วมเพศเป็นอันดับสอง เช่นเดียวกับที่พบในกลุ่มนักเรียนที่มีพฤติกรรมรักต่างเพศ

3. การวิเคราะห์เจตคติของนักเรียนวัยรุ่นต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศ สรุปได้ว่านักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีเจตคติต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ โดยนักเรียนชายมีเจตคติในเชิงลบมากกว่านักเรียนหญิง และเมื่อพิจารณาเฉพาะผู้ชายที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศหรือผู้หญิงที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญในเจตคติของนักเรียนชายและนักเรียนหญิงที่มีต่อผู้ชายที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศหรือผู้หญิงที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศด้วย

สำหรับเจตคติของนักเรียนในประเภทของโรงเรียนต่าง ๆ ที่มีต่อพฤติกรรม
รักร่วมเพศ พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญเช่นกัน โดยที่เมื่อทดสอบความสัมพันธ์รายคู่แล้ว
พบว่า มี 2 คู่ที่มีความสัมพันธ์ต่อกันมากที่สุด คือ นักเรียนในโรงเรียนสหศึกษากับโรงเรียน
ชายล้วน และนักเรียนในโรงเรียนชายล้วนกับโรงเรียนหญิงล้วน

นอกจากนี้ยังพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญในเจตคติต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศ
ระหว่างนักเรียนที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศและนักเรียนที่มีพฤติกรรมรักต่างเพศ

การอภิปรายผล

1. สถิติการเกิดพฤติกรรมรักร่วมเพศ

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้พบว่า มีสัดส่วนนักเรียนหญิงและนักเรียนชายที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ
แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ดังสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยมีนักเรียนหญิงที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ
ร้อยละ 2.6 ของนักเรียนทั้งหมด และนักเรียนชายที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศร้อยละ 0.2 สามารถ
อธิบายข้อค้นพบนี้ได้ว่า สังคมและการอบรมเลี้ยงดูมีส่วนเสริมให้เกิดพฤติกรรมรักร่วมเพศใน
ผู้หญิงได้ง่ายกว่าผู้ชาย กล่าวคือ ประเพณีการอบรมเลี้ยงดูของไทยนั้นมักจะได้รับอิทธิพลจาก
วัฒนธรรมของอินเดียและจีน ซึ่งให้ความสำคัญแก่ชายมากกว่าหญิง โดยอบรมให้หญิงเป็นกุลสตรี
รักนวลสงวนตัว และให้การอบรมต่าง ๆ เพื่อเตรียมสตรีเป็นภรรยาซึ่งจะเป็นสมบัติของสามี
ขณะที่ผู้ชายจะได้รับการอบรมให้เป็นผู้ปกครองครอบครัว เป็นชายชู้ชาติ ต้องเข้มแข็ง เกิดเดี๋ยว
ในปัจจุบันนี้มีหลายสิ่งหลายอย่างทำให้สังคมไทยเปลี่ยนแปลง เช่น วัฒนธรรมตะวันตกที่แผ่ขยาย
เข้ามา ความผันแปรของสภาวะเศรษฐกิจ เป็นต้น ทำให้สถานภาพของหญิงไทยเปลี่ยนแปลง
ไปบ้าง ผู้หญิงมีโอกาสทัดเทียมกับผู้ชาย สามารถประกอบอาชีพ หรือดำรงตำแหน่งที่สตรีไม่
เคยได้รับโอกาสมาก่อน เช่น งานนิเทศน์ปฏิบัติ งานตุลาการ งานด้านบริหาร แม้แต่รัฐมนตรี
(รัชนิกร เศรษฐ 2523: 101-102) ดังนั้นเมื่อสตรีคนใดที่สามารถทำงานหรือปฏิบัติ
ภารกิจได้เยี่ยมบุรุษจะได้รับการยกย่องชมเชยจากสังคมว่า เป็นสตรีที่เก่ง มีความสามารถมาก
ขณะที่บุรุษคนใดไม่สามารถประพฤติปฏิบัติได้สมชายจะถูกสังคมตำหนิว่า อ่อนแอ ไม่เข้มแข็งสมชาย
สำหรับพฤติกรรมที่ได้รับคำชมเชยของสตรีเหล่านั้นอาจจะส่งผลให้ผู้หญิงอีกหลาย ๆ คนเรียนรู้
และเลียนแบบต่อไปได้ ดังที่ แบนดูรา (Bandura 1969: 118-128) กล่าวว่า คนเรานั้น
เรียนรู้จากการสังเกตการกระทำของผู้อื่น และทำตามแบบอย่างพฤติกรรมของคนอื่นได้ เป็นการ
เรียนรู้ที่ไม่ได้รับการเสริมแรงโดยตรงแต่เรียนรู้ด้วยการสังเกตการกระทำของผู้อื่น โดยการฟัง

หรือคูก็เห็นว่าเขาแสดงพฤติกรรมนั้นแล้วได้รางวัล หรือถูกลงโทษ ด้วยเหตุนี้การส่งเสริมจากสังคมและครอบครัวจึงอาจเสริมให้เกิดพฤติกรรมรักร่วมเพศในผู้หญิงได้ง่ายกว่าผู้ชาย นอกจากนี้ การศึกษาถึงเจตคติของนักเรียนชายและนักเรียนหญิงที่มีต่อบุคคลรักร่วมเพศชาย และบุคคลรักร่วมเพศหญิง (ตาราง 31 และตาราง 32) พบ นักเรียนหญิงมีคะแนนเจตคติต่อบุคคลรักร่วมเพศหญิงมากกว่าบุคคลรักร่วมเพศชาย และมากกว่านักเรียนชายด้วย สำหรับกลุ่มนักเรียนชายก็มีคะแนนเจตคติต่อบุคคลรักร่วมเพศหญิงมากกว่าบุคคลรักร่วมเพศชายเช่นกัน ซึ่งแสดงถึงพฤติกรรมรักร่วมเพศในผู้หญิงนั้นมีโอกาสที่จะได้รับการทำหัตถิเทียมจากสังคมน้อยกว่าพฤติกรรมรักร่วมเพศในผู้ชาย อาจส่งผลให้การพัฒนาพฤติกรรมรักร่วมเพศในนักเรียนหญิง เป็นไปได้มากกว่านักเรียนชาย

การพบนักเรียนหญิงที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศมากกว่านักเรียนชายที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศนี้ไม่สอดคล้องกับการศึกษาต่าง ๆ ที่ผ่านมานในประเทศไทย อาจจะมีอธิบายได้ว่า สังคมไทยในปัจจุบันนี้แม้ผู้หญิงมีเสรีภาพมากกว่าแต่ก่อน ทว่ายังมีอีกหลายอย่างที่ยังผู้หญิงไม่สามารถแสดงออกได้เท่าเทียมชาย โดยเฉพาะในเรื่องที่เกี่ยวกับเพศ เช่น การเกี่ยวพาราสี การขอนัดหมาย การขอหมั้น การขอแต่งงาน หรือการมีสามีหลาย ๆ คน หากสตรีใครกระทำในเรื่องที่เกี่ยวกับเพศอย่างเด่นชัด หรือที่สังคมเห็นว่าไม่เหมาะสมจะถูกตำหนิ เหยียดหยาม ลงโทษ และหญิงสาวคนอื่น ๆ จะประพฤติดามข่มขืนลงโทษเช่นกัน ในขณะที่บุรุษสามารถแสดงออกถึงเรื่องเกี่ยวกับเพศเหล่านี้ได้อย่างเสรีกว่า โดยสังคมจะไม่ตำหนิและให้การยอมรับมากกว่า(สุหัตรา สุภาพ 2523: 93-95) พฤติกรรมรักร่วมเพศเป็นพฤติกรรมทางเพศชนิดหนึ่ง ดังนั้นผู้หญิงอาจจะไม่กล้าแสดงออกถึงการมีพฤติกรรมรักร่วมเพศของตนอย่างเด่นชัด ดังนั้นการพบเห็นโดยทั่วไปจึงดูเหมือนว่าผู้หญิงที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศในสังคมน้อยกว่าผู้ชาย นอกจากนี้การแสดงออกถึงพฤติกรรมรักร่วมเพศชายในสังคมไทย เช่น เด็กชายเดินจูมมือกัน กอดกัน มักได้รับการทำหัตถิเทียมจากสังคมว่าเป็นสิ่งผิดปกติ ขณะที่การแสดงพฤติกรรมรักร่วมเพศเช่นนี้ในนักเรียนหญิงไม่ถูกทำหัตถิเทียมว่าเป็นสิ่งผิดปกติอย่างเด่นชัด อันอาจสืบเนื่องจากสังคมไทยมีการอบรมให้ผู้หญิงต้องรักษานวลสงวนตัว หญิงไม่ควรไปมาหาสู่ชาย เด็กผู้หญิงจึงมักอยู่ในกลุ่มเพื่อนเพศเดียวกัน อีกทั้งความจำเป็นในเรื่องความปลอดภัยของผู้หญิง สังคมจึงเห็นว่าผู้หญิงควรมีเพื่อนร่วมเดินทาง หรือร่วมทำในที่ที่อาศัย ไม่ควรอยู่ตามลำพัง ดังนั้นการสนิทสนม รบอบกอด เดินจูมมือกัน หรืออยู่ร่วมห้องพักเดียวกันจึงไม่ถูกสังคมติเตียน พฤติกรรมรักร่วมเพศในผู้หญิงจึงไม่เป็นที่พึงเล็งดังผู้ชาย นอกจากนี้ข้อค้นพบในประเทศซึ่งพบบุคคลรักร่วมเพศชายมากกว่าบุคคลรักร่วมเพศหญิงนั้นไม่สอดคล้องกับการศึกษานี้ อาจอธิบายได้ว่า เป็นผลของความแตกต่างระหว่างวัฒนธรรม เช่น วัฒนธรรมการมีคู่รัก (Dating) ซึ่งมักถือปฏิบัติกันในกลุ่มวัยรุ่นตะวันตก วัยรุ่นจะได้เรียนรู้

บทบาททางเพศซึ่งกันและกัน การสังสรรค์กับเพศตรงข้ามทำให้วัยรุ่นได้ตระหนักว่าตนเป็นหญิงหรือชายซึ่งเพศตรงข้ามจะช่วยเน้นบทบาทของคนยิ่งขึ้น ขณะที่สังคมไทยซึ่งมีวัฒนธรรมที่แท้หญิงสาวรักนวลสงวนตัว ยึดถือค่านิยมของพรหมจรรย์ และการเคารพอาวุโส ดังนั้นผู้ใหญ่ในครอบครัวจึงมีอำนาจในการกำหนดว่า เมื่อใดที่หญิงสาวควรจะได้เรียนรู้เรื่องเพศ แม้ในปัจจุบันนี้ผู้ใหญ่ยอมรับว่าควรจะมีการให้คำแนะนำระหว่างหญิงชายได้บ้างแต่ก็ในวาระกระทำก่อนวัยอันควรหรือวัยหนุ่มสาว (สุหัตรา สุภาพ 2523: 55-57) ดังนั้นการมีโอกาสที่จะปะทะสังสรรค์กับเพื่อนต่างเพศจึงเกิดขึ้นได้ไม่เสรีเท่ากับสังคมตะวันตก การพัฒนาพฤติกรรมรักร่วมเพศในสังคมไทยจึงอาจแตกต่างจากสังคมตะวันตกได้ นอกจากนี้อาจมีความแตกต่างในวิธีการที่ใช้ในการศึกษา กล่าวคือ การศึกษาต่าง ๆ ในต่างประเทศมักจะศึกษาถึงการเป็นรักร่วมเพศ โดยให้บุคคลยอมรับว่าตนเป็นรักร่วมเพศ และใช้การทดสอบที่มีข้อความซึ่งถามตรง ๆ (Direct approach) ทำให้ผู้ตอบอาจจะไม่กล้าเปิดเผยโดยเฉพาะผู้หญิง เนื่องจากความแตกต่างในด้านบุคลิกภาพของเพศชายและเพศหญิงซึ่งเพศชายมีความพร้อมที่จะแสดงออกในเรื่องที่เกี่ยวกับเพศได้มากกว่าเพศหญิง ดังนั้นผู้หญิงจึงอาจจะไม่สามารถเปิดเผยถึงการเป็นรักร่วมเพศของตน ส่วนการศึกษาครั้งนี้ได้ศึกษาถึงการมีพฤติกรรมรักร่วมเพศจากข้อความที่เป็นคำถามอ้อมในเชิงจิตวิทยา โดยมีให้ผู้ตอบยอมรับว่าเป็นรักร่วมเพศ (Indirect approach) และนำมาวิเคราะห์ตามตัวชี้วัดต่าง ๆ เพื่อตรวจสอบถึงการมีพฤติกรรมรักร่วมเพศ ลักษณะข้อความอ้อมนี้อาจจะทำให้ผู้หญิงกล้าตอบมากขึ้น ซึ่งส่งผลให้การศึกษานี้พบนักเรียนหญิงที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศในจำนวนมากกว่านักเรียนชาย

สำหรับการพิจารณาถึงสัดส่วนนักเรียนที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศจำแนกตามประเภทของโรงเรียน พบว่า มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ดังสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยพบนักเรียนที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศในโรงเรียนหญิงล้วนมากเป็นอันดับหนึ่ง รองลงมาคือโรงเรียนสหศึกษา และโรงเรียนชายล้วน ตามลำดับ สามารถอธิบายข้อค้นพบนี้ได้ว่า โดยธรรมชาติของวัยรุ่นซึ่งมีวุฒิภาวะทางเพศแล้ว ต่อมาเพศเจริญเต็มที่ มีความสนใจในเรื่องเกี่ยวกับเพศ มีความกระตือรือร้นอยากรู้ อยากเห็นเกี่ยวกับเรื่องเพศ (Hurlock 1980: 244) ความต้องการทางเพศเป็นลักษณะที่ต้องการระบายความตึงเครียดทางเพศเนื่องจากการกระตุ้นของฮอร์โมนเพศ ในวัยรุ่นบางคนสามารถระบายความตึงเครียดทางเพศออกมาในรูปของผลงานอื่น ๆ เช่น การออกกำลังกาย การสร้างสรรค์งานศิลปะ การเล่นดนตรี (สุจริต สุวรรณชีพ 2529: 5) ประกอบกับ วัยรุ่นยังเป็นวัยที่ติดเพื่อน มักอยู่รวมกลุ่มเพื่อเสริมสร้างความเชื่อมั่น อีกทั้งยังอาจรับเอาค่านิยมของกลุ่มมาถือเป็นค่านิยมของตนได้ด้วย กลุ่มเพื่อนรวมตัวกันเหนียวแน่น และมีความสำคัญต่อวัยรุ่นมาก (Dewey & Humber 1967: 532-533) เมื่อวัยรุ่นอยู่ในสถาบัน

ที่มีการแบ่งแยกชายหญิง อาจจะเสริมให้เกิดการทดลองในเรื่องที่เกี่ยวกับเพศระหว่างเพื่อนเพศเดียวกัน และอาจจะพัฒนาเป็นพฤติกรรมรักร่วมเพศได้ ถ้าหากการทดลองครั้งแรกกับเพื่อนเพศเดียวกันนั้นสร้างความพอใจ (Schofield อ้างถึงใน พกา สัจธรรม 2516: 14-17) ซึ่ง สกินเนอร์ (Skinner อ้างถึงใน สิทธิโชค วรานุสันติกุล 2529: 11) ชี้ให้เห็นว่า ผลการกระทำของคนเรามีอยู่สองประการคือ ผลการกระทำที่ทำให้พอใจจะทำหน้าที่เป็นแรงเสริมให้มีการกระทำนั้นต่อไป ซึ่งจะมีโอกาสมากที่จะเกิดขึ้นอีกในอนาคต และผลการกระทำที่ทำให้ไม่พอใจจะเป็นตัวการให้หยุดพฤติกรรมนั้นในอนาคต ดังนั้นการอยู่ในกลุ่มเพศเดียวกัน ประกอบกับธรรมชาติของวัยรุ่นดังกล่าวอาจจะเสริมให้เกิดการทดลองในเรื่องที่เกี่ยวกับเพศระหว่างเพื่อนเพศเดียวกัน และถ้าบังเอิญได้รับความพอใจย่อมส่งผลให้พฤติกรรมรักร่วมเพศเกิดขึ้นได้อีกในอนาคตและพัฒนาพฤติกรรมรักร่วมเพศต่อไป ขณะที่วัยรุ่นที่อยู่ในสถาบันที่ไม่แบ่งแยกเพศนั้นสามารถเรียนรู้และตระหนักในบทบาททางเพศของตนได้จากเพื่อนชายและหญิงร่วมสถาบัน และเพศตรงข้ามจะช่วยเน้นบทบาทของตนยิ่งขึ้น (สุภัทรา สุภาพ 2523: 55) นอกจากนี้ ประพนธ์ สรรพมาน (2524: 126) และ วิมลเพ็ญ บุญประกอบ (2526: 60-63) ได้กล่าวว่า การขาดประสบการณ์ในการคบเพื่อนต่างเพศอันเนื่องจากการแบ่งแยกเพศชายและหญิงออกจากกันอาจเป็นเหตุให้คนเป็นรักร่วมเพศได้ โดยที่การศึกษาถึงความคิดเห็นเกี่ยวกับสาเหตุการเกิดรักร่วมเพศในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ นักเรียนมีความเห็นว่าการขาดประสบการณ์ในการคบเพื่อนต่างเพศเป็นสาเหตุสำคัญลำดับแรก และยังมีนักเรียนบางส่วนเห็นว่า เมื่อมีประสบการณ์ทางเพศกับคนเพศเดียวกันแล้วได้รับความพอใจ ซึ่งมีนักเรียนเลือกมากเป็นอันดับสามด้วย ทั้งหมดนี้ช่วยในการอธิบายถึงข้อค้นพบนี้ว่า การอยู่ร่วมกันในสถาบันที่ไม่มีการแบ่งแยกชายหญิงอาจจะทำให้นักเรียนมีโอกาสที่จะพัฒนาพฤติกรรมรักร่วมเพศได้ง่ายกว่าสถาบันที่ไม่แบ่งแยกชายหญิงออกจากกัน เมื่อวิเคราะห์ถึงสัดส่วนนักเรียนที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศในแต่ละประเภทจริง เรียนโดยแยกวิเคราะห์เป็นนักเรียนชายและนักเรียนหญิงนั้นพบความแตกต่าง ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ แสดงว่าประเภทจริงเรียนไม่สามารถอธิบายความแตกต่างในการเกิดพฤติกรรมรักร่วมเพศในนักเรียนชายหรือนักเรียนหญิง แต่การพบความแตกต่างในการมีพฤติกรรมรักร่วมเพศนั้นอาจเป็นผลเนื่องมาจากความแตกต่างระหว่างเพศ ซึ่งส่งผลต่อสัดส่วนของการมีพฤติกรรมรักร่วมเพศที่แตกต่างกัน โดยเพศหญิงที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศมีสัดส่วนสูงกว่าเพศชาย ดังกล่าวมาแล้วนั้น ส่งผลกระทบร่วมกับความแตกต่างของประเภทจริงเรียนจึงทำให้พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญในการมีพฤติกรรมรักร่วมเพศโดยไม่จำแนกเพศ นอกจากนี้ความเปลี่ยนแปลงในสังคมไทยปัจจุบันซึ่งมีความเจริญทางเทคโนโลยีมากขึ้น ทั้งยังมีวัฒนธรรมตะวันตกหลั่งไหลเข้ามา จึงมีสิ่งอำนวยความสะดวก สิ่งบันเทิงใจบรรเทาความทุกข์แก่วัยรุ่นมากขึ้น เช่น โรงภาพยนตร์ สถานที่เต้นรำดิสโก้เธค ลานสเก็ต เป็นต้น วัยรุ่นในปัจจุบันมักจะออกไปคบหาสมาคมกันนอก

บ้านมากขึ้นตามแหล่งบันเทิงต่าง ๆ เหล่านี้ (ก่อน สวัสดิ์พาณิชย์ 2519: 58) นับว่าเป็นการเปิดโอกาสให้วัยรุ่นได้คบหากับเพื่อนต่างเพศ ต่างวัย ช่วยให้มีการเรียนรู้แบบบทบาททางเพศและทางสังคมได้กว้างขวางขึ้น อีกทั้งสภาวะที่มีการแข่งขันกันมากในสังคมไทยหลาย ๆ ด้าน รวมทั้งด้านการศึกษาด้วย การเข้าสู่ระบบการศึกษาของไทยนั้น นับแต่ระดับมัธยมศึกษาขึ้นไปมักจะใช้การสอบแข่งขันคัดเลือก (รัชนิกร เศรษฐ 2523: 58-62) ดังนั้นนักเรียนจึงต้องมีความมานะ ขวนขวายหาความรู้เพิ่มเติม ซึ่งนักเรียนมักไปตามสถาบันสอนพิเศษต่าง ๆ มากขึ้น เพื่อจะได้ประสบความสำเร็จมีสถานที่ศึกษาต่อไป สถาบันสอนพิเศษเหล่านี้มักไม่จำกัดเพศของผู้เข้ารับการศึกษา ทำให้นักเรียนมีโอกาสดัดแปลงสังสรรค์กับเพื่อนต่างเพศและเพื่อนเพศเดียวกันได้มากขึ้น ด้วยเหตุเหล่านี้ จึงอาจจะทำให้การแยกเพศในสถาบันโรงเรียนต่าง ๆ มีผลต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศลงได้

2. การศึกษาปัจจัยบางประการที่เกี่ยวข้องกับการเกิดพฤติกรรมรักร่วมเพศชาย

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นเพียงการสำรวจปัจจัยทางครอบครัวจากนักเรียนชายที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศที่พบจากการศึกษาค้นคว้านี้ เมื่อพิจารณาวิเคราะห์ความแตกต่างของลักษณะนักเรียนที่มีพฤติกรรมรักต่างเพศแต่มีแนวโน้มสูงที่จะเกิดพฤติกรรมรักร่วมเพศ กับนักเรียนที่มีพฤติกรรมรักต่างเพศในปัจจัยทางครอบครัว พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในบางลักษณะ กล่าวคือ มารดาปฏิบัติเหมือนนักเรียนชายเป็นลูกสาว และการขาดการช่วยเหลือเกื้อกูลกันในหมู่พี่น้อง โดยที่ลักษณะความสัมพันธ์เหล่านี้สามารถอธิบายความผันแปรของการเกิดพฤติกรรมรักร่วมเพศประมาณร้อยละ 1 ข้อค้นพบนี้อธิบายได้ว่า มีปัจจัยทางครอบครัวบางประการที่อาจส่งผลให้เกิดพฤติกรรมรักร่วมเพศต่อไป โดยที่ครอบครัวเป็นสถาบันแรกที่ให้ประสบการณ์ในวัยเด็กซึ่งจะมีผลต่อพฤติกรรมและเจตคติของเด็ก ความสัมพันธ์ภายในครอบครัวจะกำหนดแบบแผนพฤติกรรมต่อมาของเด็กได้ (สุชา จันทรเฒ 2521: 137) ดังนั้นความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับการดาในลักษณะที่มารดาปฏิบัติต่อนักเรียนชายเหมือนเป็นลูกสาวจึงอาจทำให้เด็กเกิดการเรียนรู้พฤติกรรมอย่างผู้หญิงและยึดถือเป็นพฤติกรรมที่จะแสดงออกต่อไป ซึ่งอาจจะพัฒนาเป็นพฤติกรรมรักร่วมเพศในภายหลังได้ ในการวิจัยครั้งนี้ได้ใช้การมีพฤติกรรมอย่างเพศตรงข้ามเป็นองค์ประกอบที่สำคัญประการหนึ่งในการแยกบุคคลที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศด้วย นอกจากนี้ข้อค้นพบที่ว่า การขาดลักษณะการช่วยเหลือเกื้อกูลกันในหมู่พี่น้อง ของกลุ่มนักเรียนชายที่มีพฤติกรรมรักต่างเพศและมีแนวโน้มสูงที่จะเกิดพฤติกรรมรักร่วมเพศ เลือกตอบในสัดส่วนที่น้อยกว่ากลุ่มนักเรียนชายที่มีพฤติกรรมรักต่างเพศนั้น อาจจะเป็นการไม่ค่อยสนิทสนมกับพี่น้อง โดยพบนักเรียนที่มีแนวโน้มสูงที่จะเกิดพฤติกรรมรักร่วมเพศ เลือกตอบว่าสนิทกับพี่หรือน้องในสัดส่วน

ที่นั้่มาก รอยเฉพาะที่นั้องผู้ชาย และมีการทะเลาะวิวาทระหว่างที่นั้องด้วย (ตาราง 14) ดังนั้นจึงอาจจะส่งผลต่อการเรียนรู้ในบทบาทเพศชายในครอบครัว นอกจากนี้ยังพบนักเรียนที่มีพฤติกรรมรักต่างเพศแต่มีแนวโน้มสูงที่จะเกิดพฤติกรรมรักร่วมเพศรักใคร่สนิทสนมกับมารดา มากกว่าบิดา (ตาราง 12 และ ตาราง 13) รู้สึกว่ามารดาอบอุ่นกว่าบิดา (ตาราง 8 และ ตาราง 9) และเมื่อเปรียบเทียบกับนักเรียนที่มีพฤติกรรมรักต่างเพศแล้ว กลุ่มนักเรียนที่มีแนวโน้มสูงที่จะเกิดพฤติกรรมรักร่วมเพศสนิทสนมกับที่นั้องผู้ชายน้อยกว่ากลุ่มนักเรียนชายรักต่างเพศ (ตาราง 14) ดังนั้นความใกล้ชิดกับตัวแบบที่เป็นเพศหญิงจึงมีมากกว่าตัวแบบเพศชายซึ่งอาจส่งผลให้มีการเรียนรู้ถึงบทบาทเพศหญิงได้มากกว่าเพศชายและอาจพัฒนาสู่การมีพฤติกรรมรักร่วมเพศต่อไป โดยที่กระบวนการเรียนรู้ของคนเรานั้นสามารถเรียนรู้พฤติกรรมต่าง ๆ ได้จากตัวแบบหรือตัวอย่าง และถ้ามีความใส่ใจในตัวแบบย่อมส่งผลให้มีการเลียนแบบพฤติกรรมนั้นได้มาก (สิทธิโชค วรานุสันติกุล 2529: 36-38) นักเรียนชายที่มีความใกล้ชิด ประทับใจในสัมพันธภาพระหว่างตนกับมารดา และพอใจในการแสดงออกของมารดาก็จะส่งผลให้เกิดการเลียนแบบมารดา

3. การศึกษาปัจจัยบางประการที่เกี่ยวข้องกับการเกิดพฤติกรรมรักร่วมเพศหญิง

วิเคราะห์สัดส่วนของนักเรียนหญิงที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ และนักเรียนหญิงที่มีพฤติกรรมรักต่างเพศ พบปัจจัยทางครอบครัวบางประการที่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ปัจจัยเหล่านั้นคือ ความสัมพันธ์ระหว่างบิดามารดาที่ทั้งบิดาและมารดาไม่มีบทบาทในครอบครัว และการแยกจากครอบครัว

ในเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างบิดามารดาที่ทั้งบิดาและมารดาไม่มีบทบาทในครอบครัวนั้น มีนักเรียนหญิงที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศเลือกตอบในสัดส่วนที่มากกว่านักเรียนหญิงที่มีพฤติกรรมรักต่างเพศ ซึ่งอาจเป็นลักษณะความสัมพันธ์ที่บิดามารดาให้ออกส่แก่บุตรในการตัดสินใจในปัญหาต่าง ๆ ได้เอง หรือบิดามารดามีบทบาทเท่าเทียมกันในการตัดสินใจปัญหาต่าง ๆ ในครอบครัว (ตาราง 19 ตาราง 21 และตาราง 22) บรรยายภาศภายในครอบครัวจึงน่าจะมีอิสระตามสมควร อีกทั้งกลุ่มวัยรุ่นนั้นมีการคบหาสมาคมกันภายนอกบ้านมากกว่าแต่ก่อน (ก่อ สวัสดิ์ทิพาธิย 2519: 58) และมีกลุ่มเพื่อนที่มีรสนิยมหลากหลาย ๆ ด้านเหมือนกัน สามารถพูดคุยปรึกษากันได้ในเรื่องต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องความสวยงาม การเรียน การเลือกอาชีพ กระทั่งเรื่องเพศ (กิติกร มีทรัพย์ 2529: 14) ซึ่งอาจจะทำให้มีการชักชวนทดลองในเรื่องที่เกี่ยวกับเพศอีกด้วย ถ้ากลุ่มเพื่อนนั้นเป็นกลุ่มเพื่อนเพศหญิงด้วยกันอาจจะมีการทดลองด้วยความอยากรู้อยากเห็นในเรื่องเกี่ยวกับเพศกับเพื่อนเพศเดียวกันและพัฒนาไปสู่การมีพฤติกรรมรักร่วมเพศได้ ถ้าเพื่อกุญการ

ทดลองในครั้งแรกนั้นได้รับความพึงพอใจย่อมนำไปสู่การแสดงพฤติกรรมรักร่วมเพศนั้นซ้ำอีกในอนาคต (Schofield 1965 อ้างถึงใน ผกา สัตยธรรม 2516: 14-17) ดังนั้นการมีบทบาทของพ่อแม่ซึ่งอาจจะให้อิสระแก่บุตรในการตัดสินใจต่อปัญหาต่าง ๆ นี่จึงเป็นการเปิดโอกาสให้เด็กวัยรุ่นได้ไปสมาคมกับกลุ่มเพื่อนมากขึ้น โดยที่การศึกษาพบ บิตามารดาของนักเรียนที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศให้โอกาสในการคบหาบุคคลอื่นในสัดส่วนมากกว่านักเรียนที่มีพฤติกรรมรักต่างเพศ (ตาราง 21 และตาราง 22) สำหรับในด้านการแยกจากครอบครัวนั้นอธิบายได้ว่าสภาพแวดล้อมที่นักเรียนอยู่กันตามลำพัง เสริมให้เกิดพฤติกรรมรักร่วมเพศได้ โดยที่ธรรมชาติของวัยรุ่นซึ่งเป็นวัยที่มีวุฒิภาวะทางเพศ มีแรงขับทางเพศตามธรรมชาติเกิดขึ้น (สุจริต สุวรรณชีพ 2529: 5) มีความอยากรู้อยากเห็นมากมาย กระทั่งหรือรุ่นที่จะเรียนรู้และหาประสบการณ์ใหม่ ๆ แม้แต่ในเรื่องเพศด้วย (Hurlock 1980: 244-245) ดังนั้นวัยรุ่นอาจจะทดลองในเรื่องที่เกี่ยวกับเพศได้เมื่อมีโอกาสดังกล่าว การได้อยู่กันตามลำพัง ห่างไกลสายตาและการควบคุมของผู้ใหญ่ อาจจะเสริมให้เกิดการทดลองทางเพศนี้ได้ง่ายขึ้น ประกอบกับสังคมที่มีความคาดหวังไม่ให้เพศหญิงแสดงความต้องการทางเพศของคนออกมา (วันทนี วาสิกะสิน 2526: 66) อาจจะเสริมให้เด็กวัยรุ่นเหล่านี้ได้ชักชวนทดลองในเรื่องเกี่ยวกับเพศ และเช่นกันหากประสบการณ์นั้นสร้างความพึงพอใจจะเป็นแรงเสริมให้เกิดการเรียนรู้และมีโอกาสแสดงพฤติกรรมนั้นมากขึ้นในอนาคต (สิทธิโชค วรานุสันติกุล 2529: 10-11) การทดลองในเรื่องเพศกับเพื่อนเพศเดียวกันนี้อาจมีความพอใจนี้อาจพัฒนาเป็นพฤติกรรมรักร่วมเพศต่อไป

นอกจากนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาถึงปัจจัยครอบครัวตามการเลือกตอบของนักเรียนหญิงที่มีพฤติกรรมรักต่างเพศและมีแนวโน้มสูงที่จะเกิดพฤติกรรมรักร่วมเพศกับกลุ่มนักเรียนหญิงที่มีพฤติกรรมรักต่างเพศ โดยวิเคราะห์ความแตกต่างในสัดส่วนตามการเลือกตอบของนักเรียนทั้งสองกลุ่ม ซึ่งพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญในบางปัจจัย คือ ลักษณะเด่นของบิดาที่แข็งแกร่ง ความสัมพันธ์ระหว่างบิดามารดาซึ่งมีอิทธิพลลบร่วมกัน ความสัมพันธ์ระหว่างพี่น้องซึ่งสนิทกับพี่หรือน้องผู้ชาย และสนิทกับพี่หรือน้องผู้หญิง

ลักษณะเด่นของบิดาที่บิดาเป็นคนที่แข็งแกร่งซึ่งพบความแตกต่างในการศึกษานี้ อธิบายได้ว่า บิดาที่แข็งแกร่งเป็นท่าทีที่นាំก่อให้เกิดความอบอุ่นแก่บุตรอาจจะทำให้นักเรียนบิดาลี้ภัยมารดาน่าจะเป็นสิ่งที่ดีที่จะทำให้อายุยืนแบบบทบาทเพศหญิงจากแม่ โดยที่นักเรียนหญิงที่มีแนวโน้มสูงที่จะเกิดพฤติกรรมรักร่วมเพศนี้สนิทกับมารดามากกว่าบิดา (ตาราง 21 และตาราง 22) แต่จากการศึกษานี้ได้พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญในเรื่องการสนิทสนมกับพี่หรือน้องผู้ชาย และการสนิทกับพี่หรือน้องผู้หญิงด้วย โดยนักเรียนหญิงที่มีพฤติกรรมรักต่างเพศและมีแนวโน้มสูงที่จะเกิด

พฤติกรรมรักร่วมเพศนี้สัมพันธ์กับที่หรือน้องผู้ชายมากกว่านักเรียนที่มีพฤติกรรมรักต่างเพศ และสนิทมากกว่าที่หรือน้องผู้หญิงด้วย (ตาราง 23) ทว่านักเรียนที่มีพฤติกรรมรักต่างเพศเลือกตอบว่าสนิทกับที่หรือน้องผู้หญิงมากกว่าที่น้องผู้ชาย และมากกว่านักเรียนที่มีแนวโน้มสูงที่จะเกิดพฤติกรรมรักร่วมเพศ แสดงให้เห็นว่า นอกจากความสัมพันธ์ระหว่างบิดามารดาและบุตรแล้ว ความสัมพันธ์ของพี่น้องภายในครอบครัวก็มีผลต่อการกำหนดพฤติกรรมของบุคคลด้วย อีริกสัน (Erikson อ้างถึงใน ชัยวัฒน์ บุญพงษ์ 2524: 107) กล่าวถึงความสัมพันธ์ที่ใกล้ชิดระหว่างพ่อ แม่ ญาติพี่น้อง และสังคมนอกบ้านเป็นสิ่งที่กำหนดขอบเขตของวัฒนธรรม พฤติกรรมของครอบครัว เรียกความสัมพันธ์นี้ว่า ปรสมสังคม (Social complex) ดังนั้นความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนที่มีแนวโน้มสูงที่จะมีพฤติกรรมรักร่วมเพศกับที่หรือน้องผู้ชายจึงมีผลต่อพฤติกรรมของนักเรียนหญิง เหล่านี้ซึ่งมีการถ่ายทอดความคิด ความรู้สึก และแบบแผนทางพฤติกรรมต่อกันเสริมทำให้เกิดการพัฒนาพฤติกรรมรักร่วมเพศได้ สำหรับเรื่องของความสัมพันธ์ระหว่างมารดาที่มีวิเศษสมรสราบรื่นนั้นน่าจะเป็นลักษณะที่ก่อให้เกิดความสุขแก่ครอบครัว แต่มีให้หมายความมาว่าปัจจัยด้านอื่น ๆ ของครอบครัวจะตีเบด้วย ซึ่งปัจจัยอื่น ๆ เหล่านี้อาจจะสัมพันธ์กับพฤติกรรมรักร่วมเพศของนักเรียนหญิงได้เช่นกัน ดังที่พบในการศึกษานี้คือการเลือกตอบว่าสนิทกับที่หรือน้องผู้ชายในสัดส่วนที่สูง การมีบิดาแย่งกระต้าง ปัจจัยต่าง ๆ นี้อาจส่งผลร่วมกันต่อการเกิดพฤติกรรมรักร่วมเพศ มิใช่เกิดขึ้นจากปัจจัยเดียว

ข้อค้นพบข้างต้นแสดงถึงปัจจัยครอบครัวที่พบว่ามีผลสัมพันธ์ต่อการเกิดพฤติกรรมรักร่วมเพศในนักเรียนหญิงซึ่งควรจะทำให้ความสนใจและศึกษาที่กว้างขวางยิ่งขึ้น ครอบครัวเป็นสถาบันที่ใกล้ชิดกับมนุษย์ที่สุด ความสัมพันธ์ภายในครอบครัวสามารถกำหนดพฤติกรรมของสมาชิกได้ แฮตเตอร์เรอ (Hatterer 1979 อ้างถึงใน พกา สัตยธรรม 2516: 2) กล่าวถึงจิตแพทย์ส่วนใหญ่เชื่อว่า รากฐานของรักร่วมเพศเกิดจากความสัมพันธ์จากบิดามารดา การแก้ไขช่วยเหลือต้องแก้ที่ความสัมพันธ์ระหว่างบิดามารดากับบุตร ครอบครัวจึงเป็นสาเหตุสำคัญที่ทำให้เด็กหญิง เด็กชายได้รับความกระทบกระเทือนทางจิตใจ และรวมไปถึงการมีพฤติกรรมรักร่วมเพศด้วย นอกจากนี้ เซียร์ (Sears อ้างถึงใน ชัยวัฒน์ บุญพงษ์ 2524: 92-100) เน้นถึงอิทธิพลของบิดามารดาต่อการพัฒนาทางบุคลิกภาพของเด็ก บุคลิกภาพที่แตกต่างกันของบุคคลจึงขึ้นอยู่กับกรอบเลี้ยงดูของบิดามารดา สังคมในครอบครัวจึงกำหนดรูปแบบพฤติกรรมของเด็กได้ พ่อแม่จึงเป็นรูปแบบที่สำคัญที่เด็กจะเลียนแบบ

4. ความคิดเห็นของนักเรียนต่อสาเหตุการเกิดรักร่วมเพศ

การสำรวจพบว่านักเรียนส่วนใหญ่ให้ความสำคัญกับสาเหตุที่เกิดจากการขาด

ประสบการณ์ในการคบเพื่อนต่างเพศ คือ ร้อยละ 29.1 รองลงมาเป็นการเลียนแบบตามกัน ในหมู่วัยรุ่น และการมีประสบการณ์ทางเพศกับคนเพศเดียวกันและได้รับความพึงพอใจ ร้อยละ 21.1 และร้อยละ 13.1 ตามลำดับ อธิบายได้ว่า โดยธรรมชาติของวัยรุ่นซึ่งเจริญเติบโตเต็มที่ มีวุฒิภาวะทางเพศทำให้เกิดแรงขับทางเพศตามธรรมชาติอันเนื่องจากฮอร์โมนและต่อมเพศ (สุจริต สุวรรณชีพ 2529: 5) วัยรุ่นยังเป็นวัยที่เต็มไปด้วยความอยากรู้อยากเห็นในหลาย ๆ ด้าน เรื่องเพศก็เป็นเรื่องหนึ่งที่เป็นที่สนใจใคร่รู้ซึ่งอาจจะ เป็นผลเนื่องมาจากแรงขับทางเพศตามธรรมชาติ (Hurlock 1980: 244) บางครั้งอาจนำไปสู่การทดลองในเรื่องเพศได้เมื่อมีโอกาส เช่น การคลุกคลีในกลุ่มเพื่อนเพศเดียวกัน หรือไม่สามารถสร้างสัมพันธภาพกับต่างเพศได้ หากเผชิญการทดลองนั้นได้เกิดกับเพื่อนเพศเดียวกันแล้วพอใจจะเสริมให้เกิดพฤติกรรมรักร่วมเพศได้ตามหาญการเรียนรู้ของบุคคลนั้น พฤติกรรมใดที่กระทำแล้วได้รับความพึงพอใจจะเป็นแรงเสริมให้มีการแสดงพฤติกรรมนั้นซ้ำอีกในอนาคต (สิทธิโชค วรานุสันติกุล 2529: 10-11) อีกทั้งในสังคมไทยเองมีค่านิยมที่ผู้หญิงสาวเป็นกุลสตรีต้องรักษาวลสงวนตัว และไม่ควรรู้เรื่องเพศก่อนเวลาที่ผู้ใหญ่เห็นว่าสมควร (สุหัชรา สุภาพ 2523: 55-57) ดังนั้นวัยรุ่นจึงมักอยู่รวมกลุ่มเพื่อนเพศเดียวกันซึ่งสามารถพูดคุยหาความรู้ในเรื่องเกี่ยวกับเพศในกลุ่มได้ด้วย อาจเกิดการทดลองมีความสัมพันธ์กับเพศเดียวกันได้เช่นกัน ในการศึกษาครั้งนี้พบนักเรียนที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศแตกต่างกันในแต่ละประเภทโรงเรียน มีนักเรียนที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศในโรงเรียนที่แยกเพศมากกว่าในโรงเรียนสหศึกษา (ตาราง 5) ซึ่งสอดคล้องกับความคิดเห็นของนักเรียนสำหรับสาเหตุจากการเลียนแบบตามกันในกลุ่มวัยรุ่นนั้นเกิดขึ้นได้มากเช่นกัน เพราะธรรมชาติของเด็กวัยรุ่นมักจะติดกลุ่มเพื่อนเพื่อให้เป็นที่ยอมรับของกลุ่ม ช่วยลดความวิตกกังวลในการปรับตัว สร้างความเชื่อมั่น (กิติกร มีทรัพย์ 2529: 14) กลุ่มเพื่อนจึงเป็นองค์ประกอบที่สำคัญต่อการสร้างค่านิยม และกำหนดแบบแผนพฤติกรรมในวัยรุ่นได้มาก วัยรุ่นจึงมีการเอาอย่างตามกันหลาย ๆ เรื่อง เป็นต้นว่า รสนิยมในการแต่งกาย การฟังดนตรี ภาษาพูด ความคิด (ก่อ สวัสดิ์พาณิชย์ 2519: 58,96) ดังนั้นการเลียนแบบตามกันในเรื่องพฤติกรรมรักร่วมเพศในกลุ่มวัยรุ่นจึงเกิดขึ้นได้ เช่น การแต่งกายที่เน้นแยกชายหญิงชัดเจน (Unisex) ที่กำลังเป็นที่นิยมกันในวัยรุ่นปัจจุบันนี้ ซึ่งเชื่อว่าเป็นสาเหตุหนึ่งที่น่าไปสู่การมีพฤติกรรมรักร่วมเพศต่อไป (อุคมศิลป์ ศรีแสงนาม และ สมศรี สุ่มลั่น 2529: 2)

สาเหตุการเกิดรักร่วมเพศที่เกี่ยวข้องกับสื่อมวลชนที่พิจารณาในการศึกษาครั้งนี้พบว่า วารสาร นิตยสาร หนังสือพิมพ์ทั่วไป เป็นแหล่งที่ทำให้วัยรุ่นมีการรับรู้ถึงพฤติกรรมรักร่วมเพศมากที่สุด นั่นคือ มีนักเรียนเลือกตอบร้อยละ 33.4 รองลงมาคือ ภาพยนตร์ และ วิทยุทัศน์ ร้อยละ 27.0 และ 25.0 ตามลำดับ ซึ่งอาจเกิดจากความแพร่หลายของสื่อประเภทสิ่งตีพิมพ์

ที่มีมากในปัจจุบัน นอกจากนี้วัยรุ่นในปัจจุบันมีแนวโน้มที่จะออกไปหาความสนุกสนานกันภายนอกบ้านมากขึ้น บ้างชวนกันไปดูภาพยนตร์ ไปรับประทานอาหาร ฟังดนตรีเต้นรำ(ก่อ สวัสดิ์พาณิชย์ 2519: 58) จึงอาจทำให้วัยรุ่นสามารถรับรู้ถึงพฤติกรรมรักร่วมเพศจากภาพยนตร์ได้มากขึ้น ในด้านความคุ้นเคยกับบุคคลรักร่วมเพศซึ่งจะเป็นสิ่งที่แสดงถึงความแพร่หลายของกลุ่มรักร่วมเพศในสังคมนั้น การศึกษาพบว่า นักเรียนส่วนใหญ่คุ้นเคยกับบุคคลรักร่วมเพศนัก คือ ร้อยละ 38.3 ซึ่งอาจเป็นไปได้ว่า ความชุกของพฤติกรรมรักร่วมเพศที่บุคคลทั่วไปเห็นคล้ายกับว่ามีเพิ่มขึ้นนั้นอาจจะเป็นการเพิ่มตามการเพิ่มของประชากรทั่วไป หรือเป็นผลจากการยอมรับมากขึ้นของสังคม แต่ยังมีได้กระจายอย่างทั่วถึงเมื่อเทียบกับประชากรทั้งหมดแล้ว (กิติกร มีทรัพย์ 2531: 50) อีกประการหนึ่ง ในความเป็นจริงของสังคมไทยอาจจะยังไม่ยอมรับบุคคลรักร่วมเพศอย่างเต็มที่ อย่างน้อยก็เห็นว่า วิบริต เป็นนัก การถูกละเลยทางสังคมเช่นนี้ทำให้บุคคลรักร่วมเพศบางคนที่ไม่สามารถแสดงออกมาได้ต้องเก็บอาการเป็นรักร่วมเพศของคนอื่น ซึ่งกลุ่มรักร่วมเพศเองก็มีศัพท์เฉพาะเรียกกลุ่มที่ไม่เปิดเผยนี้ว่า "แอบจิก" และดูเหมือนกลุ่มนี้จะมีอยู่ทุกหนทุกแห่งแต่ซ่อนเร้นไม่แสดงออกมาชัดเจน (กิติกร มีทรัพย์ 2531: 51-52, 60) แต่มีนักเรียนจำนวนไม่น้อยที่ตอบว่า รู้จักบุคคลรักร่วมเพศแต่ไม่สนิทนัก ร้อยละ 32.7 ที่อาจจะ เป็นเพื่อนของเพื่อน หรือเคยพบเห็นในโรงเรียน ซึ่งแสดงถึงการมีพฤติกรรมรักร่วมเพศให้พบเห็นได้บ้างในกลุ่มนักเรียนวัยรุ่นด้วย นอกจากนี้ยังได้พิจารณาถึงความคุ้นเคยกับบุคคลรักร่วมเพศโดยจำแนกตามกลุ่มพฤติกรรมทางเพศต่าง ๆ พบนักเรียนที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศมีความคุ้นเคยกับบุคคลรักร่วมเพศในสถานภาพต่าง ๆ มากกว่านักเรียนที่มีแนวโน้มสูงที่จะเกิดพฤติกรรมรักร่วมเพศ และนักเรียนที่มีพฤติกรรมรักต่างเพศ ซึ่งแสดงถึงสังคมและสิ่งแวดล้อมที่นักเรียนได้เกี่ยวข้องกับคลุคลีด้วย โดยมากกลุ่มเพื่อนของวัยรุ่นมักจะเป็นกลุ่มที่มีแนวความคิด มีรสนิยมที่ใกล้เคียงและคล้ายคลึงกัน การเข้ากลุ่มเพื่อนที่มีอะไรคล้ายกันจะช่วยลดความวิตกกังวล ทำให้รู้สึกมั่นใจในตนเอง และสามารถพูดคุยในเรื่องที่สนใจคล้าย ๆ กันได้ความสมควรด้วย (กิติกร มีทรัพย์ 2529: 14) ดังนั้นนักเรียนวัยรุ่นที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศจึงน่าจะคลุคลีกับเพื่อนที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศคล้ายกันเพื่อให้ผ่อนคลายความตึงเครียดที่อาจเกิดจากการมีพฤติกรรมรักร่วมเพศของตน ซึ่งในการสำรวจครั้งนี้พบนักเรียนที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศมีเพื่อนสนิทที่เป็นรักร่วมเพศ ร้อยละ 15.4 ของกลุ่มนักเรียนที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ ขณะที่พบการมีเพื่อนสนิทเป็นรักร่วมเพศในกลุ่มนักเรียนที่มีแนวโน้มสูงที่จะเกิดพฤติกรรมรักร่วมเพศ ร้อยละ 8.5 และพบนักเรียนที่มีพฤติกรรมรักต่างเพศ ร้อยละ 6.6 (ตาราง 29)

5. เจตคติของนักเรียนวัยรุ่นที่มีต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศ

การศึกษาพบว่า นักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีเจตคติต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และนักเรียนชายมีเจตคติในเชิงลบมากกว่านักเรียนหญิง ทั้งนี้บุคลิกภาพที่แตกต่างกันของบุคคลนับเป็นองค์ประกอบที่สำคัญประการหนึ่งในการกำหนดเจตคติของบุคคลต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด บุคลิกภาพหมายถึงทุกสิ่งทุกอย่างในตัวบุคคลซึ่งรวมทั้ง เพศด้วย ดังนั้นเพศที่แตกต่างกันย่อมส่งผลต่อเจตคติของบุคคลต่อสิ่งเร้าต่าง ๆ ได้ด้วย (สิทธิโชค วรานุสันติกุล 2529: 28-29) ความแตกต่างระหว่างเพศซึ่งไม่เพียงแต่มีความแตกต่างในเชิงชีวภาพเท่านั้น แต่สิ่งแวดล้อมภายหลังเกิดทำให้หญิงชายมีความแตกต่างกันด้วย พรอยซ์ กล่าวไว้ว่า เมื่ออภิบุสและกลไกในการแก่งแย่งนี้จะอธิบายถึงความแตกต่างระหว่างเพศ เด็กจะรักและปรารถนาบิดาหรือมารดาที่มีเพศตรงข้ามกับตน แต่ในที่สุดเด็กจะสามารถหลุดพ้นจากความขัดแย้งนี้ได้ และหันกลับมาเลียนแบบบิดาหรือมารดาที่มีเพศเดียวกันกับตนได้ สำหรับทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคมนั้นได้ให้ความสำคัญกับการเรียนรู้ในวัยเด็กร่วมกับปัจจัยทางชีวภาพอื่น ๆ ด้วย กล่าวถึงการได้รับการเสริมแรงหรือการลงโทษ เมื่อบุคคลแสดงพฤติกรรมตามบทบาททางเพศของตน ซึ่งสังคมมีความคาดหวังในบทบาททางเพศของเพศชายและเพศหญิงที่แตกต่างกันไป จึงทำให้มีความแตกต่างระหว่างเพศขึ้น (Archer & Lloyd 1980: 268-270) ซึ่งมีผลต่อเจตคติด้วย นอกจากนี้ เวอร์เนอร์ และคณะ (Werner, et al. 1985 อ้างถึงใน กนกรัตน์ สุชะตุงคะ สุชีรา ภักทรายุทธวรรณ์ และ มงคล หล้าคำ 2530: 36) ได้สำรวจความเปลี่ยนแปลงด้านบทบาททางเพศของคนในปัจจุบันจากเมื่อ 30 ปีก่อน สรุปว่า บทบาททางเพศมีการเปลี่ยนแปลงบ้างในระยะ 20 ปีมานี้พบว่า ผู้ชายมีลักษณะก้าวร้าว เป็นตัวของตัวเอง และใจเร็วกว่าผู้หญิง ขณะที่ผู้หญิงมีลักษณะสุภาพ ใจอ่อน อารมณ์อ่อนไหวง่าย และสงวนมากกว่าผู้ชาย ดังนั้นความแตกต่างในบทบาททางเพศและบุคลิกภาพของผู้ชายผู้หญิงดังกล่าวอาจส่งผลต่อเจตคติของนักเรียนชายและนักเรียนหญิง นอกจากนี้ เขาวนุช อินทรเครือกุล (2526: 148) ศึกษาเกี่ยวกับความรู้สึก เจตคติ และการปฏิบัติตนในเรื่องเพศของสมาชิกสหภาพแรงงานไทยคูราโบได้สอบถามถึงเรื่องรักร่วมเพศด้วยพบว่า คนงานชายเห็นว่าบุคคลรักร่วมเพศเป็นบุคคลผิดปกติ น่าหัวเราะ และน่ารังเกียจ มากกว่าคนงานหญิง นอกจากนี้ยังพบว่าคนงานหญิงที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศและเพศหญิงที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ ระหว่างนักเรียนชายและนักเรียนหญิงในการศึกษานี้แตกต่างกัน (ตาราง 31 และตาราง 32) โดยที่นักเรียนชายมีเจตคติในเชิงลบมากกว่านักเรียนหญิง ซึ่งสนับสนุนถึงความแตกต่างในการมองพฤติกรรมรักร่วมเพศของนักเรียนชายและนักเรียนหญิง

เมื่อพิจารณาถึง เจตคติของนักเรียนในแต่ละประเภทของโรงเรียนต่อพฤติกรรม รักร่วมเพศ พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อแยกพิจารณาเฉพาะนักเรียนชายหรือ นักเรียนหญิงในแต่ละประเภทของโรงเรียน พบความแตกต่างของ เจตคติต่อพฤติกรรม รักร่วมเพศ ซึ่งแสดงให้เห็นว่าความแตกต่างในเจตคติของนักเรียนโดยรวมที่อยู่ในแต่ละ ประเภทโรงเรียนอาจจะเป็นผลจากความแตกต่างระหว่างเพศที่ส่งผลให้เกิดความแตกต่างในเรื่อง ประเภทของโรงเรียน ดังนั้นประเภทของโรงเรียนจึงอาจมีปัจจัยหลักที่ส่งผลให้เกิดความ แตกต่างในเจตคติต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศ ทั้งนี้ เพราะสภาพสังคมในปัจจุบันเอื้อต่อการรับรู้ เรื่องรักร่วมเพศได้เช่นเดียวกับในโรงเรียน เช่น การรับรู้จากสื่อมวลชนต่าง ๆ ดังที่พบในการ ศึกษาครั้งนี้ซึ่งสำรวจพบว่า นักเรียนได้รับรู้เรื่องราวของรักร่วมเพศจากสื่อต่าง ๆ คือ วารสาร นิตยสาร หนังสือพิมพ์ทั่วไป หรือจากภาพยนตร์ หรือโทรทัศน์ด้วย หรือการได้แลกเปลี่ยนความ คิดเห็นกับเพื่อนต่างสถาบันเนื่องจากมีโอกาสทางสังคมมากขึ้นโดยอาจจะสามารถออกไปพบปะกับ เพื่อนวัยเดียวกันตามสถานท่องเที่ยวหรือตามสถานที่สันทนาการ เป็นต้น เจตคติของนักเรียนหญิง ในโรงเรียนสหศึกษาและหญิงล้วน หรือเจตคติของนักเรียนชายในโรงเรียนสหศึกษาและชายล้วน จึงน่าจะแตกต่างกัน

นอกจากนี้ผู้วิจัยยังได้วิเคราะห์ถึงความแตกต่างในเจตคติของนักเรียนที่มีพฤติกรรม รักร่วมเพศและนักเรียนที่มีพฤติกรรมรักต่างเพศที่มีต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศพบความแตกต่างอย่าง มีนัยสำคัญ โดยนักเรียนที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศมีเจตคติในเชิงบวก สำหรับนักเรียนที่มี พฤติกรรมรักต่างเพศมีเจตคติในเชิงลบ โดยเหตุที่บุคคลประพาศหรือปฏิบัติต่อสิ่งใด ๆ โดยมี อิทธิพลของความคิดความรู้สึกในการกำหนดทิศทางของพฤติกรรมนั้น ๆ (ตรงศักดิ์ จันทน์นวล 2527: 667) เจตคติจึงอาจบอกความพร้อมของบุคคลในการแสดงพฤติกรรมใดใดเพื่อตอบสนอง ต่อสิ่งเร้า ดังนั้น เจตคติจึงเป็นองค์ประกอบหนึ่งของการเกิดพฤติกรรมรักร่วมเพศด้วย ซึ่ง อธิบายถึงแนวโน้มที่นักเรียนที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศจะมีเจตคติในเชิงบวกมากกว่านักเรียนที่มี พฤติกรรมรักต่างเพศ นอกจากนี้ในการศึกษาครั้งนี้ได้สำรวจพบนักเรียนที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ ส่วนใหญ่จะคุ้นเคยกับบุคคลรักร่วมเพศ โดยเป็นเพื่อนสนิท ร้อยละ 15.4 (ตาราง 29) การมี ส่วนร่วมในกลุ่มบุคคลรักร่วมเพศย่อมได้รับคำนิยม ความคิดความรู้สึกจากกลุ่มด้วย ซึ่งอาจทำให้ มีความคิดความรู้สึกต่อบุคคลรักร่วมเพศเปลี่ยนแปลงไปตามกลุ่มเพื่อให้อุปถัมภ์รับ หากไม่ ขัดกับค่านิยมที่มีอยู่เดิมของคนด้วยแล้ว การเปลี่ยนแปลงเจตคติเกิดขึ้นได้ (Collins 1970: 22-23) ดังนั้นนักเรียนที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศจึงน่าจะมีเจตคติต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศที่ดีกว่า นักเรียนที่มีพฤติกรรมรักต่างเพศ

ข้อเสนอแนะ

1. การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาเฉพาะวัยรุ่นที่อยู่ในระบบการศึกษาซึ่งเป็นเพียงประชากรวัยรุ่นกลุ่มหนึ่งเท่านั้น หากจะครอบคลุมถึงวัยรุ่นทั่วไปน่าจะมีการขยายตัวอย่างที่จะศึกษาออกไปสู่วัยรุ่นที่อยู่นอกระบบการศึกษา ซึ่งอาจเป็นแรงงานในระบบเศรษฐกิจของสังคมไทย ช่วยให้สามารถศึกษาถึงตัวแปรอื่น ๆ ได้เพิ่มเติม อาทิ อาชีพของวัยรุ่น ระดับการศึกษา เศรษฐฐานะของครอบครัว นอกจากนี้ในการศึกษาคั้งต่อไปอาจจะนำแบบสอบถามนี้ไปประยุกต์ใช้กับประชากรที่มีธรรมชาติใกล้เคียงกับวัยรุ่น เช่น วัยเด็กตอนปลาย หรือวัยรุ่นยุคตอนต้น ซึ่งทำให้สามารถขยายขอบเขตการใช้แบบสอบถามนี้ให้กว้างขึ้น
2. ในการศึกษาถึงเรื่องสาเหตุการเกิดพฤติกรรมรักร่วมเพศเป็นสิ่งสำคัญและน่าสนใจไม่น้อย โดยที่การวิจัยครั้งนี้ได้สำรวจพบปัจจัยทางครอบครัวหลายประการที่มีความสัมพันธ์กับการมีพฤติกรรมรักร่วมเพศ การศึกษาถึงสาเหตุนั้นควรจะมีการสัมภาษณ์เฉพาะราย หรือการสัมภาษณ์เป็นกลุ่มย่อย (Focus group) ร่วมกับแบบสอบถามในตอนหนึ่งของแบบสอบถาม พฤติกรรมรักร่วมเพศหรืออาจจะปรับในแบบสอบถามส่วนนี้ตามวัตถุประสงค์แต่ละครั้ง จะช่วยให้เข้าใจถึงสาเหตุการเกิดพฤติกรรมรักร่วมเพศได้มากยิ่งขึ้น
3. ในการศึกษาครั้งนี้ได้ใช้แบบสอบถามที่สามารถดำเนินการทดสอบกับตัวอย่างกลุ่มใหญ่ได้ ช่วยให้สามารถประหยัดเวลา และสะดวก แต่มีข้อเสียเปรียบที่ข้อมูลที่ได้นั้นอาจเป็นเพียงข้อมูลในระดับจิตสำนึก (Consciousness) ดังนั้นหากจะใช้แบบทดสอบที่สามารถกระตุ้นให้เปิดเผยถึงข้อมูลในระดับจิตไร้สำนึก (Unconsciousness) เช่น D-A-P, Rorschach, TAT ร่วมกับแบบสอบถามนี้จะช่วยให้ได้ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมรักร่วมเพศสมบูรณ์ยิ่งขึ้น
4. การศึกษาคั้งนี้พบว่าตัวแปรต่าง ๆ ที่ศึกษานั้นสามารถอธิบายการเกิดพฤติกรรมรักร่วมเพศไม่ครบทุกตัวแปร และตัวแปรที่อธิบายการเกิดพฤติกรรมรักร่วมเพศได้นั้นมีความสัมพันธ์กับการมีพฤติกรรมรักร่วมเพศประมาณร้อยละ 1-2 จึงควรจะมีการศึกษาเพื่อตรวจสอบในตัวแปรเหล่านี้เพิ่มเติมต่อไป จะได้สามารถนำไปอธิบายถึงการเกิดพฤติกรรมรักร่วมเพศได้อย่างมั่นใจยิ่งขึ้น นอกจากนี้อาจจะศึกษากับตัวแปรอื่น ๆ นอกเหนือจากที่ศึกษาคั้งนี้ เป็นต้นว่า รายได้ของบิดามารดา ระดับการศึกษาของบิดามารดา วิธีการอบรมเลี้ยงดู หรือสิ่งพิมพ์ประเภทใดที่ส่งผลต่อการรับรู้พฤติกรรมรักร่วมเพศ เนื่องจากการศึกษานี้พบนักเรียนวัยรุ่นได้รับรู้เรื่องราวเกี่ยวกับรักร่วมเพศจากวารสาร นิตยสาร และหนังสือพิมพ์ทั่วไปมากที่สุด แต่ไม่ได้เน้นถึงชนิดของ

สิ่งพิมพ์ว่าเป็นประเภทใด หากศึกษาในประเภทของสิ่งพิมพ์อาจจะสามารถกำหนดรูปแบบในการเผยแพร่แก่วัยรุ่นต่อไปได้

4. ในการศึกษาครั้งนี้พบเพศหญิงมีโอกาสมีกิจกรรมรักร่วมเพศมากกว่าเพศชาย โดยมีสัดส่วนนักเรียนหญิงที่มีกิจกรรมรักร่วมเพศมากกว่านักเรียนชาย และนักเรียนที่มีแนวโน้มสูงที่จะเกิดกิจกรรมรักร่วมเพศร้อยละ 14.5 ของนักเรียนทั้งหมดนั้น เป็นนักเรียนหญิงมากกว่านักเรียนชาย ซึ่งสังคมนี้อาจจะให้ความสนใจข้อค้นพบนี้รวมทั้งกระทั่งถึงแนวโน้มที่จะมีการแพร่ขยายของกิจกรรมรักร่วมเพศ เนื่องจากสังคมนี้แนวโน้มที่จะยอมรับบุคคลรักร่วมเพศมากขึ้น และนักเรียนที่มีแนวโน้มสูงที่จะเกิดกิจกรรมรักร่วมเพศเหล่านี้อาจจะหันมาต่อไปเป็นบุคคลรักร่วมเพศก็ได้ นอกจากนี้การศึกษานี้ยังพบปัจจัยทางครอบครัวบางประการที่มีความสัมพันธ์กับการมีกิจกรรมรักร่วมเพศ ดังนั้น สถาบันต่าง ๆ ที่มีส่วนร่วมรับผิดชอบต่อการพัฒนานักเรียนวัยรุ่นเหล่านี้ควรตระหนักถึงสถานการณ์ของกิจกรรมรักร่วมเพศในวัยรุ่น และน่าจะหามาตรการป้องกันเพื่อมิให้กิจกรรมรักร่วมเพศแพร่ขยายต่อไป ดังนี้

4.1 สถาบันครอบครัว นับเป็นสถาบันพื้นฐานที่สังคมมอบหมายให้ทำหน้าที่ปลูกฝังค่านิยมเบื้องต้น วัฒนธรรมทางสังคมแก่สมาชิก และเป็นสถาบันที่สร้างเจตคติต่อสิ่งต่าง ๆ แก่สมาชิก ครอบครัวจึงเป็นสถาบันแรกที่กำหนดพฤติกรรมของมนุษย์ต่อไป ดังนั้นการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดาจึงมีความสำคัญต่อการพัฒนาบุคคลอย่างยิ่ง เพื่อให้สมาชิกเติบโตและสามารถปรับตัวทางสังคมได้อย่างมั่นคง และบุคคลที่มีความสำคัญอย่างมากต่อการพัฒนาของบุตรคือ บิดามารดา ซึ่งเป็นบุคคลแรกที่มนุษย์ใกล้ชิดที่สุดและยึดเป็นตัวแทนต่อไป ดังนั้นบุคลิกภาพ ท่าทีของบิดามารดาจึงมีความสำคัญต่อการพัฒนาของบุตรอย่างมาก บิดาที่ปฏิบัติตัวได้เหมาะสมกับความเป็นชาย เป็นผู้นำ มีหน้าที่เป็นมิตร ใกล้ชิดกับลูก ๆ และครอบครัว มารดาที่สุภาพ อ่อนโยน ปฏิบัติหน้าที่ของมารดาอย่างสมบูรณ์ จะนำความสุขแก่ลูกและครอบครัวได้ และส่งผลให้เด็กสามารถยึดบิดามารดาเป็นตัวแทนที่เหมาะสมต่อไป เจตคติของบิดามารดาในการอบรมเลี้ยงดูบุตรก็มีความสำคัญต่อการพัฒนาของเด็ก ๆ ด้วย สังคมโดยมากมักให้ความสำคัญกับผู้ชายในฐานะที่เป็นผู้นำครอบครัว เป็นผู้เลี้ยงดูสมาชิกทุกคนในครอบครัว บิดามารดาที่อาจจะให้ความสนใจกับบุตรชายมากกว่าบุตรสาว ดังนั้นบิดามารดาจึงควรจะมีทัศนะในเจตคติของตนที่มีต่อบุตรชายและบุตรสาว ควรจะให้เหมาะสมกับเพศของบุตร เช่น ถ้ามีบุตรสาวก็ควรจะให้การยอมรับและเลี้ยงดูให้เหมาะสมตรงตามเพศของบุตร ไม่ควรผลักดันให้กลายเป็นเด็กชายตามที่บิดามารดาต้องการ ซึ่งการศึกษาครั้งนี้พบว่าเพศหญิงมีโอกาสมีกิจกรรมรักร่วมเพศมากกว่าเพศชาย ดังนั้นบิดามารดาควรจะช่วยกันปลูกฝังค่านิยมที่เหมาะสมแก่เด็กหญิงในการ

แสดงบทบาทอย่างผู้หญิงต่อไป เช่นการปฏิบัติตัวที่ดีของมารดาช่วยให้เกิดภาพพจน์ที่ดีเกี่ยวกับเพศหญิง ในขณะที่เกี่ยวข้องกับควรระมัดระวังในการปลุกฝังค่านิยมของผู้ชายแก่เด็กชายด้วย ซึ่งนิคมารดาจะมีบทบาทอย่างมาก เช่น ให้ความรู้เกี่ยวกับลูกเพื่อลูกจะได้มีโอกาสใกล้ชิดและเรียนรู้บทบาทความเป็นชายจากบิดาได้ นอกจากนี้หากบุตรสาวใกล้ชิดกับบิดา หรือบุตรชายใกล้ชิดกับมารดาแล้ว บิดามารดาควรจะใช้ประโยชน์จากความสัมพันธ์นี้ พยายามส่งเสริมและเน้นให้บุตรสาวและบุตรชายได้เรียนรู้ถึงค่านิยมและการประพฤติตรงตามเพศของเค้าได้เช่นกัน

4.2 สถาบันโรงเรียน จากการศึกษาค้นคว้าโรงเรียนทุกประเภทไม่ว่าจะเป็นสหศึกษา ชายล้วน หรือหญิงล้วน ต่างมีโอกาสนำมาเกิดเหตุการณ์ร่วมกันแตกต่างกัน โรงเรียนนอกจากจะเป็นสถานที่ช่วยพัฒนาทางสติปัญญาและเตรียมสมรรถภาพในการก้าวไปข้างหน้าสังคมต่อไป โรงเรียนควรจะได้รับผิดชอบร่วมกับครอบครัวโดยการจัดสภาพแวดล้อมที่ช่วยให้นักเรียนได้เรียนรู้ถึงบทบาททางเพศที่เหมาะสม ไม่ส่งเสริมกิจกรรมที่จะนำไปสู่การบิดเบือนการเรียนรู้ถึงบทบาททางเพศ เช่น นำนักเรียนชายมาแต่งตัวอย่างเด็กหญิงในงานแสดงต่าง ๆ หรือการส่งเสริมนักเรียนหญิงที่มีความเก่งกล้าคล้ายเด็กชายซึ่งทำให้เด็กนั้นพึงพอใจและพัฒนาบุคลิกภาพตามอย่างผู้ชายได้ โดยทั่วไปเด็กวัยรุ่นย่อมต้องการให้เป็นที่ยอมรับของกลุ่มและแสวงหาบุคคลที่ประทับใจ (Idol) ถ้าการยอมรับพฤติกรรมอย่างผู้ชายในเด็กหญิงเกิดขึ้นอาจจะส่งผลถึงการเลียนแบบในเด็กหญิงคนอื่น ๆ ต่อมาด้วย นอกจากนี้โรงเรียนควรตระหนักถึงธรรมชาติของการแสวงหากลุ่มเพื่อนในวัยรุ่น และการเริ่มสนใจในเพื่อนต่างเพศ โรงเรียนจึงอาจจะชี้แนะและส่งเสริมให้นักเรียนมีการปฏิบัติตนที่เหมาะสมในการคบเพื่อนต่างเพศและเพื่อนเพศเดียวกัน ซึ่งเสริมให้นักเรียนมีความเชื่อมั่นที่จะมีสัมพันธภาพอย่างชายหญิงเมื่อเข้าสู่วัยหนุ่มสาวได้ โดยอาจจะสอดแทรกทักษะของการปะทะสังสรรค์กับบุคคลอื่น ๆ ในหลักสูตรการให้ความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษาก็ได้

4.3 สังคม การศึกษาพบว่าสื่อมวลชนต่าง ๆ มีอิทธิพลต่อการรับรู้ข่าวสารของวัยรุ่นมาก หากการเผยแพร่ข่าวสารนั้นมีลักษณะ เนื้อหาข้อมูลที่ถูกต้องจะเป็นประโยชน์แก่เด็กวัยรุ่นเป็นต้นว่า การส่งเสริมให้มีการแสดงพฤติกรรมและบทบาททางเพศที่ตรงตามเพศของบุคคลนั้น หรือการเสนอสาระที่เน้นให้เด็กเห็นว่าบทบาททางเพศที่ตรงตามเพศของคนเป็นสิ่งที่น่าภูมิใจ สื่อมวลชนต่าง ๆ ควรจะกระทำหน้าที่ของตนด้วยความรับผิดชอบต่อสังคม ไม่ควรที่จะเสนอถึงเรื่องราวทางเพศในเชิงลามกอนาจาร หรือส่งเสริมพฤติกรรมรักร่วมเพศเพียงเพื่อผลประโยชน์ทางธุรกิจแต่ประการเดียว เพราะอาจจะกลายเป็นผลเสียต่อวัยรุ่นที่สามารถรับรู้และมีการเลียนแบบในทางที่ไม่เหมาะสมได้

บรรณานุกรม

- กนกรัตน์ สุชะตุงคะ, สุชีรา กัทรายุทธวรรณ และมงคล หล้าคำ. "บุคลิกภาพของนักศึกษาแพทย์ที่มีผลการเรียนสูงและนักศึกษาที่มีผลการเรียนต่ำ." วารสารจิตวิทยาคลินิก. 18 (มกราคม-มิถุนายน 2530): 24-38.
- กิติกร มีทรัพย์. "รักร่วมเพศ: หอม คู้ด คี และเกย์." ใน ครบรอบสถาปนาสามทศวรรษ มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒบางเขน 2498-2528. หน้า 165. กรุงเทพมหานคร: เนติบุการพิมพ์, 2528.
- _____. "เพื่อนและเพื่อนต่างเพศ." ใน สุขภาพจิต 9. หน้า 9-14. คณะทำงานเพื่อพิจารณาบทความเผยแพร่. กองสุขภาพจิต, บรรณาธิการ. กรุงเทพมหานคร: บพิธการพิมพ์ จำกัด, 2529.
- _____. "มองเกย์ไทยจากนิตยสาร." วารสารจิตวิทยาคลินิก. 11 (มกราคม-มิถุนายน 2531): 49-63.
- กิตติศักดิ์ ประกิต. "ตำนานรักร่วมเพศ." วารสารนิติศาสตร์. 13 (2526): 85-95.
- _____. "การอภิปรายเรื่อง เกย์ vs กฎหมาย." วารสารนิติศาสตร์. 13 (2526): 106-149.
- ก่อ สวัสดิ์พาณิชย์. วัยรุ่นและการปรับปรุงบุคลิกภาพ. กรุงเทพมหานคร: วัฒนาพานิช, 2519.
- ควบคุมโรคติดต่อ, กรม. ก "สถานการณ์โรคเอดส์." ข่าวสารโรคเอดส์. 2(เมษายน 2532): 3.
- _____. ข "สถานการณ์โรคเอดส์." ข่าวสารโรคเอดส์. 2 (พฤษภาคม 2532): 3.
- _____. ค "สถานการณ์โรคเอดส์." กรุงเทพมหานคร: ศูนย์ป้องกันและควบคุมโรคเอดส์, 2532 (อัดสำเนา).
- จำลอง ดิษยวณิช. จิตเวชศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 2. เชียงใหม่: พระสิงห์การพิมพ์, 2522: 257-260.
- ชัยวัฒน์ บัญพงษ์, สุรีย์ กาญจนวงศ์ และวราณี นະวีโรจน์. เพศศึกษาแผนใหม่. กรุงเทพมหานคร: โอเคชั่นสโตร์, 2524.
- ณรงค์ศักดิ์ จันทน์นวล. "จิตวิทยาสังคม." ใน จิตวิทยาทั่วไป. หน้า 654-617. คณะอาจารย์ภาควิชาจิตวิทยา คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, บรรณาธิการ. เชียงใหม่: โรงพิมพ์ช้างเผือก, 2527.
- ณรงค์ศักดิ์ ทะละภัย. "รักร่วมเพศ." จุลสารศูนย์สุขภาพจิต. 7 (ธันวาคม 2526): 18-33.

ณรงค์ศักดิ์ ทะละกัน และคณะ. "ครอบครัวและการอบรมเลี้ยงดูในวัยเด็กกับปัญหาการร่วมเพศ." วารสารจิตวิทยาคลินิก. 8 (เมษายน 2520): 24-35.

ประนอม สิริชมาน. "รักร่วมเพศ." วารสารธรรมศาสตร์. 10 (กันยายน 2524): 164-179.

ผกา สัตยธรรม. การเปรียบเทียบความสัมพันธ์ในครอบครัวที่ให้การอบรมเลี้ยงดูของบุคคล รักร่วมเพศกับบุคคลปกติ. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาจิตวิทยา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2516.

พัชรวิทย์ กำเนิดเพชร. "รักร่วมเพศ." ม.ป.ท., 2530.

พิรุฬ นิละภมร. การรักษาและฟื้นฟูจิตใจผู้ติดยา ทอ. เอกสารวิจัยส่วนบุคคล (2528/2529): 16-18.

เพ็ญมาส กำเนิดทอง. การยอมรับของครูต่อนักเรียนเกย์: ศึกษากรณีข้าราชการครูโรงเรียนมัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานคร 6 โรงเรียน. วิทยานิพนธ์สังคมวิทยาและมานุษยวิทยา มหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2528.

มลวิภา ทรงวุฒิศิลป์. จิตวิทยาเด็กและวัยรุ่น. กรุงเทพมหานคร: แสงจันทร์การพิมพ์, 2526.

เขาวนุช อินทรเศษกุล. ความรู้ ทักษะ และการปฏิบัติคนในเรื่องเพศของสมาชิกสหภาพแรงงานไทยสุราษฎร์. วิทยานิพนธ์สังคมศาสตรมหาบัณฑิต คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2526.

"รายงานพิเศษ." มติชนสุดสัปดาห์. (5 มีนาคม 2532): 11-12.

รัชนิกร เสริมรัฐ. สังคมและวัฒนธรรมไทย. กรุงเทพมหานคร: หิมาเนศ, 2523.

รุ่งกานดา พงศ์ธรกุลพานิช. ความคิดเห็นของนักเรียนชายชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ต่อพวกรักร่วมเพศชาย กรณีศึกษา: กลุ่มโรงเรียนที่ 1 ของกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาสังคมสงเคราะห์ศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2531.

ลลิตา ชีระศิริ. เลี้ยงลูกอย่างไรไม่ให้เกย์. กรุงเทพมหานคร: สารมวลชน, 2530.

ละอัยศ ชูประมูร และคณะ. "การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างเพศของรูปร่างคนกับเพศของผู้ว่าคนคนปกติและคนไข้ที่เป็นรักร่วมเพศ." วารสารจิตวิทยาคลินิก. 13 (ธันวาคม 2525): 37-46.

วันทนี วาสิกะสิน. ปัญหาพฤติกรรมทางเพศของมนุษย์กับงานสังคมสงเคราะห์. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2526.

วันเพ็ญ บุญประกอบ. "รักร่วมเพศในสังคมไทย." ชีวิตและสุขภาพ. 1 (มิถุนายน-กรกฎาคม 2524): 148-149, 189-193.

- วัฒนเพ็ญ บุญประกอบ. "ก่อนจะมาเป็นเลสเบียน, เกย์." วารสารแนแนว. 17 (สิงหาคม-กันยายน 2526): 59-64.
- วัลลภ นิษะมโนธรรม. "ความเบี่ยงเบนทางเพศ." ใน รายงานการประชุมสัมมนาระดับชาติ ครั้งที่ 1 เรื่อง "พัฒนาสังคมและชีวิตก้าวหน้า" ของ สมาคมจิตวิทยาแห่งประเทศไทย. หน้า 59-69. กรุงเทพมหานคร: ม.ป.ท., 2531.
- วิทยา นาควัชร. "เกย์." นิตยสารใกล้ดอ. 9 (มิถุนายน 2528): 79-81.
- วิวัฒน์ วจนพิทยากร. รายงานการประชุมระดับชาติเรื่องปัญหาสุขภาพ พฤติกรรม และการวิจัย. (27-29 มิถุนายน), 2531.
- สมศรี เปี่ยมสมบูรณ์. รายงานการวิจัยปัญหาการร่วมเพศชาย: การศึกษาเฉพาะกรณี กลุ่มเกย์ในกรุงเทพมหานคร. คณะสังคมวิทยาและมนุษยวิทยา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2529.
- สิทธิโชค วรานุสันติกุล. การจัดการพฤติกรรมมนุษย์. นครปฐม: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตสนามจันทร์, 2529.
- สุจริศ สุวรรณชีพ. "ความต้องการพื้นฐานทางจิตใจของวัยรุ่น." ใน สุขภาพจิต 9. หน้า 1-8. คณะทำงานเพื่อพิจารณาความแพร่. กองสุขภาพจิต, บรรณาธิการ. กรุงเทพมหานคร: บริษัทพิมพ์ จำกัด, 2529.
- สุชา จันทร์เอม. บิดาเด็กและวัยรุ่น. กรุงเทพมหานคร: โอเคเอ็นเอส, 2521.
- สุชาติ พหลภาคย์ และ ผกาพันธุ์ วุฒิสถา. "วิจัยการฆ่าตัวตายในสังคมไทย." วารสารสมาคมจิตแพทย์. 29 (กันยายน 2527): 163-182.
- สุชีพ บุญปานภาพ. พระไตรปิฎกกับประชาชน. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพฯ: มหามกุฏราชวิทยาลัย ในพระบรมราชูปถัมภ์, 2525.
- สุหัตรา สุภาพ. สังคมและวัฒนธรรมไทย. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช, 2523.
- สำนักงานปลัดกระทรวง, กระทรวงศึกษาธิการ. เอกสารประกอบการพิจารณากำหนด ตำแหน่งศึกษาธิการเป็นระดับ 9 ตำแหน่งผู้ช่วยศึกษาธิการเขต เป็นระดับ 8. ลงนาม: สำนักงานศึกษาธิการเขต เขตการศึกษา 6, 2532 (ยึดสำเนา).
- สำนักงานสถิติแห่งชาติ, สำนักนายกรัฐมนตรี. สำมะโนประชากรและเคหะ พ.ศ. 2523 ทั่วราชอาณาจักร, 2523.
- สำนักนโยบายและแผนมหาคไทย, กระทรวงมหาคไทย. ข้อมูลมหาคไทย 2531. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์องค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึก, 2531.
- สรศักดิ์ ศรีเพ็ญ. ความรักและกามารมณ์ในเด็ก. กรุงเทพมหานคร: 23 สุขุมวิท ซอย 5

พระโขนง, 2519.

อติรัตน์ วัฒนโกลน. การศึกษาเจตคติและพฤติกรรมทางเพศของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขตประสานมิตร. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2527.

อริน พินิจวรารักษ์. การใช้เรื่องรักร่วมเพศในนวนิยายไทย พ.ศ.2516-พ.ศ.2525.

วิทยานิพนธ์ปริญญาอักษรศาสตรมหาบัณฑิต สาขารัฐคดีเปรียบเทียบ. บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2527.

อัมพร รัตนวิทย์. "ความมั่งคั่งร่ำรวยของรชากรภาพ 3 ในนิยายเชิงสวาล." วารสารจิตวิทยาคลินิก. 1 (มิถุนายน 2525): 37-44.

อุกมศิลป์ ศรีแสงนาม. "รักร่วมเพศในสังคมไทย." ชีวิตรักและสุขภาพ. 1 (มีนาคม-กรกฎาคม 2524): 43-44, 82-87, 114-119, 147-149, 189-193.

_____. เพศ. กรุงเทพมหานคร: บ.สัมพันธ์พาณิชย์, 2525.

_____. "Sexual Deviation." ใน คู่มือจิตเวชศาสตร์. หน้า 266-267. สมทบเรื่องกระตุล, บรรณาธิการ พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร: หจก.ภาพพิมพ์ 2528.

อุกมศิลป์ ศรีแสงนาม และ สมศรี สุนทรนันท์. "ทำอย่างไรชีวิตจึงจะยืนยาวและมีความสุข." นิตยสารรักลูก. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร: เจริญวิทย์การพิมพ์, 2529.

โอบาส ธรรมวาณิช. "รักร่วมเพศ...ประเทศเจริญ." วิวัฒน์. 1 (3 พฤศจิกายน 2527): 39-42.

_____. "รักร่วมเพศในสังคมไทย." ชีวิตรักและสุขภาพ. 1 (มิถุนายน 2524): 147.

เอนก อารีพรรค และ สุวัฒนา อารีพรรค. เรียนรู้เรื่องเพศ. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2525: 214-218.

Al-Issa, I. "Woman and Homosexuality." In The Psychopathology of Woman. pp. 207-223. U.S.A.: Prentice-Hall, Inc., 1980.

American Psychiatric Association. Diagnostic and Statistical Manual of Mental Disorders. 3rd ed. American Psychiatric Association, Washington, DC, 1984.

Archer, J. & Lloyd, B. "The Significance of Sex Difference in Developmental Psychology." In J.Sants (Ed.), Developmental Psychology and Society. (pp. 253-284). Great Britain: Unwin Brothers Limited, 1980.

- Bandura, A. Principles of Behavior Modification. New York: Holt, Rinehart and Winston, Inc., 1969.
- Bouton, R. A., et al. "Scales for Measuring Fear of AIDS and Homophobia." Journal of Personality Assessment. 51(1987): 606-614.
- Cappon, D. "Diagnosing the Homosexual Problem." In Toward an Understanding of Homosexuality. pp. 40-66. New Jersey: Prentice-Hall, Inc., 1965.
- Carlson, H. M., & Steuer, J. "Age, Sex-Role Categorization, and Psychological Health in American Homosexual and Heterosexual Men and Women." The Journal of Social Psychology. 125 (1985): 203-211.
- Carrier, J. M. "Childhood Cross-Gender Behavior and Adult Homosexuality." Archives of Sexual Behavior. 15(1986): 89-93.
- Chesser, E. "Female Homosexuality." In Strange Loves. The Human Aspects of Sexual Deviation. pp. 160-176. New York: William Morrow and Company, Inc., 1971.
- Collins, B.E. Social Psychology. Philippines: Addison-Wesley Publishing Company, Inc., 1970.
- Davenport, C. W. "A Follow-Up Study of 10 Feminine Boys." Archives of Sexual Behavior. 15 (1986): 511-517.
- Dewey, R. & Humber, W.J. An Introduction to Social Psychology. 2nd ed. London: Collier-Macmillan Limited. 1967.
- Ellis, L., Burke, D., & Ames, M. A. "Sexual Orientation as a Continuous Variable: A Comparison between the Sexes." Archives of Sexual Behavior. 16(1987): 523-528.
- Francoeur, R. T. "Sexual Orientations and Affectional Preferences." In Becoming A Sexual Person. pp. 92, 511-558. New York: John Wiley & Sons, Inc., 1982.
- Gelder, M., Gath, D., & Mayou, R. "Sexual Problems." In Oxford Textbook of Psychiatry. pp. 457-492. New York: Oxford

- University Press, Inc., 1984.
- Gonsiorek, J. C. "Results of Psychological Testing on Homosexual Populations." In W. Paul, J. D. Weinrich, J. C. Gonsiorek, & M. E. Hotvedt (Eds.), Homosexuality (Social, Psychological and Biological Issues.) (pp. 71-80). Beverly Hills: Sage Publication, 1982.
- Green, R. "Gender Identity in Childhood and Later Sexual Orientation: Follow-up of 78 Males." American Journal Psychiatry. 142 (March 1985): 339-341.
- Hockenberry, S. L., & Billingham, R. E. "Sexual Orientation and Boyhood Gender Conformity: Development of the Boyhood Gender Conformity Scale (BGCS)." Archives of Sexual Behavior. 16 (1987): 475-492.
- Hurlock, E.B. Developmental Psychology. 5th ed. U.S.A.: McGraw-Hill, Inc., 1980.
- Hyde, J. S. "Homosexuality and Bisexuality." In Understanding Human Sexuality. pp. 360-394. 2nd ed. New York: McGraw-Hill, Inc., 1982.
- _____. Understanding Human Sexuality (2nd ed.). New York: McGraw-Hill, Inc., 1982.
- Kaplan, H. I., & Sadock, B. J. "Psychosexual Disorders." In Modern Synopsis of Comprehensive Textbook of Psychiatry. pp. 544-553. 3rd ed. Maryland: The Williams & Wilkins Company, 1981.
- Larson, P. C. "Gay Male Relationships." In W. Paul, J. D. Weinrich, J. C. Gonsiorek, & M. E. Hotvedt (Eds.), Homosexuality (Social, Psychological and Biological Issues.) (pp. 219-231). Beverly Hills: Sage Publications, 1981/1982.
- Marmor, J. "Homosexuality and Sexual Orientation Disturbances." In B. J. Sadock, H. I. Kaplan, & A. M. Freedman (Eds.), The Sexual Experience (pp. 374-390). U.S.A.: The Williams & Wilkins Company, 1976.

- Marmor, J. Homosexual Behavior a Modern Reappraisal. New York: Basic Books, Inc., 1980.
- Meredith, R. L., & Riester, R. W. "Psychotherapy, Responsibility and Homosexuality: Clinical Examination of Socially Deviant Behavior." Professional Psychology. 11 (April 1980): 174-191.
- Meyer, J. K. "Ego-dystonic Homosexuality." In H. I. Kaplan & B. J. Sadock (Eds.), Comprehensive Textbook of Psychiatry/IV: Vol 1. (pp. 1058-1065). U.S.A.: Williams & Wilkins, 1985.
- Moses, A. E., & Hawkins, R. O. Counseling Lesbian Women and Gay Men: A Life-Issues Approach. U.S.A.: The C.V. Mosby Company, 1982.
- Pattaya Yaisoon. Family Dynamic in Childhood of Male Homosexuals. Master's Thesis in Public Health. Faculty of Graduate Studies, Mahidol University, 1984.
- Paul, W. "Social Issues and Homosexual Behavior (A Taxonomy of Categories and Themes in Anti-Gay Argument)." In W. Paul, J. D. Weinrich, J. C. Gonsiorek, & M. E. Hotvedt (Eds.), Homosexuality (Social, Psychological and Biological Issues.) (pp. 29-54). Beverly Hills: Sage Publications, 1981/1982.
- Paul, W., & Weinrich, J. D. "Whom and What We Study Definition and Scope of Sexual Orientations." In W. Paul, J. D. Weinrich, J. C. Gonsiorek, & M. E. Hotvedt (Eds.), Homosexuality (Social, Psychological and Biological Issues.) (pp. 23-28). Beverly Hills: Sage Publications, 1981/1982.
- Pollak, M. "Male Homosexuality - or Happiness in the Ghetto." In P. Aries & A. Bejin (Eds.), Western Sexuality (pp. 40-75). Basil Blackwell Ltd., 1985.
- Pomeroy, W. B. "Parents and Homosexuality." In I. Rubin & L. A. Kirkendall (Eds.), Sex in the Adolescent Years: New Directions in Guiding and Teaching Youth (pp. 173-185). New York: Association Press, 1968.

- Riess, B. F. "Psychological Tests in Homosexuality." In J. Marmor (Ed.), Homosexual Behavior: A Modern Reappraisal (pp. 296-308). U.S.A.: Basic Books, Inc., 1980.
- Remafedi, G. J. "Adolescent Homosexuality (Issues for Pediatricians)." Clinical Pediatrics. 24 (September 1985): 481-485.
- Rosen, D.H. Lesbianism. USA: Charles C Thomas.Publisher, 1974.
- Saghir, M. T., & Robins, E. Male & Female Homosexuality A Comprehensive Investigation. Baltimore: The Williams & Wilkin s Company, 1973.
- _____. "Clinical Aspects of Female Homosexuality." In J. Marmor (Ed.), Homosexual Behavior: A Modern Reappraisal (pp. 280-295). New York: Basic Books, Inc., 1980.
- Socarides, C. W. Homosexuality. 3rd ed. U.S.A., 1982.
- _____. "Homosexuality During Adolescence." In Homosexuality. pp. 177-191. 3rd ed. U.S.A., 1982.
- Sours, J. A. "Phallic-Oedepal Development: Deviation and Psychopathology of Sexual Behavior in Children." In B. J. Wolman (Ed.), Manual of Child Psychopathology (pp. 563-587). McGraw-Hill, Inc., 1972.
- Spitzer, R. L. "The Diagnostic Status of Homosexuality in DSM-III: A Reformulation of the Issues." American Journal of Psychiatry. 138 (February 1981): 210-215.
- Storms, M. D. "Theories of Sexual Orientation." Journal of Personality and Social Psychology. 38 (1980): 783-792.
- Whitam, F. L., & Zent, M. "A Cross-Cultural Assessment of Early Cross-Gender Behavior and Familial Factors in Male Homosexuality." Archives of Sexual Behavior. 13 (1984): 427-439.
- World Health Organization. Mental Disorders: Glossary and Guide to their Classification in Accordance with the Ninth Revision of Diseases. Geneva: World Health Organization, 1978.

Zuger, B. "Childhood Cross-Gender Behavior and Adult Homosexuality."
Archives of Sexual Behavior. 16 (1987): 85-87.

ตารางผนวก 1 ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามพฤติกรรมทางเพศ

ตัวบ่งชี้	ค่าความเชื่อมั่น			
	เพศหญิง		เพศชาย	
	ชุดที่ 1	ชุดที่ 2	ชุดที่ 1	ชุดที่ 2
การมีพฤติกรรมรักร่วมเพศ				
1. ความรู้สึกถึงคู่นอนทางเพศ	0.6841	0.6308	0.9135	0.8816
2. กิจกรรมทางเพศ	0.7967	0.7781	0.8938	0.8971
3. จินตนาการทางเพศ	0.8169	*	0.9509	0.9098
4. อารมณ์ที่ประสงค์	0.9315	0.9158	0.9604	0.9554
5. สังคมที่ประสงค์	0.7436	0.8656	0.8693	0.8317
6. แบบแผนในการดำเนินชีวิต	0.6977	0.7381	0.6972	0.5991
7. การมองตนเอง	0.7808	0.7403	0.8643	0.8864
8. พฤติกรรมเหมือนเด็กหญิงในเด็กชาย หรือพฤติกรรมเหมือนเด็กชายในเด็กหญิง	0.8166	0.7837	0.8337	0.8834
9. ความคิดอยากเป็นเพศตรงข้าม	*	0.7718	0.8842	0.7739
10. การแต่งตัวอย่างเพศตรงข้าม	*	*	0.8760	0.8634
ค่าความเชื่อมั่น 10 ตัวบ่งชี้	0.9363	0.9487	0.9800	0.9743

หมายเหตุ * แทนตัวบ่งชี้ที่ไม่สามารถหาค่าความเชื่อมั่นได้

ตารางผนวก 2 ร้อยละของการจำแนกของแบบสอบถามพฤติกรรมทางเพศ

แบบสอบถาม		ร้อยละของการจำแนก (%)
หญิง	ชุดที่ 1	94.12
	ชุดที่ 2	91.18
ชาย	ชุดที่ 1	94.87
	ชุดที่ 2	93.18

ตารางผนวก 3 จำนวนตัวอย่างในการทดลองศึกษา จำแนกตามเพศและอายุ

อายุ	จำนวน (คน) เพศชาย		จำนวน (คน) เพศหญิง		รวม
	รักร่วมเพศ	รักต่างเพศ	รักร่วมเพศ	รักต่างเพศ	
15-20	12	18	21	22	73
21-25	12	11	17	17	57
> 25	10	5	2	4	21
รวม	34	34	40	43	151

ตารางผนวก 4 จำนวนตัวอย่างโดยเจนนับตามโรงเรียนที่เข้าการศึกษา

ลำดับที่	โรงเรียน	จำนวน (คน)
1	โรงเรียนนาวิรุณ	149
2	โรงเรียนนาวิวิทยา	66
3	โรงเรียนสารสิทธิ์พิทยาลัย	137
4	โรงเรียนอาชีวะคอนเนกติก	96
5	วิทยาลัยเทคนิคราชบุรี	105
6	โรงเรียนวังไกลกังวล	69
7	โรงเรียนหัวหิน	103
8	โรงเรียนวิสุทธิรังษี	152
รวม		877

โครงการบัณฑิตศึกษา สาขาจิตวิทยาคลินิก
ภาควิชาจิตเวชศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล
มหาวิทยาลัยมหิดล

เรียน ท่านผู้คอนแบบสอบถาม

ข้าพเจ้านักศึกษาปริญญาโท สาขาจิตวิทยาคลินิก กำลังสำรวจความคิดเห็นของนักเรียน
ที่มีต่อพฤติกรรมแบบรักร่วมเพศ ซึ่งจำเป็นต้องได้รับความร่วมมือจากท่านในการคอนแบบสอบถาม
จึงขอให้ท่านคอนแบบสอบถามชุดนี้ตามความเป็นจริง คำตอบของท่านจะไม่มีผลใด ๆ ต่อตัวท่าน
เอง โดยผู้วิจัยจะเก็บข้อมูลของท่านไว้เป็นความลับ และนำไปใช้ประโยชน์เฉพาะในการวิจัยครั้งนี้
เท่านั้น

ขอขอบคุณในความร่วมมือของท่านมา ณ โอกาสนี้

ผู้วิจัย

คำชี้แจง

- 1. แบบสอบถามนี้ต้องการถามความคิดเห็นของท่านที่มีต่อพฤติกรรมแบบรักร่วมเพศ
- 2. ลักษณะของแบบสอบถามจะแบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ
 - ตอนที่ 1 เป็นรายละเอียดส่วนตัวของท่าน
 - ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามพฤติกรรมทางเพศของท่าน ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ
 - 2.1 เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นต่อพฤติกรรมทางเพศ
 - 2.2 เป็นแบบสอบถามพฤติกรรมทางเพศ
 - ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามทัศนคติของท่านเกี่ยวกับพฤติกรรมแบบรักร่วมเพศในทางสังคม
- 3. ความคิดเห็นของท่านที่ตอบแบบสอบถามนี้ เป็นความคิดเห็นส่วนตัวของท่านเอง ไม่จำเป็นต้องเหมือน หรือตรงกับความคิดเห็นของคนอื่น ๆ ขอให้ท่านตอบให้ตรงกับสภาพความเป็นจริงของท่านให้มากที่สุด
- 4. การตอบแบบสอบถามนี้ จะต้องตอบให้ครบทุกข้อ เพราะถ้าท่านตอบไม่ครบ ขาดใบแนบแค่เพียงข้อเดียวก็จะทำให้แบบสอบถามชุดนี้นำไปใช้วิเคราะห์ผลไม่ได้

คำอธิบาย คำว่า"รักร่วมเพศ" ในแบบสอบถามนี้หมายถึงบุคคลที่มีความพึงพอใจทางเพศกับบุคคลเพศเดียวกัน ซึ่งอาจมีความสัมพันธ์ทางเพศหรือไม่ก็ได้ โดยที่สังคมมักเรียกบุคคลเหล่านี้ว่า กระเทย เกย์ หอม หู้ด คี ทราน หรือเลสเบี้ยน เป็นต้น

ตอนที่ 1 ให้ท่านเลือกตอบโดยทำเครื่องหมาย (✓) ลงในช่อง [] และ/หรือ เติมข้อความลงในช่องว่างให้สมบูรณ์

			เฉพาะผู้วิจัย
1. อายุ.....ปี			☐
2. ประเภทของโรงเรียน			☐
☐ สหศึกษา	☐ ชายล้วน	☐ หญิงล้วน	
3. กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้น			☐
☐ มัธยมศึกษาปีที่ 4	☐ มัธยมศึกษาปีที่ 5	☐ มัธยมศึกษาปีที่ 6	
☐ ปวช.ปีที่ 1	☐ ปวช.ปีที่ 2	☐ ปวช.ปีที่ 3	
4. นับถือศาสนา			☐
☐ พุทธ	☐ คริสต์	☐ อิสลาม	
☐ อื่น ๆ ระบุ.....			

เฉพาะผู้วิจัย

5. เป็นบุตรคนที่.....ในจำนวนพี่น้อง.....คน (นับรวมตัวท่านด้วย)

เป็นผู้ชาย.....คน เป็นผู้หญิง.....คน

6. อาชีพบิดา.....ตำแหน่ง.....

7. อาชีพมารดา.....ตำแหน่ง.....

8. สถานภาพสมรสของบิดา มารดา

☐ อยู่ด้วยกัน

☐ แยกกันอยู่

☐ บิดาถึงแก่กรรม

☐ มารดาถึงแก่กรรม

☐ ทั้งบิดาและมารดาถึงแก่กรรม

9. ปัจจุบันท่านอาศัยอยู่กับ

☐ บิดา มารดา

☐ เพื่อน

☐ บิดา

☐ หอพักโรงเรียน

☐ มารดา

☐ หอพักเอกชน

☐ ญาติ ระบุ.....

☐ อื่น ๆ ระบุ.....

10. ท่านเคยแยกจากครอบครัวหรือไม่

☐ ไม่เคย

☐ เคย

☐ อยู่โรงเรียนประจำ

☐ อยู่หอพัก

☐ อยู่ทั้งโรงเรียนประจำและหอพัก

☐ อื่น ๆ ระบุ.....

11. ท่านรู้จักคุ้นเคยกับบุคคลที่เป็นรักร่วมเพศหรือไม่

☐ ไม่รู้จัก

☐ รู้จัก

ได้แก่

☐ ญาติ ระบุ.....

☐ เพื่อนสนิท

☐ เพื่อนร่วมหอพัก และ/ หรือเพื่อนร่วมห้องเรียน

☐ คนรู้จักแต่ไม่สนิทนัก

☐ อื่น ๆ ระบุ.....

เฉพาะผู้วิจัย

15. ความสัมพันธ์ระหว่างบิดากับมารดาของท่าน (กรณีหย่าร้าง / แยกกันอยู่หรือถึงแก่กรรม โปรดระบุความสัมพันธ์ขณะอยู่ด้วยกัน) (เลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
- ☐ ชีวิตสมรสราบรื่น ☐ มารดามีอำนาจในการตัดสินใจในครอบครัว
- ☐ ห่างเหิน เย็นชาต่อกัน ☐ บิดาและมารดามีบทบาทเท่าเทียมกันในครอบครัว
- ☐ ชัดแจ้ง ทะเลาะวิวาทกัน ☐ ทั้งบิดาและมารดามีบทบาทในครอบครัว
- ☐ บิดามีอำนาจในการตัดสินใจในครอบครัว
16. ความสัมพันธ์ระหว่างท่านกับพี่น้อง (เลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
- ☐ ช่วยเหลือเกื้อกูลกันในหมู่พี่น้อง ☐ ทะเลาะวิวาทกันเสมอ
- ☐ แข่งขันชิงดีชิงเด่นกันในหมู่พี่น้อง ☐ สนิทกันหรือพี่น้องผู้ชาย
- ☐ รู้สึกว่าค้อยกว่าพี่น้องคนอื่น ๆ ☐ สนิทกันหรือพี่น้องผู้หญิง
17. ท่านรับรู้เรื่องเกี่ยวกับกรรวมเพศจากสื่อมวลชนใดมากที่สุด
- ☐ จรทัศน์ ☐ ละครเวที
- ☐ วิทยุ ☐ วารสาร นิตยสาร และหนังสือพิมพ์ทั่วไป
- ☐ ภาพยนตร์ ☐ วารสาร นิตยสาร และหนังสือพิมพ์เฉพาะกลุ่มรักกรรวมเพศ
18. ท่านรู้สึว่าตนเองถูกเซ่่วงวกลงในเรื่องการคบเพื่อนต่างเพศ
- ☐ ใช่ ☐ ไม่ใช่
19. ท่านคิดว่าการเป็นทอม คือผู้หญิงหรือการเป็นเกย์ ที่คนผู้ชายสำหรับสังคมไทยปัจจุบันส่วนใหญ่มีสาเหตุเนื่องจาก (เลือกตอบเพียงข้อเดียวที่คิดว่าสำคัญที่สุด)
- ☐ การชักชวนของกลุ่มเพื่อนในวัยเดียวกัน
- ☐ การชักชวนของกลุ่มเพื่อนที่เป็นรุ่นพี่
- ☐ การถูกชักชวนจากคนที่อิทธิพลต่อตนเอง เช่นญาติ อาจารย์
- ☐ การมีประสบการณ์ทางเพศกับคนเพศเดียวกันและได้รับความพึงพอใจ
- ☐ การขาดประสบการณ์ในการคบเพื่อนต่างเพศ เช่น อยู่โรงเรียนประจำ โรงเรียนชายล้วน หรือโรงเรียนหญิงล้วน
- ☐ ต้องการหนีความคาดหวังของสังคมที่ผู้ชายต้องรับผิดชอบและเป็นผู้นำครอบครัว
- ☐ ต้องการแสดงให้เห็นว่าผู้หญิงมีสิทธิเสรีภาพเท่าเทียมกับผู้ชาย
- ☐ การเลียนแบบตามกันในหมู่วัยรุ่น
- ☐ การเลียนแบบคาราภาพยนตร์ นักร้อง
- ☐ อื่น ๆ ระบุ.....

ตอนที่ 2

2.1 ให้ท่านพิจารณาแต่ละข้อความ แล้วตัดสินใจว่าเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยกับข้อความนั้น ประเมินความคิดเห็นว่าเห็นด้วยหรือไม่ในระดับใดตั้งแต่เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง หากไม่สามารถประเมินได้จริง ๆ แล้วจึงตอบว่า ไม่แน่ใจ แล้วทำเครื่องหมาย (✓) ลงในช่อง [] ที่ต้องการ

	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เฉพาะ ผู้วิจัย
1. ฉันพอใจรูปร่างที่เป็นหญิงของตนเอง	☐	☐	☐	☐	☐	_____
2. ฉันรู้สึก เป็นเจ้าของในตัวผู้หญิงที่ฉันชอบ และสนใจเป็นพิเศษ	☐	☐	☐	☐	☐	_____
3. ฉันมีบุคลิกนุ่มนวลสมเป็นกุลสตรี	☐	☐	☐	☐	☐	_____
4. การมีเสน่ห์สำหรับเพศตรงข้ามเป็นสิ่ง ที่นำภูมิใจ	☐	☐	☐	☐	☐	_____
5. ฉันไม่ชอบการเป็นแม่	☐	☐	☐	☐	☐	_____
6. ฉันวัยเด็กฉันมองว่าผู้ชายและกลุ่มเพื่อน ที่เป็นผู้ชายเป็นแบบอย่างทางทัศนคติ และพฤติกรรมที่ฉันจะทำตาม	☐	☐	☐	☐	☐	_____
7. ฉันวัยเด็กฉันพอใจและภูมิใจที่เกิดมาเป็น ผู้หญิง	☐	☐	☐	☐	☐	_____
8. ฉันวัยเด็กฉันมีท่าทางคล้ายเด็กชาย	☐	☐	☐	☐	☐	_____
9. ฉันชอบทัศนคติแบบเด็กชายมาตั้งแต่ วัยเด็ก	☐	☐	☐	☐	☐	_____
10. ฉันมีเพื่อนสนิทที่เป็นรักร่วมเพศ	☐	☐	☐	☐	☐	_____
11. ฉันชอบให้ผู้หญิงมาจีบ	☐	☐	☐	☐	☐	_____
12. ผู้หญิงที่มีลักษณะ เป็นกุลสตรีดึงดูดความ รู้สึกทางเพศของฉัน	☐	☐	☐	☐	☐	_____
13. ฉันรู้สึก เสียใจ เมื่อไม่ได้รับความสนใจ จากผู้หญิงที่ฉันชอบและสนใจเป็นพิเศษ	☐	☐	☐	☐	☐	_____
14. ฉันอยากปกป้องและคุ้มครองผู้หญิงที่ฉัน ชอบและสนใจเป็นพิเศษ	☐	☐	☐	☐	☐	_____

	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เฉพาะ ผู้วิจัย
15. ขณะดูภาพยนตร์ที่มีฉากรักระหว่างผู้ชาย กับผู้หญิง ฉันรู้สึกราวกับว่าฉันเป็นผู้ชาย ในฉากนั้น	☐	☐	☐	☐	☐	_____
16. ฉันไม่อยากมีแฟนเป็นผู้ชาย	☐	☐	☐	☐	☐	_____
17. การจินตนาการถึงการมีเพศสัมพันธ์กับ ผู้หญิงด้วยกันทำให้ฉันรู้สึกตื่นเต้น	☐	☐	☐	☐	☐	_____
18. ฉันอยากลองมีเพศสัมพันธ์กับผู้หญิง	☐	☐	☐	☐	☐	_____
19. ผู้ชายกระตุ้นความรู้สึกทางเพศของฉัน ได้ดีกว่าผู้หญิง	☐	☐	☐	☐	☐	_____
20. ฉันพึงพอใจเมื่อมีผู้หญิงมาเล่าเรื่อง	☐	☐	☐	☐	☐	_____
21. ฉันอยากเข้าร่วมกลุ่มกับคนที่ชอบเพศ เดียวกัน	☐	☐	☐	☐	☐	_____
22. ฉันอยากจะมีเพื่อนสนิทที่เป็นรักร่วมเพศหญิง	☐	☐	☐	☐	☐	_____
23. เพื่อนสนิทคิดว่าฉันเป็นผู้ชาย	☐	☐	☐	☐	☐	_____
24. เมื่อต้องจากผู้หญิงที่ฉันชอบและสนใจ เป็นพิเศษ ฉันรู้สึกอึดอัดอย่างมาก	☐	☐	☐	☐	☐	_____

2.2 ให้ท่านพิจารณาแต่ละข้อความแล้วตัดสินใจว่าท่านมีพฤติกรรมเช่นนั้นบ่อยมากน้อยเพียงใด แล้ว
ประเมินว่าอยู่ในระดับใดตั้งแต่ บ่อยมาก บ่อย น้อย และไม่เคย หากไม่สามารถ
ประเมินได้จริง ๆ จึงตอบว่าปานกลาง แล้วทำเครื่องหมาย(✓)ลงในช่อง ☐ ที่ต้องการ

	บ่อยมาก	บ่อย	ปานกลาง	น้อย	ไม่เคย	เฉพาะผู้วิจัย
25. ฉันมีความสุข เมื่อได้อยู่ใกล้ชิดผู้ชายที่ เอาใจใส่และคิดถึงฉัน	☐	☐	☐	☐	☐	_____
26. ฉันเลือกใช้ชีวิตใช้ส่วนตัวและ เครื่อง ประดับแบบผู้ชาย	☐	☐	☐	☐	☐	_____
27. ในวัยเด็กฉันใช้คำลงท้ายว่า "อะ" แทนคำว่า "ค่ะ" เหมือนเด็กผู้หญิงทั่ว ๆ ไป	☐	☐	☐	☐	☐	_____
28. ฉันจินตนาการถึงการใช้ชีวิตอยู่กับผู้หญิง ที่ฉันชอบ	☐	☐	☐	☐	☐	_____
29. ฉันพอใจที่ได้กินเหล้า สูบบุหรี่	☐	☐	☐	☐	☐	_____

	<u>บ่อยมาก</u>	<u>บ่อย</u>	<u>ปานกลาง</u>	<u>น้อย</u>	<u>ไม่เคย</u>	<u>เฉพาะผู้วิจัย</u>
30. วนวัยเด็กฉันเคยถูกล้อเลียนว่าเป็นทอมบอย	☐	☐	☐	☐	☐	_____
31. ฉันเบงงานเลี้ยงที่จัดเฉพาะกลุ่มรักร่วมเพศ	☐	☐	☐	☐	☐	_____
32. ฉันมีเพศสัมพันธ์กับผู้หญิง	☐	☐	☐	☐	☐	_____
33. ภาพเปลือยของผู้หญิงกระตุ้นให้ฉันเกิดความ รู้สึกทางเพศ	☐	☐	☐	☐	☐	_____
34. ฉันและเพื่อนผู้หญิง เคยช่วยกันสำเร็จ ความใคร่	☐	☐	☐	☐	☐	_____

ตอนที่ 3

ให้ท่านพิจารณาแต่ละข้อความ แล้วตัดสินใจว่าเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยกับข้อความนั้น ประเมินความคิดเห็นว่าเห็นด้วยหรือไม่ในระดับใดตั้งแต่ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง หากไม่สามารถประเมินได้จริง ๆ แล้วจึงตอบว่าไม่แน่ใจ แล้วทำเครื่องหมาย (✓) ลงในช่อง ☐ ที่ต้องการ

	<u>เห็นด้วย อย่างยิ่ง</u>	<u>เห็นด้วย</u>	<u>ไม่แน่ใจ</u>	<u>ไม่เห็นด้วย</u>	<u>ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง</u>	<u>เฉพาะ ผู้วิจัย</u>
1. ผู้ที่เป็นรักร่วมเพศก็มีศีลธรรมพอ ๆ กัน กับผู้ที่เป็นรักต่างเพศ	☐	☐	☐	☐	☐	_____
2. สังคมควรเปิดโอกาสให้ผู้ที่เป็น รักร่วมเพศได้ก้าวหน้าในหน้าที่การงาน	☐	☐	☐	☐	☐	_____
3. ถ้าฉันเป็นรักร่วมเพศฉันก็กล้าจะยอมรับ	☐	☐	☐	☐	☐	_____
4. ฉันไม่ชอบผู้ที่แสดงท่าทางผิดเพศ เช่น ผู้ชายที่มีท่าทางกระตือรือร้นหรือผู้หญิง ที่มีท่าทางเป็นผู้ชาย	☐	☐	☐	☐	☐	_____
5. ฉันไม่อายุที่จะถูกมอง ถ้าไปไหนในที่ สาธารณะกับพวกรักร่วมเพศ	☐	☐	☐	☐	☐	_____
6. โรคเอดส์ไม่ได้เกิดจากพวกรักร่วมเพศ เท่านั้น	☐	☐	☐	☐	☐	_____
7. การเป็นรักร่วมเพศน่าอ้าให้เกิดการ เสื่อมเสียแก่วงศ์ตระกูล	☐	☐	☐	☐	☐	_____
8. การมีพฤติกรรมแบบรักร่วมเพศน่าให้ เกิดปัญหาในชีวิตแต่งงาน	☐	☐	☐	☐	☐	_____

	<u>เห็นด้วย</u> <u>อย่างยิ่ง</u>	<u>เห็นด้วย</u>	<u>ไม่แน่ใจ</u>	<u>ไม่เห็นด้วย</u>	<u>ไม่เห็นด้วย</u> <u>อย่างยิ่ง</u>	<u>เฉพาะ</u> <u>ผู้วิจัย</u>
9. สังคมควรควบคุมและจำกัดบทบาทการ แสดงออกทางสื่อมวลชนของ พวกกริร่วมเพศเช่นทางวิทยุ โทรทัศน์ การอภิปราย การจัดรายการ	☐	☐	☐	☐	☐	_____
10. การเป็นกริร่วมเพศเป็นสิทธิส่วนบุคคล	☐	☐	☐	☐	☐	_____
11. การเป็นกริร่วมเพศเป็นที่ชื่นชอบในกลุ่ม วัยรุ่น	☐	☐	☐	☐	☐	_____
12. ไม่ควรมีการตีพิมพ์หรือเผยแพร่โฆษณา ที่เกี่ยวกับพวกกริร่วมเพศโดยเฉพาะ	☐	☐	☐	☐	☐	_____
13. ฉันไม่ต้องการทำงานกับพวกกริร่วมเพศ	☐	☐	☐	☐	☐	_____
14. ผู้ที่เป็นกริร่วมเพศเป็นผู้ที่ไม่น่าความ ละอายใจ	☐	☐	☐	☐	☐	_____
15. ฉันไม่ชอบผู้ชายที่ประพฤติคนแบบ"ผู้หญิง"	☐	☐	☐	☐	☐	_____
16. สังคมไม่ควรประณามบุคคลเพียง เพราะ เขาเป็นกริร่วมเพศ	☐	☐	☐	☐	☐	_____
17. ครูที่เป็นกริร่วมเพศเป็นแบบอย่างที่ดี	☐	☐	☐	☐	☐	_____
18. พฤติกรรมกริร่วมเพศก่อให้เกิดความ สับสนในการแสดงออกแบบชายจริง หญิงแท้ในสังคม	☐	☐	☐	☐	☐	_____
19. ผู้ที่เป็นกริร่วมเพศก็เหมือนบุคคลอื่น โดยทั่วไป เพียงแต่เขามีรสนิยม ทางเพศต่างจากคนทั่วไป	☐	☐	☐	☐	☐	_____
20. ผู้ที่เป็นกริร่วมเพศสามารถเป็น พ่อหรือแม่ที่ดีได้	☐	☐	☐	☐	☐	_____
21. ฉันรังเกียจที่จะมีเพื่อนเป็นกริร่วมเพศ	☐	☐	☐	☐	☐	_____
22. ผู้ที่เป็นกริร่วมเพศไม่ควรประกอบอาชีพครู	☐	☐	☐	☐	☐	_____
23. พฤติกรรมแบบกริร่วมเพศนั้นถือว่าเป็น สิ่งชั่วร้ายสำหรับเด็กและวัยรุ่น	☐	☐	☐	☐	☐	_____
24. การแพร่ระบาดของโรคเอดส์ทำให้ฉัน รังเกียจพวกกริร่วมเพศมากขึ้น	☐	☐	☐	☐	☐	_____

	<u>เห็นด้วย</u> <u>อย่างยิ่ง</u>	<u>เห็นด้วย</u>	<u>ไม่แน่ใจ</u>	<u>ไม่เห็นด้วย</u>	<u>ไม่เห็นด้วย</u> <u>อย่างยิ่ง</u>	<u>เฉพาะ</u> <u>ผู้วิจัย</u>
25. ผู้ที่เป็นรักร่วมเพศถือว่าเป็นผู้ที่มีความ ผิดปกติทางจิต	☐	☐	☐	☐	☐	_____
26. การเป็นรักร่วมเพศควรได้รับการพิจารณา ว่าเป็นการกระทำที่ผิดกฎหมาย	☐	☐	☐	☐	☐	_____
27. ฉันไม่ชอบผู้หญิงที่ประพาศิคนแบบ"ทอมบอย"	☐	☐	☐	☐	☐	_____

โครงการบัณฑิตศึกษา สาขาจิตวิทยาคลินิก

ภาควิชาจิตเวชศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล

มหาวิทยาลัยมหิดล

เรียน ท่านผู้ทบทวนแบบสอบถาม

ข้าพเจ้านักศึกษาปริญญาโท สาขาจิตวิทยาคลินิก กำลังสำรวจความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อพฤติกรรมแบบกร่วมเพศ ซึ่งจำเป็นต้องได้รับความร่วมมือจากท่านในการทบทวนแบบสอบถาม จึงขอให้ท่านทบทวนแบบสอบถามชุดนี้ตามความเป็นจริง คำตอบของท่านจะไม่มีผลใด ๆ ต่อตัวท่านเอง โดยผู้วิจัยจะเก็บข้อมูลของท่านไว้เป็นความลับ และนำไปใช้ประโยชน์เฉพาะในการวิจัยครั้งนี้เท่านั้น

ขอขอบคุณในความร่วมมือนของท่านมา ณ โอกาสนี้

ผู้วิจัย

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามนี้ต้องการถามความคิดเห็นของท่านที่มีต่อพฤติกรรมแบบรักร่วมเพศ
2. ลักษณะของแบบสอบถามจะแบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ
 - ตอนที่ 1 เป็นรายละเอียดส่วนตัวของท่าน
 - ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามพฤติกรรมทางเพศของท่าน ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ
 - 2.1 เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นต่อพฤติกรรมทางเพศ
 - 2.2 เป็นแบบสอบถามพฤติกรรมทางเพศ
 - ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามทัศนคติของท่านเกี่ยวกับพฤติกรรมแบบรักร่วมเพศในทางสังคม
3. ความคิดเห็นของท่านที่ตอบแบบสอบถามนี้ เป็นความคิดเห็นส่วนตัวของท่านเอง ไม่จำเป็นต้องเหมือน หรือตรงกับความคิดเห็นของคนอื่น ๆ ขอให้ท่านตอบให้ตรงกับสภาพความเป็นจริงของท่านมากที่สุด
4. การตอบแบบสอบถามนี้ จะต้องตอบให้ครบทุกข้อ เพราะถ้าท่านตอบไม่ครบ ขาดไปแม้แต่เพียงข้อเดียวก็จะทำให้แบบสอบถามชุดนี้ไม่สามารถใช้วิเคราะห์ผลได้

คำอธิบาย คำว่า "รักร่วมเพศ" ในแบบสอบถามนี้หมายถึงบุคคลที่มีความพึงพอใจทางเพศกับบุคคลเพศเดียวกัน ซึ่งอาจมีความสัมพันธ์ทางเพศหรือไม่ก็ได้ โดยที่สังคมมักเรียกบุคคลเหล่านี้ว่า กระเทย เกย์ หอม ตุ๊ด คี ทราน หรือเลสเบียน เป็นต้น

ตอนที่ 1 ให้ท่านเลือกตอบโดยทำเครื่องหมาย (✓) ลงในช่อง [] และ/หรือ เติมข้อความลงในช่องว่างให้สมบูรณ์

1. อายุ.....ปี
2. ประเภทของโรงเรียน

☐ สหศึกษา	☐ ชายล้วน	☐ หญิงล้วน
----------------------------------	----------------------------------	-----------------------------------
3. กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้น

☐ มัธยมศึกษาปีที่ 4	☐ มัธยมศึกษาปีที่ 5	☐ มัธยมศึกษาปีที่ 6
☐ ปวช.ปีที่ 1	☐ ปวช.ปีที่ 2	☐ ปวช.ปีที่ 3
4. นับถือศาสนา

☐ พุทธ	☐ คริสต์	☐ อิสลาม
☐ อื่น ๆ ระบุ.....		

เฉพาะผู้วิจัย

☐☐☐☐

เฉพาะผู้วิจัย

☐ ☐
☐ ☐
☐
☐
☐
☐
☐
☐

5. เป็นบุตรคนที่.....ในจำนวนพี่น้อง.....คน (นับรวมตัวท่านด้วย)
เป็นผู้ชาย.....คน เป็นผู้หญิง.....คน
6. อาชีพบิดา.....ตำแหน่ง.....
7. อาชีพมารดา.....ตำแหน่ง.....
8. สถานภาพสมรสของบิดา มารดา
☐ อยู่ด้วยกัน
☐ แยกกันอยู่
☐ บิดาถึงแก่กรรม
☐ มารดาถึงแก่กรรม
☐ ทั้งบิดาและมารดาถึงแก่กรรม
9. ปัจจุบันท่านอาศัยอยู่กับ
☐ บิดา มารดา ☐ เพื่อน
☐ บิดา ☐ หอพักโรงเรียน
☐ มารดา ☐ หอพักเอกชน
☐ ญาติ ระบุ..... ☐ อื่น ๆ ระบุ.....
10. ท่านเคยแยกจากครอบครัวหรือไม่
☐ ไม่เคย
☐ เคย ☐ อยู่โรงเรียนประจำ
☐ อยู่หอพัก
☐ อยู่ทั้งโรงเรียนประจำและหอพัก
☐ อื่น ๆ ระบุ.....
11. ท่านรู้จักคุ้นเคยกับบุคคลที่เป็นรักร่วมเพศหรือไม่
☐ ไม่รู้จัก
☐ รู้จัก ☐ ได้แก่
☐ ญาติ ระบุ.....
☐ เพื่อนสนิท
☐ เพื่อนร่วมหอพัก และ/ หรือเพื่อนร่วมห้องเรียน
☐ คนรู้จักแต่ไม่สนิทนัก
☐ อื่น ๆ ระบุ.....

เฉพาะผู้วิจัย

12. ก. การแสดงออกของบิดาของท่านต่อบุตร

(เลือกตอบได้เพียง 1 ข้อ)

- ☐ รักลูกเท่ากัน
- ☐ รักลูกไม่เท่ากัน
- ☐ รักลูกชายมากกว่าลูกสาว
- ☐ รักลูกสาวมากกว่าลูกชาย
- ☐ ไม่รักลูกคนใดเลย
- ☐ อื่น ๆ ระบุ.....

13. ก. ลักษณะเด่นของบิดาของท่าน

(เลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- ☐ เป็นผู้เฒ่า
- ☐ อ่อนแอ
- ☐ เจ้าระเบียบ
- ☐ เย็นชา ห่างเหิน
- ☐ อ่อนแอ สงบยอม
- ☐ แข็งกระด้าง
- ☐ น่านับถือ
- ☐ มีเสน่ห์
- ☐ ไม่หน้านับถือ
- ☐ ไม่มีเหตุผล

14. ก. ความสัมพันธ์ระหว่างบิดากับท่าน

(เลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- ☐ รักใคร่สนิทสนมกันดี
- ☐ ให้ออกาสักตักสินใจในเรื่องต่าง ๆ
- ☐ มีความขัดแย้งกันเสมอ
- ☐ ชอบบังคับเข้มงวด
- ☐ มีเวลาให้ลูก ๆ
- ☐ ไม่ให้ออกาสในการคบหาบุคคลอื่น ๆ
- ☐ ห่างเหินไม่เอาใจใส่
- ☐ ปฏิบัติเหมือนฉันเป็นลูกชาย
- ☐ ปฏิบัติเหมือนฉันเป็นลูกสาว
- ☐ เอาใจใส่ปกป้องมาก เกินไป

ข. การแสดงออกของมารดาของท่านต่อบุตร

(เลือกตอบได้เพียง 1 ข้อ)

- ☐ รักลูกเท่ากัน
- ☐ รักลูกไม่เท่ากัน
- ☐ รักลูกชายมากกว่าลูกสาว
- ☐ รักลูกสาวมากกว่าลูกชาย
- ☐ ไม่รักลูกคนใดเลย
- ☐ อื่น ๆ ระบุ.....

ข. ลักษณะเด่นของมารดาของท่าน

(เลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- ☐ เป็นผู้เฒ่า
- ☐ อ่อนแอ
- ☐ เจ้าระเบียบ
- ☐ เย็นชา ห่างเหิน
- ☐ อ่อนแอ สงบยอม
- ☐ แข็งกระด้าง
- ☐ น่านับถือ
- ☐ มีเสน่ห์
- ☐ ไม่หน้านับถือ
- ☐ ไม่มีเหตุผล

ข. ความสัมพันธ์ระหว่างมารดากับท่าน

(เลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- ☐ รักใคร่สนิทสนมกันดี
- ☐ ให้ออกาสักตักสินใจในเรื่องต่าง ๆ
- ☐ มีความขัดแย้งกันเสมอ
- ☐ ชอบบังคับเข้มงวด
- ☐ มีเวลาให้ลูก ๆ
- ☐ ไม่ให้ออกาสในการคบหาบุคคลอื่น ๆ
- ☐ ห่างเหินไม่เอาใจใส่
- ☐ ปฏิบัติเหมือนฉันเป็นลูกชาย
- ☐ ปฏิบัติเหมือนฉันเป็นลูกสาว
- ☐ เอาใจใส่ปกป้องมาก เกินไป

เฉพาะผู้วิจัย

☐
☐
☐
☐
☐
☐
☐
☐
☐
☐
☐

15. ความสัมพันธ์ระหว่างบิดากับมารดาของท่าน (กรณีหย่าร้าง / แยกกันอยู่หรือถึงแก่กรรม โปรดระบุความสัมพันธ์และอยู่ด้วยกัน) (เลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
- [] ชีวิตสมรสราบรื่น [] มารดามีอำนาจในการตัดสินใจในครอบครัว
- [] ห่างเหิน เย็นชาต่อกัน [] บิดาและมารดามีบทบาทเท่าเทียมกันในครอบครัว
- [] ชัดแจ้งทะเลาะวิวาทกัน [] ทั้งบิดาและมารดามีบทบาทในครอบครัว
- [] บิดามีอำนาจในการตัดสินใจในครอบครัว
16. ความสัมพันธ์ระหว่างท่านกับพี่น้อง (เลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
- [] ช่วยเหลือเกื้อกูลกันในหมู่พี่น้อง [] ทะเลาะวิวาทกันเสมอ
- [] แข่งขันชิงดีชิงเด่นกันในหมู่พี่น้อง [] สนิทกับพี่หรือน้องผู้ชาย
- [] รู้สึกว่าค้อยกว่าพี่น้องคนอื่น ๆ [] สนิทกับพี่หรือน้องผู้หญิง
17. ท่านรับรู้เรื่องเกี่ยวกับกรร่วมเพศจากสื่อมวลชนใดมากที่สุด
- [] จรทัศน์ [] ละครเวที
- [] วิทยุ [] วารสาร นิตยสาร และหนังสือพิมพ์ทั่วไป
- [] ภาพยนตร์ [] วารสาร นิตยสาร และหนังสือพิมพ์เฉพาะกลุ่มกรร่วมเพศ
18. ท่านรู้สึกว่าตนเองถูก เข้มงวดในเรื่องการคบเพื่อนต่างเพศ
- [] ใช่ [] ไม่ใช่
19. ท่านคิดว่าการเป็นทอม คือเป็นผู้หญิงหรือการเป็นเกย์ ที่คนผู้ชายสำหรับสังคมไทยปัจจุบันส่วนใหญ่มีสาเหตุเนื่องจาก (เลือกตอบเพียงข้อเดียวที่คิดว่าสำคัญที่สุด)
- [] การชักชวนของกลุ่มเพื่อนในวัยเดียวกัน
- [] การชักชวนของกลุ่มเพื่อนที่เป็นรุ่นพี่
- [] การถูกชักชวนจากคนที่อิทธิพลต่อตนเอง เช่นญาติ อาจารย์
- [] การมีประสบการณ์ทางเพศกับคนเพศเดียวกันและได้รับความพึงพอใจ
- [] การขาดประสบการณ์ในการคบเพื่อนต่างเพศ เช่น อยู่โรงเรียนประจำ โรงเรียนชายล้วน หรือโรงเรียนหญิงล้วน
- [] ต้องการหนีความคาดหวังของสังคมที่ผู้ชายต้องรับผิดชอบและเป็นผู้นำครอบครัว
- [] ต้องการแสดงให้เห็นว่าผู้หญิงมีสิทธิเสรีภาพเท่าเทียมกับผู้ชาย
- [] การเลียนแบบตามกันในหมู่วัยรุ่น
- [] การเลียนแบบดาราภาพยนตร์ นักร้อง
- [] อื่น ๆ ระบุ.....

ตอนที่ 2

- 2.1 ให้ท่านพิจารณาแต่ละข้อความแล้วตัดสินใจว่าเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยกับข้อความนั้น ประเมินความคิดเห็นว่าเห็นด้วยหรือไม่ในระดับใดตั้งแต่เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยและไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง หากไม่สามารถประเมินได้จริง ๆ แล้วจึงตอบ ไม่แน่ใจ แล้วทำเครื่องหมาย (✓) ลงในช่อง [] ที่ต้องการ

	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เฉพาะ ผู้วิจัย
1. การมีเสน่ห์สำหรับเพศตรงข้ามเป็นสิ่ง ที่ภาคภูมิใจ	☐	☐	☐	☐	☐	_____
2. ฉันอยากทำงานอาชีพทางด้านความสวยงาม[] เช่นช่างทำผม แต่งหน้า ช่างออกแบบเสื้อผ้าสตรี	☐	☐	☐	☐	☐	_____
3. ฉันต้องการได้รับการปกป้องคุ้มครองจาก ผู้ชายที่ฉันชอบและสนใจเป็นพิเศษ	☐	☐	☐	☐	☐	_____
4. ในวัยเด็กฉันชอบเล่นหรือทำกิจกรรม แบบเด็กผู้หญิง เช่นเล่นตุ๊กตา เย็บผ้า ทำอาหาร	☐	☐	☐	☐	☐	_____
5. ในวัยเด็กฉันเคยอยากเป็นผู้หญิง	☐	☐	☐	☐	☐	_____
6. ในวัยเด็กฉันไม่ชอบเล่นผาดโผนหรือ เล่นเกมส์ที่รุนแรงแบบเด็กผู้ชายเช่น ฟุตบอล	☐	☐	☐	☐	☐	_____
7. ฉันมีท่าทางนุ่มนวลเหมือนผู้หญิง	☐	☐	☐	☐	☐	_____
8. ในวัยเด็กฉันชอบคลุกคลีกับผู้ใหญ่ที่ เป็นผู้หญิง เช่นแม่ ญาติผู้หญิง ครูผู้หญิง	☐	☐	☐	☐	☐	_____
9. ในวัยเด็กฉันรู้สึกคล้ายกับตัวเอง เป็น เด็กผู้หญิง	☐	☐	☐	☐	☐	_____
10. ในวัยเด็กฉันชอบแต่งกายด้วยเครื่อง แต่งกายผู้หญิง	☐	☐	☐	☐	☐	_____
11. ในวัยเด็กฉันชอบสะสมเครื่องใช้ส่วนตัว หรือเครื่องประดับของผู้หญิง	☐	☐	☐	☐	☐	_____
12. ฉันเข้าร่วมกลุ่มกับเพื่อนผู้ชายก็ต่อเมื่อ มีคนที่ฉันสนใจอยู่ด้วย	☐	☐	☐	☐	☐	_____

	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เฉพาะ ผู้วิจัย
13. ในวัยเด็กฉันมีท่าทางคล้ายเด็กผู้หญิง	☐	☐	☐	☐	☐	_____
14. ในวัยเด็กฉันเคยรู้สึกเสียใจที่ไม่ได้เกิดเป็นผู้หญิง	☐	☐	☐	☐	☐	_____
15. ผู้ชายที่มีรูปร่างหน้าตาดีดึงดูดความรู้สึกทางเพศของฉัน	☐	☐	☐	☐	☐	_____
16. ฉันไม่ชอบเสียงหัวเราะแบบผู้ชายของตนเอง	☐	☐	☐	☐	☐	_____
17. ฉันมีความสุขเมื่อได้อยู่ใกล้ผู้ชายที่เอาใจใส่และค้ำคองฉัน	☐	☐	☐	☐	☐	_____
18. ในวัยเด็กการแต่งกายด้วยเครื่องแต่งกายของผู้หญิงทำให้ฉันมั่นใจ	☐	☐	☐	☐	☐	_____
19. ฉันไม่ชอบการมีท่อนคอหรือเคราแบบผู้ชาย	☐	☐	☐	☐	☐	_____
20. ผู้ชายมีเสน่ห์น่าสนใจกว่าผู้หญิง	☐	☐	☐	☐	☐	_____
21. ฉันอยากมีเพื่อนสนิทเป็นพวกรักร่วมเพศ	☐	☐	☐	☐	☐	_____
22. ฉันเป็นคนที่ไม่มีความสามารถในการสร้างความสัมพันธ์กับผู้หญิงที่ฉันชอบและสนใจเป็นพิเศษ	☐	☐	☐	☐	☐	_____
23. ฉันรู้สึกเป็นเจ้าของในตัวผู้ชายที่ฉันชอบและสนใจเป็นพิเศษ	☐	☐	☐	☐	☐	_____
24. เพื่อนปฏิบัติต่อฉันราวกับว่าฉันเป็นผู้หญิง	☐	☐	☐	☐	☐	_____
25. มีคนพูดว่าฉันมีเสน่ห์ทางเพศสำหรับผู้ชาย	☐	☐	☐	☐	☐	_____
26. เมื่อฉันต้องจากผู้ชายที่ฉันชอบและสนใจเป็นพิเศษ ฉันรู้สึกอวารถอย่างมาก	☐	☐	☐	☐	☐	_____
27. ฉันไม่พอใจอวัยวะเพศของฉัน	☐	☐	☐	☐	☐	_____
28. ขณะดูภาพยนตร์ที่มีฉากรักระหว่างผู้ชายและผู้หญิง ฉันรู้สึกราวกับว่าตนเองเป็นผู้หญิงในฉากนั้น	☐	☐	☐	☐	☐	_____
29. ฉันพึงพอใจที่ถูกเล้าโลมจากผู้หญิง	☐	☐	☐	☐	☐	_____
30. ในขณะสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง ฉันจินตนาการว่ามีเพศสัมพันธ์กับผู้ชาย	☐	☐	☐	☐	☐	_____
31. ฉันไม่ชอบการมีอวัยวะเพศชายมาตั้งแต่เด็ก	☐	☐	☐	☐	☐	_____
32. ฉันอยากลองมีเพศสัมพันธ์กับผู้ชาย	☐	☐	☐	☐	☐	_____

2.2 ให้ท่านพิจารณาแต่ละข้อความแล้วตัดสินใจว่าท่านมีพฤติกรรมเช่นนั้นบ่อยมากน้อยเพียงใด แล้ว
 ประเมินว่าอยู่ในระดับใดตั้งแต่ บ่อยมาก บ่อย น้อย และ ไม่เคย หาก ไม่สามารถประเมิน
 ได้จริง ๆ จึงตอบว่าปานกลาง แล้วทำเครื่องหมาย (✓) ลงในช่อง [] ที่ต้องการ

	บ่อยมาก	บ่อย	ปานกลาง	น้อย	ไม่เคย	เฉพาะผู้วิจัย
33. ในวัยเด็กฉันเข้ากลุ่มหรือเล่นกับเด็กหญิง	☐	☐	☐	☐	☐	_____
34. ในวัยเด็กฉันมักได้รับเลือกให้แสดง เป็น ผู้หญิง เช่นการแสดงในงานกีฬา กิจกรรมของโรงเรียน	☐	☐	☐	☐	☐	_____
35. ในวัยเด็ก พ่อแม่เคยให้ฉันแต่งตัวแบบผู้หญิง	☐	☐	☐	☐	☐	_____
36. ฉันอยากที่จะเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ กับ พวกกรักร่วมเพศ	☐	☐	☐	☐	☐	_____
37. ฉันใช้เครื่องใช้ส่วนตัวและ เครื่องประดับ แบบผู้หญิง	☐	☐	☐	☐	☐	_____
38. ฉันหลีกเลี่ยงการเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ กับเพื่อนผู้ชาย	☐	☐	☐	☐	☐	_____
39. ฉันคลุกคลีกับพวกกรักร่วมเพศ	☐	☐	☐	☐	☐	_____
40. เพื่อนผู้ชายให้ฉันเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ	☐	☐	☐	☐	☐	_____
41. ในวัยเด็กฉันเคยเอาของเครื่องแต่งกายของ แม่หรือญาติพี่น้องผู้หญิงมาใช้ เช่น เสื้อผ้า เครื่องสำอางค์ เครื่องประดับ	☐	☐	☐	☐	☐	_____
42. ฉันมีความสุข เมื่อจินตนาการว่ามีผู้ชายมา กอดและคลอเคลียอยู่ใกล้ ๆ	☐	☐	☐	☐	☐	_____
43. ฉันจินตนาการถึงการใช้ชีวิตคู่ร่วมกับผู้ชาย ที่ฉันชอบ	☐	☐	☐	☐	☐	_____
44. ฉันรู้สึกไม่พอใจเมื่อรู้ว่าผู้ชายที่ฉันชอบและ สนใจเป็นพิเศษไปใกล้ชิดกับคนอื่น	☐	☐	☐	☐	☐	_____
45. ฉันคอยห่วงใยและ เอาใจใส่ผู้ชายที่ฉัน ชอบและสนใจเป็นพิเศษ	☐	☐	☐	☐	☐	_____
46. ฉันเคยจับผู้ชายด้วยกัน	☐	☐	☐	☐	☐	_____
47. ฉันเคยเล้าโลมผู้หญิง	☐	☐	☐	☐	☐	_____
48. ผู้ชายกระตุ้นให้ฉันเกิดความรู้สึกทางเพศ	☐	☐	☐	☐	☐	_____

	<u>บ่อยมาก</u>	<u>บ่อย</u>	<u>ปานกลาง</u>	<u>น้อย</u>	<u>ไม่เคย</u>	<u>เฉพาะผู้วิจัย</u>
49. ฉันมีเพศสัมพันธ์กับผู้ชาย	☐	☐	☐	☐	☐	_____
50. ฉันและเพื่อนผู้ชาย เคยช่วยกันสำเร็จความใคร่	☐	☐	☐	☐	☐	_____
51. ภาพเปลือยของผู้หญิงกระตุ้นให้ฉันเกิด ความรู้สึกทางเพศ	☐	☐	☐	☐	☐	_____
52. ในวัยเด็ก เมื่อพบกับคนอื่นฉันใช้สรรพนาม แทนตัวเองด้วยชื่อเล่น	☐	☐	☐	☐	☐	_____

ตอนที่ 3

ให้ท่านพิจารณาแต่ละข้อความแล้วตัดสินใจว่าเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยกับข้อความนั้น ประเมินความคิดเห็นว่าเห็นด้วยหรือไม่ในระดับใดตั้งแต่ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง หากไม่สามารถประเมินได้จริง ๆ แล้วจึงตอบว่าไม่แน่ใจ แล้วทำเครื่องหมาย (✓) ลงในช่อง ☐ ที่ต้องการ

	<u>เห็นด้วย</u> <u>อย่างยิ่ง</u>	<u>เห็นด้วย</u>	<u>ไม่แน่ใจ</u>	<u>ไม่เห็นด้วย</u>	<u>ไม่เห็นด้วย</u> <u>อย่างยิ่ง</u>	<u>เฉพาะ</u> <u>ผู้วิจัย</u>
1. ผู้ที่เป็นรักร่วมเพศก็มีศีลธรรมพอ ๆ กัน กับผู้ที่เป็นรักต่างเพศ	☐	☐	☐	☐	☐	_____
2. สังคมควรเปิดโอกาสให้ ผู้ที่เป็น รักร่วมเพศได้ก้าวหน้าในหน้าที่การงาน	☐	☐	☐	☐	☐	_____
3. ถ้าฉันเป็นรักร่วมเพศฉันก็กล้าจะยอมรับ	☐	☐	☐	☐	☐	_____
4. ฉันไม่ชอบผู้ที่แสดงท่าทางผิดเพศ เช่น ผู้ชายที่ท่าทางกระตือรือร้นหรือผู้หญิง ที่ท่าทางเป็นผู้ชาย	☐	☐	☐	☐	☐	_____
5. ฉันไม่อายที่จะถูกมอง ถ้าไปไหนในที่ สาธารณะกับพวกรักร่วมเพศ	☐	☐	☐	☐	☐	_____
6. โรคเอดส์ไม่ได้เกิดจากพวกรักร่วมเพศ เท่านั้น	☐	☐	☐	☐	☐	_____
7. การเป็นรักร่วมเพศไม่ก่อให้เกิดการ เสื่อมเสียแก่วงศ์ตระกูล	☐	☐	☐	☐	☐	_____
8. การมีพฤติกรรมแบบรักร่วมเพศก่อให้เกิด ปัญหาในชีวิตแต่งงาน	☐	☐	☐	☐	☐	_____

	<u>เห็นด้วย</u> <u>อย่างยิ่ง</u>	<u>เห็นด้วย</u>	<u>ไม่แน่ใจ</u>	<u>ไม่เห็นด้วย</u>	<u>ไม่เห็นด้วย</u> <u>อย่างยิ่ง</u>	<u>เฉพาะ</u> <u>ผู้วิจัย</u>
9. สังคมควรควบคุมและจำกัดบทบาทการ แสดงออกทางสีอมวลชนของพวก รักร่วมเพศเช่นทางวิทยุ โทรทัศน์ การอภิปราย การจัดรายการ	☐	☐	☐	☐	☐	_____
10. การเป็นรักร่วมเพศเป็นสิทธิส่วนบุคคล	☐	☐	☐	☐	☐	_____
11. การเป็นรักร่วมเพศเป็นที่ยอมรับในกลุ่ม วัยรุ่น	☐	☐	☐	☐	☐	_____
12. ไม่ควรมีการตีพิมพ์หรือ เผยแพร่โฆษณา ที่เกี่ยวกับพวกรักร่วมเพศโดยเฉพาะ	☐	☐	☐	☐	☐	_____
13. ฉันไม่ต้องการทำงานกับพวกรักร่วมเพศ	☐	☐	☐	☐	☐	_____
14. ผู้ที่เป็นรักร่วมเพศเป็นผู้ที่ไม่น่าความ ละอายใจ	☐	☐	☐	☐	☐	_____
15. ฉันไม่ชอบผู้ชายที่ประพฤติตนแบบ"ผู้หญิง"	☐	☐	☐	☐	☐	_____
16. สังคมไม่ควรประณามบุคคลเพียง เพราะ เขา เป็นรักร่วมเพศ	☐	☐	☐	☐	☐	_____
17. ครูที่เป็นรักร่วมเพศเป็นแบบอย่างที่ดี	☐	☐	☐	☐	☐	_____
18. พฤติกรรมรักร่วมเพศก่อให้เกิดความ สับสนในการแสดงออกแบบชายจริง หญิงแท้ในสังคม	☐	☐	☐	☐	☐	_____
19. ผู้ที่เป็นรักร่วมเพศก็เหมือนบุคคลอื่น โดยทั่วไป เพียงแต่เขามีรสนิยม ทางเพศต่างจากคนทั่วไป	☐	☐	☐	☐	☐	_____
20. ผู้ที่เป็นรักร่วมเพศสามารถเป็น พ่อหรือแม่ที่ดีได้	☐	☐	☐	☐	☐	_____
21. ฉันรังเกียจที่จะมีเพื่อนเป็นรักร่วมเพศ	☐	☐	☐	☐	☐	_____
22. ผู้ที่เป็นรักร่วมเพศไม่ควรประกอบอาชีพครู	☐	☐	☐	☐	☐	_____
23. พฤติกรรมแบบรักร่วมเพศนั้นถือว่าเป็น สิ่งชั่วร้ายสำหรับเด็กและวัยรุ่น	☐	☐	☐	☐	☐	_____
24. การแพร่ระบาดของโรคเอดส์ทำให้ฉัน รังเกียจพวกรักร่วมเพศมากขึ้น	☐	☐	☐	☐	☐	_____

	<u>เห็นด้วย</u> <u>อย่างยิ่ง</u>	<u>เห็นด้วย</u>	<u>ไม่แน่ใจ</u>	<u>ไม่เห็นด้วย</u>	<u>ไม่เห็นด้วย</u> <u>อย่างยิ่ง</u>	<u>เฉพาะ</u> <u>ผู้วิจัย</u>
25. ผู้ที่เป็นรกร่วมเพศถือว่าเป็นผู้ที่มีความ ผิดปกติทางจิต	☐	☐	☐	☐	☐	_____
26. การเป็นรกร่วมเพศควรได้รับการพิจารณา ว่าเป็นการกระทำที่ผิดกฎหมาย	☐	☐	☐	☐	☐	_____
27. ฉันไม่ชอบผู้หญิงที่ประหลาดคนแบบ"ทอมบอย"	☐	☐	☐	☐	☐	_____

ภาคผนวก ง
การจัดประชุมอาเซียน

รายละเอียดเกี่ยวกับอาชีพ

ลักษณะอาชีพที่เข้าในการศึกษาครั้งนี้ ได้จัดประเภทอาชีพดังนี้

1. งานที่ใช้วิชาการ ได้แก่ ผู้ที่ได้รับการศึกษาและการฝึกอบรมขั้นสูง หรือผู้ที่ได้รับการฝึกอบรมทางเทคนิคต่าง ๆ ที่ปฏิบัติงานที่ใช้วิชาชีพ รวมถึงศิลปิน นักดนตรี นักประพันธ์ ซึ่งต้องใช้ความเฉลียวฉลาด ปรารถนาเรื่องเฉพาะงาน เช่น นักวิทยาศาสตร์ แพทย์ ครู วิศวกร นักการศึกษา เป็นต้น

2. งานบริหารและงานจัดการ ได้แก่ ผู้ออกกฎหมาย ผู้พิจารณากำหนดนโยบายทั้งของรัฐและเอกชน งานอำนวยการ และงานจัดการขององค์การ เช่น นักบริหารของหน่วยงาน รัฐบาล ผู้จัดการองค์การรัฐบาลหรือเอกชน

3. งานเขียนพนักงาน ได้แก่ ผู้ประกอบอาชีพในสำนักงาน ทำงานเกี่ยวกับการจัด และการเก็บรักษาสินค้าประเภท และสถิติทุกชนิด ทำงานเกี่ยวกับการเงิน การธุรกิจ อุตสาหกรรม จัดคอบจกหมาย พนักงานเก็บค่า บัญชีประมณีย์ และเลขานุการ

4. งานเกี่ยวกับการค้า ทำงานเกี่ยวกับการซื้อขายสินค้า และบริการทุกชนิดทั้งค้าปลีกและค้าส่ง ผู้เร่ขาย นักโฆษณาสินค้า ผู้ให้คำปรึกษาแนะนำการซื้อสินค้า ตัวแทนขายหน้าหาประกัน และผู้รับจำนำ

5. งานด้านบริการ ได้แก่ การเสริมสวย การปรุงอาหาร ผู้ให้บริการ ความปลอดภัย ตำรวจ เจ้าหน้าที่เรือนจำ และยาม รวมถึง กำนัน และผู้ใหญ่บ้าน

6. งานเกษตรกรรม ได้แก่ การเลี้ยงสัตว์ การประมง ทำไร่ ทำนา ทำสวน

7. งานการผลิตและการใช้อุปกรณ์ในการขนส่ง ได้แก่ การก่อสร้าง การบำรุงรักษา และซ่อมทางหลวง ผู้ใช้อุปกรณ์อื่น และผู้ทำงานประเภทต่าง ๆ

8. งานทหาร ได้แก่ ผู้ที่รับราชการทหาร ผู้รับราชการประจำในกองทัพบก กองทัพเรือ กองทัพอากาศ และกองกำลังเกี่ยวกับการรักษาความมั่นคง

9. อื่น ๆ ซึ่งเป็นงานที่จัดประเภทไม่ได้ เช่น ข้าราชการบำนาญ ลูกจ้าง

10. บุคคลไม่มีอาชีพ เช่น แม่บ้าน

ภาคผนวก จ
ข้อมูลสังเขปของเขตการศึกษา 5

ข้อมูลสิ่ง เชบของ เขตการศึกษา 5

เขตการศึกษา 5 เป็นเขตการศึกษาหนึ่งใน 13 เขตการศึกษาที่กระทรวงศึกษาธิการ
ได้แบ่งท้องที่ของการทรงวงศึกษาธิการเพื่อปฏิบัติงานทางวิชาการ ตามพระราชกฤษฎีกา พ.ศ.
2520 ให้สอดคล้องกับบริหารราชการแผ่นดินซึ่งเป็นการกระจายอำนาจจากส่วนกลางไปสู่
ภูมิภาค การแบ่งเขตการปฏิบัติงานทางวิชาการนี้ให้พิจารณาตามหลักทางภูมิศาสตร์ วัฒนธรรม
และปริมาณคุณภาพของงานด้านการศึกษา เขตการศึกษา 5 ประกอบด้วยจังหวัดต่าง ๆ ใน
พื้นที่รับผิดชอบรวมทั้งสิ้น 6 จังหวัดคือ จังหวัดราชบุรี จังหวัดกาญจนบุรี จังหวัดสุพรรณบุรี
จังหวัดสมุทรสงคราม จังหวัดเพชรบุรี และจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มีสำนักงานศึกษาธิการเขต
ตั้งอยู่ที่จังหวัดราชบุรี (สำนักปลัดกระทรวง กระทรวงศึกษาธิการ 2532: 1-8) สภาพิช
ทั่วไปของแต่ละจังหวัดในเขตการศึกษา 5 จากการสำรวจของสำนักนโยบายและแผนมหาดไทย
กระทรวงมหาดไทย (2531: 458-564) ดังนี้

จังหวัดสมุทรสงคราม

สภาทนายความ

จังหวัดสมุทรสงครามตั้งอยู่ภาคกลางห่างจากกรุงเทพฯ 74 กม. มีเนื้อที่ประมาณ 260,442 ไร่ เป็นพื้นที่การเกษตรประมาณ 86,060 ไร่ (33.04 % ของพื้นที่จังหวัด) มีแม่น้ำแม่กลองไหลผ่านตลอด มีลำคลองแยกสาขาติดต่อกันมากมาย ภูมิอากาศไม่ร้อนหรือหนาวจัดจนเกินไป ฝนตกตามฤดูกาล มีลมทะเลพัดผ่านจากทิศใต้ และมีลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ ลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือพัดผ่าน

การปกครองและประชากร

การปกครองแบ่งออกเป็น 3 อำเภอ 36 ตำบล 278 หมู่บ้าน 2 เทศบาล และ 2 สุขาภิบาล ประชากร ณ วันที่ 31 ธ.ค. 30 รวมทั้งสิ้น 204,136 คน เป็นชาย 100,369 คน หญิง 103,740 คน ความหนาแน่น 490 คนต่อตร.กม. อัตราเพิ่มประชากร -0.18 % อัตราการเกิด 5.23 คน/1,000 คน อัตราการตาย 2.60 คน/1,000 คน มีประชากรย้ายเข้า 5,149 คน ย้ายออก 6,606 คน

สภาพทางเศรษฐกิจ

ประชากรมีรายได้เฉลี่ยต่อหัว 4,283 บาทต่อปี(ประมาณการปี 2528) รายได้ขึ้นอยู่กับสาขาการผลิตด้านการส่งออกและการค้าปลีก รองลงมาคือ การเกษตรกรรมและการบริการ ผลผลิตที่สำคัญทางการเกษตรได้แก่ ข้าวนาปี มีการประมงน้ำจืด โรงงานอุตสาหกรรมเป็นโรงงานขนาดเล็กเป็นส่วนใหญ่ มีธนาคาร 8 แห่ง

สภาพทางสังคม

จังหวัดได้จัดการศึกษาตั้งแต่ระดับอนุบาลถึงระดับอุดมศึกษา มีโรงเรียน 133 แห่ง ครู 2,435 คน นักเรียน 36,920 คน มีวัดพุทธศาสนา 107 วัด วัดคริสต์ 6 วัด มัสยิด 1 แห่ง การสาธารณสุขมีโรงพยาบาล 3 แห่ง โรงพยาบาลชุมชน 2 แห่ง สถานีอนามัย 47 แห่ง สำนักงานสาธารณสุขชุมชน 3 แห่ง การสาธารณสุขการมีประปา 2 แห่ง ไฟฟ้าส่งกักภูมิภาคเขต 1 ภาคใต้ สามารถติดต่อกับจังหวัดอื่นได้โดยทางรถยนต์ เรือ และรถไฟ การสื่อสารโดยทางไปรษณีย์โทรเลข โทรศัพท์

จังหวัดสุพรรณบุรี

สภาพทางภูมิศาสตร์

จังหวัดสุพรรณบุรีตั้งอยู่ภาคกลางห่างจากกรุงเทพฯ 169 กม. มีเนื้อที่ประมาณ 3,348,755 ไร่ เป็นพื้นที่ทำเกษตรประมาณ 2,570,084 ไร่ (76.74 % ของพื้นที่จังหวัด) โดยทั่วไปเป็นป่าไม้ มีแม่น้ำท่าจีน สภาพภูมิอากาศโดยทั่วไปอยู่ในเขตร้อน อุณหภูมิเฉลี่ยสูงตลอดปี

การปกครองและประชากร

การปกครองแบ่งออกเป็น 9 อำเภอ 1 กิ่งอำเภอ 104 ตำบล 807 หมู่บ้าน 2 เทศบาล และ 18 สุขาภิบาล ประชากร ณ วันที่ 31 ธ.ค. 30 รวม 804,051 คน เป็นชาย 396,056 คน หญิง 407,995 คน ความหนาแน่น 150 คน/ตร.กม. อัตราเพิ่มประชากร 1.14 % อัตราการเกิด 7.10/1,000 คน อัตราการตาย 2.41/1,000 คน มีประชากรย้ายเข้า 18,700 คน ย้ายออก 21,944 คน

สภาพทางเศรษฐกิจ

ประชากรมีรายได้เฉลี่ยต่อหัว 5,897 บาทต่อปี(ประมาณการปี 2528) รายได้ขึ้นอยู่กับสาขาการผลิตด้านการเกษตร รองลงมาคือ การค้าส่งและการค้าปลีก การคมนาคมและการขนส่ง

ผลิตที่สำคัญทางการเกษตรได้แก่ อ้อยโรงงาน ข้าวนาปี ข้าวนาปรัง และมันสำปะหลัง การประมงมีลักษณะเป็นประมงจับสัตว์จากแหล่งน้ำธรรมชาติและเพาะเลี้ยง มีโรงงานอุตสาหกรรม 582 แห่ง ส่วนใหญ่เกี่ยวกับการเกษตร มีธนาคาร 31 แห่ง

สภาพทางสังคม

จังหวัดได้จัดการศึกษาตั้งแต่ระดับประถมศึกษาถึงระดับอุดมศึกษา มีโรงเรียน 507 แห่ง ครู 6,552 คน นักเรียน 124,071 คน การศาสนามีวัดพุทธศาสนา 488 วัด วัดคริสต์ 6 วัด มัสยิด 1 แห่ง การสาธารณสุข มีโรงพยาบาล 9 แห่ง โรงพยาบาลชุมชน 7 แห่ง สถานีอนามัย 124 แห่ง สำนักงานสาธารณสุขชุมชน 10 แห่ง การสาธารณสุขการ มีประปา 10 แห่ง ไฟฟ้าที่สังกัดส่วนภูมิภาคเขต 3 ภาคกลาง จังหวัดนครปฐม การคมนาคมกับจังหวัดอื่นโดยทางรถยนต์ รถไฟ และเรือ การสื่อสารโดยทางไปรษณีย์ การโทรคมนาคม วิทยุสื่อสาร วิทยุกระจายเสียง โทรทัศน์

จังหวัดกาญจนบุรี

สภาพทางภูมิศาสตร์

จังหวัดกาญจนบุรีตั้งอยู่ภาคกลางห่างจากกรุงเทพฯ 126 กม. มีเนื้อที่ประมาณ 12,176,968 ไร่ เป็นพื้นที่เกษตรกรรม 1,777,796 ไร่ (14.59 % ของพื้นที่จังหวัด) ภูมิประเทศโดยทั่วไปมีลักษณะเป็นป่ามีเทือกเขาสูงสลับซับซ้อน เป็นที่ทำเนิของต้นน้ำลำธาร บริเวณที่เป็นที่ราบสูงสลับกับเขาเตี้ย ๆ และป่าละเมาะพื้นดินส่วนใหญ่แห้งแล้ง การเพาะปลูกไม่ค่อยได้ผล บริเวณที่ราบลุ่มอุดมสมบูรณ์อยู่ในเขตพื้นที่ชลประทาน มีเทือกเขาที่สำคัญคือ เทือกเขาตะนาวศรี เทือกเขาถนนธงชัย มีแม่น้ำที่สำคัญคือ แควใหญ่ แควน้อย แม่น้ำลอง

การปกครองและประชากร

การปกครองแบ่งออกเป็น 10 อำเภอ 85 ตำบล 672 หมู่บ้าน 2 เทศบาล และ 21 สุขาภิบาล จำนวนประชากร ณ วันที่ 31 ธ.ค. 30 มี 648,804 คน เป็นชาย 329,057 คน หญิง 314,747 คน ความหนาแน่น 33 คนต่อตร.กม. อัตราเพิ่มประชากร 1.63 อัตราการเกิด 8.99 คน/1,000 คน อัตราการตาย 1.61 คน/1,000คน ประชากรย้ายเข้า 20,756 คน ย้ายออก 20,334 คน

สภาพทางเศรษฐกิจ

ประชากรมีรายได้เฉลี่ยต่อหัว 9,761 บาทต่อปี(ประมาณการปี 2528) รายได้ขึ้นกับสาขาการผลิตด้านเกษตรกรรม รองลงมาคือ อุตสาหกรรม และการค้าส่งและการค้าปลีก ผลผลิตที่สำคัญทางการเกษตรได้แก่ อ้อยโรงงาน มันสำปะหลัง ข้าวนาปี ข้าวหดเหลืองลิ้นข้าว และมีทุ่งหญ้าเลี้ยงสัตว์ มีการประมงน้ำจืด และมีโรงงานอุตสาหกรรม 845 แห่ง

สภาพทางสังคม

จังหวัดได้จัดการศึกษาตั้งแต่ระดับประถมศึกษา ถึงระดับอาชีวศึกษา มีโรงเรียน 511 แห่ง ครู 6,046 คน นักเรียน 115,013 คน การศาสนามีวัดพุทธศาสนา 343 วัด วัดคริสต์ 15 วัด มัสยิด 1 แห่ง การสาธารณสุขมีโรงพยาบาล 10 แห่ง โรงพยาบาลชุมชน 8 แห่ง สำนักงานสาธารณสุข 10 แห่ง สถานีอนามัย 116 แห่ง การสาธารณสุขการมีไฟฟ้าที่สังกัดภูมิภาคเขต 3 ภาคกลาง จังหวัดนครปฐม การคมนาคมกับจังหวัดอื่นโดยทางรถไฟ รถยนต์ และการสื่อสารโดยทางไปรษณีย์โทรเลข โทรศัพท์ สถานีวิทยุกระจายเสียง หนังสือพิมพ์ท้องถิ่น

จังหวัดราชบุรี

สภาพทางภูมิศาสตร์

จังหวัดราชบุรีตั้งอยู่ภาคกลาง ห่างจากกรุงเทพฯ 101 กม. มีเนื้อที่ประมาณ 3,247,789 ไร่ เป็นพื้นที่การเกษตร 1,489,843 ไร่ (45.87% ของพื้นที่จังหวัด) ภูมิประเทศโดยทั่วไปมีป่าไม้ ลักษณะเป็นป่าโปร่งประกอบด้วย ไม้ยาง ไม้เต็ง ไม้รัง บริเวณที่ติดต่อกับพม่าเป็นเขตที่เป็นส่วนของเทือกเขาตะนาวศรี มีภูเขาใหญ่น้อยสลับซับซ้อน มีแม่น้ำสำคัญคือ แม่น้ำแม่กลอง แม่น้ำภาษี คลองดำเนินสะดวก ห้วยท่ามะเกลือ

การปกครองและประชากร

การปกครองแบ่งเป็น 9 อำเภอ 103 ตำบล 870 หมู่บ้าน 3 เทศบาล 18 สุขาภิบาล มีประชากร ณ วันที่ 31 ธ.ค. 30 รวม 699,422 คน เป็นชาย 349,181 คน หญิง 350,241 คน ความหนาแน่น 135 คนต่อตร.กม. อัตราการเพิ่มประชากร 0.96% อัตราเกิด 10.12 คนต่อ 1,000 คน อัตราตาย 2.45 คนต่อ 1,000 คน มีประชากรย้ายเข้า 20,929 คน ย้ายออก 24,288 คน

สภาพทางเศรษฐกิจ

ประชากรมีรายได้เฉลี่ยต่อหัว 8,848 บาทต่อปี(ประมาณการปี 2528) รายได้ขึ้นกับสาขาการผลิตด้านการเกษตร รองลงมาคือ อุตสาหกรรม และการค้าส่ง-ค้าปลีก ผลิตภัณฑ์สำคัญทางการเกษตรคือ อ้อยโรงงาน มันสำปะหลัง ข้าวนาปี ข้าวโรคเสี่ยงสัตว์ มีเนื้อที่ทุ่งหญ้าเสี่ยงสัตว์ มีโรงงานอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดย่อม

สภาพทางสังคม

จังหวัดได้จัดการศึกษาตั้งแต่ระดับประถมศึกษาถึงระดับปวช. มีโรงเรียน 440 แห่ง ครู 7,230 คน นักเรียน 137,921 คน มีวัดทางศาสนาพุทธ 321 วัด วัดคริสต์ 19 วัด และมีวัด 2 แห่ง การสาธารณสุขมีโรงพยาบาล 10 แห่ง โรงพยาบาลชุมชน 6 แห่ง สถานีอนามัย 129 แห่ง สำนักงานสาธารณสุขชุมชน 9 แห่ง สถานบริการสาธารณสุข 6 แห่ง การสาธารณสุขการมีประจำ 13 แห่ง ไฟฟ้าที่สังกัดส่วนภูมิภาคเขต 1 ภาคใต้ จังหวัดเพชรบุรี สามารถติดต่อคมนาคมกับจังหวัดอื่นโดยทางรถยนต์ และรถไฟ การสื่อสารทางไปรษณีย์ โทรเลข โทรศัพท์

จังหวัดเพชรบุรี

สภาพทางภูมิศาสตร์

จังหวัดเพชรบุรีตั้งอยู่ภาคกลางห่างจากกรุงเทพฯ 126 กม. มีเนื้อที่ประมาณ 3,890,711 ไร่ เป็นพื้นที่ทำการเกษตร 943,576 ไร่ (24.25% ของพื้นที่จังหวัด) ภูมิประเทศโดยทั่วไปเป็นป่าไม้และภูเขา มีเทือกเขาตะนาวศรี เขากระหัง เขาเนินเขมร เขาวัง เขาหลวง มีแม่น้ำเพชรบุรี บางกลอย ห้วยแม่น้ำประโคน ไหลผ่าน

การปกครองและประชากร

การปกครองแบ่งเป็น 6 อำเภอ 1 กิ่งอำเภอ 88 ตำบล 603 หมู่บ้าน 2 เทศบาล และ 9 สุขาภิบาล ประชากร ณ วันที่ 31 ธ.ค. 30 รวม 415,746 คน เป็นชาย 205,543 คน หญิง 210,203 คน ความหนาแน่น 67 คน/ตร.กม. อัตราเพิ่มประชากร 0.50% อัตราเกิด 7.77 คนต่อ 1,000 คน อัตราตาย 3.45 คนต่อ 1,000 คน ประชากรย้ายเข้า 12,006 คน ย้ายออก 12,134 คน

สภาพทางเศรษฐกิจ

ประชากรมีรายได้เฉลี่ยต่อหัว 7,766 บาทต่อปี(ประมาณการปี 2528) รายได้ขึ้นกับ

สาขาการผลิตด้านเกษตรกรรม รองลงมาคือ การค้าส่งและการค้าปลีก และ การคมนาคมและการขนส่ง ผลผลิตที่สำคัญทางการเกษตรได้แก่ อ้อยโรงงาน ข้าวนาปี มันสำปะหลัง และข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ การประมงมีลักษณะ เป็นการประมงน้ำเค็มและน้ำจืด มีโรงงานอุตสาหกรรมที่เกี่ยวกับเกษตรกรรมเป็นส่วนใหญ่ มีธนาคาร 14 แห่ง

สภาพทางสังคม

จังหวัดได้จัดการศึกษาตั้งแต่ระดับอนุบาล ถึงระดับอุดมศึกษา มีโรงเรียน 292 แห่ง ครู 4,542 คน นักเรียน 72,993 คน มีวัดพุทธศาสนา 207 วัด วัดคริสต์ 3 วัด มัสยิด 11 แห่ง มีโรงพยาบาล 5 แห่ง โรงพยาบาลชุมชน 4 แห่ง สถานีอนามัย 101 แห่ง สำนักงานสาธารณสุขชุมชน 7 แห่ง สถานบริการสาธารณสุขชุมชน 3 แห่ง การสาธารณสุขการมีประปา 3 แห่ง ไฟฟ้าที่ส่งถึงภูมิภาคเขต 1 ภาคใต้ จังหวัดเพชรบุรี การคมนาคมกับจังหวัดอื่น ๆ โดยทางรถยนต์ รถไฟ และเรือ การสื่อสารโดยทางไปรษณีย์โทรเลข โทรศัพท์

จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

สภาพทางภูมิศาสตร์

จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ตั้งอยู่ภาคกลาง ห่างจากกรุงเทพฯ 278 กม. มีเนื้อที่ประมาณ 3,979,762 ไร่ เป็นพื้นที่ทำการเกษตร ประมาณ 976,191 ไร่ (24.53% ของพื้นที่จังหวัด) ภูมิประเทศโดยทั่วไปมีความลาดเอียงจากทิศตะวันตกไปสู่ทิศตะวันออกซึ่งเป็นอ่าวไทย มีเทือกเขาและภูเขากระจัดกระจายอยู่ทั่วไปบริเวณชายฝั่งทะเลและส่วนกลางของพื้นที่จังหวัด มีแม่น้ำสำคัญ 5 สายคือ แม่น้ำปราณบุรี แม่น้ำกุยบุรี แม่น้ำบางสะพาน คลองบางนางรม คลองกุค

การปกครองและประชากร

การปกครองแบ่งออกเป็น 7 อำเภอ 43 ตำบล 324 หมู่บ้าน 2 เทศบาล 12 สุขาภิบาล ประชากร ณ วันที่ 31 ธ.ค. 30 มี 410,117 คน เป็นชาย 210,345 คน หญิง 199,772 คน ความหนาแน่น 64 คนต่อตร.กม. อัตราการเพิ่มประชากร 1.28% อัตราเกิด 8.05 คนต่อ 1,000 คน อัตราตาย 2.01 คนต่อ 1,000 คน ประชากรย้ายเข้า 13,699 คน ย้ายออก 14,157 คน

สภาพทางเศรษฐกิจ

ประชากรมีรายได้เฉลี่ยต่อหัว 9,400 บาทต่อปี รายได้ขึ้นกับการผลิตด้านเกษตรกรรม รองลงมาคือ การค้าปลีก-ค้าส่ง และอุตสาหกรรม ผลผลิตที่สำคัญทางการเกษตรคือ อ้อยโรงงาน มันสำปะหลัง ข้าวนาปี และข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ มีประมงน้ำเค็ม มีธนาคาร 25 แห่ง โรงงาน อุตสาหกรรม 222 แห่ง

สภาพทางสังคม

จังหวัดได้จัดการศึกษาตั้งแต่ระดับอนุบาลถึงระดับมัธยมศึกษา มีโรงเรียน 293 แห่ง ครู 4,211 คน นักเรียน 77,273 คน มีวัดพุทธศาสนา 156 วัด วัดคริสต์ 11 วัด มัสยิด 9 แห่ง การสาธารณสุข มีโรงพยาบาล 6 แห่ง โรงพยาบาลชุมชน 5 แห่ง สถานีอนามัย 55 แห่ง สำนักงานสาธารณสุขชุมชน 7 แห่ง สถานบริการสาธารณสุขชุมชน 6 แห่ง การสาธารณสุขการ มีประจำ 3 แห่ง แพทย์ที่สังกัดภูมิภาคเขต 1 ภาคใต้ จังหวัดเพชรบุรี การคมนาคมกับจังหวัดอื่น ๆ ได้โดยทางบก และการสื่อสารโดยทางจดหมาย โทรเลข

ภาคผนวก ฉ
รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพ
ของแบบสอบถาม

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถาม

1. ร.ศ.นพ.ทวี สุวรรณกิจ
ภาควิชาจิตเวชศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล มหาวิทยาลัยมหิดล
ชั้น 3 ตึกผู้ป่วยนอก โรงพยาบาลศิริราช
2. อาจารย์ กิติกร มีทรัพย์
นักจิตวิทยาประจำกองสุขภาพจิต กรมการแพทย์ กระทรวงสาธารณสุข
3. อาจารย์ ธรรมศักดิ์ ทะละภัย
นักจิตวิทยา ประจำศูนย์สุขภาพจิต กรมการแพทย์ กระทรวงสาธารณสุข
4. พ.ศ.ณัฐเชษ กันทิส
หน่วยวางแผนครอบครัว โรงพยาบาลศิริราช
5. ศ.ดร.ดวงเดือน พันธุมนาวิน
สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
6. พ.ศ.ดร.สาณฤดี วรกิจโภคาทร
สถาบันวิจัยประชากรและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล (สาขา)
7. ร.ศ.พญ.อัมพร โอตระกูล
ภาควิชาอนามัยแม่และเด็ก คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล

